

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

Bruselj, 21. maj 2024
(OR. en)

2021/0342(COD)

PE-CONS 80/23

EF 390
ECOFIN 1343
CODEC 2430

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva: UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede zahtev za kreditno tveganje, tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja, operativno tveganje, tržno tveganje in izstopni prag

UREDBA (EU) 2024/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne ...

o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013
glede zahtev za kreditno tveganje, tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja,
operativno tveganje, tržno tveganje in izstopni prag

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke¹,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom³,

¹ UL C 233, 16.6.2022, str. 14.

² UL C 290, 29.7.2022, str. 40.

³ Stališče Evropskega parlamenta z dne 24. aprila 2024 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija je v odziv na svetovno finančno krizo iz let 2008 in 2009 začela obsežno reformo bonitetnega okvira za institucije, kakor je opredeljen v Uredbi (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁴, da bi se okrepila odpornost bančnega sektorja Unije. Eden od glavnih elementov reforme je bila implementacija mednarodnih standardov, o katerih se je leta 2010 dogovoril Baselski odbor za bančni nadzor (BCBS), zlasti t. i. reforme Basel III in iz nje izhajajočih standardov Basel III. Po zaslugi te reforme je bančni sektor Unije v krizo zaradi COVID-19 vstopil s trdnimi temelji. Čeprav je splošna raven kapitala v institucijah v Uniji zdaj na splošno zadovoljiva, je treba nekatere težave, ki so bile ugotovljene zaradi svetovne finančne krize, še obravnavati.

⁴ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

- (2) Da bi odpravili te težave, zagotovili pravno varnost in izkazali zavezanost Unije njenim mednarodnim partnerjem v skupini G20, je izjemno pomembno, da se v pravu Unije dosledno izvedejo še neizvedeni elementi reforme Basel III, dogovorjeni leta 2017 (v nadaljnjem besedilu: dokončan okvir Basel III). Hkrati bi se bilo treba pri izvajanju izogibati znatnemu povečanju skupnih kapitalskih zahtev za bančni sistem Unije kot celoto in upoštevati posebnosti gospodarstva Unije. Kjer je to mogoče, bi bilo treba prehodno uporabljati prilagoditve mednarodnih standardov. Z izvajanjem naj bi prispevali k preprečevanju slabšega konkurenčnega položaja institucij v Uniji, zlasti na področju trgovalnih dejavnosti, kjer te institucije neposredno konkurirajo drugim mednarodnim akterjem. Poleg tega Unija z izvajanjem dokončanega okvira Basel III zaključuje desetletje trajajoč proces reforme. V zvezi s tem bi morala Unija izvesti celovito oceno svojega bančnega sistema, pri kateri bi se upoštevali vsi relevantni vidiki. Komisijo bi bilo treba pooblastiti, da opravi celosten pregled okvira za bonitetne in nadzorniške zahteve. Pri tem pregledu bi bilo treba upoštevati različne vrste oblik družb, struktur in poslovnih modelov po vsej Uniji. Upoštevati bi bilo treba tudi uvedbo izstopnega praga kot del bonitetnih pravil o kapitalu in likvidnosti ter raven njegove uporabe. Pri pregledu bi bilo treba oceniti, ali izstopni prag in raven njegove uporabe zagotavljata ustrezno raven zaščite vlagateljev in varujeta finančno stabilnost v Uniji, pri čemer je treba upoštevati razvoj po vsej Uniji ter razvoj bančne unije v vseh njenih razsežnostih. V zvezi s tem Komisija ustrezno upošteva zadevne izjave in sklepe Evropskega parlamenta in Evropskega sveta o bančni uniji.

- (3) Komisija se je 27. junija 2023 zavezala, da bo izvedla celostno, pravično in uravnoteženo oceno stanja bančnega sistema ter veljavnih regulativnih in nadzorniških okvirov na enotnem trgu. Pri tem bo upoštevala učinek sprememb, ki so bile s to uredbo vnesene v Uredbo (EU) št. 575/2013, ter stanje bančne unije v vseh njenih razsežnostih. Komisija bo med analiziranimi vprašanji med drugim preučila izvajanje izstopnega praga, vključno z ravno njegove uporabe. To oceno bo izvedla na podlagi prispevka Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) (EBA), ustanovljenega z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁵, in Evropske centralne banke ter enotnega mehanizma nadzora in se posvetovala z zainteresiranimi stranmi, da bi zagotovila ustrezno upoštevanje različnih vidikov. Komisija bo na podlagi navedenega poročila po potrebi predložila zakonodajni predlog.

⁵ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

- (4) Uredba (EU) št. 575/2013 institucijam omogoča, da svoje kapitalske zahteve izračunajo z uporabo standardiziranih pristopov ali z uporabo pristopov notranjih modelov.
- Standardizirani pristopi od institucij zahtevajo, da kapitalske zahteve izračunajo z uporabo stalnih parametrov, ki temeljijo na razmeroma konservativnih predpostavkah in so določeni v Uredbi (EU) št. 575/2013. Pristopi notranjih modelov, ki jih morajo odobriti pristojni organi, institucijam omogočajo, da same ocenijo večino ali vse parametre, ki so potrebni za izračun kapitalskih zahtev. BCBS se je decembra 2017 odločil, da uvede skupni izstopni prag. Ta odločitev je temeljila na analizi, opravljeni po svetovni finančni krizi iz let 2008 in 2009, ki je razkrila, da notranji modeli pogosto podcenjujejo tveganja, ki so jim izpostavljene institucije, zlasti za nekatere vrste izpostavljenosti in tveganj, in zato pogosto privedejo do izračuna nezadostnih kapitalskih zahtev. V primerjavi s kapitalskimi zahtevami, izračunanimi z uporabo standardiziranih pristopov, so za iste izpostavljenosti kapitalske zahteve na podlagi notranjih modelov v povprečju nižje.

- (5) Izstopni prag je eden od ključnih ukrepov reforme Basel III. Njegov namen je omejiti neupravičeno variabilnost kapitalskih zahtev, ki je rezultat uporabe notranjih modelov, ter čezmerno zmanjšanje kapitala, do katerega lahko pride v instituciji, ki uporablja notranje modele, v primerjavi z institucijo, ki uporablja standardizirane pristope. Z določitvijo spodnje meje kapitalskih zahtev, ki so rezultat uporabe notranjih modelov institucij, pri 72,5 % kapitalskih zahtev, ki bi se uporabljale, če bi zadevne institucije uporabile standardizirane pristope, izstopni prag omeji tveganje čezmernega zmanjšanja kapitala. V zvezi s tem bi institucije, ki uporabljajo notranje modele, morale izračunati dve vrsti skupnih kapitalskih zahtev za tržno tveganje, pri čemer vsaka od njiju združuje vse kapitalske zahteve brez kakršnega koli dvojnega štetja. Dosledno izvajanje izstopnega praga bi povečalo primerljivost kapitalskih količnikov institucij, ponovno vzpostavilo verodostojnost notranjih modelov in zagotovilo enake konkurenčne pogoje med institucijami, ki uporabljajo različne pristope za izračun svojih kapitalskih zahtev.

- (6) Da bi zagotovili primerno razporeditev kapitala in njegovo razpoložljivost za zaščito prihrankov, kjer je to potrebno, bi bilo treba izstopni prag uporabljati na vseh ravneh konsolidacije, razen če država članica meni, da je ta cilj mogoče učinkovito doseči na drugačen način, zlasti kar zadeva skupine, kot so združne skupine s centralnim organom in povezanimi institucijami, ki se nahajajo v zadevni državi članici. V takih primerih bi se država članica morala imeti možnost odločiti, da ne bo uporabila izstopnega praga na posamični ali subkonsolidirani podlagi za institucije v tej državi članici, če na najvišji ravni konsolidacije v tej državi članici nadrejena institucija zadevnih institucij v tej državi članici izpolnjuje izstopni prag na podlagi svojega konsolidiranega položaja.
- (7) BCBS je ugotovil, da trenutni standardizirani pristop za kreditno tveganje (SA-CR) na več področjih ni dovolj občutljiv na tveganja, kar vodi do netočnih ali neustreznih – bodisi previsokih bodisi prenizkih – meritev kreditnega tveganja in s tem kapitalskih zahtev. Zato bi bilo treba revidirati določbe o standardiziranem pristopu za kreditno tveganje, da se poveča občutljivost tega pristopa na tveganje v zvezi z več ključnimi vidiki.
- (8) Za ocenjene izpostavljenosti do drugih institucij bi bilo treba nekatere uteži tveganja ponovno umeriti v skladu s standardi Basel III. Poleg tega bi morala biti obravnava uteži tveganja za neocenjene izpostavljenosti do institucij bolj razčlenjena in ločena od uteži tveganja, ki se uporablja za enote centralne ravni države članice, v kateri ima institucija kreditojemalka sedež, saj se za take institucije ne bi več smela predpostavljati implicitna državna podpora.

- (9) Za izpostavljenosti iz naslova podrejenega dolga in z bonitetnega vidika podobne dolžniške izpostavljenosti, ter za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov je potrebna bolj razčlenjena in strožja obravnava uteži tveganja, da bi se odražalo večje tveganje izgube pri izpostavljenostih iz naslova podrejenega dolga in naslova lastniških instrumentov v primerjavi z dolžniškimi izpostavljenostmi ter da bi se preprečila regulativna arbitraža med netrgovalno knjigo in trgovalno knjigo. Institucije v Uniji imajo dolgotrajne strateške kapitalske naložbe v finančnih in nefinančnih podjetjih. Ker se standardna utež tveganja za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v petletnem prehodnem obdobju povečuje, bi bilo treba za obstoječe strateške deleže lastniškega kapitala v podjetjih in nekaterih zavarovalnicah, ki jih institucija obvladuje ali ima v njih pomemben vpliv, uporabljati predhodna pravila, da bi se izognili motečim učinkom in ohranili vlogo institucij v Uniji kot dolgoročnih strateških vlagateljev v lastniški kapital. Glede na bonitetne zaščitne ukrepe in nadzor za spodbujanje povezovanja finančnega sektorja bi bilo treba za deleže lastniškega kapitala v drugih institucijah znotraj iste skupine ali v institucijah, za katere se uporablja ista institucionalna shema za zaščito vlog, ohraniti sedanjo ureditev. Poleg tega se za okrepitev zasebnih in javnih pobud za zagotavljanje dolgoročnega lastniškega kapitala družbam v Uniji, s katerimi se ne trguje na borzi, naložbe, pridobljene neposredno ali posredno, na primer prek podjetij tveganega kapitala, ne bi smele šteti za špekulativne, kadar se te naložbe izvedejo s trdnim namenom višjega vodstva, da jih obdržijo najmanj tri leta.

- (10) Za stimuliranje nekaterih gospodarskih sektorjev standardi Basel III določajo diskrecijsko pravico pristojnih organov pri izvajanju nadzorniških nalog, ki institucijam omogoča, da v okviru določenih omejitev prednostno obravnavajo deleže lastniškega kapitala, pridobljene na podlagi zakonodajnih programov, ki zajemajo znatne subvencije za naložbe ter vključujejo vladni nadzor in omejitve kapitalskih naložb. Izvajanje te diskrecijske pravice v pravu Unije bi moralo prispevati tudi k spodbujanju dolgoročnih kapitalskih naložb.
- (11) Kreditiranje podjetij v Uniji zagotavljajo predvsem institucije, ki za izračun svojih kapitalskih zahtev za kreditno tveganje uporabljajo pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen (v nadaljnjem besedilu: pristop IRB). Z uvedbo izstopnega praga bodo morale navedene institucije uporabljati tudi standardizirani pristop za kreditno tveganje, ki se zanaša na bonitetne ocene, ki jih zagotovijo imenovane zunanje bonitetne agencije (ECAI), da se določi kreditna kakovost podjetja v vlogi kreditojemalca. Vzporejanje zunanjih bonitetnih ocen z utežmi tveganja, ki se uporabljajo za ocenjena podjetja, bi moralo biti bolj razčlenjeno, da bi se takšno vzporejanje uskladilo z mednarodnimi standardi na tem področju.

- (12) Vendar večina podjetij v Uniji ne poskuša pridobiti zunanjih bonitetnih ocen. Da bi se izognili motečemu učinku na bančno kreditiranje neocenjenih podjetij in zagotovili dovolj časa za vzpostavitev javnih ali zasebnih pobud za povečanje pokritosti z zunanjimi bonitetnimi ocenami, je treba določiti prehodno obdobje. V tem prehodnem obdobju bi morale imeti institucije, ki uporabljajo pristop IRB, možnost, da pri izračunu svojega izstopnega praga za izpostavljenosti do neocenjenih podjetij, ki ustrezajo naložbenemu razredu, uporabijo ugodnejšo obravnavo, medtem ko bi bilo treba oblikovati pobude za spodbujanje široke uporabe bonitetnih ocen. Vsako podaljšanje prehodnega obdobja bi moralo biti utemeljeno in omejeno na največ štiri leta.

- (13) Po prehodnem obdobju bi morale imeti institucije možnost, da se za izračun kapitalskih zahtev za večji del svojih izpostavljenosti do podjetij sklicujejo na bonitetne ocene, ki jo zagotovijo imenovane ECAI. EBA, Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) (EIOPA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁶, ter Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje) (ESMA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁷, (v nadaljnjem besedilu: evropski nadzorni organi) bi morali spremljati uporabo prehodne ureditve in preučiti zadevne dogodke in trende na trgu ECAI, ovire za razpoložljivost bonitetnih ocen, ki jih zagotovijo imenovane ECAI, zlasti za podjetja, in možne ukrepe za odpravo navedenih ovir. Prehodno obdobje bi bilo treba uporabiti za znatno povečanje razpoložljivosti bonitetnih ocen za podjetja v Uniji. V ta namen bi bilo treba razviti rešitve za bonitetne ocene, ki presegajo obstoječi okvir bonitetnega ocenjevanja, da bi spodbudili zlasti večja podjetja v Uniji, da pridobijo zunanjo bonitetno oceno. Poleg pozitivnih zunanjih učinkov, ki jih ustvarja postopek bonitetnega ocenjevanja, bo širša pokritost z bonitetnimi ocenami med drugim spodbujala unijo kapitalskih trgov. Da bi dosegli ta cilj, je treba upoštevati zahteve, povezane z zunanjimi bonitetnimi ocenami, ali razmisliti o ustanovitvi dodatnih institucij, ki bi zagotavljale take ocene, kar bi lahko pomenilo znatne napore pri izvajanju. Države članice bi morale v tesnem sodelovanju s svojimi centralnimi bankami oceniti, ali bi bilo zaželeno, da se njihova centralna banka prizna kot ECAI v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta⁸ in da centralna banka za namene Uredbe (EU) št. 575/2013 zagotovi bonitetne ocene podjetij, da bi se povečala pokritost z zunanjimi bonitetnimi ocenami.

⁶ Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48).

⁷ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

⁸ Uredba (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah (UL L 302, 17.11.2009, str. 1).

- (14) BCBS je za izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjsko nepremičnino, in izpostavljenosti, zavarovane s poslovno nepremičnino, razvil pristope, ki so bolj občutljivi na tveganje, da bi bolje odražali različne modele financiranja in gradbene faze.
- (15) Svetovna finančna kriza iz let 2008 in 2009 je razkrila številne pomanjkljivosti sedanje obravnave izpostavljenosti, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, in izpostavljenosti, zavarovanih s poslovno nepremičnino, po standardiziranem pristopu. Te pomanjkljivosti so bile obravnavane v standardih Basel III. Standardi Basel III razlikujejo med izpostavljenostmi, pri katerih je odplačilo pomembno odvisno od denarnih tokov, ustvarjenih z nepremičnino, in izpostavljenostmi, pri katerih ni tako. Za prve bi bilo treba uporabljati posebno obravnavo za določitev uteži tveganja, da se natančneje upošteva tveganje, povezano s temi izpostavljenostmi, pa tudi poveča skladnost z obravnavo nepremičnin, ki ustvarjajo dohodek, po pristopu IRB.
- (16) Za izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjsko nepremičnino, in izpostavljenosti, zavarovane s poslovno nepremičnino, bi bilo treba ohraniti pristop delitve kreditov, saj je ta pristop občutljiv na vrsto kreditojemalca in odraža učinke zmanjševanja tveganja, ki ga ima zavarovanje z nepremičninami, v utežeh tveganja, ki se uporabljajo, tudi v primeru izpostavljenosti, ki imajo visoka razmerja med vrednostjo kredita in vrednostjo zastavljenih nepremičnin. Vendar bi bilo treba pristop delitve kreditov prilagoditi v skladu s standardi Basel III, saj je bilo ugotovljeno, da je preveč konservativen za nekatere hipotekarne kredite z zelo nizkim razmerjem med vrednostjo kredita in vrednostjo zastavljenih nepremičnin.

- (17) Za zagotovitev, da bo učinek izstopnega praga na nizkotvegano stanovanjsko hipotekarno kreditiranje s strani institucij, ki uporabljajo pristop IRB, razporejen na dovolj dolgo obdobje in da se tako izogne motnjam pri tej vrsti kreditiranja, ki bi jih lahko povzročila nenadna povečanja kapitalskih zahtev, je treba določiti posebno prehodno ureditev. V času trajanja prehodnega obdobja bi morale imeti institucije, ki uporabljajo pristop IRB, pri izračunu izstopnega praga možnost, da po standardiziranem pristopu za kreditno tveganje uporabijo nižjo utež tveganja za tisti del svojih izpostavljenosti, ki so zavarovane s hipoteko na stanovanjsko nepremičnino po standardiziranem pristopu. Za zagotovitev, da je prehodna ureditev na voljo samo za izpostavljenosti iz naslova hipotekarnih kreditov z nizkim tveganjem, bi bilo treba določiti ustrezna merila primernosti, ki temeljijo na uveljavljenih konceptih, ki se uporabljajo po standardiziranem pristopu za kreditno tveganje. Skladnost s temi merili bi morali preveriti pristojni organi. Ker se lahko trgi stanovanjskih nepremičnin med državami članicami razlikujejo, bi bilo treba odločitev o uporabi prehodne ureditve prepustiti posameznim državam članicam. Uporabo prehodne ureditve bi moral spremljati EBA. Vsako podaljšanje prehodnega obdobja bi moralo biti utemeljeno in omejeno na največ štiri leta.
- (18) Zaradi pomanjkanja jasnosti in občutljivosti na tveganja sedanje obravnave špekulativnega financiranja nepremičnin se kapitalske zahteve za te izpostavljenosti pogosto štejejo za previsoke ali prenizke. To obravnavo bi bilo zato treba nadomestiti s posebno obravnavo izpostavljenosti iz naslova pridobitve zemljišča, razvoja in gradnje nepremičnin, ki zajema kredite podjetjem ali subjektom s posebnim namenom, s katerimi se financira pridobitev zemljišča za namene razvoja in gradnje ali razvoj in gradnja stanovanjskih ali poslovnih nepremičnin.

- (19) Pomembno je zmanjšati vpliv cikličnih učinkov na vrednotenje nepremičnin, ki se uporabijo za zavarovanje kredita, in ohraniti stabilnejše kapitalske zahteve za hipotekarne kredite. V primeru prevrednotenja, ki presega vrednost v trenutku, ko je bil kredit odobren, kadar je na voljo dovolj podatkov, vrednost nepremičnine, priznana za bonitetne namene, ne bi smela presegati povprečne vrednosti primerljive nepremičnine, izmerjene v dovolj dolgem obdobju, razen če spremembe na tej nepremičnini nedvoumno povečajo njeno vrednost. Da bi se izognili neželenim posledicam za delovanje trgov kritih obveznic, bi pristojni organi morali imeti možnost institucijam dovoliti, da redno prevrednotijo nepremičnine, ne da bi te upoštevale omejitve za povečanje vrednosti. Spremembe, ki izboljšujejo energetske učinkovitost ali odpornost, zaščito pred in prilagoditev na fizična tveganja stavb ali stanovanjskih enot, bi se lahko štele za povečanje vrednosti nepremičnine.

- (20) Dejavnost posebnih kreditnih aranžmajev se izvaja s subjekti za posebne namene, ki običajno služijo kot subjekti kreditojemalci, za katere je donosnost naložb primarni vir odplačila pridobljenega financiranja. Pogodbeni dogovori posebnih kreditnih aranžmajev kreditodajalcu zagotavljajo znatno mero nadzora nad sredstvi, ki se financirajo, primarni vir poplačila obveznosti pa je dohodek, ustvarjen z zadevnimi sredstvi. Da bi se s tem povezano tveganje odražalo natančneje, bi morale za to obliko kreditiranja veljati posebne kapitalske zahteve za kreditno tveganje. V skladu s standardi Basel III o dodeljevanju uteži tveganja izpostavljenostim iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev bi bilo treba po standardiziranem pristopu za kreditno tveganje uvesti posebno kategorijo izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, s čimer bi se povečala skladnost z že obstoječo posebno obravnavo izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev po pristopu IRB. Uvesti bi bilo treba posebno obravnavo izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, pri čemer bi bilo treba razlikovati med „financiranjem projektov“, „financiranjem premičnega premoženja“ in „financiranjem blaga“, da bi se bolje odražala tveganja povezana navedenimi podkategorijami znotraj kategorije izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev.

- (21) Medtem ko je nova obravnava po standardiziranem pristopu neocenjenih izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, določena v standardih Basel III, bolj razčlenjena kot trenutna standardizirana obravnava izpostavljenosti do podjetij, prva ni dovolj občutljiva na tveganja, da bi lahko odražala učinke celovitih svežnjev zavarovanja in zastavnih pravic, ki so običajno povezane z zadevnimi izpostavljenostmi v Uniji, kar kreditodajalcem omogoča nadzor nad prihodnjimi denarnimi tokovi, ki bodo ustvarjeni v času trajanja projekta ali sredstva. Ker izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev v Uniji niso v zadostni meri pokrite z zunanjimi bonitetnimi ocenami, bi lahko ta nova obravnava ustvarila tudi spodbude za institucije, da prenehajo financirati nekatere projekte ali prevzemajo večja tveganja v sicer podobno obravnavanih izpostavljenostih z drugačnimi profili tveganja. Medtem ko izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev večinoma financirajo institucije, ki uporabljajo pristop IRB in imajo vzpostavljene notranje modele za zadevne izpostavljenosti, bi lahko bil učinek zlasti pomemben v primeru izpostavljenosti iz naslova financiranja premičnega premoženja, ki bi lahko bile ogrožene zaradi prenehanja dejavnosti, zlasti v kontekstu uporabe izstopnega praga. Da bi se izognili nenamernim posledicam pomanjkanja občutljivosti standardov Basel III na tveganja za neocenjene izpostavljenosti iz naslova financiranja premičnega premoženja, bi morale biti izpostavljenosti iz naslova financiranja premičnega premoženja, ki izpolnjujejo sklop meril, s katerim se lahko profil tveganj zniža tako, da ustreza standardu visoke kakovosti, skladno s preudarnim in konservativnim upravljanjem finančnih tveganj, v prehodnem obdobju upravičene do uporabe nižje uteži tveganja. To prehodno ureditev bi bilo treba oceniti v poročilu, ki ga pripravi EBA.

- (22) Razvrstitev izpostavljenosti na drobno po standardiziranem pristopu za kreditno tveganje in pristopu IRB bi bilo treba dodatno uskladiti, da se zagotovi dosledna uporaba ustreznih uteži tveganja za isti niz izpostavljenosti. V skladu s standardi Basel III bi bilo treba določiti pravila za različno obravnavo obnavljajočih se izpostavljenosti na drobno, ki izpolnjujejo sklop pogojev za odplačilo ali uporabo, na podlagi katerih se lahko zmanjša njihov profil tveganja. Te izpostavljenosti bi bilo treba opredeliti kot izpostavljenosti do transaktorja. Izpostavljenostim do ene ali več fizičnih oseb, ki ne izpolnjujejo vseh pogojev, da bi se štele za izpostavljenosti na drobno, bi bilo treba po standardiziranem pristopu za kreditno tveganje dodeliti utež tveganja 100 %.
- (23) Standardi Basel III po standardiziranem pristopu za kreditno tveganje uvajajo kreditni konverzijski faktor v višini 10 % za brezpogojno preklicne prevzete obveznosti. To bo verjetno znatno vplivalo na dolžnike, ki se zanašajo na prilagodljivo naravo brezpogojno preklicnih prevzetih obveznosti za financiranje svojih dejavnosti pri obvladovanju sezonskih nihanj v svojem podjetju ali pri upravljanju nepričakovanih kratkoročnih sprememb potreb po obratnem kapitalu, zlasti med okrevanjem po pandemiji zaradi COVID-19. Zato je primerno določiti prehodno obdobje, v katerem bi morale imeti institucije možnost, da še naprej uporabljajo nižji kreditni konverzijski faktor za svoje brezpogojno preklicne prevzete obveznosti, nato pa oceniti, ali je upravičeno morebitno postopno povečanje veljavnih kreditnih konverzijskih faktorjev, da se institucijam omogoči prilagoditev njihovih poslovnih praks in produktov brez oviranja razpoložljivosti kreditov za dolžnike institucij.

- (24) Institucije bi morale imeti ključno vlogo pri okrevanju po pandemiji zaradi COVID-19, tudi z razširitvijo proaktivnih ukrepov za restrukturiranje dolga na zaupanja vredne dolžnike, ki imajo ali bodo imeli težave z izpolnjevanjem svojih prevzetih finančnih obveznosti. Zato dejstvo, da so nasprotne stranke potencialno in neupravičeno razvrščene med neplačnike, institucij ne bi smelo odvracati od tega, da, če se to zdi ustrezno, dolžnikom zagotovijo znatne koncesije, če s takšnimi koncesijami ponovno obstaja verjetnost, da bodo ti dolžniki odplačali preostanek svojih obveznosti iz naslova dolga. EBA bi moral pri pripravi smernic o uporabi opredelitve neplačila na ravni dolžnika ali kreditnega posla ustrezno upoštevati potrebo, da se institucijam zagotovi dovolj prožnosti.
- (25) Svetovna finančna kriza iz let 2008 in 2009 je razkrila, da so v nekaterih primerih institucije uporabljale pristop IRB tudi za portfelje, ki niso bili primerni za modeliranje zaradi nezadostnih podatkov, kar je imelo škodljive posledice za zanesljivost rezultatov. Zato je primerno, da se od institucij ne zahteva uporaba pristopa IRB za vse njihove izpostavljenosti in da se zahteva po uvedbi uporablja na ravni kategorij izpostavljenosti. Primerno je tudi omejiti uporabo pristopa IRB za kategorije izpostavljenosti, pri katerih je težje izvesti zanesljivo modeliranje, da se povečata primerljivost in zanesljivost kapitalskih zahtev za kreditno tveganje po pristopu IRB.

- (26) Pri izpostavljenostih institucij do drugih institucij, drugih subjektov finančnega sektorja in velikih podjetij so stopnje neplačil običajno nizke. Za take portfelje z majhnim številom neplačnikov institucije težko pridobijo zanesljive ocene izgube ob neplačilu (LGD) zaradi nezadostnega števila ugotovljenih neplačil v teh portfeljih. Ta težava je povzročila nezaželeno raven razpršenosti med institucijami z vidika ocenjenega tveganja. Institucije bi zato morale za te portfelje z majhnim številom neplačnikov namesto notranjih ocen LGD uporabiti vrednosti regulativno določenih LGD.
- (27) Institucije, ki uporabljajo notranje modele za ocenjevanje kapitalskih zahtev za kreditno tveganje v zvezi z izpostavljenostmi iz naslova lastniških instrumentov, svojo oceno tveganja običajno utemeljijo na javno dostopnih podatkih, do katerih imajo praviloma vse institucije enak dostop. V teh okoliščinah razlik v kapitalskih zahtevah ni mogoče upravičiti. Poleg tega izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v netrgovalni knjigi predstavljajo zelo majhen del bilance stanja institucij. Zato bi morale institucije za povečanje primerljivosti kapitalskih zahtev institucij in za poenostavitev regulativnega okvira svoje kapitalske zahteve za kreditno tveganje v zvezi z izpostavljenostmi iz naslova lastniških instrumentov izračunati z uporabo standardiziranega pristopa za kreditno tveganje in uporaba pristopa IRB v ta namen ne bi smela biti dovoljena.

- (28) Zagotoviti bi bilo treba, da ocene verjetnosti neplačila, LGD in kreditni konverzijski faktorji posameznih izpostavljenosti institucij, ki lahko uporabljajo notranje modele za izračun kapitalskih zahtev za kreditno tveganje, ne dosežejo neprimerno nizkih ravni. Zato je primerno uvesti minimalne vrednosti za lastne ocene in institucije obvezati, da uporabijo višje izmed lastnih ocen parametrov tveganja in najnižjih vrednosti za te lastne ocene. Takšne minimalne vrednosti za parametre tveganja („minimalne vrednosti“) bi morale predstavljati zaščitni ukrep za zagotovitev, da kapitalske zahteve ne padejo pod preudarne ravni. Poleg tega bi takšne minimalne vrednosti morale zmanjšati modelsko tveganje zaradi dejavnikov, kot so nepravilne specifikacije modela, napake pri merjenju in omejitve podatkov. Minimalne vrednosti bi prav tako izboljšale primerljivost kapitalskih količnikov med institucijami. Za doseg te rezultate bi bilo treba minimalne vrednosti umeriti dovolj konservativno.
- (29) Minimalne vrednosti, ki so umerjene preveč konservativno, bi lahko institucije dejansko odvrnile od sprejetja pristopa IRB in s tem povezanih standardov za upravljanje tveganj. Institucije bi lahko tudi spodbudili k temu, da svoje portfelje preusmerijo v izpostavljenosti z večjim tveganjem, da bi se izognile omejitvam, ki jih nalagajo minimalne vrednosti. Da bi se izognili takšnim nenamernim posledicam, bi morale minimalne vrednosti ustrezno odražati nekatere značilnosti tveganja osnovnih izpostavljenosti, zlasti s prevzemanjem različnih vrednosti za različne vrste izpostavljenosti, kadar je to primerno.

- (30) Izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev imajo značilnosti tveganja, ki se razlikujejo od značilnosti tveganja splošnih izpostavljenosti do podjetij. Zato je primerno določiti prehodno obdobje, v katerem se zniža minimalna vrednost LGD, ki se uporablja za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev. Vsako podaljšanje prehodnega obdobja bi moralo biti utemeljeno in omejeno na največ štiri leta.
- (31) V skladu s standardi Basel III bi moral pristop IRB za kategorijo izpostavljenosti do države ostati večinoma nespremenjen zaradi posebne narave in tveganj, povezanih z osnovnimi dolžniki. Zlasti ne bi smele za izpostavljenosti do države veljati minimalne vrednosti.
- (32) Za zagotovitev doslednega pristopa za vse izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja bi bilo treba oblikovati dve novi kategoriji izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja, neodvisni od kategorij izpostavljenosti do držav in izpostavljenosti institucij. Obravnava asimiliranih izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja, ki bi se po standardiziranem pristopu za kreditna tveganja obravnavale kot izpostavljenosti do enot centralne ravni države, ne bi smela biti dodeljena tem novim kategorijam izpostavljenosti po pristopu IRB in zanje ne bi smele veljati minimalne vrednosti. Poleg tega bi bilo treba specifične nižje minimalne vrednosti po pristopu IRB umeriti za izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja, ki niso asimilirane, da bi bil tako ustrezno upoštevan njihov profil tveganja v primerjavi z izpostavljenostmi do podjetij.

- (33) Pojasniti bi bilo treba, kako naj bi se učinek jamstva priznal za zavarovano izpostavljenost, obravnavano po pristopu IRB z uporabo lastnih ocen LGD, kadar dajalec jamstva spada v vrsto izpostavljenosti, ki se obravnava v po pristopu IRB, vendar brez uporabe lastnih ocen LGD. Zlasti ne bi smela uporaba pristopa substitucije, pri katerem se parametri tveganja, povezani z osnovno izpostavljenostjo, nadomestijo s parametri tveganja dajalca jamstva, ali metode, s katero se verjetnost neplačila ali LGD osnovnega dolžnika prilagodi s posebnim pristopom modeliranja, da se upošteva učinek jamstva, povzročiti prilagojene uteži tveganja, ki je nižja od uteži tveganja, ki se uporablja za primerljivo neposredno izpostavljenost do dajalca jamstva. Kadar se dajalec jamstva obravnava po standardiziranem pristopu za kreditno tveganje, bi moralo priznanje jamstva po pristopu IRB načeloma posledično voditi do tega, da se utež tveganja dajalca jamstva po standardiziranem pristopu za kreditno tveganje dodeli zavarovani izpostavljenosti.

- (34) Dokončan okvir Basel III od institucije, ki je sprejela pristop IRB za eno kategorijo izpostavljenosti, ne zahteva več, da ta pristop sprejme za vse svoje izpostavljenosti v netrgovalni knjigi. Da bi se zagotovili enaki konkurenčni pogoji za institucije, ki trenutno obravnavajo nekatere izpostavljenosti po pristopu IRB, in tiste, ki jih ne, bi morala prehodna ureditev institucijam omogočiti, da začnejo ponovno uporabljati manj izpopolnjene pristope po poenostavljenem postopku. Ta postopek bi moral pristojnim organom dopuščati, da nasprotujejo prošnjam za ponovno uporabo manj izpopolnjenega pristopa, vloženim z namenom regulativne arbitraže. Za namene tega postopka se zgolj dejstvo, da se zaradi ponovne uporabe manj izpopolnjenega pristopa zmanjšajo kapitalske zahteve, določene za zadevne izpostavljenosti, ne bi smelo šteti za zadosten razlog za zavrnitev prošnje iz razloga regulativne arbitraže.
- (35) V okviru odprave neupravičene variabilnosti kapitalskih zahtev bi bilo treba revidirati obstoječa pravila diskontiranja, ki se uporabljajo za umetne denarne tokove, da se odpravijo morebitne nenamerne posledice. EBA bi bilo treba pooblastiti, da pregleda svoje smernice o ponovni vzpostavitvi statusa plačila.

- (36) Uvedba izstopnega praga bi lahko pomembno vplivala na kapitalske zahteve za pozicije v listinjenju, ki jih imajo institucije, ki uporabljajo pristop na osnovi notranjih bonitetnih ocen za listinjenje ali pristop notranjega ocenjevanja. Čeprav so take pozicije na splošno majhnega obsega v primerjavi z drugimi izpostavljenostmi, bi uvedba izstopnega praga lahko vplivala na ekonomsko upravičenost operacije listinjenja zaradi nezadostne bonitetne koristi prenosa tveganja. To bi se lahko zgodilo, kadar je razvoj trga listinjenja del akcijskega načrta za unijo kapitalskih trgov, določenega v sporočilu Komisije z dne 24. septembra 2020 z naslovom „Unija kapitalskih trgov za ljudi in podjetja – nov akcijski načrt“ (v nadaljnjem besedilu: akcijski načrt za unijo kapitalskih trgov), in ko bi institucije v vlogi originatorja morda morale pogosteje uporabljati listinjenje, da bi dejavneje upravljale svoje portfelje, če bi jih zavezoval izstopni prag. V prehodnem obdobju bi morale imeti institucije, ki uporabljajo pristop na osnovi notranjih bonitetnih ocen za listinjenje ali pristop notranjega ocenjevanja, možnost, da za izračun svojega izstopnega praga za svoje pozicije v listinjenju za katere se uporablja utež tveganja, uporabijo ugodnejšo obravnavo s katerim koli od teh dveh pristopov. EBA bi moral poročati Komisiji o potrebi po morebitnem pregledu bonitetne obravnave poslov listinjenja, da bi se povečala občutljivost bonitetne obravnave na tveganja.

- (37) Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta⁹ je spremenila Uredbo (EU) št. 575/2013 za izvajanje standardov Basel III o temeljnem pregledu trgovalne knjige, dokončno oblikovanih s strani BCBS v letu 2019 (v nadaljnjem besedilu: končni standardi temeljnega pregleda trgovalne knjige) le za namene poročanja. Uvedba zavezujočih kapitalskih zahtev, ki temeljijo na teh standardih, je bila prepuščena ločenemu zakonodajnemu predlogu, ki sledi oceni njihovih učinkov na institucije v Uniji.
- (38) Končne standarde o temeljnem pregledu trgovalne knjige v zvezi z mejo med trgovalno knjigo in netrgovalno knjigo bi bilo treba izvajati v pravo Unije, saj pomembno vplivajo na izračun kapitalskih zahtev za tržna tveganja. V skladu s standardi Basel III bi morale izvajanje zahtev glede meje vključevati sezname instrumentov, ki jih je treba uvrstiti v trgovalno knjigo ali netrgovalno knjigo, ter odstopanje, ki instituciji omogoča, da z dovoljenjem pristojnega organa nekatere instrumente, ki so običajno v trgovalni knjigi, vključno z lastniškimi instrumenti, ki kotirajo na borzi, uvrsti v netrgovalno knjigo, kadar pozicije v teh instrumentih niso namenjene trgovanju ali ne varujejo pozicij, namenjenih trgovanju, pred tveganjem.

⁹ Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 150, 7.6.2019, str. 1).

- (39) Da bi se izognili znatnemu operativnemu bremenu za institucije v Uniji, bi se morale vse zahteve glede izvajanja končnih standardov o temeljnem pregledu trgovalne knjige za namen izračuna kapitalskih zahtev za tržno tveganje začeti uporabljati na isti datum. Datum začetka uporabe omejenega števila zahtev glede temeljnega pregleda trgovalne knjige, ki so bile že uvedene z Uredbo (EU) 2019/876, bi bilo zato treba uskladiti z datumom začetka uporabe te uredbe. EBA je 27. februarja 2023 podal mnenje, da če so določbe iz člena 3(6) Uredbe (EU) 2019/876 začele veljati in veljavni pravni okvir še ni zagotovil uporabe pristopov po zgledu temeljnega pregleda trgovalne knjige za namene izračuna kapitala, pristojni organ iz Uredbe (EU) št. 1093/2010 ne bi smeli dajati prednosti nobenemu nadzorniškemu ali izvršilnemu ukrepu v zvezi z zadevnimi zahtevami, dokler se ne začne v celoti izvajati temeljni pregled trgovalne knjige, kar bo po pričakovanjih od 1. januarja 2025.

- (40) Za dokončanje programa reform, uvedenega po svetovni finančni krizi iz let 2008 in 2009, in za odpravo pomanjkljivosti sedanjega okvira tržnega tveganja bi bilo treba v pravo Unije prenesti zavezujoče kapitalske zahteve za tržno tveganje, ki temeljijo na končnih standardih temeljnega pregleda trgovalne knjige. Nedavne ocene učinka končnih standardov temeljnega pregleda trgovalne knjige na institucije v Uniji so pokazale, da bo izvajanje teh standardov v Uniji privedlo do velikega povečanja kapitalskih zahtev za tržno tveganje za nekatere dejavnosti trgovanja in vzdrževanja trga, ki so pomembne za gospodarstvo Unije. Da bi ublažili ta vpliv in ohranili dobro delovanje finančnih trgov v Uniji, bi bilo treba uvesti ciljno usmerjene prilagoditve za izvajanje končnih standardov temeljnega pregleda trgovalne knjige v pravo Unije.

- (41) Trgovalne dejavnosti institucij na veleprodajnih trgih se lahko enostavno izvajajo čezmejno, tudi med državami članicami in tretjimi državami. Izvajanje končnih standardov temeljnega pregleda trgovalne knjige bi se moralo zato čim bolj zblížati v vseh jurisdikcijah, tako glede vsebine kot časovnega okvira. V nasprotnem primeru bi bilo nemogoče zagotoviti enake mednarodne konkurenčne pogoje za te dejavnosti. Komisija bi morala zato spremljati izvajanje končnih standardov temeljnega pregleda trgovalne knjige v drugih jurisdikcijah, ki so članice BCBS. Za odpravo morebitnih izkrivljanj pri izvajanju končnih standardov temeljnega pregleda trgovalne knjige, kjer je to potrebno, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) sprejme akte. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje¹⁰. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov. Ukrepi, uvedeni z delegiranimi akti, bi morali ostati začasni. Kadar je ustrezno, da se taki ukrepi uporabljajo trajno, bi morala Komisija predložiti zakonodajni predlog Evropskemu parlamentu in Svetu.

¹⁰ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (42) Komisija bi morala pri izračunu kapitalskih zahtev za tržno tveganje za institucije s srednjim obsegom postavk trgovalne knjige upoštevati načelo sorazmernosti in ustrezno umeriti navedene zahteve. Zato bi bilo treba institucijam s srednjim obsegom postavk trgovalne knjige dovoliti uporabo poenostavljenega standardiziranega pristopa za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje v skladu z mednarodno dogovorjenimi standardi. Poleg tega bi morala merila primernosti za opredelitev institucij s srednjim obsegom postavk trgovalne knjige ostati skladna z merili za izvzetje takih institucij iz zahtev glede poročanja iz temeljnega pregleda trgovalne knjige uvedenega z Uredbo (EU) 2019/876.
- (43) Glede na posodobljeno zasnovo trga Unije s pravicami do emisij ogljika, njegovo stabilnost v zadnjih letih in omejeno nestanovitnost cen za dobropise o odvzemu ogljika, bi bilo treba po alternativnem standardiziranem pristopu uvesti posebno utež tveganja za izpostavljenosti do trgovanja z ogljikom v okviru sistema EU trgovanja z emisijami.

- (44) Po alternativnemu standardiziranemu pristopu se za izpostavljenosti do instrumentov, ki nosijo preostala tveganja, uporablja pribitek za preostalo tveganje, da bi se upoštevala tveganja, ki niso krita z metodo na podlagi občutljivosti. Na podlagi standardov Basel III se lahko instrument in njegovo varovanje pobotata za namene tega pribitka le, če se v celoti izravna. Vendar lahko institucije v veliki meri na trgu varujejo preostalo tveganje nekaterih instrumentov v okviru pribitka za preostalo tveganje, s čimer zmanjšajo celotno tveganje svojih portfeljev, tudi če ta varovanja ne izravna v celoti tveganja prvotne pozicije. Da bi lahko institucije še naprej zagotavljale varovanje pred tveganjem brez neupravičenih negativnih spodbud in ob priznavanju ekonomskih razlogov za zmanjšanje skupnega tveganja, bi morale izvajanje glede pribitka za preostalo tveganje začasno, pod strogimi pogoji in ob odobritvi nadzornih organov omogočiti, da se varovanja pred tveganjem tistih instrumentov, ki jih je mogoče zavarovati pred tveganjem na trgu, izključijo iz pribitka na preostalo tveganje.

- (45) BCBS je revidiral mednarodni standard o operativnem tveganju, da bi obravnaval pomanjkljivosti, ki so se pojavile zaradi svetovne finančne krize iz let 2008 in 2009. Poleg pomanjkanja občutljivosti na tveganja v standardiziranih pristopih je bilo ugotovljeno pomanjkanje primerljivosti, ki je posledica različnih praks notranjega modeliranja po naprednemu pristopu za merjenje. Zato in zaradi poenostavitve okvira za operativno tveganje so bili vsi obstoječi pristopi za ocenjevanje kapitalskih zahtev za operativno tveganje nadomeščeni z eno samo metodo, ki ne temelji na modelu, in sicer z novim standardiziranim pristopom za operativno tveganje. Uredbo (EU) št. 575/2013 bi bilo treba uskladiti z dokončanim okvirom Basel III, da bi prispevali k enakim konkurenčnim pogojem na mednarodni ravni za institucije, ki imajo sedež v Uniji, vendar poslujejo tudi zunaj Unije, ter da bi zagotovili, da okvir za operativno tveganje na ravni Unije ostane učinkovit.

- (46) Novi standardizirani pristop za operativno tveganje, ki ga je uvedel BCBS, združuje kazalnik, ki se opira na obseg poslovanja institucije, s kazalnikom, ki upošteva pretekle izgube te institucije. Dokončan okvir Basel III predvideva stopnjo diskrecijske pravice glede tega, kako se lahko uporablja kazalnik, ki upošteva pretekle izgube institucije. Jurisdikcije se lahko odločijo, da pri izračunu kapitalskih zahtev za operativno tveganje za nobeno od zadevnih institucij ne upoštevajo preteklih izgub ali pa da upoštevajo podatke o preteklih izgubah tudi za institucije, ki ne dosegajo določenega obsega poslovanja. Da bi zagotovili enake konkurenčne pogoje v Uniji in poenostavili izračun kapitalskih zahtev za operativno tveganje, bi bilo treba pri določanju minimalne kapitalске zahteve to diskrecijsko pravico izvajati usklajeno, pri čemer se pretekli podatki o operativnih izgubah ne upoštevajo za nobeno institucijo.
- (47) Pri izračunu kapitalskih zahtev za operativno tveganje se bi zavarovalne police v prihodnosti lahko uporabljale kot učinkovita tehnika za zmanjševanje tveganja. EBA bi moral v ta namen poročati Komisiji o tem, ali je ustrezno, da se zavarovalne police priznajo kot učinkovita tehnika za zmanjševanje tveganja, ter o pogojih, merilih in standardni formuli, ki bi se uporabljali v takih primerih.

- (48) Izredno zaostrovanje monetarne politike po pandemiji zaradi COVID-19, ki je brez primere, bi lahko povzročilo velike stopnje nestanovitnosti na finančnih trgih. Skupaj z večjo negotovostjo, ki vodi v povečanje donosov za javni dolg, bi to lahko povzročilo nerealizirane izgube na imetju javnega dolga nekaterih institucij. Da bi se zmanjšal znaten negativni učinek iz naslova nestanovitnosti trga dolžniških instrumentov, ki jih izdajajo centralne ravni države, na kapital institucij in s tem na zmožnost institucij, da kreditirajo, bi bilo treba ponovno vzpostaviti začasni bonitetni filter, s katerim bi delno nevtralizirali ta učinek.
- (49) Javno financiranje z izdajo vladnih obveznic, denominiranih v domači valuti druge države članice, bo morda potrebno še naprej, da bi se podpirali javni ukrepi za boj proti posledicam hudega dvojnega ekonomskega pretresa, ki sta ga povzročila pandemija zaradi COVID-19 in vojna agresija Rusije zoper Ukrajino. Da bi se izognili omejitvam za institucije, ki vlagajo v take obveznice, je ustrezno ponovno uvesti prehodne ureditve za izpostavljenosti do enot centralne ravni države ali centralnih bank, kjer so te izpostavljenosti denominirane v domači valuti druge države članice za namene obravnave takih izpostavljenosti na podlagi okvira kreditnega tveganja.

- (50) Uredba (EU) 2019/630 Evropskega parlamenta in Sveta¹¹ je uvedla zahtevo glede minimalnega kritja izgub za nedonosne izpostavljenosti, tako imenovani bonitetni varovalni mehanizem. Ukrep je namenjen temu, da bi se izognili ponovnemu kopičenju nedonosnih izpostavljenosti, ki jih imajo institucije, hkrati pa spodbujali proaktivno upravljanje nedonosnih izpostavljenosti z izboljšanjem učinkovitosti postopkov restrukturiranja ali izterjave v institucijah. Glede na navedeno bi bilo treba za nedonosne izpostavljenosti, za katere jamčijo izvozne agencije ali javni dajalci jamstva, uporabiti določene ciljno usmerjene spremembe. Poleg tega bi bilo treba nekatere institucije, ki izpolnjujejo stroge pogoje in so specializirane za pridobivanje nedonosnih izpostavljenosti, izključiti iz uporabe bonitetnega varovalnega mehanizma.
- (51) Informacije o znesku in kakovosti donosnih, nedonosnih in restrukturiranih izpostavljenosti ter analizo zapadlih izpostavljenosti, kot so opredeljene za računovodske namene, glede na starost, bi morale razkriti tudi majhne in nekompleksne institucije, ki kotirajo na borzi, ter druge institucije. Ta obveznost razkritja ne pomeni dodatnega bremena za zadevne institucije, saj je EBA razkritje takega omejenega sklopa informacij že izvedel na podlagi Akcijskega načrta Sveta za reševanje problema slabih posojil v Evropi iz leta 2017, v katerem je EBA pozvan, naj okrepi zahteve po razkritju v zvezi s kakovostjo sredstev in nedonosnimi krediti za vse institucije. Ta obveznost razkritja je tudi v celoti skladna s sporočilom Komisije z dne 16. decembra 2020 z naslovom „Reševanje vprašanja nedonosnih posojil po pandemiji COVID-19“.

¹¹ Uredba (EU) 2019/630 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede minimalnega kritja izgub za nedonosne izpostavljenosti (UL L 111, 25.4.2019, str. 4).

- (52) Treba je zmanjšati breme zagotavljanja skladnosti za namene razkritja in izboljšati primerljivost razkritij. EBA bi zato moral vzpostaviti centralizirano spletno platformo, ki bi omogočala razkritje informacij in podatkov, ki jih predložijo institucije. Ta centralizirana spletna platforma bi morala služiti kot enotna točka dostopa do razkritij institucij, medtem ko bi lastništvo informacij in podatkov ter odgovornost za njihovo točnost morala ostati v rokah institucij, ki jih pripravijo. Centralizacija objave razkritih informacij bi morala biti v celoti skladna z akcijskim načrtom za unijo kapitalskih trgov. Poleg tega bi morala biti ta centralizirana spletna platforma interoperabilna z evropsko enotno točko dostopa.
- (53) Da se omogoči večje povezovanje nadzorniškega poročanja in razkritij, bi moral EBA centralizirano objavljati razkritja institucij, pri tem pa spoštovati pravico vseh institucij, da same objavljajo podatke in informacije. Takšna centralizirana razkritja bi morala EBA omogočiti objavo razkritij majhnih in nekompleksnih institucij na podlagi informacij, ki jih te institucije sporočijo pristojnim organom, s čimer bi se znatno zmanjšalo upravno breme za majhne in nekompleksne institucije. Hkrati pa centralizacija razkritij ne bi smela vplivati na stroške drugih institucij ter bi morala povečati preglednost in zmanjšati stroške dostopa do bonitetnih informacij za udeležence na trgu. Takšna večja preglednost bi morala olajšati primerljivost podatkov med institucijami in spodbujati tržno disciplino.

- (54) Za izpolnitev okoljskih in podnebnih ciljev evropskega zelenega dogovora, določenih v sporočilu Komisije z dne 11. decembra 2019, ter prispevanje k agendi Združenih narodov za trajnostni razvoj do leta 2030 je treba visoke zneske naložb iz zasebnega sektorja usmeriti v trajnostno vlaganje v Uniji. V Uredbi (EU) št. 575/2013 bi se morala odražati pomen okoljskih, socialnih in upravljavskih (ESG) dejavnikov ter popolno razumevanje tveganj, ki izhajajo iz izpostavljenosti dejavnostim, povezanim s splošnimi trajnostnimi ali ESG cilji. Za zagotovitev konvergence po vsej Uniji ter enotnega razumevanja ESG dejavnikov in tveganj bi bilo treba določiti splošne opredelitve. ESG dejavniki lahko pozitivno ali negativno vplivajo na finančno uspešnost ali solventnost subjekta, države ali posameznika. Običajni primeri ESG dejavnikov so emisije toplogrednih plinov, biotska raznovrstnost in raba vode ter potrošnja na področju okolja; človekove pravice ter delovna in delavska vprašanja na socialnem področju ter pravice in odgovornosti višjih uslužbencev ter plačila na področju upravljanja. Sredstva ali dejavnosti, na katere vplivajo okoljski ali socialni dejavniki, bi bilo treba opredeliti s sklicevanjem na cilj Unije, da postane podnebno nevtralna do leta 2050, kot je določeno v Uredbi (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta¹², uredbi (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta o obnovi narave in spremembi Uredbe (EU) 2022/869, ter na relevantne cilje Unije glede trajnostnosti. Tehnična merila za pregled v zvezi z načelom, da se ne škoduje bistveno, sprejeta v skladu z Uredbo (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta¹³, ter posebne pravne akte Unije za preprečevanje podnebnih sprememb, degradacije okolja in izgube biotske raznovrstnosti bi bilo treba uporabiti za opredelitev sredstev ali izpostavljenosti za namene ocenjevanja posebnih bonitetnih obravnav in razlik v tveganju.

¹² Uredba (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (ES) št. 401/2009 in Uredbe (EU) 2018/1999 (evropska podnebna pravila) (UL L 243, 9.7.2021, str. 1.)

¹³ Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).

- (55) Izpostavljenosti ESG tveganjem niso nujno sorazmerne z velikostjo in kompleksnostjo institucije. Tudi ravni izpostavljenosti ESG tveganjem v Uniji so precej raznolike, pri čemer je potencialni učinek prehoda na izpostavljenosti, povezane z dejavnostmi, ki imajo znaten negativen vpliv, zlasti na okolje, v nekaterih državah članicah blag, v drugih pa velik. Zahteve glede preglednosti, ki veljajo za institucije, in zahteve glede razkritij o trajnostnosti, določene v drugih veljavnih pravnih aktih Unije, bodo v nekaj letih zagotovile bolj razdrobljene podatke. Vendar je za ustrezno oceno ESG tveganj, s katerimi bi se lahko soočale institucije, nujno, da trgi in pristojni organi pridobijo ustrezne podatke od vseh subjektov, ki so izpostavljeni tem tveganjem. Institucije bi morale biti sposobne sistematično prepoznavati in zagotavljati ustrezno preglednost v zvezi s svojimi izpostavljenostmi do dejavnosti, za katere se šteje, da bistveno škodujejo enemu od okoljskih ciljev v smislu Uredbe (EU) 2020/852. Za zagotovitev, da imajo pristojni organi na voljo razdrobljene, celovite in primerljive podatke za namen učinkovitega nadzora, bi bilo treba informacije o izpostavljenostih do ESG tveganj vključiti v nadzorniško poročanje institucij. Za zagotovitev celovite preglednosti za trge, bi bilo treba tudi razkritja ESG tveganj razširiti na vse institucije. Razdrobljenost teh informacij bi morala biti skladna z načelom sorazmernosti ob upoštevanju velikosti in kompleksnosti zadevne institucije ter pomembnosti njenih izpostavljenosti ESG tveganjem. Pri revidiranju izvedbenih tehničnih standardov glede razkritja ESG tveganj, bi moral EBA oceniti načine za izboljšanje razkrivanja ESG tveganj v kritnem premoženju kritih obveznic in razmisliti, ali bi bilo treba informacije o ustreznih izpostavljenostih skupinam kreditov, ki so podlaga za krite obveznice, ki jih izdajo institucije, bodisi neposredno bodisi prek prenosa kreditov na subjekt s posebnim namenom, vključiti v revidirane izvedbene tehnične standarde ali v regulativni okvir in okvir za razkritja za krite obveznice.

- (56) Prehod gospodarstva Unije na trajnostni gospodarski model pridobiva zagon, zato postajajo trajnostnostna tveganja pomembnejša in jih je morda treba dodatno upoštevati. Ustrezna ocena razpoložljivosti in dostopnosti zanesljivih in doslednih podatkov o ESG tveganjih bi morala biti podlaga za vzpostavitev polne povezave med povzročitelji ESG tveganj ter tradicionalnimi kategorijami finančnih tveganj in nizi izpostavljenosti. Tudi ESMA bi moral prispevati k temu zbiranju dokazov s poročanjem o tem, ali se ESG tveganja ustrezno odražajo v oceni kreditnega tveganja nasprotnih strank ali izpostavljenosti, ki jih morda imajo institucije. V kontekstu hitrega in stalnega razvoja v zvezi z ugotavljanjem in količinskim opredeljevanjem ESG tveganj tako s strani institucij kot nadzornikov je treba tudi spremeniti datum začetka veljavnosti dela mandata EBA za oceno in poročanje o morebitni upravičenosti posebne bonitetne obravnave izpostavljenosti, povezanih s sredstvi ali dejavnostmi, ki so bistveno povezane z okoljskimi ali socialnimi cilji, in sicer bi moral začeti veljati na datum začetka veljavnosti te uredbe. Zaradi dolžine in kompleksnosti ocenjevalnega dela, ki ga je treba opraviti, bi bilo treba obstoječi mandat EBA razdeliti na več poročil. Zato bi bilo treba do konca leta 2024 oziroma 2025 pripraviti dve zaporedni letni poročili EBA o nadaljnjem ukrepanju. Glede na podatke Mednarodne agencije za energijo ne smemo dovoliti novega raziskovanja in širjenja fosilnih goriv, če želimo do leta 2050 doseči cilj ogljične nevtralnosti. To pomeni, da izpostavljenost fosilnim gorivom pogosto pomeni večje tveganje na mikro ravni, saj naj bi se vrednost takih sredstev sčasoma zmanjšala, in na makro ravni, saj financiranje dejavnosti v zvezi s fosilnimi gorivi ogroža cilj omejitve dviga temperature na svetovni ravni na 1,5 °C nad predindustrijskimi ravni in zato ogroža finančno stabilnost. Pristojni organi in udeleženci na trgu bi morali zato imeti koristi od večje preglednosti s strani institucij glede njihovih izpostavljenosti do subjektov iz sektorja fosilnih goriv, vključno z njihovimi dejavnostmi v zvezi z obnovljivimi viri energije.

- (57) Za zagotovitev, da morebitne prilagoditve za izpostavljenosti iz naslova kreditiranja infrastrukture ne ogrožajo okoljskih ciljev Unije, bi nove izpostavljenosti dobile nižjo utež tveganja le, če sredstva, ki se financirajo, pozitivno prispevajo k enemu ali več okoljskih ciljev iz Uredbe (EU) 2020/852 in ne škodujejo bistveno drugim ciljem iz navedene uredbe, ali če sredstva, ki se financirajo, ne škodujejo bistveno nobenim okoljskim ciljem iz navedene uredbe.
- (58) Bistveno je, da imajo nadzorniki potrebna pooblastila za celovito oceno in merjenje tveganj, ki jim je izpostavljena bančna skupina na konsolidirani ravni, ter da imajo prožnost, da so fleksibilni za prilagoditev svojih nadzorniških pristopov novim virom tveganja. Pomembno je, da se preprečijo vrzeli med bonitetno in računovodsko konsolidacijo, ki lahko privedejo do poslov, namenjenih preusmerjanju sredstev iz obsega bonitetne konsolidacije, čeprav tveganja ostajajo znotraj bančne skupine. Zaradi pomanjkanja skladnosti pri opredelitvi pojmov „nadrejena oseba“, „podrejena družba“ in „obvladovanje“ ter pomanjkanja jasnosti v opredelitvi pojmov „družba za pomožne storitve“, „finančni holding“ in „finančna institucija“ nadzorniki težje dosledno uporabljajo veljavna pravila v Uniji ter ugotavljajo in ustrezno obravnavajo tveganja na konsolidirani ravni. Navedene opredelitve bi bilo zato treba spremeniti in dodatno pojasniti. Poleg tega se zdi primerno, da EBA nadalje razišče, ali bi lahko bila ta pooblastila nadzornikov nenamerno omejena zaradi preostalih neskladij ali vrzeli v regulativnih določbah ali njihovi interakciji z veljavnim računovodskim okvirom.

- (59) Trgi kriptosredstev v zadnjih letih hitro rastejo. Da bi obravnavali morebitna tveganja za institucije, ki jih povzročajo njihove izpostavljenosti iz naslova kriptosredstev, ki niso v zadostni meri pokrita z obstoječim bonitetnim okvirom, je BCBS decembra 2022 objavil celovit standard za bonitetno obravnavo izpostavljenosti iz naslova kriptosredstev. Priporočeni datum začetka uporabe tega standarda je 1. januar 2025, vendar so se nekateri tehnični elementi standarda na ravni BCBS v letih 2023 in 2024 še naprej razvijali. Glede na nenehni razvoj na trgu kriptosredstev in ob priznavanju pomena tega, da se v pravu Unije v celoti implementira standard Basel o izpostavljenosti institucij iz naslova kriptosredstev, bi morala Komisija do 30. junija 2025 predložiti zakonodajni predlog za izvedbo tega standarda in opredeliti bonitetno obravnavo, ki se uporablja za te izpostavljenosti v prehodnem obdobju do implementacije tega standarda. Prehodna bonitetna obravnava bi morala upoštevati pravni okvir, ki je bil uveden z Uredbo (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁴ za izdajatelje kriptosredstev, in opredeliti bonitetno obravnavo zadevnih kriptosredstev. Zato bi bilo treba v prehodnem obdobju šteti, da tradicionalna sredstva v obliki žetonov, vključno z e-denarnimi žetoni, predstavljajo podobna tveganja kot tradicionalna sredstva, in kriptosredstva, ki so skladna z navedeno uredbo in se sklicujejo na tradicionalna sredstva, ki niso ena sama fiat valuta, bi morala biti deležna bonitetne obravnave v skladu z zahtevami zadevne uredbe. Izpostavljenostim iz naslova drugih kriptosredstev, vključno z izvedenimi finančnimi instrumenti v obliki žetonov, ki se razlikujejo od tistih, ki so upravičene do ugodnejše kapitalske obravnave, bi bilo treba dodeliti utež tveganja 1 250 %.

¹⁴ Uredba (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 (UL L 150, 9.6.2023, str. 40).

- (60) Zaradi pomanjkanja jasnosti nekaterih vidikov okvira minimalnega pragu odbitkov za posle financiranja z vrednostnimi papirji, ki ga je razvil BCBS v okviru dokončanega okvira Basel III, ter pomislekov glede ekonomske upravičenosti njegove uporabe za nekatere vrste poslov financiranja z vrednostnimi papirji se je pojavilo vprašanje, ali je mogoče bonitetne cilje tega okvira doseči brez povzročanja neželenih posledic. Komisija bi morala zato ponovno oceniti izvajanje okvira minimalnega pragu odbitkov za posle financiranja z vrednostnimi papirji v pravu Unije. Da bi Komisiji zagotovili zadostne dokaze, bi moral EBA v tesnem sodelovanju z ESMA poročati Komisiji o učinku tega okvira in o najprimernejšem pristopu za njegov prenos v pravo Unije.
- (61) Na podlagi dokončanega okvira Basel III zelo kratkoročna narava poslov financiranja z vrednostnimi papirji morda ni ustrezno upoštevana v standardiziranem pristopu za kreditno tveganje, zaradi česar bi lahko bile kapitalske zahteve, izračunane po navedenem pristopu, nesorazmerno višje kot kapitalske zahteve, izračunane po pristopu IRB. Zaradi navedenega, pa tudi zaradi uvedbe izstopnega praga, bi se lahko kapitalske zahteve, izračunane za te izpostavljenosti, znatno povišale, kar bi vplivalo na likvidnost trgov dolga in trgov vrednostnih papirjev, tudi trgov državnega dolga. EBA bi moral zato poročati o ustreznosti in učinku standardov kreditnega tveganja za posle financiranja z vrednostnimi papirji ter posebej o tem, ali bi bila prilagoditev standardiziranega pristopa za kreditno tveganje za te izpostavljenosti upravičena, da bi se upoštevala njihova kratkoročna narava.

- (62) Komisija bi morala v pravu Unije izvesti revidirane standarde Basel III za kapitalske zahteve za tveganja prilagoditve kreditnega vrednotenja (CVA), ki jih je BCBS objavil julija 2020, saj zadevni standardi na splošno izboljšujejo izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA z obravnavanjem več predhodno ugotovljenih težav, zlasti kadar obstoječi okvir za kapitalske zahteve za tveganje CVA ne zajema ustrezno tveganja CVA.
- (63) Pri izvajanju začetnih standardov Basel III o obravnavanju tveganja CVA v pravu Unije so bili nekateri posli izvzeti iz izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA. Zadevna izvzetja so bila dogovorjena, da se prepreči morebitno prekomerno povečanje stroškov nekaterih poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti, ki bi jih povzročila uvedba kapitalskih zahtev za tveganje CVA, zlasti kadar institucije niso mogle zmanjšati tveganja CVA nekaterih strank, ki niso mogle izmenjati zavarovanja s premoženjem. Glede na ocenjeni učinek, ki ga je izračunal EBA, bi kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu z revidiranimi standardi Basel III ostale neupravičeno visoke za izvzete posle z zadevnimi strankami. Za zagotovitev, da zadevne stranke bank še naprej varujejo svoja finančna tveganja s posli z izvedenimi finančnimi instrumenti, bi bilo treba pri izvajanju revidiranih standardov Basel III ohraniti izvzetja.

- (64) Vendar bi dejansko tveganje CVA izvzetih transakcij lahko bilo vir znatnega tveganja za institucije, ki uporabljajo ta izvzetja. Če bi se ta tveganja uresničila, bi zadevne institucije lahko utrpele velike izgube. Kot je EBA poudaril v svojem poročilu o CVA z dne 25. februarja 2015, tveganje CVA pri izvzetih poslih vzbuja bonitetne pomisleke, ki niso obravnavani v Uredbi (EU) št. 575/2013. Da bi nadzornikom pomagali spremljati tveganje CVA, ki izhaja iz izvzetih poslov, bi morale institucije poročati o izračunu kapitalskih zahtev za tveganje CVA za izvzete posle, ki bi bile potrebne, če ti posli ne bi bili izvzeti. Poleg tega bi moral EBA pripraviti smernice, ki bi nadzornikom pomagale opredeliti čezmerno tveganje CVA in izboljšati usklajevanje nadzornih ukrepov na zadevnem področju po vsej Uniji.

- (65) Komisija bi morala biti pooblaščenca za sprejetje regulativnih tehničnih standardov, ki jih razvije EBA, v zvezi s kazalniki za določitev izjemnih okoliščin za dodatne prilagoditve vrednosti; metodo za opredelitev glavnega povzročitelja tveganja pozicije in za ugotavljanje, ali gre za dolgo ali kratko pozicijo; postopkom za izračun in spremljanje neto kratkih kreditnih pozicij ali neto kratkih pozicij v lastniških finančnih instrumentih v netrgovalni knjigi; obravnavo varovanja kapitalskih količnikov pred valutnim tveganjem; merili, ki jih morajo institucije uporabljati za razvrstitev zunajbilančnih postavk; merili za visokokakovostne izpostavljenosti iz naslova financiranja projektov in financiranja premičnega premoženja v okviru posebnih kreditnih aranžmajev, za katere bonitetna ocena, ki se uporablja neposredno, ni na voljo; vrstami dejavnikov, ki jih je treba upoštevati pri oceni ustreznosti uteži tveganja; pojmom „enakovreden pravni mehanizem, ki zagotavlja, da bo nepremičnina v gradnji dokončana v razumnem roku“; pogoji za ocenjevanje pomembnosti uporabe obstoječih bonitetnih sistemov; metodologijo ocenjevanja izpolnjevanja zahtev za uporabo pristopa IRB; razvrstitvijo v kategorije financiranje projektov, financiranje premičnega premoženja in financiranje blaga; dodatno opredelitvijo kategorij izpostavljenosti po pristopu IRB; dejavniki za posebne kreditne aranžmaje; izračunom zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev; oceno celovitosti postopka razvrščanja; metodologijo institucije za ocenjevanje verjetnosti neplačila; primerljivo nepremičnino; nadzorniško delto nakupnih in prodajnih opcij; komponentami kazalnika poslovanja; prilagoditvijo kazalnika poslovanja; opredelitvijo pretiranega bremena v kontekstu izračuna letne izgube iz operativnega tveganja;

taksonomijo tveganja za operativno tveganje; oceno pristojnih organov glede izračuna letne izgube iz operativnega tveganja; prilagoditvijo podatkov o izgubah; obvladovanjem operativnega tveganja; izračunom kapitalskih zahtev za tržno tveganje za pozicije iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu ali blagovnemu tveganju; metodologijo pristojnih organov za ocenjevanje alternativnega standardiziranega pristopa; trgovalnimi knjigami v kolektivnem naložbenem podjetju; merili za odstopanje od pribitka za preostalo tveganje; pogoji in kazalniki za določitev, ali so nastale izjemne okoliščine; merili za uporabo vhodnih podatkov v modelu za merjenje tveganj; merili za oceno primernosti dejavnikov tveganja za modeliranje; pogoji in merili, v skladu s katerimi se lahko instituciji dovoli, da ne upošteva preseganja; merili za določitev, ali so teoretične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote bodisi blizu bodisi dovolj blizu hipotetičnim spremembam; pogoji in merili za ocenjevanje tveganja CVA, ki izhaja iz poslov financiranja z vrednostnimi papirji po poštenu vrednosti; približki razmikov; ocenjevanjem razširitev in sprememb standardiziranega pristopa za tveganja CVA ter potrebnimi tehničnimi elementi za izračun kapitalskih zahtev institucij v zvezi z nekaterimi kriptosredstvi. Komisija bi morala te regulativne tehnične standarde sprejeti z delegiranimi akti na podlagi člena 290 PDEU in v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

- (66) Komisija bi morala biti pooblaščenca za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov, ki jih razvije EBA, v zvezi s postopkom skupnega odločanja za pristop IRB, ki ga predložijo EU nadrejene institucije, EU nadrejeni finančni holdingi in EU nadrejeni mešani finančni holdingi; postavkami kazalnika poslovanja, tako da se te postavke razporedijo v zadevne poročevalske celice; enotnimi obrazci za razkritja, povezanimi navodili, informacijami o politiki ponovne predložitve in rešitvami IT za razkritja ter razkritji ESG tveganj. Komisija bi morala navedene izvedbene tehnične standarde sprejeti z izvedbenimi akti na podlagi člena 291 PDEU in v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.
- (67) Ker cilja te uredbe, in sicer zagotoviti enotne bonitetne zahteve, ki veljajo za institucije po vsej Uniji, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (68) Uredbo (EU) št. 575/2013 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1
Spremembe Uredbe (EU) št. 575/2013

Uredba (EU) št. 575/2013 se spremeni:

(1) člen 4 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) v točki 1 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) opravljanje katere koli dejavnosti iz Priloge I, oddelek A, točki 3 in 6, k Direktivi 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta^{*}, kadar velja eno od naslednjega, pri čemer pa družba ni trgovec z blagom in pravicami do emisij, kolektivni naložbeni podjem, zavarovalnica ali investicijsko podjetje, za katero se dovoljenje kot kreditna institucija opusti v skladu s členom 8a Direktive 2013/36/EU:

(i) skupna vrednost konsolidiranih sredstev družbe s sedežem v Uniji, vključno z vsemi njenimi podružnicami in podrejenimi družbami s sedežem v tretji državi, je enaka ali presega 30 milijard EUR;

- (ii) skupna vrednost sredstev družbe s sedežem v Uniji, vključno z vsemi njenimi podružnicami in podrejenimi družbami s sedežem v tretji državi, je manj kot 30 milijard EUR in družba je del skupine, v kateri je skupna vrednost konsolidiranih sredstev vseh družb te skupine s sedežem v Uniji, vključno z vsemi njihovimi podružnicami in podrejenimi družbami s sedežem v tretji državi, ki imajo posamezno bilančno vsoto manj kot 30 milijard EUR in opravljajo katero koli dejavnost iz Priloge I, oddelek A, točki 3 in 6, k Direktivi 2014/65/EU, enaka ali presega 30 milijard EUR;
- (iii) skupna vrednost sredstev družbe s sedežem v Uniji, vključno z vsemi njenimi podružnicami in podrejenimi družbami s sedežem v tretji državi, je manj kot 30 milijard EUR in družba je del skupine, v kateri je skupna vrednost konsolidiranih sredstev vseh družb skupine, ki opravljajo katero koli dejavnost iz Priloge I, oddelek A, točki 3 in 6, k Direktivi 2014/65/EU, enaka ali presega 30 milijard EUR, kadar konsolidacijski nadzornik v posvetovanju s kolegijem nadzornikov takšno odločitev sprejme zato, da bi obravnaval morebitna tveganja izogibanja ali tveganja za finančno stabilnost Unije;

* Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).“;

(ii) točka 12 se črta;

(iii) točki 15 in 16 se nadomestita z naslednjim:

„(15) ‚nadrejena oseba‘ pomeni podjetje, ki v smislu točke 37 obvladuje eno ali več podjetij;

(16) ‚podrejena družba‘ pomeni podjetje, ki ga v smislu točke 37 obvladuje drugo podjetje; podrejene družbe podrejenih družb se prav tako štejejo za podrejene družbe tiste družbe, ki je nadrejena oseba njihove nadrejene osebe;“;

(iv) točka 18 se nadomesti z naslednjim:

„(18) ‚družba za pomožne storitve‘ pomeni podjetje, katerega osnovno dejavnost, ne glede na to, ali se opravlja za podjetja znotraj skupine ali za stranke zunaj skupine, sestavlja kar koli od naslednjega:

(a) neposredna razširitev bančnih storitev;

- (b) poslovni najem, lastništvo ali upravljanje premoženja, izvajanje storitev obdelave podatkov ali katera koli druga storitev, kolikor so te dejavnosti pomožne bančnim storitvam;
 - (c) vse druge dejavnosti, za katere EBA meni, da so podobne tistim iz točk (a) in (b);“;
- (v) točka 20 se nadomesti z naslednjim:

„(20) ‚finančni holding‘ pomeni družbo, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

- (a) je finančna institucija;
- (b) ni mešani finančni holding;
- (c) ima vsaj eno podrejeno družbo, ki je institucija;
- (d) več kot 50 % katerega koli izmed naslednjih kazalnikov je stalno povezanih s podrejenimi družbami, ki so institucije ali finančne institucije, in z dejavnostmi, ki jih izvaja družba sama in niso povezane s pridobitvijo ali lastništvom deležev v podrejenih družbah, če so te dejavnosti enake narave kot tiste, ki jih izvajajo institucije ali finančne institucije:
 - (i) lastniški kapital družbe na podlagi njenega konsolidiranega položaja;

- (ii) sredstva družbe na podlagi njenega konsolidiranega položaja;
- (iii) prihodki družbe na podlagi njenega konsolidiranega položaja;
- (iv) zaposleni družbe na podlagi njenega konsolidiranega položaja;
- (v) drugi kazalniki, za katere pristojni organ meni, da so relevantni.

Pristojni organ lahko odloči, da se subjekt ne šteje za finančni holding, tudi če je izpolnjen eden od kazalnikov iz prvega odstavka, točke (i) do (iv), kadar pristojni organ meni, da relevantni kazalnik ne izraža poštenega in resničnega prikaza glavnih dejavnosti in tveganj skupine. Pristojni organ se pred sprejetjem take odločitve posvetuje z EBA in predloži utemeljeno in podrobno kvalitativno in kvantitativno utemeljitev. Pristojni organ ustrezno upošteva mnenje EBA in, če se odloči odstopati od njega, v treh mesecih od datuma prejema mnenja EBA slednjemu predstavi razloge za odstopanje od tega mnenja;“;

(vi) vstavi se naslednja točka:

„(20a) ‚investicijski holding‘ pomeni investicijski holding, kakor je opredeljen v členu 4(1), točka 23, Uredbe (EU) 2019/2033;

(vii) točka 26 se nadomesti z naslednjim:

„(26) ‚finančna institucija‘ pomeni družbo, ki izpolnjuje oba naslednja pogoja:

(a) ni institucija, čisti industrijski holding, subjekt s posebnim namenom pri listinjenju, zavarovalni holding, kakor je opredeljen v členu 212(1), točka (f), Direktive 2009/138/ES, ali mešani zavarovalni holding, kakor je opredeljen v členu 212(1), točka (g), navedene direktive, razen kadar ima mešani zavarovalni holding podrejeno institucijo;

- (b) izpolnjuje enega ali več naslednjih pogojev:
- (i) glavna dejavnost družbe je pridobivanje ali lastništvo deležev ali opravljanje ene ali več dejavnosti iz Priloge I, točke 2 do 12 ter točke 15, 16 in 17, k Direktivi 2013/36/EU ali opravljanje ene ali več storitev ali dejavnosti iz Priloge I, oddelek A ali B, k Direktivi 2014/65/EU v zvezi s finančnimi instrumenti iz Priloge I, oddelek C, k Direktivi 2014/65/EU;
 - (ii) družba je investicijsko podjetje, mešani finančni holding, investicijski holding, ponudnik plačilnih storitev, kot je kategoriziran na podlagi člena 1(1), točke (a) do (d), Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta*, družba za upravljanje ali družba za pomožne storitve;

* Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).“;

(viii) vstavi se naslednja točka:

„(26a) ‚čisti industrijski holding‘ pomeni družbo, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

- (a) njena glavna dejavnost je pridobivanje ali lastništvo deležev;
- (b) ni navedena v točki 27(a) ali točki 27(d) do (l) tega odstavka in ni investicijsko podjetje ali družba za upravljanje ali ponudnik plačilnih storitev, kategoriziran na podlagi člena 1(1), točke (a) do (d), Direktive (EU) 2015/2366;
- (c) ni udeležena v subjektu finančnega sektorja;“;

(ix) v točki 27 se točka (c) črta;

(x) točka 28 se nadomesti z naslednjim:

„(28) ‚nadrejena institucija v državi članici‘ pomeni institucijo v državi članici, ki ima podrejeno družbo, ki je institucija ali finančna institucija, ali ki je udeležena v instituciji ali finančni instituciji in sama ni podrejena družba druge institucije z dovoljenjem v isti državi članici ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v isti državi članici;“;

(xi) točka 35 se nadomesti z naslednjim:

„(35) ‚udeležba‘ pomeni delež v kapitalu, kakor je opredeljen v členu 2, točka 2, Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta^{*}, ali neposredno ali posredno imetništvo 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala družbe;

^{*} Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).“;

(xii) točka 37 se nadomesti z naslednjim:

„(37) ‚obvladovanje‘ pomeni razmerje med nadrejenim in podrejenim podjetjem, kot je opisano v členu 22 Direktive 2013/34/EU ali v računovodskih standardih, ki se uporabljajo za institucijo na podlagi Uredbe (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta^{*}, ali podobno razmerje med katero koli fizično ali pravno osebo in družbo;

^{*} Uredba (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L 243, 11.9.2002, str. 1).“;

(xiii) točka 52 se nadomesti z naslednjim:

„(52) ‚operativno tveganje‘ pomeni tveganje izgube zaradi neprimernega ali neuspešnega izvajanja notranjih procesov, ravnanj ljudi in delovanja sistemov ali zaradi zunanjih dogodkov, ki med drugim vključuje pravno tveganje, modelsko tveganje ali tveganje na področju informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT), vendar izključuje strateško tveganje in tveganje ugleda;“;

(xiv) vstavijo se naslednje točke:

„(52a) ‚pravno tveganje‘ pomeni tveganje izgube, vključno z odhodki, denarnimi kaznimi, kaznimi ali eksemplarnimi odškodninami, ki bi jo lahko utrpela institucija zaradi dogodkov, katerih posledica je sodni postopek, vključno z naslednjim:

- (a) nadzorniški ukrepi in zasebne poravnave;
- (b) neukrepanje, kadar je ukrepanje potrebno za izpolnitev pravne obveznosti;
- (c) ukrepi, sprejeti za izogibanje izpolnjevanju pravne obveznosti;
- (d) dogodki kršitve, ki so dogodki, ki izhajajo iz namerne kršitve ali kršitve iz malomarnosti, vključno z neprimernim zagotavljanjem finančnih storitev ali predložitvijo nezadostnih ali zavajajočih informacij o finančnem tveganju produktov, ki jih prodaja institucija;

- (e) neizpolnjevanje katere koli zahteve, ki izhaja iz nacionalnih ali mednarodnih zakonov ali zakonodajnih predpisov;
 - (f) neizpolnjevanje katere koli zahteve, ki izhaja iz pogodbenih dogovorov, ali notranjih predpisov in kodeksov ravnanja, vzpostavljenih v skladu z nacionalnimi ali mednarodnimi pravili in praksami;
 - (g) neizpolnjevanje pravil o etiki;
- (52b) ‚modelsko tveganje‘ pomeni tveganje izgube, ki je posledica odločitev, ki načeloma temeljijo na rezultatih notranjih modelov, in sicer zaradi napak pri zasnovi, razvoju, oceni parametrov, izvajanju, uporabi ali spremljanju tovrstnih modelov, vključno z naslednjim:
- (a) nepravilna zasnova izbranega notranjega modela in njegovih značilnosti;
 - (b) neustrezno preverjanje primernosti izbranega notranjega modela za finančni instrument, ki se ocenjuje, ali za produkt, za katerega se določa cena, ali primernosti izbranega notranjega modela za veljavne tržne pogoje;
 - (c) napake pri uvedbi izbranega notranjega modela;

- (d) nepravilna vrednotenja po tržnih cenah in nepravilno merjenje tveganja zaradi napake pri knjiženju posla v sistem trgovanja;
- (e) uporaba izbranega notranjega modela ali njegovih rezultatov za namen, za katerega ta model ni bil predviden ali zasnovan, vključno z manipulacijo parametrov modeliranja;
- (f) nepravočasno ali neučinkovito spremljanje ali validacijo uspešnosti modela ali njegove napovedne sposobnosti, da bi se ocenilo, ali izbrani notranji model še vedno ustreza namenu;

(52c) ‚tveganje na področju IKT‘ pomeni tveganje izgube, povezane z vsemi razumno določljivimi okoliščinami v zvezi z uporabo omrežja in informacijskih sistemov, ki bi, če bi se uresničilo, zaradi negativnih posledic v digitalnem ali fizičnem okolju lahko ogrozilo varnost omrežja in informacijskih sistemov, vseh tehnološko odvisnih orodij ali postopkov, operacij in procesov ali zagotavljanja storitev;

(52d) ‚okoljsko, socialno in upravljavsko tveganje‘ ali ‚tveganje ESG‘ pomeni tveganje katerega koli negativnega finančnega vpliva na institucijo, ki izhaja iz sedanjega ali prihodnjega vpliva okoljskih, socialnih ali upravljavskih (ESG) dejavnikov na nasprotne stranke ali vložena sredstva te institucije; ESG tveganja se uresničujejo s tradicionalnimi kategorijami finančnih tveganj;

- (52e) ‚okoljsko tveganje‘ pomeni tveganje katerega koli negativnega finančnega vpliva na institucijo, ki izhaja iz sedanjega ali prihodnjega vpliva okoljskih dejavnikov na nasprotne stranke ali vložena sredstva te institucije, vključno z dejavniki, povezanimi s preходом na cilje iz člena 9 Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta^{*}; okoljsko tveganje vključuje fizično tveganje in tveganje prehoda;
- (52f) ‚fizično tveganje‘ kot del okoljskega tveganja pomeni tveganje katerega koli negativnega finančnega vpliva na institucijo, ki izhaja iz sedanjega ali prihodnjega fizičnega vpliva okoljskih dejavnikov na nasprotne stranke ali vložena sredstva te institucije;
- (52g) ‚tveganje prehoda‘ kot del okoljskega tveganja pomeni tveganje zaradi katerega koli negativnega finančnega vpliva na institucijo, ki izhaja iz sedanjega ali prihodnjega vpliva prehoda na okoljsko trajnostno gospodarstvo na nasprotne stranke ali vložena sredstva te institucije;
- (52h) ‚socialno tveganje‘ pomeni tveganje katerega koli negativnega finančnega vpliva na institucijo, ki izhaja iz sedanjega ali prihodnjega vpliva socialnih dejavnikov na nasprotne stranke ali vložena sredstva te institucije;

(52i) ‚upravljavsko tveganje‘ pomeni tveganje katerega koli negativnega finančnega vpliva na institucijo, ki izhaja iz sedanjega ali prihodnjega vpliva upravljavskih dejavnikov na nasprotno stranke ali vložena sredstva te institucije;

* Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).“;

(xv) točke 54, 55 in 56 se nadomestijo z naslednjim:

„(54) ‚verjetnost neplačila‘ ali ‚PD‘ pomeni verjetnost neplačila na ravni dolžnika ali, kadar je ustrezno, kreditnega posla v obdobju enega leta in, v okviru tveganja zmanjšanja vrednosti, verjetnost zmanjšanja vrednosti v obdobju enega leta;

(55) ‚izguba ob neplačilu‘ ali ‚LGD‘ pomeni razmerje med izgubo na izpostavljenosti iz naslova posameznega posla zaradi neplačila na ravni dolžnika ali, kadar je ustrezno, kreditnega posla in neporavnanim zneskom ob neplačilu ali na določen referenčni datum po dnevu neplačila ter, v okviru tveganja zmanjšanja vrednosti, izgubo v primeru zmanjšanja vrednosti, kar pomeni razmerje med izgubo na izpostavljenosti, povezani z odkupljeno denarno terjatvijo, zaradi zmanjšanja vrednosti in neporavnanim zneskom odkupljene denarne terjatve;

(56) ‚konverzijski faktor‘ ali ‚kreditni konverzijski faktor‘ ali ‚CCF‘ pomeni razmerje med neizkoriščenim zneskom prevzete obveznosti iz naslova posameznega posla, ki bi lahko bil črpan iz zadevnega posameznega posla od določenega trenutka pred nastankom neplačila in je torej ob neplačilu neporavnan, in neizkoriščenim zneskom prevzete obveznosti iz naslova tega posla; znesek prevzete obveznosti je enak odobrenemu znesku razpolaganja, s katerim je dolžnik seznanjen, razen če je odobren znesek razpolaganja, ki ga določi institucija, večji od njega;“;

(xvi) točke 58, 59 in 60 se nadomestijo z naslednjim:

„(58) ‚stvarno kreditno zavarovanje‘ ali ‚FCP‘ pomeni tehniko zmanjševanja kreditnega tveganja, pri kateri je zmanjševanje kreditnega tveganja izpostavljenosti institucije posledica pravice te institucije, da v primeru neplačila na ravni dolžnika ali kreditnega posla ali ob nastopu drugega določenega kreditnega dogodka v zvezi z dolžnikom unovči ali pridobi prenos ali prisvojitvev ali da zadrži nekatera sredstva ali zneske ali da zmanjša znesek izpostavljenosti ali ga nadomesti z zneskom razlike med zneskom izpostavljenosti in zneskom terjatve do institucije;

- (59) ‚osebno kreditno zavarovanje‘ ali ‚UFCP‘ pomeni tehniko zmanjševanja kreditnega tveganja v primerih, ko je zmanjševanje kreditnega tveganja izpostavljenosti institucije posledica tega, da se tretja stranka zaveže k plačilu določenega zneska v primeru neplačila na ravni dolžnika ali kreditnega posla ali ob nastopu drugih specifičnih kreditnih dogodkov;
- (60) ‚denarju podoben instrument‘ pomeni potrdilo o vlogi, obveznico, vključno s krito obveznico, ali kateri koli drug nepodrejen instrument, ki ga je izdala posojilna institucija ter za katerega je ta posojilna institucija že prejela plačilo v celoti in ga bo brezpogojno unovčila po njegovi nominalni vrednosti;“;

(xvii) vstavi se naslednja točka:

- „(60a) ‚naložbeno zlato‘ pomeni zlato v obliki blaga, vključno z zlatimi palicami, ingoti in kovanci, ki so splošno sprejeti na trgu plemenitih kovin, kjer obstajajo likvidni trgi za plemenite kovine, ter katerega vrednost je določena glede na vsebnost zlata, opredeljeno s čistostjo in maso, in ne glede na numizmatično vrednost;“;

(xviii) vstavi se naslednja točka:

- „(74a) ‚vrednost nepremičnine‘ pomeni vrednost stanovanjske nepremičnine ali poslovne nepremičnine, določeno v skladu s členom 229(1);“;

(xix) točka 75 se nadomesti z naslednjim:

„(75) ‚stanovanjska nepremičnina‘ pomeni kar koli od naslednjega:

- (a) nepremičnino, ki ima naravo bivališča in izpolnjuje vse veljavne zakone in predpise, ki omogočajo uporabo nepremičnine v stanovanjske namene;
- (b) nepremičnino, ki ima naravo bivališča in je še v gradnji, če se pričakuje, da bo nepremičnina izpolnjevala vse veljavne zakone in predpise, ki omogočajo uporabo nepremičnine v stanovanjske namene;
- (c) pravico do bivanja v stanovanju stanovanjskih zadrug na Švedskem;
- (d) zemljišče, ki pripada nepremičnini iz točke (a), (b) ali (c);“;

(xx) vstavijo se naslednje točke:

„(75a) ‚poslovna nepremičnina‘ pomeni vsako nepremičnino, ki ni stanovanjska nepremičnina;

- (75b) ‚izpostavljenost iz naslova nepremičnin, ki ustvarjajo dohodek‘ ali
‚izpostavljenost IPRE‘ pomeni izpostavljenost, ki je zavarovana z eno ali
več stanovanjskimi ali poslovnimi nepremičninami, pri čemer je
izpolnjevanje kreditnih obveznosti, povezanih z izpostavljenostjo,
pomembno odvisno od denarnih tokov, ki jih ustvarijo te nepremičnine, s
katerimi je izpostavljenost zavarovana, in ne od zmožnosti dolžnika, da
izpolni kreditne obveznosti iz drugih virov; primarni vir takšnih denarnih
tokov so plačila iz zakupa oziroma najemnine ali prihodki od prodaje
stanovanjskih ali poslovnih nepremičnin;
- (75c) ‚izpostavljenost iz naslova nepremičnin, ki ne ustvarjajo dohodka‘ ali
‚izpostavljenost, ki ni IPRE‘ pomeni vsako izpostavljenost, zavarovano z
eno ali več stanovanjskimi ali poslovnimi nepremičninami, ki ni
izpostavljenost IPRE, ki ustvarjajo dohodek;
- (75d) ‚izpostavljenost, zavarovana s stanovanjsko nepremičnino‘ ali
‚izpostavljenost, zavarovana s hipoteko na stanovanjsko nepremičnino‘
pomeni izpostavljenost, ki je zavarovana s stanovanjsko nepremičnino,
ali izpostavljenost, ki se obravnava kot taka v skladu s členom 108(4);
- (75e) ‚izpostavljenost, zavarovana s poslovno nepremičnino‘ ali
‚izpostavljenost, zavarovana s hipoteko na poslovno nepremičnino‘
pomeni izpostavljenost, ki je zavarovana s poslovno nepremičnino;

(75f) ‚izpostavljenost, zavarovana z nepremičnino‘ ali ‚izpostavljenost, zavarovana s hipoteko na nepremičnino‘ pomeni izpostavljenost, ki je zavarovana s stanovanjsko ali poslovno nepremičnino, ali izpostavljenost, ki se obravnava kot taka v skladu s členom 108(4);“;

(xxi) točka 78 se nadomesti z naslednjim:

„(78) ‚enoletna stopnja neplačil‘ pomeni razmerje med številom dolžnikov ali, kadar se opredelitev neplačila uporablja na ravni kreditnega posla na podlagi člena 178(1), drugi pododstavek, kreditnih poslov, za katere se šteje, da je v obdobju, ki se začne eno leto pred dnevom opazovanja T, nastopilo neplačilo, in številom dolžnikov ali, kadar se opredelitev neplačila uporablja na ravni kreditnega posla na podlagi člena 178(1), drugi pododstavek, kreditnih poslov v tem bonitetnem razredu ali skupini eno leto pred tem dnevom opazovanja T;“;

(xxii) vstavita se naslednji točki:

„(78a) ‚izpostavljenost iz naslova pridobitve zemljišča, razvoja in gradnje nepremičnin‘ ali ‚izpostavljenost ADC‘ pomeni izpostavljenosti do podjetij ali subjektov s posebnim namenom, s katerimi se financira pridobitev zemljišč za razvoj in gradnjo ali financirata razvoj in gradnja stanovanjskih ali poslovnih nepremičnin;

(78b) ‚izpostavljenost, ki ni izpostavljenost iz naslova pridobitve zemljišča, razvoja in gradnje nepremičnin‘ ali ‚izpostavljenost, ki ni ADC‘ pomeni vsako izpostavljenost, zavarovano z eno ali več stanovanjskimi ali poslovnimi nepremičninami, ki ni izpostavljenost ADC;“;

(xxiii) točka 79 se črta;

(xxiv) točka 114 se nadomesti z naslednjim:

„(114) ‚posredni delež‘ pomeni vsako izpostavljenost do vmesnega subjekta, ki ima izpostavljenost iz naslova kapitalskih instrumentov, ki jih je izdal subjekt finančnega sektorja, ali iz naslova obveznosti, ki jih je izdala institucija, in da se v primeru trajnega odpisa teh kapitalskih instrumentov, ki jih je izdal subjekt finančnega sektorja, ali obveznosti, ki jih je izdala institucija, izguba, ki bi jo posledično imela institucija ne bi pomembno razlikovala od izgube, ki bi jo ta institucija imela v primeru neposrednega deleža v teh kapitalskih instrumentih, ki jih je izdal subjekt finančnega sektorja, ali obveznostih, ki jih je izdala institucija;“;

(xxv) točka 126 se nadomesti z naslednjim:

„(126) ‚sintetični delež‘ pomeni naložbo institucije v finančni instrument, katerega vrednost je neposredno povezana z vrednostjo kapitalskih instrumentov, ki jih je izdal subjekt finančnega sektorja, ali vrednostjo obveznosti, ki jih je izdala institucija;“;

(xxvi) v točki 127 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) institucije so v skladu s členom 22 Direktive 2013/34/EU polno konsolidirane in so vključene v nadzor na konsolidirani podlagi institucije, ki je nadrejena institucija v državi članici, v skladu z delom 1, naslov II, poglavje 2, te uredbe in so predmet kapitalskih zahtev;“;

(xxvii) točka 144 se nadomesti z naslednjim:

„(144) ‚trgovalna enota‘ pomeni jasno opredeljeno skupino trgovcev, ki jo institucija v skladu s členom 104b(1) vzpostavi za skupno upravljanje portfelja pozicij iz trgovalne knjige ali pozicij iz netrgovalne knjige iz odstavkov (5) in (6) navedenega člena, v skladu z jasno opredeljeno in skladno poslovno strategijo in ki posluje v okviru iste strukture upravljanja tveganj;“;

(xxviii) v točki 145 se točka (f) nadomesti z naslednjim:

„(f) konsolidirana sredstva ali obveznosti institucije v zvezi z dejavnostmi z nasprotnimi strankami v Evropskem gospodarskem prostoru, razen izpostavljenosti znotraj skupine v Evropskem gospodarskem prostoru, presegajo 75 % konsolidiranih sredstev institucije in konsolidiranih obveznosti institucije, pri čemer so v obeh primerih izvzete izpostavljenosti znotraj skupine.“;

(xxix) dodajo se naslednje točke:

„(151) ‚obnavljajoča se izpostavljenost‘ pomeni vsako izpostavljenost, pri kateri lahko neporavnani znesek kreditojemalca niha glede na njegove odločitve o koriščenju in odplačevanju kredita znotraj dogovorjenih omejitev;

(152) ‚izpostavljenost do transaktorja‘ pomeni vsako obnavljajočo se izpostavljenost, ki ima najmanj 12 mesečno zgodovino odplačevanja in je eno od naslednjega:

- (a) izpostavljenost, za katero se redno, in sicer vsaj vsakih 12 mesecev, znesek, ki ga je treba odplačati na naslednji predvideni datum odplačila, določi kot koriščen znesek na vnaprej določen referenčni datum s predvidenim datumom odplačila najpozneje v 12 mesecih, pod pogojem, da je bil v predhodnih 12 mesecih na vsak predvideni datum odplačila znesek v celoti odplačan;
- (b) posel z dovoljeno možnostjo prekoračitve stanja na računih, če v predhodnih 12 mesecih ta možnost ni bila koriščena;

- (153) ‚subjekt v sektorju fosilnih goriv‘ pomeni družbo ali podjetje, katerega glavna gospodarska dejavnost po statistični klasifikaciji so gospodarske dejavnosti v sektorju premoga, nafte ali plina, kot so določene v Prilogi XXXIX, predloga 3, k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 2021/637*, in kot so opredeljene s sklicevanjem na kode statistične klasifikacije gospodarskih dejavnosti (NACE Revizija 2), navedene v Prilogi I, področja B, C, D in G, k Uredbi (ES) št. 1893/2006 Evropskega parlamenta in Sveta**; kadar glavna gospodarska dejavnost podjetja ali družbe ni razvrščena z uporabo kod NACE Revizija 2 iz Uredbe (ES) št. 1893/2006 ali nacionalno razvrstitvijo na podlagi NACE Revizija 2, institucije konservativno določijo, ali glavna dejavnost take družbe ali podjetja spada v enega od teh sektorjev;
- (154) ‚izpostavljenosti, na katere vplivajo okoljski ali socialni dejavniki‘, pomeni izpostavljenosti, ki ovirajo prizadevanja Unije za doseg regulativnih ciljev v zvezi z ESG dejavniki, na način, ki bi lahko imel negativen finančni vpliv na institucije v Uniji;
- (155) ‚subjekt, ki opravlja dejavnosti bančništva v senci‘ pomeni subjekt, ki opravlja dejavnosti bančništva izven reguliranega okvira;

-
- * Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/637 z dne 15. marca 2021 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z javnim razkritjem informacij iz naslovov II in III dela 8 Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta s strani institucij ter o razveljavitvi Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 1423/2013, Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/1555, Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2016/200 in Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/2295 (UL L 136, 21.4.2021, str. 1).
- ** Uredba (ES) št. 1893/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o uvedbi statistične klasifikacije gospodarskih dejavnosti NACE Revizija 2 in o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3037/90, kakor tudi nekaterih uredb ES o posebnih statističnih področjih (UL L 393, 30.12.2006, str. 1).“;

(xxx) dodajo se naslednji pododstavki:

„Za namene prvega pododstavka, točka 1(b)(ii) in (iii), kadar je družba del skupine iz tretje države, je bilančna vsota vsake podružnice te skupine, pooblašene za delovanje v Uniji, vključena v združeno skupno vrednost sredstev vseh družb v skupini.

Za namene prvega pododstavka, točka 1(b)(iii), lahko konsolidacijski nadzornik za sprejetje odločitve od družbe zahteva vse relevantne informacije.

Za namene prvega pododstavka, točka 52a, pravno tveganje ne vključuje povračil tretjim osebam ali zaposlenim in plačil za dobro ime zaradi poslovnih priložnosti, če ni prišlo do kršitve pravil ali etičnega ravnanja in če je institucija pravočasno izpolnila svoje obveznosti. Pravno tveganje tudi ne vključuje zunanjih pravnih stroškov, kadar dogodek, ki je povzročil te zunanje stroške, ni dogodek operativnega tveganja;

Za namene prvega pododstavka, točka 145(e), tega odstavka lahko institucija izključi pozicije v izvedenih finančnih instrumentih, ki jih je sklenila s svojimi nefinančnimi strankami, in pozicije v izvedenih finančnih instrumentih, ki jih uporablja za varovanje teh pozicij pred tveganjem, če skupna vrednost izključenih pozicij, izračunana v skladu s členom 273a(3), ne presega 10 % skupnih bilančnih in zunajbilančnih sredstev institucije.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„5. EBA do ... [18 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice, v katerih opredeli merila za opredelitev dejavnosti iz odstavka 1, prvi pododstavek, točka 18, tega člena.“;

(2) člen 5 se spremeni:

(a) točka 3 se nadomesti z naslednjim:

„(3) ‚pričakovana izguba‘ ali ‚EL‘ pomeni razmerje, povezano s posameznim poslom, med zneskom, ki bo po pričakovanjih izgubljen na izpostavljenosti zaradi:

- (a) morebitnega neplačila na ravni dolžnika v obdobju enega leta, ter vrednostjo izpostavljenosti ob neplačilu;
- (b) morebitnega zmanjšanja vrednosti v obdobju enega leta, ter vrednostjo izpostavljenosti na datum zmanjšanja vrednosti;“;

(b) dodajo se naslednje točke:

- „(4) ‚kreditna obveznost‘ pomeni vsako obveznost, ki izhaja iz kreditne pogodbe, vključno z glavnico, obračunanimi obrestmi in provizijami, ki jih dolžnik dolguje;“
- (5) ‚kreditna izpostavljenost‘ pomeni vsako bilančno ali zunajbilančno postavko, ki privede ali bi lahko privedla do kreditne obveznosti;
- (6) ‚posel‘ ali ‚kreditni posel‘ pomeni kreditno izpostavljenost, ki izhaja iz pogodbe ali sklopa pogodb med dolžnikom in institucijo;

- (7) ‚mera konservativnosti‘ pomeni pribitek, vključen v ocene parametra tveganja, ki upošteva pričakovani razpon napak pri ocenjevanju, ki izhajajo iz ugotovljenih pomanjkljivosti pri podatkih, metodah in modelih ter iz sprememb standardov prevzemanja kreditnega tveganja, nagnjenosti k prevzemanju tveganja, politik izterjave in okrevanja, kot tudi iz vseh drugih virov dodatne negotovosti in splošnih napak pri ocenjevanju;
- (8) ‚ustrezna prilagoditev‘ pomeni učinek na ocene parametra tveganja, ki izhaja iz uporabe metodologij v okviru ocenjevanja parametrov tveganja za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti pri podatkih in metodah ocenjevanja ter za upoštevanje sprememb standardov prevzemanja kreditnega tveganja, nagnjenosti k prevzemanju tveganja, politik izterjave in okrevanja, kot tudi vseh drugih virov dodatne negotovosti, kolikor je to mogoče, da bi se izognili pristranskosti v ocenah parametrov tveganja;
- (9) ‚malo in srednje podjetje‘ ali ‚MSP‘ pomeni družbo ali podjetje, katerega letni promet glede na njegove najnovejše konsolidirane računovodske izkaze ne presega 50 000 000 EUR;

- (10) „prevzeta obveznost“ pomeni vsak pogodbeni dogovor, ki ga institucija ponudi stranki in ga ta stranka sprejme, za odobritev kredita, nakup sredstev ali izdajo kreditnih nadomestkov, ter vsak tak dogovor, ki ga lahko institucija kadar koli brezpogojno prekliče brez predhodnega obvestila dolžniku, ali kakršen koli dogovor, ki ga lahko institucija prekliče, kadar dolžnik ne izpolnjuje pogojev, določenih v dokumentaciji posla, vključno s pogoji, ki jih mora dolžnik izpolniti pred kakršnim koli začetnim ali naknadnim črpanjem na podlagi dogovora, razen če pogodbeni dogovori izpolnjujejo vse naslednje pogoje:
- (a) pogodbeni dogovori, pri katerih institucija ne prejme nobenih provizij ali opravnin za vzpostavitev ali vzdrževanje teh pogodbenih dogovorov;
 - (b) pogodbeni dogovori, pri katerih mora stranka zaprositi institucijo za začetno in vsako nadaljnje črpanje na podlagi teh pogodbenih dogovorov;
 - (c) pogodbeni dogovori, pri katerih ima institucija popolno pristojnost nad izvršitvijo posameznega črpanja ne glede na to, ali stranka izpolnjuje pogoje iz dokumentacije pogodbenega dogovora;

- (d) pogodbeni dogovori, pri katerih lahko institucija oceni kreditno sposobnost stranke neposredno pred odločitvijo o izvedbi vsakega črpanja, institucija pa izvaja in uporablja notranje postopke, ki zagotavljajo, da se taka ocena opravi pred izvedbo vsakega črpanja;
- (e) pogodbeni dogovori, ki so ponujeni podjetju, vključno z MSP, ki se stalno pozorno spremlja;

(11) „brezpogojno preklicna prevzeta obveznost“ pomeni vsako prevzeto obveznost, katere pogoji dovoljujejo instituciji, da kadar koli brez predhodnega obvestila dolžniku prekliče to prevzeto obveznost v obsegu, ki ga dovoljujejo zakonodaja o varstvu potrošnikov in sorodni pravni akti, kadar je to ustrezno, ali ki določa samodejni preklic zaradi poslabšanja kreditne sposobnosti kreditojemalca.“;

(3) vstavi se naslednji člen:

„Člen 5a

Opredelitev pojmov v zvezi s kriptosredstvi

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „kriptosredstvo“ pomeni kriptosredstvo, kakor je opredeljeno v členu 3(1), točka 5, Uredbe (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta*, ki ni centralnobančna digitalna valuta;

- (2) ‚žeton elektronskega denarja‘ ali ‚e-denarni žeton‘ pomeni žeton elektronskega denarja ali e-denarni žeton, kakor je opredeljen v členu 3(1), točka 7, Uredbe (EU) 2023/1114;
- (3) ‚izpostavljenost kriptosredstvom‘ pomeni aktivno bilančno ali zunajbilančno postavko, povezano s kriptosredstvom, ki ustvarja kreditno tveganje, kreditno tveganje nasprotne stranke, tržno tveganje, operativno tveganje ali likvidnostno tveganje;
- (4) ‚tradicionalno sredstvo‘ pomeni vsako sredstvo, ki ni kriptosredstvo, vključno s:
- (a) finančnimi instrumenti, kakor so opredeljeni v členu 4(1), točka 50, te uredbe;
 - (b) denarnimi sredstvi, kakor so opredeljena v členu 4, točka 25, Direktive (EU) 2015/2366;
 - (c) vlogami, kakor so opredeljene v členu 2(1), točka 3, Direktive 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta**, vključno s strukturiranimi vlogami;
 - (d) pozicijami listinjenja v okviru listinjenja, kakor je opredeljeno v členu 2, točka 1, Uredbe (EU) 2017/2402;
 - (e) produkti neživljenjskega ali življenjskega zavarovanja, ki spadajo v zavarovalne vrste iz prilog I in II k Direktivi 2009/138/ES, ali pozavarovalne pogodbe in pogodbe o retrocesiji iz navedene direktive;
 - (f) pokojninskimi produkti, katerih glavni namen v skladu z nacionalnim pravom je vlagatelju zagotoviti prihodek po upokojitvi in na podlagi katerih je vlagatelj upravičen do nekaterih koristi;

- (g) uradno priznanimi pokojninskimi načrti poklicnega zavarovanja na področju uporabe Direktive (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta^{***} ali Direktive 2009/138/ES;
 - (h) individualnimi pokojninskimi produkti, za katere je po nacionalnem pravu potreben finančni prispevek delodajalca in pri katerih delodajalec ali zaposleni ne more izbirati med pokojninskimi produkti ali ponudniki;
 - (i) vseevropskim osebnim pokojninskim produktom, kot je opredeljen v členu 2, točka 2, Uredbe (EU) 2019/1238 Evropskega parlamenta in Sveta^{***};
 - (j) sistemi socialne varnosti iz Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta^{****} ter Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta^{*****};
- (5) „tradicionalno sredstvo v obliki žetona“ pomeni vrsto kriptosredstva, ki predstavlja tradicionalno sredstvo, vključno z e-denarnim žetonom;
- (6) „žeton, vezan na sredstva“ pomeni žeton, vezan na sredstva, kakor je opredeljen v členu 3(1), točka 6, Uredbe (EU) 2023/1114;
- (7) „storitev v zvezi s kriptosredstvi“ pomeni storitev v zvezi s kriptosredstvi, kakor je opredeljena v členu 3(1), točka 16, Uredbe (EU) 2023/1114.

-
- * Uredba (EU) 2023/1114 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2023 o trgih kriptosredstev in spremembi uredb (EU) št. 1093/2010 in (EU) št. 1095/2010 ter direktiv 2013/36/EU in (EU) 2019/1937 (UL L 150, 9.6.2023, str. 40).
- ** Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12.6.2014, str. 149).
- *** Direktiva (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L 354, 23.12.2016, str. 37).
- **** Uredba (EU) 2019/1238 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o vseevropskem osebnem pokojninskem produktu (PEPP) (UL L 198, 25.7.2019, str. 1).
- ***** Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 166, 30.4.2004, str. 1).
- ***** Uredba (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 284, 30.10.2009, str. 1).“;

- (4) člen 10a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 10a

Uporaba bonitetnih zahtev na konsolidirani podlagi, kadar so investicijska podjetja nadrejene osebe

Za namene tega poglavja se investicijska podjetja in investicijski holdingi obravnavajo kot nadrejeni finančni holdingi v državi članici ali EU nadrejeni finančni holdingi, kadar so ta investicijska podjetja ali investicijski holdingi nadrejene osebe institucije ali investicijskega podjetja, za katerega velja ta uredba, iz člena 1(2) ali (5) Uredbe (EU) 2019/2033.“;

- (5) v členu 13(1) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Velike podrejene družbe EU nadrejenih institucij razkrijejo informacije iz členov 437, 438, 440, 442, 449a, 449b, 450, 451, 451a in 453 na posamični podlagi ali, kadar je to ustrezno v skladu s to uredbo in Direktivo 2013/36/EU, na subkonsolidirani podlagi.“;

- (6) člen 18 se spremeni:

- (a) odstavek 2 se črta;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Udeležbe v institucijah in finančnih institucijah, ki jih upravlja družba, vključena v konsolidacijo, skupaj z eno ali več družbami, ki niso vključene v konsolidacijo, se konsolidirajo sorazmerno glede na delež kapitala, če je odgovornost teh družb omejena na njihov delež kapitala.“;

(c) v odstavku 6 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi zlasti lahko dovolijo ali zahtevajo uporabo metode iz člena 22(7), (8) in (9) Direktive 2013/34/EU.“;

(d) v odstavku 7 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Kadar ima institucija podrejeno družbo, ki ni institucija ali finančna institucija, ali je udeležena v takšni družbi, za to podrejeno družbo ali udeležbo uporabi kapitalsko metodo. Ta metoda pa kljub temu ne predstavlja osnove za vključitev zadevnih družb v nadzor na konsolidirani podlagi.“;

- (e) uvodno besedilo odstavka 8 se nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi lahko zahtevajo polno ali sorazmerno konsolidacijo podrejene družbe ali družbe, v kateri je institucija udeležena, če ta podrejena družba ali družba ni institucija ali finančna institucija in kadar sta izpolnjena oba naslednja pogoja:“;

- (f) vstavi se naslednji odstavek:

„10. EBA Komisiji do ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] predloži poročilo o popolnosti in ustreznosti opredelitev pojmov in določb te uredbe v zvezi z nadzorom vseh vrst tveganj, ki so jim institucije izpostavljene na konsolidirani ravni. EBA oceni zlasti vsa morebitna preostala neskladja v teh opredelitvah in določbah skupaj z njihovim medsebojnim delovanjem z veljavnim računovodskim okvirom ter vse preostale vidike, ki bi lahko predstavljali nenamerne omejitve konsolidiranega nadzora, ki je celovit in se lahko prilagodi novim virom ali vrstam tveganj ali strukturam, ki bi lahko privedli do regulativne arbitraže. EBA svoje poročilo posodablja vsaj enkrat na dve leti.

Komisija glede na ugotovitve EBA Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži zakonodajni predlog, da bi se prilagodile ustrezne opredelitve pojmov ali obseg bonitetne konsolidacije.“;

(7) člen 19 se spremeni:

(a) uvodno besedilo odstavka 1 se nadomesti z naslednjim:

„Institucije ali finančne institucije, ki je podrejena družba ali družba, v kateri ima udeležbo, ni treba vključiti v konsolidacijo, kadar skupni znesek aktivnih in zunajbilančnih postavk zadevne družbe ne presega nižjega izmed naslednjih zneskov:“;

(b) uvodno besedilo odstavka 2 se nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi, ki so v skladu s členom 111 Direktive 2013/36/EU odgovorni za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi, se lahko v posamični obravnavi primerov odločijo, da institucije ali finančne institucije, ki je podrejena družba ali ima v njej udeležbo, ni treba vključiti v konsolidacijo, če:“;

(8) člen 20 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) v primeru vlog za dovoljenja iz člena 143(1), člena 151(9), člena 283 in člena 325az, ki jih predložijo EU nadrejena institucija in njene podrejene družbe oziroma skupaj predložijo podrejene družbe EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, pri čemer se odločijo, ali bodo izdali zadevno dovoljenje ali ne, ter določijo morebitne pogoje, ki bodo veljali za tako dovoljenje;“;

(ii) tretji pododstavek se črta;

(b) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Kadar EU nadrejena institucija in njene podrejene družbe, podrejene družbe EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga uporabljajo pristop IRB iz člena 143 na enotni podlagi, pristojni organi dovolijo, da nadrejena oseba in njene podrejene družbe skupaj izpolnjujejo kvalifikacijska merila iz dela 3, naslov II, poglavje 3, oddelek 6, na način, ki je v skladu s strukturo skupine ter njenimi sistemi, procesi in metodologijami za upravljanje tveganj.“;

(c) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Da bi olajšal sprejemanje skupnih odločitev, EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi postopek skupnega odločanja iz odstavka 1, točka (a), tega člena v zvezi z vlogami za dovoljenja iz člena 143(1), člena 151(9) ter členov 283 in 325az.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov do ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(9) člen 22 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 22

Subkonsolidacija subjektov v tretjih državah

1. Podrejene institucije ali podrejeni vmesni finančni holdingi ali podrejeni vmesni mešani finančni holdingi uporabljajo zahteve iz členov 89, 90 in 91 ter delov 3, 4 in 7 ter s tem povezane zahteve glede poročanja iz dela 7A na podlagi svojega subkonsolidiranega položaja, če imajo v tretji državi podrejeno družbo, ki je institucija ali finančna institucija, ali soudeležene v taki družbi.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena se lahko podrejene institucije ali podrejeni vmesni finančni holdingi ali podrejeni vmesni mešani finančni holdingi odločijo, da ne bodo uporabljali zahtev iz členov 89, 90 in 91 ter delov 3, 4 in 7 ter s tem povezanih zahtev glede poročanja iz dela 7A, na podlagi svojega subkonsolidiranega položaja, kadar skupna sredstva in zunajbilančne postavke podrejenih družb in udeležbe v tretjih državah predstavljajo manj kot 10 % skupnega zneska sredstev in zunajbilančnih postavk podrejene institucije ali podrejenega vmesnega finančnega holdinga ali podrejenega vmesnega mešanega finančnega holdinga.“;

(10) v členu 27(1), točka (a), se točka (v) črta;

(11) člen 34 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 34

Dodatne prilagoditve vrednosti

1. Institucije pri izračunu zneska kapitala uporabljajo zahteve iz člena 105 za vsa svoja sredstva, merjena po pošteni vrednosti, in od navadnega lastniškega temeljnega kapitala odbijejo znesek vseh potrebnih dodatnih prilagoditev vrednosti.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko institucije v izjemnih okoliščinah, katerih obstoj se določi na podlagi mnenja EBA v skladu z odstavkom 3, zmanjšajo skupne dodatne prilagoditve vrednosti pri izračunu skupnega zneska, ki se odbije od navadnega lastniškega temeljnega kapitala.
3. EBA za namen priprave mnenja iz odstavka 2 spremlja tržne razmere, da oceni, ali so nastopile izjemne okoliščine, in če so, o tem nemudoma obvesti Komisijo.
4. EBA v posvetovanju z ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli kazalnike in pogoje, ki jih bo EBA uporabil za določitev izjemnih okoliščin iz odstavka 2, ter določi zmanjšanje skupnih dodatnih prilagoditev vrednosti iz navedenega odstavka.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(12) člen 36 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti z uporabo pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen (pristop IRB), primanjkljaj IRB, kadar je ustrezno, izračunan v skladu s členom 159;“;

(ii) točka (k) se spremeni:

(1) točka (v) se črta;

(2) doda se naslednja točka:

„(vi) izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP, ki se jim dodeli utež tveganja 1 250 % v skladu s členom 132(2), drugi pododstavek.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„5. Izključno za namen izračuna ustreznega zneska nezadostnega kritja za nedonosne izpostavljenosti v skladu z odstavkom 1, točka (m), tega člena je z odstopanjem od člena 47c in potem, ko se uradno obvesti pristojni organ, ustrezni znesek nezadostnega kritja za nedonosne izpostavljenosti, ki jih je kupila institucija, specializirana za restrukturiranje dolgov, enak nič. Odstopanje iz tega pododstavka se uporablja na posamični podlagi, pri skupinah, v katerih vse institucije štejejo za institucije, specializirane za restrukturiranje dolgov, pa na konsolidirani podlagi.

Za namene tega odstavka institucija, specializirana za restrukturiranje dolgov‘ pomeni institucijo, ki je v preteklem poslovnem letu izpolnjevala vse naslednje pogoje na posamični in na konsolidirani podlagi:

- (a) glavna dejavnost institucije je kupovanje, upravljanje in restrukturiranje nedonosnih izpostavljenosti v skladu z jasnim in učinkovitim notranjim postopkom odločanja, ki ga izvaja njen upravljalni organ;
- (b) knjigovodska vrednost, merjena brez upoštevanja oblikovanih popravkov zaradi kreditnega tveganja kreditov, ki jih je odobrila institucija, ne presega 15 % njenih skupnih sredstev;

- (c) vsaj 5 % knjigovodske vrednosti, merjene brez upoštevanja oblikovanih popravkov zaradi kreditnega tveganja kreditov, ki jih je odobrila institucija, predstavlja celotno ali delno refinanciranje kupljenih nedonosnih izpostavljenosti ali prilagoditev pogojev odplačevanja slednjih, kar velja za ukrep restrukturiranja v skladu s členom 47b;
- (d) skupna vrednost sredstev institucije ne presega 20 milijard EUR;
- (e) institucija stalno vzdržuje količnik neto stabilnega financiranja v višini vsaj 130 %;
- (f) vpogledne vloge institucije ne presegajo 5 % celotnih obveznosti institucije.

Institucija, specializirana za restrukturiranje dolgov, brez odlašanja uradno obvesti pristojni organ, če ne izpolnjuje več enega ali več pogojev iz drugega pododstavka. Pristojni organi vsaj enkrat na leto uradno obvestijo EBA o uporabi tega odstavka s strani institucij pod njihovim nadzorom.

EBA pripravi, vzdržuje in objavi seznam institucij, specializiranih za restrukturiranje dolgov. EBA spremlja dejavnost institucij, specializiranih za restrukturiranje dolgov, in Komisiji do 31. decembra 2028 poroča o rezultatih tega spremljanja ter ji po potrebi svetuje glede tega, ali pogoji za opredelitev institucije, specializirane za restrukturiranje dolgov, zadostno temeljijo na tveganju in ali so ustrezni glede na dajanje prednosti sekundarnemu trgu za nedonosne kredite, ter oceni, ali so potrebni dodatni pogoji.“;

(13) v členu 46(1), točka (a), se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) odbitkov iz člena 36(1), točke (a) do (g), točke (k)(ii) do (vi) ter točke (l), (m) in (n), razen zneska, ki se odbije za odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;“;

(14) člen 47c se spremeni:

(a) odstavek 4 se spremeni:

(i) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Z odstopanjem od odstavka 3 tega člena se za del nedonosne izpostavljenosti, za katerega jamči ali posredno jamči primeren dajalec zavarovanja iz člena 201(1), točke (a) do (e), uporabljata naslednja faktorja, kadar se nezavarovanim izpostavljenostim do takšnega dajalca zavarovanja dodeli utež tveganja 0 % na podlagi dela 3, naslov II, poglavje 2:“;

(ii) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) 1 za zavarovani del nedonosne izpostavljenosti, ki se uporablja od prvega dne osmega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna, razen če se je primeren dajalec zavarovanja strinjal, da v celoti in v skladu s prvotnim pogodbenim razporedom plačil izpolni vse plačilne obveznosti dolžnika do institucije, pri čemer se za zavarovani del nedonosne izpostavljenosti uporablja faktor 0.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„4a. Z odstopanjem od odstavka 3 za del nedonosne izpostavljenosti, za katerega jamči ali ga zavaruje uradna izvozna agencija, ne veljajo zahteve iz tega člena.“;

(15) v členu 48 se odstavek 1 spremeni:

(a) v točki (a) se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) člena 36(1), točke (a) do (h), točke (k)(ii) do (vi) ter točke (l), (m) in (n), razen odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;“;

(b) v točki (b) se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) člena 36(1), točke (a) do (h), točke (k)(ii) do (vi) ter točke (l), (m) in (n), razen odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;“;

(16) v členu 49 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Deleži, ki se v skladu z odstavkom 1 ne odbijejo, se štejejo za izpostavljenosti in se zanje uporabi utež tveganja v skladu z delom 3, naslov II, poglavje 2.

Deleži, ki se v skladu z odstavkom 2 ali 3 ne odbijejo, se štejejo za izpostavljenosti in se zanje uporabi utež tveganja 100 %.“;

(17) v členu 60(1), točka (a), se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) člena 36(1), točke (a) do (g), točke (k)(ii) do (vi) ter točke (l), (m) in (n), razen odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;“;

(18) v členu 62, prvi odstavek, se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu z delom 3, naslov II, poglavje 3, presežek IRB, kadar je ustrezno, brez upoštevanja davčnih učinkov, ki so izračunani v skladu s členom 159, v višini do 0,6 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunanih v skladu z delom 3, naslov II, poglavje 3.“;

(19) v členu 70(1), točka (a), se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) člena 36(1), točke (a) do (g), točke (k)(ii) do (vi) ter točke (l), (m) in (n), razen zneska, ki se odbije za odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;“;

(20) v členu 72b(3), prvi pododstavek, se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Poleg obveznosti iz odstavka 2 tega člena lahko organ za reševanje dovoli, da se obveznosti štejejo kot instrumenti kvalificiranih obveznosti do celotnega zneska, ki ne presega 3,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3), če:“;

(21) v členu 72i(1), točka (a), se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) člena 36(1), točke (a) do (g), točke (k)(ii) do (vi) ter točke (l), (m) in (n), razen zneska, ki se odbije za odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;“;

(22) člen 74 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 74

Deleži v kapitalskih instrumentih reguliranih subjektov finančnega sektorja, ki se ne štejejo za regulativni kapital

Institucije ne odbijejo od nobene sestavine kapitala neposrednih, posrednih ali sintetičnih deležev v kapitalskih instrumentih, ki jih izdajo regulirani subjekti finančnega sektorja in se ne štejejo za regulativni kapital zadevnega subjekta. Institucije za takšne deleže uporabijo utež tveganja v skladu z delom 3, naslov II, poglavje 2.“;

(23) člen 84 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) navadni lastniški temeljni kapital podrejene družbe, od katerega se odšteje tisti od naslednjih zneskov, ki je nižji:

(i) znesek navadnega lastniškega temeljnega kapitala te podrejene družbe, ki mora ustrezati naslednjemu:

(1) kadar je podrejena družba ena od družb iz člena 81(1), točka (a), te uredbe, vendar ni investicijsko podjetje ali vmesni investicijski holding, vsoti zahteve iz člena 92(1), točka (a), te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU in zahteve po skupnem blažilniku, opredeljene v členu 128, točka 6, navedene direktive, ali vseh lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;

- (2) kadar je podrejena družba investicijsko podjetje ali vmesni investicijski holding, vsoti zahteve iz člena 11 Uredbe (EU) 2019/2033, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 39(2), točka (a), Direktive (EU) 2019/2034 ali vseh lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;
- (ii) znesek konsolidiranega navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se nanaša na to podrejeno družbo in ki mora na konsolidirani podlagi ustrezati vsoti zahteve iz člena 92(1), točka (a), te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU in zahteve po skupnem blažilniku, opredeljene v členu 128, točka 6, navedene direktive, ali vseh lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;“;

(ii) doda se naslednji pododstavek:

„Z odstopanjem od prvega pododstavka, točka (a), lahko pristojni organ instituciji dovoli, da odšteje enega od zneskov iz točke (a)(i) ali (ii), potem ko mu je institucija zadovoljivo dokazala, da je na razpolago dodaten znesek manjšinskih deležev za pokrivanje izgub na konsolidirani ravni.“;

(b) v odstavku 5 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) konsolidira podrejeno institucijo, v kateri ima le manjšinski delež, na podlagi razmerja, ki predstavlja obvladovanje, v smislu člena 4(1), točka 37;“;

(24) v členu 85 se odstavek 1 spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) temeljni kapital podrejene družbe, od katerega se odšteje tisti od naslednjih zneskov, ki je nižji:

(i) znesek temeljnega kapitala podrejene družbe, ki mora ustrezati naslednjemu:

(1) kadar je podrejena družba ena od družb iz člena 81(1), točka (a), te uredbe, vendar ni investicijsko podjetje ali vmesni investicijski holding, vsoti zahteve iz člena 92(1), točka (b), te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU in zahteve po skupnem blažilniku, opredeljene v členu 128, točka 6, navedene direktive, ali vseh lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati s temeljnim kapitalom;

- (2) kadar je podrejena družba investicijsko podjetje ali vmesni investicijski holding, vsoti zahteve iz člena 11 Uredbe (EU) 2019/2033, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 39(2), točka (a), Direktive (EU) 2019/2034 ali vseh lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati s temeljnim kapitalom;
- (ii) znesek konsolidiranega temeljnega kapitala, ki se nanaša na to podrejeno družbo in ki mora na konsolidirani podlagi ustrezati vsoti zahteve iz člena 92(1), točka (b), te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU in zahteve po skupnem blažilniku, opredeljene v členu 128, točka 6, navedene direktive, ali vseh lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati s temeljnim kapitalom;“;
- (b) doda se naslednji pododstavek:
- „Z odstopanjem od prvega pododstavka, točka (a), lahko pristojni organ instituciji dovoli, da odšteje enega od zneskov iz točke (a)(i) ali (ii), potem ko mu je institucija zadovoljivo dokazala, da je na razpolago dodaten znesek temeljnega kapitala za pokrivanje izgub na konsolidirani ravni.“;

(25) v členu 87 se odstavek 1 spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) kapital podrejene družbe, od katerega se odšteje nižji od naslednjih zneskov:

(i) znesek kapitala podrejene družbe, ki mora ustrezati naslednjemu:

(1) kadar je podrejena družba ena od družb iz člena 81(1), točka (a), te uredbe, vendar ni investicijsko podjetje ali vmesni investicijski holding, vsoti zahteve iz člena 92(1), točka (c), te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU in zahteve po skupnem blažilniku, opredeljene v členu 128, točka 6, navedene direktive, ali vseh lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati s kapitalom;

- (2) kadar je podrejena družba investicijsko podjetje ali vmesni investicijski holding, vsoti zahteve iz člena 11 Uredbe (EU) 2019/2033, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 39(2), točka (a), Direktive (EU) 2019/2034 ali vseh lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati s kapitalom;
- (ii) znesek kapitala, ki se nanaša na to podrejeno družbo in ki mora na konsolidirani podlagi ustrezati vsoti zahteve iz člena 92(1), točka (c), te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU in zahteve po skupnem blažilniku, opredeljene v členu 128, točka 6, navedene direktive, ali vseh lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati s kapitalom;“;
- (b) doda se naslednji pododstavek:
- „Z odstopanjem od prvega pododstavka, točka (a), lahko pristojni organ instituciji dovoli, da odšteje enega od zneskov iz točke (a)(i) ali (ii), potem ko mu je institucija zadovoljivo dokazala, da je na razpolago dodaten znesek kapitala za pokrivanje izgub na konsolidirani ravni.“;

(26) vstavi se naslednji člen:

„Člen 88b

Družbe v tretjih državah

Za namene tega naslova se izraza ‚investicijsko podjetje‘ in ‚institucija‘ razumeta tako, da vključujeta družbe s sedežem v tretjih državah, ki bi, če bi imele sedež v Uniji, spadale pod opredelitve teh pojmov v tej uredbi.“;

(27) člen 89 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Določbe iz odstavka 3 se uporabljajo za kvalificirani delež, katerega znesek presega 15 % sprejemljivega kapitala institucije, v družbi, ki ni subjekt finančnega sektorja.

2. Za skupni znesek kvalificiranih deležev, ki jih ima institucija v družbah, razen tistih iz odstavka 1, ki presega 60 % njenega sprejemljivega kapitala, se uporablja odstavek 3.“;

(b) odstavek 4 se črta;

(28) člen 92 se spremeni:

(a) odstavka 3 in 4 se nadomestita z naslednjim:

„3. Institucije izračunajo znesek skupne izpostavljenosti tveganju na naslednji način:

$$TREA = \max \{U-TREA; x \cdot S-TREA\}$$

pri čemer:

TREA = znesek skupne izpostavljenosti tveganju subjekta;

U-TREA = znesek skupne izpostavljenosti tveganju subjekta brez upoštevanja izstopnega praga, izračunan v skladu z odstavkom 4;

S-TREA = standardizirani znesek skupne izpostavljenosti tveganju subjekta, izračunan v skladu z odstavkom 5;

$x = 72,5 \%$.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka lahko država članica odloči, da je znesek skupne izpostavljenosti tveganju enak znesku skupne izpostavljenosti tveganju brez upoštevanja izstopnega praga, izračunanemu v skladu z odstavkom 4, za institucije, ki so del skupine z nadrejeno institucijo v isti državi članici, pod pogojem, da zadevna nadrejena institucija ali – v primeru skupin, ki jih sestavljajo centralni organ in institucije, ki so stalno povezane z njim – celota, ki jo predstavlja centralni organ skupaj s svojimi povezanimi institucijami, izračuna skupni znesek izpostavljenosti tveganju v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka na konsolidirani podlagi.

4. Znesek skupne izpostavljenosti tveganju brez upoštevanja izstopnega praga se izračuna kot seštevek točk (a) do (g) tega odstavka, potem ko se upošteva odstavek 6 tega člena:
 - (a) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje, vključno s kreditnim tveganjem nasprotne stranke, in tveganje zmanjšanja vrednosti, izračunani v skladu z naslovom II tega dela in členom 379, za vse poslovne dejavnosti institucije, razen zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti iz postavk trgovalne knjige institucije;
 - (b) kapitalske zahteve za postavke trgovalne knjige institucije za naslednje:
 - (i) tržno tveganje, izračunano v skladu z naslovom IV tega dela;

- (ii) velike izpostavljenosti, ki presegajo omejitve iz členov 395 do 401, v obsegu, v katerem je instituciji dovoljeno preseganje teh omejitev, kot je določeno v skladu z delom 4;
- (c) kapitalske zahteve za tržno tveganje, izračunane v skladu z naslovom IV tega dela, za vse poslovne dejavnosti v zvezi s postavkami netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu ali blagovnemu tveganju;
- (d) kapitalske zahteve za tveganje poravnave, izračunane v skladu s členoma 378 in 380;
- (e) kapitalske zahteve za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja, izračunane v skladu z naslovom VI tega dela;
- (f) kapitalske zahteve za operativno tveganje, izračunane v skladu z naslovom III tega dela;
- (g) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje nasprotne stranke, ki izhajajo iz postavk trgovalne knjige institucije za naslednje vrste poslov in pogodb, izračunani v skladu z naslovom II tega dela:
 - (i) pogodbe, našteje v Prilogi II, in kreditne izvedene finančne instrumente;

- (ii) repo posle, posle posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, ki se nanašajo na vrednostne papirje ali blago;
- (iii) posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, ki se nanašajo na vrednostne papirje ali blago;
- (iv) posle z dolgim rokom poravnave.“;

(b) dodata se naslednja odstavka:

„5. Standardizirani znesek skupne izpostavljenosti tveganju se izračuna kot seštevek odstavka 4, točke (a) do (g), potem ko se upoštevajo odstavki 6 in naslednje zahteve:

- (a) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje, vključno s kreditnim tveganjem nasprotne stranke, in tveganje zmanjšanja vrednosti iz odstavka 4, točka (a), ter za kreditno tveganje nasprotne stranke, ki izhaja iz dejavnosti trgovalne knjige institucije, iz točke (g) navedenega odstavka se izračunajo brez uporabe katerega koli od naslednjih pristopov:
 - (i) pristopa notranjih modelov za okvirne pogodbe o pobotu iz člena 221;
 - (ii) pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen iz naslova II, poglavje 3;

- (iii) pristopa za listinjenje na osnovi notranjih bonitetnih ocen iz členov 258, 259 in 260 ter pristopa notranjega ocenjevanja iz člena 265;
 - (iv) metode notranjih modelov iz naslova II, poglavje 6, oddelek 6;
- (b) kapitalske zahteve za tržno tveganje za postavke iz trgovalne knjige iz odstavka 4, točka (b)(i), se izračunajo brez uporabe:
 - (i) alternativnega pristopa notranjih modelov iz naslova IV, poglavje 1b, ali
 - (ii) katerega koli pristopa iz točke (a) tega odstavka, kadar je ustrezno;
- (c) kapitalske zahteve za vse poslovne dejavnosti v zvezi s postavkami netrgovalne knjige institucije, ki so izpostavljene valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju iz odstavka 4, točka (c), tega člena, se izračunajo brez uporabe alternativnega pristopa notranjih modelov iz naslova IV, poglavje 1b.

6. Za izračune zneska skupne izpostavljenosti tveganju brez upoštevanja izstopnega praga iz odstavka 4 in standardiziranega skupnega zneska izpostavljenosti tveganju iz odstavka 5 se uporabljajo naslednje določbe:

- (a) kapitalske zahteve iz odstavka 4, točke (d), (e) in (f), vključujejo tiste, ki izhajajo iz vseh poslovnih dejavnosti institucije;
- (b) institucije kapitalske zahteve iz odstavka 4, točke (b) do (f), pomnožijo z 12,5.“;

(29) v členu 92a(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) količnik, ki temelji na tveganju, v višini 18 %, ki predstavlja kapital in kvalificirane obveznosti institucije, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3);“;

(30) člen 94 se spremeni:

(a) uvodno besedilo odstavka 1 se nadomesti z naslednjim:

„Z odstopanjem od člena 92(4), točka (b), in člena 92(5), točka (b), lahko institucije izračunajo kapitalsko zahtevo za svoje postavke trgovalne knjige v skladu z odstavkom 2 tega člena pod pogojem, da je obseg bilančnih in zunajbilančnih postavk trgovalne knjige institucije na podlagi ocene, ki se izvaja mesečno, pri čemer se uporabijo podatki na zadnji dan meseca, enak ali nižji od obeh naslednjih pragov:“;

(b) v odstavku 2 se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) institucije lahko pozicije za pogodbe iz Priloge II, točka 1, pogodbe v zvezi z lastniškimi instrumenti iz točke 3 navedene priloge in kreditne izvedene finančne instrumente izvzamejo iz kapitalske zahteve iz člena 92(4), točka (b), in člena 92(5), točka (b);

(b) institucije lahko za pozicije iz trgovalne knjige, razen postavk iz točke (a) tega odstavka, kapitalsko zahtevo iz člena 92(4), točka (b), in člena 92(5), točka (b), nadomestijo z zahtevo, izračunano v skladu s členom 92(4), točka (a), in členom 92(5), točka (a).“;

(c) odstavek 3 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) absolutna vrednost združene dolge pozicije se sešteje z absolutno vrednostjo združene kratke pozicije.“;

(ii) dodata se naslednja pododstavka:

„Za namene prvega pododstavka je dolga pozicija tista, pri kateri se tržna vrednost pozicije poveča, ko se poveča vrednost glavnega povzročitelja tveganja, kratka pozicija pa je tista, pri kateri se tržna vrednost pozicije zmanjša, ko se poveča vrednost njenega glavnega povzročitelja tveganja.

Za namene prvega pododstavka je vrednost združene dolge (kratke) pozicije enaka vsoti vrednosti posameznih dolgih (kratkih) pozicij, vključenih v izračun v skladu s točko (a).“;

(d) doda se naslednji odstavek:

„10. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi metodo za opredelitev glavnega povzročitelja tveganja pozicije in za ugotavljanje, ali posel predstavlja dolgo ali kratko pozicijo, kot je navedeno v odstavku 3 tega člena ter členih 273a(3) in 325a(2).

EBA pri pripravi teh osnutkov regulativnih tehničnih standardov upošteva metodo, razvito za regulativne tehnične standarde, določene v skladu s členom 279a(3), točka (b).

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do ...
[12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(31) v členu 95(2) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) vsota postavk iz člena 92(4), točke (a) do (e) in točka (g), po uporabi člena 92(6);“;

(32) v členu 96(2) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) člena 92(4), točke (a) do (e) in točka (g), po uporabi člena 92(6);“;

(33) v členu 102 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Za namene izračuna kapitalskih zahtev za tržno tveganje v skladu s pristopom iz člena 325(1), točka (b), se pozicije iz trgovalne knjige dodelijo trgovalnim enotam.“;

(34) člen 104 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 104

Vključitev v trgovalno knjigo

1. Institucija ima jasno opredeljene politike in postopke za določanje, katere pozicije je treba vključiti v trgovalno knjigo za namene izračuna kapitalskih zahtev, v skladu s členom 102 in tem členom ter ob upoštevanju sposobnosti in praks, ki jih ima institucija na področju upravljanja tveganj. Institucija v celoti dokumentira svojo skladnost z navedenimi politikami in postopki, vsaj enkrat na leto opravi njihovo notranjo revizijo ter da rezultate te revizije na razpolago pristojnim organom.

Institucija ima vzpostavljeno neodvisno enoto za nadzor nad tveganji, ki nenehno presoja, ali so njeni instrumenti v trgovalni knjigi oziroma netrgovalni knjigi pravilno razvrščeni.

2. Institucije razvrstijo v trgovalno knjigo pozicije v naslednjih instrumentih:

- (a) instrumentih, ki izpolnjujejo merila iz člena 325(6), (7) in (8), za vključitev v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo;
- (b) instrumentih, ki bi povzročili neto kratko kreditno pozicijo ali neto kratko pozicijo v lastniških finančnih instrumentih v netrgovalni knjigi, z izjemo lastnih obveznosti institucije, razen če takšne pozicije izpolnjujejo merila iz točke (e);
- (c) instrumentih, ki so rezultat prevzete obveznosti iz izvedbe prve prodaje vrednostnih papirjev z obveznostjo odkupa, kadar se te prevzete obveznosti iz izvedbe prve prodaje z obveznostjo odkupa nanašajo samo na vrednostne papirje, za katere se pričakuje, da jih bo institucija kupila na datum poravnave;
- (d) instrumentih, ki so nedvoumno razvrščeni kot sredstva za trgovanje v skladu z računovodskim okvirom, ki se uporablja za institucijo;
- (e) instrumentih, ki izhajajo iz dejavnosti vzdrževanja trga;
- (f) pozicijah v KNP, ki so namenjene trgovanju, pod pogojem, da ti KNP izpolnjujejo vsaj enega od pogojev iz odstavka 8;
- (g) lastniških instrumentih, ki kotirajo na borzi;
- (h) poslih financiranja z vrednostnimi papirji, povezanih s trgovanjem;

- (i) opcijah ali drugih izvedenih finančnih instrumentih, vgrajenih v lastne obveznosti institucije v netrgovalni knjigi, ki se nanašajo na kreditno tveganje ali tveganje lastniških finančnih instrumentov.

Za namene prvega pododstavka, točka (b), ima institucija neto kratko pozicijo v lastniških finančnih instrumentih, kadar ima institucija zaradi padca cene lastniškega finančnega instrumenta dobiček. Institucija ima neto kratko kreditno pozicijo, kadar povečanje kreditnega razmika ali poslabšanje kreditne sposobnosti izdajatelja ali skupine izdajateljev pomeni dobiček za institucijo. Institucije stalno spremljajo, ali instrumenti ustvarijo neto kratko kreditno pozicijo ali neto kratko pozicijo v lastniških finančnih instrumentih v netrgovalni knjigi.

Za namene prvega pododstavka, točka (i), institucija vgrajeno opcijo ali drug izvedeni finančni instrument loči od lastne obveznosti v netrgovalni knjigi, ki se nanaša na kreditno tveganje ali tveganje lastniških finančnih instrumentov. Vgrajeno opcijo ali drug izvedeni finančni instrument razvrsti v trgovalno knjigo in v netrgovalni knjigi pusti lastno obveznost. Kadar instrumenta zaradi njegove narave ni mogoče ločiti, institucija v trgovalno knjigo razvrsti celotni instrument. V tem primeru ustrezno dokumentira razlog za uporabo takšne obravnave.

- 3. Institucije v trgovalno knjigo ne razvrstijo pozicij v naslednjih instrumentih:
 - (a) instrumentih, namenjenih za listinjenje;
 - (b) instrumentih, povezanih z imetji nepremičnin;

- (c) lastniških vrednostnih papirjih, ki ne kotirajo na borzi;
 - (d) instrumentih, povezanih s krediti na drobno in krediti za MSP;
 - (e) pozicijah v KNP, ki niso tisti iz odstavka 2, točka (f);
 - (f) pogodbah o izvedenih finančnih instrumentih in KNP z enim ali več osnovnimi instrumenti iz točk (a) do (d) tega odstavka;
 - (g) instrumentih, namenjenih za varovanje ene ali več pozicij v instrumentu iz točk (a) do (f) ter točk (h) in (i) tega odstavka pred določenim tveganjem;
 - (h) lastnih obveznostih institucije, razen če takšni instrumenti izpolnjujejo merila iz odstavka 2, točka (e), ali merila iz odstavka 2, tretji pododstavek;
 - (i) instrumentih v hedge skladih.
4. Z odstopanjem od odstavka 2 lahko institucija v netrgovalno knjigo razvrsti pozicijo v instrumentu iz točk (d) do (i) navedenega odstavka, če to odobri njen pristojni organ. Pristojni organ izda odobritev, če mu institucija zadovoljivo dokaže, da pozicija ni namenjena trgovanju ali ne varuje pozicij, namenjenih trgovanju, pred tveganjem.

5. Z odstopanjem od odstavka 3 lahko institucija v trgovalno knjigo razvrsti pozicijo v instrumentu iz točke (i) navedenega odstavka, če to odobri njen pristojni organ. Pristojni organ izda odobritev, če mu institucija zadovoljivo dokaže, da je pozicija namenjena trgovanju ali da varuje pozicije, namenjene trgovanju, pred tveganjem in da institucija izpolnjuje vsaj enega od pogojev iz odstavka 8 za to pozicijo.
6. Kadar je institucija v trgovalno knjigo razvrstila pozicijo v instrumentu, ki ni instrument iz odstavka 2, točka (a), (b) ali (c), lahko pristojni organ institucije od nje zahteva, da predloži dokaze, ki upravičujejo tako razvrstitev. Če institucija ne predloži ustreznih dokazov, lahko njen pristojni organ zahteva, da to pozicijo prerazvrsti v netrgovalno knjigo.
7. Kadar je institucija v netrgovalno knjigo razvrstila pozicijo v instrumentu, ki ni instrument iz odstavka 3, lahko pristojni organ institucije od nje zahteva, da predloži dokaze, ki upravičujejo tako razvrstitev. Če institucija ne predloži ustreznih dokazov, lahko njen pristojni organ zahteva, da to pozicijo prerazvrsti v trgovalno knjigo.

8. Institucija v trgovalno knjigo razvrsti pozicijo v KNP, ki je namenjena trgovanju, razen pozicij iz odstavka 3, točka (f), kadar institucija izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:
- (a) institucija lahko pridobi zadostne informacije o posameznih osnovnih izpostavljenostih KNP;
 - (b) institucija ne more pridobiti zadostnih informacij o posameznih osnovnih izpostavljenostih KNP, vendar je seznanjena z vsebino mandata KNP in lahko pridobi dnevne cene za KNP.
9. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih podrobneje opredeli postopek, ki ga institucije morajo uporabljati za izračun in spremljanje neto kratkih kreditnih pozicij ali neto kratkih pozicij v lastniških finančnih instrumentih v netrgovalni knjigi iz odstavka 2, točka (b).

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do ...
[36 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(35) člen 104a se spremeni:

(a) v odstavku 1 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„EBA spremlja obseg nadzorniških praks in do ... [36 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o tem, kaj so izjemne okoliščine za namene prvega pododstavka tega odstavka in odstavka 5 tega člena. Dokler EBA ne izda teh smernic, ga pristojni organi uradno obveščajo o svojih odločitvah, ali bodo instituciji dovolili prerazvrstitev pozicije, kot je navedeno v odstavku 2 tega člena, in jih utemeljijo.“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Prerazvrstitev pozicije v skladu s tem členom je nepreklicna, razen v izjemnih okoliščinah iz odstavka 1.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„6. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena lahko institucija pozicijo iz netrgovalne knjige prerazvrsti v pozicijo iz trgovalne knjige na podlagi člena 104(2), točka (d), ne da bi svoj pristojni organ zaprosila za dovoljenje. V tem primeru se za institucijo še naprej uporabljajo zahteve iz odstavkov 3 in 4 tega člena. Institucija takoj uradno obvesti svoj pristojni organ, če je izvedla tako prerazvrstitev.“;

(36) člen 104b se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije za namene izračuna kapitalskih zahtev za tržno tveganje v skladu s pristopom iz člena 325(1), točka (b), vzpostavijo trgovalne enote ter dodelijo vsako od svojih pozicij iz trgovalne knjige in pozicij iz netrgovalne knjige iz odstavkov 5 in 6 tega člena eni od teh trgovalnih enot. Pozicije iz trgovalne knjige se dodelijo isti trgovalni enoti samo, kadar so te pozicije v skladu z dogovorjeno poslovno strategijo te trgovalne enote ter se dosledno upravljajo in spremljajo v skladu z odstavkom 2 tega člena.“;

(b) dodata se naslednja odstavka:

- „5. Institucije za izračun svojih kapitalskih zahtev za tržno tveganje dodelijo vsako od svojih pozicij iz netrgovalne knjige, ki je izpostavljena valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju, trgovalnim enotam, vzpostavljenim v skladu z odstavkom 1, ki upravljajo tveganja, podobna tveganjem teh pozicij.
6. Z odstopanjem od odstavka 5 lahko institucije pri izračunu svojih kapitalskih zahtev za tržno tveganje vzpostavijo eno ali več trgovalnih enot, katerim dodelijo izključno pozicije iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju. Za te trgovalne enote ne veljajo zahteve iz odstavkov 1, 2 in 3.“;

(37) vstavi se naslednji člen:

„Člen 104c

Obravnavo varovanja kapitalskih količnikov pred valutnim tveganjem

1. Institucija, ki je namerno prevzela tvegano pozicijo, da bi se vsaj delno zavarovala pred neugodnimi gibanji menjalnih tečajev pri katerem koli izmed svojih kapitalskih količnikov, kot so navedeni v členu 92(1), točke (a), (b) in (c), lahko z dovoljenjem svojega pristojnega organa to tvegano pozicijo izključi iz kapitalskih zahtev za valutno tveganje iz člena 325(1), če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) najvišja vrednost tvegane pozicije, ki je izključena iz kapitalskih zahtev za tržno tveganje, je omejena na vrednost tvegane pozicije, ki nevtralizira občutljivost katerega koli kapitalskega količnika na neugodna gibanja menjalnih tečajev;
 - (b) tvegana pozicija je izključena iz kapitalskih zahtev za tržno tveganje najmanj 6 mesecev;
 - (c) institucija je vzpostavila ustrezen okvir za upravljanje tveganj za varovanje pred neugodnimi gibanji menjalnih tečajev pri katerem koli svojem kapitalskem količniku, vključno z jasno strategijo varovanja pred tveganjem in strukturo upravljanja;

- (d) institucija je pristojnemu organu predložila utemeljitev za izključitev tvegane pozicije iz kapitalskih zahtev za tržno tveganje, podrobnosti o tej tvegani poziciji in znesek, ki se izključi.
- 2. Vsaka izključitev tveganih pozicij iz kapitalskih zahtev za tržno tveganje v skladu z odstavkom 1 se uporablja dosledno.
 - 3. Pristojni organ odobri vse spremembe okvira upravljanja tveganj iz odstavka 1, točka (c), in podrobnosti tveganih pozicij iz odstavka 1, točka (d), ki jih izvede institucija.
 - 4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:
 - (a) tvegane pozicije, ki jih lahko institucija namenoma prevzame za vsaj delno varovanje pred neugodnimi gibanji menjalnih tečajev pri katerem koli od svojih kapitalskih količnikov iz odstavka 1;
 - (b) kako določiti najvišjo vrednost iz odstavka 1, točka (a), tega člena in način, kako institucija izključi zadevno vrednost za vsak pristop iz člena 325(1);
 - (c) merila, ki jih mora izpolnjevati okvir institucije za upravljanje tveganj iz odstavka 1, točka (c), da se šteje kot ustrezen za namene tega člena.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(38) člen 106 se spremeni:

(a) odstavka 3 in 4 se nadomestita z naslednjim:

„3. Kadar institucija varuje izpostavljenost v netrgovalni knjigi iz naslova kreditnega tveganja ali izpostavljenost iz naslova tveganja nasprotne stranke s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom v svoji trgovalni knjigi, se ta pozicija kreditnega izvedenega finančnega instrumenta za namene izračuna zneskov tveganju prilagojene izpostavljenosti iz člena 92(4), točka (a), pripozna kot notranje varovanje izpostavljenosti v netrgovalni knjigi iz naslova kreditnega tveganja ali izpostavljenosti iz naslova tveganja nasprotne stranke, kadar institucija sklene drug posel s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom s primernim tretjim dajalcem zavarovanja, ki izpolnjuje zahteve za osebno kreditno zavarovanje v netrgovalni knjigi in v celoti izravna tržno tveganje notranjega varovanja.

Notranje varovanje, pripoznano v skladu s prvim pododstavkom, in kreditni izvedeni finančni instrument, sklenjen s primernim tretjim dajalcem zavarovanja, se vključita v trgovalno knjigo za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje. Za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje z uporabo pristopa iz člena 325(1), točka (b), se obe poziciji dodelita isti trgovalni enoti, ki upravlja podobna tveganja.

4. Kadar institucija varuje izpostavljenosti v netrgovalni knjigi iz naslova tveganja lastniškega finančnega instrumenta z lastniškim izvedenim finančnim instrumentom v svoji trgovalni knjigi, se ta pozicija lastniškega izvedenega finančnega instrumenta za namen izračuna zneskov tveganju prilagojene izpostavljenosti iz člena 92(4), točka (a), pripozna kot notranje varovanje izpostavljenosti v netrgovalni knjigi iz naslova tveganja lastniškega finančnega instrumenta, kadar institucija sklene drug posel z lastniškim izvedenim finančnim instrumentom s primernim tretjim dajalcem zavarovanja, ki izpolnjuje zahteve za osebno kreditno zavarovanje v netrgovalni knjigi in v celoti izravna tržno tveganje notranjega varovanja.

Notranje varovanje, pripoznano v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka, in lastniški izvedeni finančni instrument, sklenjen s primernim tretjim dajalcem zavarovanja, se vključita v trgovalno knjigo za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje. Za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje z uporabo pristopa iz člena 325(1), točka (b), se obe poziciji dodelita isti trgovalni enoti, ki upravlja podobna tveganja.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„4a. Za namene odstavkov 3 in 4 je lahko posel s kreditnim ali lastniškim izvedenim finančnim instrumentom, ki ga sklene institucija, sestavljen iz več poslov z več primernimi tretjimi dajalci zavarovanja, če tako sestavljen posel izpolnjuje pogoje iz navedenih odstavkov.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Kadar institucija varuje izpostavljenosti obrestnemu tveganju v netrgovalni knjigi s pozicijo obrestnega tveganja v svoji trgovalni knjigi, se ta pozicija obrestnega tveganja za ocenjevanje obrestnega tveganja, ki je posledica pozicij iz netrgovalne knjige, v skladu s členoma 84 in 98 Direktive 2013/36/EU pripozna kot notranje varovanje, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje z uporabo pristopov iz člena 325(1), točke (a), (b) in (c), je bila pozicija razvrščena v portfelj, ločen od drugih pozicij iz trgovalne knjige, katerega poslovna strategija je namenjena izključno upravljanju in zmanjševanju tržnega tveganja notranjih varovanj izpostavljenosti obrestnemu tveganju;

- (b) za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje z uporabo pristopa iz člena 325(1), točka (b), je bila pozicija dodeljena trgovalni enoti, katere poslovna strategija je namenjena izključno upravljanju in zmanjševanju tržnega tveganja notranjih varovanj izpostavljenosti obrestnemu tveganju;
- (c) institucija je v celoti dokumentirala, kako pozicija zmanjšuje obrestno tveganje, izhajajoče iz pozicij iz netrgovalne knjige, za namene zahtev iz členov 84 in 98 Direktive 2013/36/EU.“;
- (d) vstavita se naslednja odstavka:
 - „5a. Institucija lahko za namen odstavka 5, točka (a), v ta portfelj razvrsti druge pozicije obrestnega tveganja, v katere je vstopila s tretjimi osebami ali s svojo trgovalno knjigo, kolikor institucija v celoti izravna tržno tveganje navedenih pozicij obrestnega tveganja, v katere je vstopila s svojo trgovalno knjigo, tako da vstopi v nasprotno pozicije obrestnega tveganja s tretjimi osebami.

- 5b. Za trgovalno enoto iz odstavka 5, točka (b), tega člena veljajo naslednje zahteve:
- (a) ta trgovalna enota lahko vstopi v druge pozicije obrestnega tveganja s tretjimi osebami ali drugimi trgovalnimi enotami institucije, če te pozicije izpolnjujejo zahteve za vključitev v trgovalno knjigo iz člena 104 in te druge trgovalne enote v celoti izravnavajo tržno tveganje teh drugih pozicij obrestnega tveganja z vstopom v nasprotno pozicijo obrestnega tveganja s tretjimi osebami;
 - (b) tej trgovalni enoti niso dodeljene nobene druge pozicije iz trgovalne knjige razen tistih iz točke (a) tega odstavka;
 - (c) z odstopanjem od člena 104b za to trgovalno enoto ne veljajo zahteve iz odstavkov 1, 2 in 3 navedenega člena.“;
- (e) odstavek 6 in 7 se nadomestita z naslednjim:
- „6. Kapitalske zahteve za tržno tveganje vseh pozicij, razvrščenih v ločen portfelj iz odstavka 5, točka (a), ali dodeljenih trgovalnim enotam iz točke (b) navedenega odstavka, se izračunajo na posamični podlagi in so dopolnile kapitalskim zahtevam za druge pozicije iz trgovalne knjige.

7. Kadar institucija izpostavljenost tveganju prilagoditve kreditnega vrednotenja (CVA) varuje z izvedenim finančnim instrumentom, vključenim v njeno trgovalno knjigo, se pozicija v tem izvedenem finančnem instrumentu pripozna kot notranje varovanje za izpostavljenost tveganju CVA za namene izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA v skladu s pristopi iz člena 383 ali člena 384, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) pozicija v izvedenih finančnih instrumentih se pripozna kot primerno varovanje pred tveganjem v skladu s členom 386;
 - (b) kadar za pozicijo v izvedenem finančnem instrumentu velja katera koli zahteva iz člena 325c(2), točka (b) ali (c), ali iz člena 325e(1), točka (c), institucija v celoti izravna tržno tveganje te pozicije v izvedenem finančnem instrumentu tako, da s tretjimi osebami vstopi v nasprotno pozicije.

Pozicija iz trgovalne knjige, nasprotna poziciji za notranje varovanje, pripoznana v skladu s prvim pododstavkom, se vključi v trgovalno knjigo institucije za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje.“;

(39) v členu 107 se odstavki 1, 2 in 3 nadomestijo z naslednjim:

- „1. Institucije za izračun svojih zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 92(4), točki (a) in (g), uporabljajo standardizirani pristop iz poglavja 2 ali, kadar jim pristojni organi v skladu s členom 143 to dovolijo, pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen iz poglavja 3.
2. Za trgovalne izpostavljenosti in prispevke v jamstveni sklad centralne nasprotne stranke institucije za izračun svojih zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 92(4), točki (a) in (g), uporabljajo obravnavo iz poglavja 6, oddelek 9. Vse druge vrste izpostavljenosti do centralne nasprotne stranke institucije obravnavajo, kot sledi:
 - (a) kot izpostavljenosti do institucije za druge vrste izpostavljenosti do kvalificirane CNS;
 - (b) kot izpostavljenosti do podjetja za druge vrste izpostavljenosti do nekvalificirane CNS.
3. Za namene te uredbe se izpostavljenosti do investicijskih podjetij iz tretjih držav, kreditnih institucij iz tretjih držav ter borz iz tretjih držav, pa tudi izpostavljenosti do finančnih institucij iz tretjih držav, ki imajo dovoljenje in so pod nadzorom organov tretjih držav ter zanje veljajo bonitetne zahteve, ki so z vidika trdnosti primerljive s tistimi, ki veljajo za institucije, obravnavajo kot izpostavljenosti do institucije samo, če tretja država za zadevni subjekt uporablja bonitetne in nadzorniške zahteve, ki so vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji.“;

(40) člen 108 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 108

Uporaba tehnik zmanjševanja kreditnega tveganja po standardiziranem pristopu in pristopu IRB za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti

1. Za izpostavljenost, za katero institucija uporablja standardizirani pristop iz poglavja 2 ali pristop IRB iz poglavja 3, vendar ne uporabi lastnih ocen LGD na podlagi člena 143, lahko institucija pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 92(4), točki (a) in (g), ter, kadar je ustrezno, zneskov pričakovane izgube za namene izračuna iz člena 36(1), točka (d), in člena 62, točka (d), upošteva učinek stvarnega kreditnega zavarovanja v skladu s poglavjem 4.
2. Za izpostavljenost, za katero institucija uporablja pristop IRB z uporabo lastnih ocen LGD na podlagi člena 143, lahko institucija pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 92(4), točki (a) in (g), ter, kadar je ustrezno, zneskov pričakovanih izgub za namene izračuna iz člena 36(1), točka (d), in člena 62, točka (d), upošteva učinek stvarnega kreditnega zavarovanja v skladu s poglavjem 3.

3. Če institucija uporablja pristop IRB z uporabo lastnih ocen LGD na podlagi člena 143 za prvotno izpostavljenost in primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, lahko institucija pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 92(4), točki (a) in (g), ter, kadar je ustrezno, zneskov pričakovanih izgub za namene izračuna iz člena 36(1), točka (d), in člena 62, točka (d), upošteva učinek osebnega kreditnega zavarovanja v skladu s poglavjem 3. V vseh drugih primerih lahko za navedene namene institucija pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub upošteva učinek osebnega kreditnega zavarovanja v skladu s poglavjem 4.
4. Pod pogoji iz odstavka 5 lahko institucije za namene naslova II, poglavja 2, 3 in 4, kot je ustrezno, kredite fizičnim osebam obravnavajo kot izpostavljenosti, zavarovane s hipoteko na stanovanjsko nepremičnino, in ne kot izpostavljenosti, zavarovane z jamstvom, kadar so v državi članici izpolnjeni naslednji pogoji za navedene kredite:
 - (a) večina kreditov fizičnim osebam za nakup stanovanjskih nepremičnin v tej državi članici ni zagotovljenih kot hipotekarni kredit v pravni obliki;

- (b) za večino kreditov fizičnim osebam za nakup stanovanjskih nepremičnin v tej državi članici jamči dajalec zavarovanja z bonitetno oceno imenovane ECAI, ki ustreza stopnji kreditne kakovosti 1 ali 2, in ki mora instituciji v celoti odplačati kredit, če prvotni kreditodjemalec ne izpolni obveznosti;
- (c) institucija ima zakonsko pravico do hipoteke na stanovanjsko nepremičnino, če dajalec zavarovanja iz točke (b) v okviru danega jamstva ne izpolni ali ne more več izpolniti svojih obveznosti.

Pristojni organi obvestijo EBA, kadar so pogoji iz prvega pododstavka, točke (a), (b) in (c), tega odstavka izpolnjeni na nacionalnem ozemlju njihove jurisdikcije, in navedejo imena dajalcev zavarovanja, primernih za takšno obravnavo, ki izpolnjujejo pogoje iz tega odstavka in odstavka 5.

EBA objavi seznam vseh takih primernih dajalcev zavarovanja na svoji spletni strani in ga letno posodablja.

5. Za namene odstavka 4 se lahko krediti iz navedenega odstavka obravnavajo kot izpostavljenosti, zavarovane s hipoteko na stanovanjsko nepremičnino, in ne kot izpostavljenosti, zavarovane z jamstvom, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) za izpostavljenost, ki se obravnava po standardiziranem pristopu, izpostavljenost izpolnjuje vse zahteve za razvrstitev v kategorijo izpostavljenosti standardiziranega pristopa ,izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine‘ na podlagi členov 124 in 125, z izjemo, da institucija, ki odobri kredit, nima hipoteke na stanovanjsko nepremičnino;
 - (b) za izpostavljenost, ki se obravnava po pristopu IRB, izpostavljenost izpolnjuje vse zahteve za razvrstitev v kategorijo izpostavljenosti pristopa IRB ,izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami‘ iz člena 147(2), točka (d)(ii), z izjemo, da institucija, ki odobri kredit, nima hipoteke na stanovanjsko nepremičnino;
 - (c) ob odobritvi kredita stanovanjska nepremičnina ni obremenjena z zastavno pravico, za kredite, odobrene po 1. januarju 2014, pa se kreditodajalec pogodbeno zaveže, da brez soglasja institucije, ki je prvotno odobrila kredit, ne bo odobril nobene zastavne pravice na tej nepremičnini;
 - (d) dajalec zavarovanja je primeren dajalec zavarovanja iz člena 201 in ima bonitetno oceno imenovane ECAI, ki ustreza stopnji kreditne kakovosti 1 ali 2;

- (e) dajalec zavarovanja je institucija ali subjekt finančnega sektorja, za katerega se uporabljajo kapitalske zahteve, primerljive s tistimi, ki se uporabljajo za institucije ali zavarovalnice;
 - (f) dajalec zavarovanja je vzpostavil v celoti financiran vzajemni jamstveni sklad ali enakovredno zavarovanje, da bodo lahko zavarovalnice krile izgube iz kreditnega tveganja, umerjanje teh izgub pa redno pregleduje njegov pristojni organ in je najmanj vsaki dve leti predmet rednega stresnega testiranja;
 - (g) institucija je pogodbeno in zakonsko pooblaščen, da pridobi hipoteko na stanovanjsko nepremičnino, če dajalec zavarovanja v okviru danega jamstva ne izpolni ali ne more več izpolniti svojih obveznosti.
6. Institucije, ki uporabijo možnost iz odstavka 4 za danega primernege dajalca zavarovanja v okviru mehanizma iz navedenega odstavka, to storijo za vse svoje izpostavljenosti do fizičnih oseb, za katere jamči ta dajalec zavarovanja v okviru navedenega mehanizma.“;

(41) vstavi se naslednji člen:

„Člen 110a

Spremljanje pogodbenih dogovorov, ki niso prevzete obveznosti

Institucije spremljajo pogodbene dogovore, ki izpolnjujejo vse pogoje iz člena 5, točke 10(a) do (e), in ustrezno dokumentirajo izpolnjevanje vseh navedenih pogojev na način, zadovoljiv za njihove pristojne organe.“;

(42) člen 111 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 111

Vrednost izpostavljenosti

1. Vrednost izpostavljenosti iz naslova aktivne bilančne postavke je enaka njeni knjigovodski vrednosti po upoštevanju posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 110, dodatnih prilagoditev vrednosti v skladu s členom 34, povezanih s postavkami iz netrgovalne knjige institucije, zneskov, odbitih v skladu s členom 36(1), točka (m), ter drugih zmanjšanj kapitala v zvezi z zadevno aktivno bilančno postavko.
2. Vrednost izpostavljenosti iz naslova zunajbilančne postavke iz Priloge I je enaka naslednjemu odstotku nominalne vrednosti postavke po odbitku posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 110 in zneskov, odbitih v skladu s členom 36(1), točka (m):
 - (a) 100 % za postavke v skupini 1;

- (b) 50 % za postavke v skupini 2;
 - (c) 40 % za postavke v skupini 3;
 - (d) 20 % za postavke v skupini 4;
 - (e) 10 % za postavke v skupini 5.
3. Vrednost izpostavljenosti prevzetih obveznosti iz naslova zunajbilančne postavke, kot je navedeno v odstavku 2 tega člena, je nižji od naslednjih odstotkov nominalne vrednosti prevzete obveznosti po odbitku posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja in zneskov, odbitih v skladu s členom 36(1), točka (m):
- (a) odstotek iz odstavka 2 tega člena, ki se uporablja za postavko, na katero se nanaša prevzeta obveznost;
 - (b) odstotek iz odstavka 2 tega člena, ki se uporablja za vrsto prevzete obveznosti.
4. Pogodbeni dogovori, ki jih je institucija ponudila, vendar jih stranka še ni sprejela, in ki bi postali prevzete obveznosti, če bi jih stranka sprejela, se obravnavajo kot prevzete obveznosti in odstotek, ki se uporablja, je enak tistemu, ki je določen v skladu z odstavkom 2.

Za pogodbene dogovore, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 5, točke 10(a) do (e), se uporablja odstotek 0 %.

5. Kadar institucija uporablja razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem iz člena 223, se vrednost izpostavljenosti vrednostnih papirjev ali blaga, prodanega, predloženega ali posojenega na podlagi poslov financiranja z vrednostnimi papirji, poveča s prilagoditvijo za nestanovitnost, ki je primerna za takšne vrednostne papirje ali blago v skladu s členoma 223 in 224.
6. Vrednost izpostavljenosti izvedenega finančnega instrumenta iz Priloge II se določi v skladu s poglavjem 6 ob upoštevanju učinkov pogodb o novaciji in drugih pogodb o pobotu, kot je določeno v navedenem poglavju. Vrednost izpostavljenosti za posle financiranja z vrednostnimi papirji in posle z dolгим rokom poravnave se lahko določi v skladu s poglavjem 4 ali 6.
7. Če je izpostavljenost krita s stvarnim kreditnim zavarovanjem, se lahko vrednost izpostavljenosti spremeni v skladu s poglavjem 4.
8. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:
 - (a) merila, ki jih morajo institucije uporabiti za razvrstitev zunajbilančnih postavk, razen postavk, ki so že vključene v Prilogo I, v skupine od 1 do 5 iz Priloge I;
 - (b) dejavnike, ki bi lahko ovirali sposobnost institucij, da prekličejo brezpogojno preklicne prevzete obveznosti iz Priloge I;

- (c) postopek za uradno obveščanje EBA o tem, kako institucije razvrščajo druge zunajbilančne postavke s podobnimi tveganji, kot jih imajo postavke iz Priloge I.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do ...
[12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(43) člen 112 se spremeni:

(a) točka (i) se nadomesti z naslednjim:

„(i) izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine in izpostavljenostmi ADC;“;

(b) točka (k) se nadomesti z naslednjim:

„(k) izpostavljenosti iz naslova podrejenega dolga;“;

(44) člen 113 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti se uteži tveganja uporabijo za vse izpostavljenosti, razen če so obravnavane izpostavljenosti odbite od kapitala ali zanje velja obravnava iz člena 72e(5), prvi pododstavek, v skladu z določbami oddelka 2 te uredbe. Uporaba uteži tveganja temelji na kategoriji izpostavljenosti, v katero je razvrščena izpostavljenost, in na njeni kreditni kakovosti v obsegu, določenem v oddelku 2. Kreditna kakovost se lahko določi glede na bonitetne ocene ECAI ali bonitetne ocene izvoznih agencij v skladu z oddelkom 3. Z izjemo izpostavljenosti, razvrščenih v kategorije izpostavljenosti iz člena 112, točke (a), (b), (c) in (e), te uredbe, kadar ocena v skladu s členom 79, točka (b), Direktive 2013/36/EU odraža večje tveganje od tistega, ki ga implicira stopnja kreditne kakovosti, ki bi se dodelila na podlagi veljavne bonitetne ocene imenovane ECAI ali izvozne agencije, institucija dodeli utež tveganja, ki je vsaj eno stopnjo kreditne kakovosti višja od uteži tveganja, ki jo predvideva bonitetna ocena imenovane ECAI ali izvozne agencije.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Kadar se za izpostavljenost uporablja kreditno zavarovanje, se lahko vrednost izpostavljenosti oziroma utež tveganja, ki se uporablja za to izpostavljenost, spremeni v skladu s tem poglavjem in poglavjem 4.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Vrednosti izpostavljenosti katere koli postavke, za katero v tem poglavju ni določena utež tveganja, se dodeli utež tveganja 100 %.“;

(d) v odstavku 6 se prvi pododstavek spremeni:

(i) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Z izjemo izpostavljenosti iz naslova postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala in postavk dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala lahko institucija ob predhodni odobritvi pristojnih organov opusti uporabo zahtev iz odstavka 1 tega člena za izpostavljenosti te institucije do nasprotne stranke, ki je njena nadrejena oseba, njena podrejena družba, podrejena družba njene nadrejene osebe ali podjetje, povezano z institucijo v smislu člena 22(7) Direktive 2013/34/EU. Pristojni organi lahko dajo odobritev, če so izpolnjeni naslednji pogoji:“;

(ii) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) nasprotna stranka je institucija ali finančna institucija, za katero veljajo ustrezne bonitetne zahteve;“;

(45) člen 115 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„-1. Izpostavljenostim do enot regionalne ali lokalne ravni države, za katere je na razpolago bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 1, ki ustreza bonitetni oceni ECAI v skladu s členom 136.

Razpredelnica 1

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

“
”

(b) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Izpostavljenostim do enot regionalne ali lokalne ravni države, za katere bonitetna ocena imenovane ECAI ni na razpolago, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 2 glede na stopnjo kreditne kakovosti, ki se dodeli izpostavljenostim do enot centralne ravni države, pod jurisdikcijo katere so ustanovljene enote regionalne ali lokalne ravni države.

Razpredelnica 2

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Izpostavljenostim iz prvega pododstavka se dodeli utež tveganja 100 %, kadar so enote centralne ravni države, pod jurisdikcijo katere so ustanovljene enote regionalne ali lokalne ravni države, neocenjene.”;

(c) v odstavku 2 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Z odstopanjem od odstavkov -1 in 1 se izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni države obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni države, pod jurisdikcijo katere so ustanovljene, če ni nikakršne razlike v tveganju med takimi izpostavljenostmi, ker imajo enote regionalne in lokalne ravni države posebna pooblastila za pridobivanje prihodkov in zaradi obstoja posebnih institucionalnih ureditev, ki zmanjšujejo tveganje njihovega neplačila.“;

(d) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Izpostavljenosti do cerkev ali verskih skupnosti se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države, če so cerkve in verske skupnosti ustanovljene v obliki pravnih oseb javnega prava in če pobirajo davke v skladu s pravnimi akti, ki jim dajejo to pravico. V tem primeru se odstavek 2 ne uporablja.“;

(e) v odstavku 4 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Z odstopanjem od odstavkov -1 in 1, kadar pristojni organi tretje države, katere nadzorniška in regulativna ureditev je vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji, obravnavajo izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni države kot izpostavljenosti do njihovih enot centralne ravni države ter ni nikakršne razlike v tveganju med takimi izpostavljenostmi, ker imajo enote regionalne in lokalne ravni države posebna pooblastila za pridobivanje prihodkov in zaradi obstoja posebnih institucionalnih ureditev, ki zmanjšujejo tveganje njihovega neplačila, lahko institucije izpostavljenostim do takih enot regionalne in lokalne ravni države dodelijo uteži tveganja na enak način.“;

(f) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Z odstopanjem od odstavkov -1 in 1 se izpostavljenostim do enot regionalne ali lokalne ravni države v državah članicah, ki niso navedene v odstavkih 2, 3 in 4 ter so denominirane in financirane v domači valuti te enote regionalne ali lokalne ravni države, dodeli utež tveganja 20 %.“;

(46) člen 116 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja, za katere je na voljo bonitetna ocena imenovane ECAI, se obravnavajo v skladu s členom 115(-1).“;

(b) v odstavku 4 se doda naslednji pododstavek:

„EBA vzdržuje javno dostopno zbirko podatkov vseh subjektov javnega sektorja v Uniji iz prvega pododstavka.“;

(47) v členu 117(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Izpostavljenostim do multilateralnih razvojnih bank, ki niso navedene v odstavku 2 in za katere je na voljo bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 1. Izpostavljenostim do multilateralnih razvojnih bank, ki niso navedene v odstavku 2, za katere bonitetna ocena imenovane ECAI ni na voljo, se dodeli utež tveganja 50 %.

Razpredelnica 1

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	30 %	50 %	100 %	100 %	150 %

“.

(48) v členu 119 se črtata odstavka 2 in 3;

(49) v členu 120 se odstavka 1 in 2 nadomestita z naslednjim:

- „1. Izpostavljenostim do institucij, za katere je na razpolago bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 1, ki ustreza bonitetni oceni ECAI v skladu s členom 136.

Razpredelnica 1

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	30 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Izpostavljenostim do institucij z originalno zapadlostjo tri mesece ali manj, za katere je na voljo bonitetna ocena imenovane ECAI, in izpostavljenostim, ki izhajajo iz pretoka blaga prek nacionalnih meja, z originalno zapadlostjo šest mesecev ali manj in za katere je na voljo bonitetna ocena imenovane ECAI, se v skladu z razpredelnico 2 dodeli utež tveganja, ki ustreza bonitetni oceni ECAI v skladu s členom 136.

Razpredelnica 2

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

“.

(50) člen 121 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 121

Izpostavljenosti do neocenjenih institucij

1. Izpostavljenosti do institucij, za katere bonitetna ocena imenovane ECAI ni na voljo, se razvrstijo v enega izmed naslednjih razredov:
 - (a) če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji, se izpostavljenosti do institucij razvrstijo v razred A:
 - (i) institucija ima ustrezno sposobnost pravočasno izpolniti svoje prevzete finančne obveznosti, vključno z odplačili glavnice in obresti, v predvideni življenjski dobi sredstev ali izpostavljenosti in to ne glede na gospodarske cikle in poslovne razmere;

- (ii) institucija izpolnjuje ali presega zahtevo iz člena 92(1) te uredbe, ob upoštevanju člena 458(2), točki (d)(i) in (vi), in člena 459, točka (a), te uredbe, kadar je ustrezno, posebne kapitalske zahteve iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahtevo po skupnem blažilniku, opredeljeno v členu 128, točka 6, Direktive 2013/36/EU ali vse enakovredne in dodatne lokalne nadzorniške ali regulativne zahteve v tretjih državah, če so navedene zahteve objavljene in jih mora izpolnjevati z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom, temeljnim kapitalom ali kapitalom, kot je ustrezno;
- (iii) informacije o tem, ali institucija izpolnjuje oziroma presega zahteve iz točke (ii) te točke, so javno razkrite ali kako drugače dane na voljo instituciji kreditodajalki;
- (iv) ocena, ki jo je izvedla institucija kreditodajalka v skladu s členom 79 Direktive 2013/36/EU, ni pokazala, da institucija ne izpolnjuje pogojev iz točk (i) in (ii) te točke;

- (b) če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji in vsaj eden od pogojev iz točke (a) tega odstavka ni izpolnjen, se izpostavljenosti do institucij razvrstijo v razred B:
- (i) institucija je izpostavljena znatnemu kreditnemu tveganju, vključno z zmožnostmi odplačevanja, ki so odvisne od stabilnih ali ugodnih gospodarskih ali poslovnih razmer;
 - (ii) institucija izpolnjuje ali presega zahtevo iz člena 92(1) te uredbe, ob upoštevanju člena 458(2), točka (d)(i), in člena 459, točka (a), te uredbe, kadar je ustrezno, posebne kapitalske zahteve iz člena 104 Direktive 2013/36/EU ali vse enakovredne in dodatne lokalne nadzorniške ali regulativne zahteve v tretjih državah, če so navedene zahteve objavljene in jih mora izpolnjevati z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom, temeljnim kapitalom ali kapitalom, kot je ustrezno;
 - (iii) informacije o tem, ali institucija izpolnjuje oziroma presega zahteve iz točke (ii) te točke, so javno razkrite ali kako drugače dane na voljo instituciji kreditodajalki;
 - (iv) ocena, ki jo je izvedla institucija kreditodajalka v skladu s členom 79 Direktive 2013/36/EU, ni pokazala, da institucija ne izpolnjuje pogojev iz točk (i) in (ii) te točke;

- (c) če izpostavljenosti do institucij niso razvrščene v razred A ali razred B ali če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev, se izpostavljenosti do institucij razvrstijo v razred C:
- (i) institucija je izpostavljena pomembnemu tveganju neplačila in ima omejene varnostne rezerve;
 - (ii) neugodne poslovne, finančne ali gospodarske razmere bodo zelo verjetno povzročile ali so povzročile nezmožnost institucije, da izpolni svoje prevzete finančne obveznosti;
 - (iii) kadar se za institucijo z zakonom zahtevajo revidirani računovodski izkazi in je zunanji revizor v zadnjih 12 mesecih v njenih revidiranih računovodskih izkazih ali revidiranih poročilih izdal odklonilno mnenje ali izrazil pomemben dvom v sposobnost institucije, da nadaljuje kot delujoče podjetje.

Za namene prvega pododstavka, točka (b)(ii), tega odstavka enakovredne in dodatne lokalne nadzorniške ali regulativne zahteve ne vključujejo kapitalskih blažilnikov, enakovrednih tistim iz člena 128 Direktive 2013/36/EU.

2. Za izpostavljenosti do finančnih institucij, ki se obravnavajo kot izpostavljenosti do institucij v skladu s členom 119(5), institucije za oceno, ali te finančne institucije izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1, točki (a)(ii) in (b)(ii), tega člena, ocenijo, ali navedene finančne institucije izpolnjujejo ali presegajo katere koli primerljive bonitetne zahteve.
3. Izpostavljenostim, razvrščenim v razred A, B ali C v skladu z odstavkom 1, se dodeli utež tveganja, kot sledi:
 - (a) izpostavljenostim, razvrščenim v razred A, B ali C, ki izpolnjujejo katerega koli od naslednjih pogojev, se dodeli utež tveganja za kratkoročne izpostavljenosti v skladu z razpredelnico 1:
 - (i) izpostavljenost ima originalno zapadlost tri mesece ali manj;
 - (ii) izpostavljenost ima originalno zapadlost šest mesecev ali manj in izhaja iz pretoka blaga prek nacionalnih meja;
 - (b) izpostavljenostim, razvrščenim v razred A, ki niso kratkoročne, se dodeli utež tveganja 30 %, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (i) izpostavljenost ne izpolnjuje nobenega od pogojev iz točke (a);
 - (ii) količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije je enak ali višji od 14 %;

- (iii) količnik finančnega vzvoda institucije je enak ali višji od 5 %;
- (c) izpostavljenostim, razvrščenim v razred A, B ali C, ki ne izpolnjujejo pogojev iz točke (a) ali (b), se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 1.

Če izpostavljenost do institucije ni denominirana v domači valuti jurisdikcije, v kateri je institucija ustanovljena, ali če je ta institucija knjižila kreditno obveznost v podružnici v drugi jurisdikciji in izpostavljenost ni denominirana v domači valuti jurisdikcije, v kateri podružnica posluje, utež tveganja, dodeljena v skladu s točko (a), (b) ali (c), za izpostavljenosti, ki niso izpostavljenosti z zapadlostjo enega leta ali manj in izhajajo iz pogojnih postavk, povezanih s trgovanjem, ki se lahko same poravnajo in izhajajo iz pretoka blaga prek nacionalnih meja, ni nižja od uteži tveganja izpostavljenosti do enot centralne ravni države, v kateri je institucija ustanovljena.

Razpredelnica 1

Ocena kreditnega tveganja	Razred A	Razred B	Razred C
Utež tveganja za kratkoročne izpostavljenosti	20 %	50 %	150 %
Utež tveganja	40 %	75 %	150 %

“.

(51) člen 122 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se razpredelnica 6 nadomesti z naslednjim:

„Razpredelnica 1

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Izpostavljenostim, za katere taka bonitetna ocena ni na voljo, se dodeli utež tveganja 100 %.“;

(52) vstavi se naslednji člen:

„Člen 122a

Izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev

1. V kategoriji izpostavljenosti do podjetij iz člena 112, točka (g), institucije kot izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev ločeno opredelijo tiste izpostavljenosti, ki imajo naslednje značilnosti:

(a) je izpostavljenost do subjekta, ki je bil ustanovljen posebej za financiranje ali upravljanje stvarnega premoženja, ali je tej izpostavljenosti ekonomsko primerljiva;

- (b) izpostavljenost ni povezana s financiranjem stanovanjskih ali poslovnih nepremičnin in je zajeta v opredelitvi izpostavljenosti iz naslova financiranja premožnega premoženja, financiranja projektov ali financiranja blaga iz odstavka 3;
 - (c) pogodbeni dogovori, ki urejajo obveznost v zvezi z izpostavljenostjo, dajejo instituciji znatno mero kontrole nad premoženjem in dohodkom, ki ga ustvarjajo;
 - (d) primarni vir poplčila obveznosti v zvezi z izpostavljenostjo je dohodek, ki ga ustvari financirano premoženje, in ne sredstva iz drugih aktivnosti širše komercialne dejavnosti.
2. Izpostavljenostim iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, za katere je na voljo bonitetna ocena imenovane ECAI, ki se uporablja neposredno, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 1.

Razpredelnica 1

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

3. Izpostavljenostim iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, za katere ni na voljo bonitetna ocena imenovane ECAI, ki se uporablja neposredno, se dodeli utež tveganja na naslednji način:
- (a) kadar je namen izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev financiranje nakupa stvarnega premoženja, vključno z ladjami, zrakoplovi, sateliti, železniškimi motornimi vozili in flotami, in je prihodek, ki ga bodo ustvarila ta sredstva, v obliki denarnih tokov, ki ga ustvarja določeno stvarno premoženje, ki se je financiralo in zastavilo ali dodelilo kreditodajalcu (izpostavljenosti iz naslova financiranja premičnega premoženja), institucije uporabijo utež tveganja 100 %;
 - (b) kadar je namen izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev kratkoročno financiranje rezerv, zalog ali terjatev blaga, s katerim se trguje na borzi, vključno s surovo nafto, kovinami ali poljščinami, in je dohodek, ki ga bodo ustvarile te rezerve, zaloge ali terjatve, prihodek od prodaje blaga (izpostavljenosti iz naslova financiranja blaga), institucije uporabijo utež tveganja 100 %;

- (c) kadar je namen izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev financiranje posameznega projekta, bodisi v obliki gradnje novega investicijskega objekta bodisi v obliki refinanciranja že obstoječega, z izboljšavami ali brez njih, za razvoj ali pridobitev velikih, kompleksnih in dragih objektov, vključno z elektrarnami, obrati za kemično predelavo, rudniki, prometno infrastrukturo, okoljsko in telekomunikacijsko infrastrukturo, pri katerem gleda institucija kreditodajalka predvsem na prihodke, ki jih ustvari financirani projekt, in sicer hkrati kot vir odplačila in kot zavarovanje kredita (izpostavljenosti iz naslova financiranja projektov), institucije uporabijo naslednje uteži tveganja:
- (i) 130 %, če je projekt, na katerega se izpostavljenost nanaša, v predoperativni fazi;
 - (ii) če se prilagoditev kapitalskih zahtev za kreditno tveganje iz člena 501a ne uporabi, 80 %, kadar je projekt, na katerega se nanaša izpostavljenost, v operativni fazi in izpostavljenost izpolnjuje vsa naslednja merila:
 - (1) obstajajo pogodbene omejitve za dolžnika glede izvajanja dejavnosti, ki bi lahko škodovala kreditodajalcem, vključno z omejitvijo, da novega dolga ni mogoče izdati brez soglasja obstoječih upnikov iz naslova dolžniškega financiranja;

- (2) dolžnik ima zadosten rezervni sklad, ki se v celoti financira z denarnimi sredstvi, ali druge finančne dogovore s subjektom za kritje financiranja v izrednih razmerah in potreb po obratnem kapitalu v celotni življenjski dobi projekta, ki se financira, pod pogojem, da ima subjekt bonitetno oceno priznane ECAI, ki ustreza stopnji kreditne kakovosti vsaj 3, ali, v primeru institucij, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub v skladu s poglavjem 3, kadar subjekt nima bonitetne ocene priznane ECAI, da je institucija temu subjektu dodelila notranjo bonitetno oceno, enakovredno stopnji kreditne kakovosti vsaj 3, pod pogojem, da je institucija temu subjektu dodelila notranjo bonitetno oceno v skladu z določbami iz poglavja 3, oddelek 6;
- (3) projekt, s katerim je povezana izpostavljenost, ustvarja denarne tokove, ki so predvidljivi in zajemajo vsa prihodnja odplačila kreditov;

- (4) kadar se prihodki dolžnika ne financirajo s plačili velikega števila uporabnikov, je vir odplačila obveznosti odvisen od ene glavne nasprotne stranke, ta glavna nasprotna stranka pa je eno od naslednjega:
- centralna banka, enota centralne, regionalne ali lokalne ravni države, ki se ji dodeli utež tveganja 0 % v skladu s členoma 114 in 115 ali bonitetna ocena priznane ECAI, ki ustreza stopnji kreditne kakovosti vsaj 3; ali, v primeru institucij, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub v skladu s poglavjem 3, kadar centralna banka, enota centralne, regionalne ali lokalne ravni države nima bonitetne ocene priznane ECAI, ki ji je institucija dodelila notranjo bonitetno oceno, enakovredno stopnji kreditne kakovosti vsaj 3, pod pogojem, da ji je institucija dodelila notranjo bonitetno oceno v skladu z določbami iz poglavja 3, oddelek 6;

- subjekt javnega sektorja, ki se mu dodeli utež tveganja 20 % ali manj v skladu s členom 116 ali ima bonitetno oceno priznane ECAI, ki ustreza stopnji kreditne kakovosti vsaj 3, ali, v primeru institucij, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub v skladu s poglavjem 3, kadar subjekt javnega sektorja nima bonitetne ocene priznane ECAI, institucija temu subjektu javnega sektorja dodeli notranjo bonitetno oceno, enakovredno stopnji kreditne kakovosti vsaj 3, pod pogojem, da je institucija temu subjektu javnega sektorja dodelila notranjo bonitetno oceno v skladu z določbami iz poglavja 3, oddelek 6;
- podjetje, ki ima bonitetno oceno priznane ECAI, ki ustreza stopnji kreditne kakovosti vsaj 3, ali, v primeru institucij, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub v skladu s poglavjem 3, kadar podjetje nima bonitetne ocene priznane ECAI, je institucija temu podjetju dodelila notranjo bonitetno oceno, enakovredno stopnji kreditne kakovosti vsaj 3, pod pogojem, da je institucija temu podjetju dodelila notranjo bonitetno oceno v skladu z določbami iz poglavja 3, oddelek 6;

- (5) pogodbene določbe, ki urejajo izpostavljenost do dolžnika, zagotavljajo visoko stopnjo zaščite za posojilno institucijo v primeru neplačila dolžnika;
 - (6) glavna nasprotna stranka ali druge nasprotne stranke, ki podobno izpolnjujejo merila primernosti za glavno nasprotno stranko, učinkovito varujejo posojilno institucijo pred izgubami zaradi prekinitve projekta;
 - (7) vsa sredstva in pogodbe, potrebni za izvajanje projekta, so bili zastavljeni posojilni instituciji v obsegu, ki ga dovoljuje veljavno pravo;
 - (8) posojilna institucija lahko prevzame nadzor nad dolžnikom v primeru dogodka neplačila;
- (iii) 100 %, kadar je projekt, na katerega se nanaša izpostavljenost, v operativni fazi in izpostavljenost ne izpolnjuje pogojev iz točke (ii);

- (d) za namene točke (c)(ii)(3) se ustvarjeni denarni tokovi ne štejejo za predvidljive, razen če znaten del prihodkov izpolnjuje enega ali več naslednjih pogojev:
 - (i) prihodki temeljijo na razpoložljivosti, kar pomeni, da je dolžnik po končani gradnji, če so izpolnjeni pogodbeni pogoji, upravičen do plačil od svojih pogodbenih nasprotnih strank, s katerimi se krijejo stroški poslovanja in vzdrževanja, stroški servisiranja dolga in donos na lastniški kapital, dokler dolžnik upravlja projekt, pri čemer zadevna plačila niso odvisna od nihanj povpraševanja, kot je obseg prometa, in se običajno prilagajajo le zaradi premajhne uspešnosti ali premajhne razpoložljivosti sredstev za javnost;
 - (ii) za prihodke velja ureditev glede stopnje donosa;
 - (iii) prihodki so predmet pogodbe ‚vzemi ali plačaj‘;
- (e) za namene točke (c) operativna faza pomeni fazo, v kateri subjekt, ki je bil ustanovljen posebej za financiranje projekta ali je ekonomsko primerljiv, izpolnjuje oba naslednja pogoja:
 - (i) subjekt ima pozitiven neto denarni tok, ki zadostuje za kritje vseh preostalih pogodbenih obveznosti;
 - (ii) dolgoročni dolg subjekta se zmanjšuje.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, katerih podrobneje opredeli pogoje, pod katerimi so izpolnjena merila iz odstavka 3, točka (c)(ii).

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

- (53) Člen 123 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 123

Izpostavljenosti na drobno

1. Izpostavljenosti, ki izpolnjujejo vsa naslednja merila, se štejejo za izpostavljenosti na drobno:
 - (a) izpostavljenost je do ene ali več fizičnih oseb ali do MSP;
 - (b) skupni znesek, ki ga dolžnik ali skupina povezanih strank dolguje instituciji, njenim nadrejenim osebam in njenim podrejenim družbam, vključno z morebitnimi neplačanimi izpostavljenostmi, vendar brez izpostavljenosti, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, do vrednosti nepremičnine, po podatkih, ki so na voljo instituciji, ki izvede ustrezne postopke za potrditev stanja, ne presega 1 milijona EUR;

- (c) izpostavljenost je ena od velikega števila izpostavljenosti s podobnimi lastnostmi, tako da so tveganja, povezana s tako izpostavljenostjo, znatno zmanjšana;
- (d) zadevna institucija obravnava izpostavljenost v svojem okviru upravljanja tveganj in jo dosledno notranje upravlja kot izpostavljenost na drobno in na podoben način, kot obravnava druge izpostavljenosti na drobno.

Sedanja vrednost najmanjše vsote plačil po zakupu (finančnem in operativnem) iz naslova izpostavljenosti na drobno spada v kategorijo izpostavljenosti na drobno.

EBA do ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice za določitev sorazmernih metod razpršitve, v skladu s katerimi se izpostavljenost šteje za eno od velikega števila podobnih izpostavljenosti, kot je določeno v prvem pododstavku, točka (c), tega odstavka.

2. Naslednje izpostavljenosti se ne štejejo kot izpostavljenosti na drobno:

- (a) nedolžniške izpostavljenosti, ki vsebujejo podrejeno terjatev do dela preostalega premoženja ali dohodka izdajatelja;

- (b) dolžniške izpostavljenosti in drugi vrednostni papirji, partnerstva, izvedeni finančni instrumenti ali drugi instrumenti, katerih ekonomska vsebina je podobna izpostavljenostim iz točke (a);
 - (c) vse druge izpostavljenosti v obliki vrednostnih papirjev.
- 3. Izpostavljenostim na drobno iz odstavka 1 se dodeli utež tveganja 75 %, razen izpostavljenostim do transaktorja, katerim se dodeli utež tveganja 45 %.
- 4. Kadar izpostavljenosti do ene ali več fizičnih oseb ne izpolnjujejo katerega od meril iz odstavka 1, se izpostavljenost šteje za izpostavljenost na drobno, dodeli pa se ji utež tveganja 100 %.
- 5. Z odstopanjem od odstavka 3 izpostavljenosti iz naslova kreditov, ki jih institucija odobri upokojencem ali zaposlenim s pogodbo za nedoločen čas na podlagi brezpogojnega prenosa dela pokojnine ali plače kreditojemalca na to institucijo, se dodeli utež tveganja 35 %, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) kreditojemalec za odplačilo kredita brezpogojno pooblasti pokojninski sklad ali delodajalca, da neposredno plačuje instituciji z odbitkom mesečnih plačil kredita od mesečne pokojnine ali plače kreditojemalca;

- (b) tveganje smrti, nezmožnosti za delo, brezposelnosti ali zmanjšanja neto mesečne pokojnine ali plače kreditojemalca so ustrezno zavarovani z zavarovalno polico v korist institucije;
- (c) mesečna plačila, ki jih mora kreditojemalec plačati za vse kredite, ki izpolnjujejo pogoje iz točk (a) in (b), skupaj ne presegajo 20 % neto mesečne pokojnine ali plače kreditojemalca;
- (d) najdaljša originalna zapadlost kredita je največ 10 let.“;

(54) vstavi se naslednji člen:

„Člen 123a

Izpostavljenosti z valutno neusklajenostjo

1. Za izpostavljenosti do fizičnih oseb, ki se razvrstijo v kategorijo izpostavljenosti iz člena 112, točka (h), ali za izpostavljenosti do fizičnih oseb, ki se štejejo za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, ki se razvrstijo v kategorijo izpostavljenosti iz člena 112, točka (i), se utež tveganja, dodeljena v skladu s tem poglavjem, pomnoži s faktorjem 1,5, pri čemer dobljena utež tveganja ni višja od 150 %, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - (a) izpostavljenost je denominirana v valuti, ki se razlikuje od valute vira dohodka dolžnika;

- (b) dolžnik nima varovanja pred tveganjem za svoje tveganje plačila zaradi valutne neusklajenosti, bodisi s finančnim instrumentom bodisi z dohodkom v tuji valuti, ki je enaka valuti izpostavljenosti, ali pa skupni znesek takih varovanj pred tveganjem, ki so na voljo kreditorejmalcu, krije manj kot 90 % vsakega obroka za to izpostavljenost.

Kadar institucija ne more ugotoviti teh izpostavljenosti z valutno neusklajenostjo, se multiplikator uteži tveganja 1,5 uporabi za vse nevarovane izpostavljenosti, pri katerih se valuta izpostavljenosti razlikuje od domače valute države sedeža dolžnika.

2. Za namene tega člena se vir dohodka nanaša na kateri koli vir, ki ustvarja denarne tokove dolžnika, vključno z nakazili, prihodki od najemnin ali plačami, pri čemer so izključeni prihodki iz prodaje sredstev ali podobnih regresnih ukrepov institucije.
3. Z odstopanjem od odstavka 1, kadar par valut iz odstavka 1, točka (a), sestavljata euro in valuta države članice, ki sodeluje v drugi fazi ekonomske in monetarne unije (ERM II), se multiplikator uteži tveganja 1,5 ne uporablja.“;

(55) členi 124, 125 in 126 se nadomestijo z naslednjim:

„Člen 124

Izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine

1. Izpostavljenost, ki ni ADC, ki ne izpolnjuje vseh pogojev iz odstavka 3, ali kateri koli del izpostavljenosti, ki ni ADC, ki presega nominalni znesek zastavne pravice na nepremičnini, se obravnava na naslednji način:
 - (a) izpostavljenosti, ki ni IPRE, se dodeli enaka utež tveganja kot izpostavljenosti do nasprotne stranke, ki ni zavarovana z zadevno nepremičnino;
 - (b) izpostavljenosti IPRE, ki ustvarjajo dohodke, se dodeli utež tveganja 150 %.
2. Izpostavljenost, ki ni ADC, se do nominalnega zneska zastavne pravice na nepremičnini, v zvezi s katero so izpolnjeni vsi pogoji iz odstavka 3 tega člena, obravnava na naslednji način:
 - (a) kadar je izpostavljenost zavarovana s stanovanjsko nepremičnino;
 - (i) izpostavljenost, ki ni IPRE, se obravnava v skladu s členom 125(1);

- (ii) izpostavljenost IPRE, se obravnava v skladu s členom 125(1), kadar izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:
- (1) nepremičnina, s katero je zavarovana izpostavljenost, je dolžnikovo primarno prebivališče ne glede na to, ali je nepremičnina kot celota ena sama stanovanjska enota ali če je nepremičnina, s katero je zavarovana izpostavljenost, stanovanjska enota, ki je ločen del nepremičnine;
 - (2) izpostavljenost je do fizične osebe in je zavarovana s stanovanjsko enoto, ki ustvarja dohodke, bodisi kadar nepremičnina kot celota predstavlja eno samo stanovanjsko enoto ali je stanovanjska enota ločen del nepremičnine, ter izpostavljenosti institucije do te fizične osebe skupaj niso zavarovane z več kot štirimi nepremičninami, vključno s tistimi, ki niso stanovanjske nepremičnine ali ki ne izpolnjujejo nobenega od meril iz te točke, ali ločenimi stanovanjskimi enotami znotraj nepremičnin;

- (3) izpostavljenost je do združenj ali zadrug fizičnih oseb, ki jih ureja nacionalno pravo in obstajajo izključno z namenom, da svojim članom omogočijo uporabo primarnega prebivališča v nepremičnini, s katero je zavarovan kredit;
- (4) izpostavljenost je do javnih stanovanjskih družb ali neprofitnih združenj, ki jih ureja zakon in služijo socialnim namenom ter nudijo najemnikom dolgoročne nastanitve;
- (iii) izpostavljenost IPRE, ki ne izpolnjuje nobenega pogoja iz točke (ii) te točke, se obravnava v skladu s členom 125(2);
- (b) kadar je izpostavljenost zavarovana s poslovno nepremičnino, se obravnava na naslednji način:
 - (i) izpostavljenost, ki ni IPRE, se obravnava v skladu s členom 126(1);
 - (ii) izpostavljenost IPRE, se obravnava v skladu s členom 126(2).

3. Da bi bila izpostavljenost, zavarovana z nepremičnino, primerna za obravnavo iz odstavka 2, mora izpolnjevati vse naslednje pogoje:
- (a) nepremičnina, s katero je zavarovana izpostavljenost, izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:
 - (i) nepremičnina je bila v celoti dokončana;
 - (ii) nepremičnina je gozd ali kmetijsko zemljišče;
 - (iii) kreditira se fizična oseba in nepremičnina je bodisi stanovanjska nepremičnina v gradnji ali pa zemljišče, na katerem se načrtuje gradnja stanovanjske nepremičnine, če so načrt zakonito odobrili vsi ustrezni organi, kakor je ustrezno, in če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:
 - (1) nepremičnina nima več kot štirih stanovanjskih enot in bo dolžnikovo primarno prebivališče, s kreditiranjem fizične osebe pa se posredno ne financirajo izpostavljenosti ADC;

- (2) udeležena je enota centralne, regionalne ali lokalne ravni države ali subjekt javnega sektorja, izpostavljenosti do katere ali katerega se obravnavajo v skladu s členom 115(2) oziroma členom 116(4), ta enota ali subjekt pa ima zakonska pooblastila in sposobnost zagotoviti, da bo nepremičnina v gradnji dokončana v razumnem času, in se od nje ali njega zahteva ali se je ta na pravno zavezujoč način zavezala ali zavezal, da bo to zagotovila ali zagotovil, če gradnja sicer ne bi bila dokončana v takem razumnem času; alternativno obstaja enakovreden pravni mehanizem, ki zagotavlja, da bo nepremičnina v gradnji dokončana v razumnem roku;
- (b) izpostavljenost je zavarovana z zastavno pravico prvega reda, ki jo ima institucija na nepremičnini, ali pa ima institucija zastavno pravico prvega reda in katero koli hipoteko na tej nepremičnini nižjega vrstnega reda, ki ji zaporedoma sledijo;
- (c) vrednost nepremičnine ni pomembno odvisna od kreditne kakovosti dolžnika;
- (d) vse informacije, ki se zahtevajo ob nastanku izpostavljenosti in za namene spremljanja, so ustrezno dokumentirane, vključno z informacijami o sposobnosti dolžnika za odplačilo in o vrednotenju nepremičnine;
- (e) zahteve iz člena 208 in pravila za vrednotenje iz člena 229(1) so izpolnjene.

Za namene prvega pododstavka, točka (c), lahko institucije izključijo primere, v katerih na vrednost nepremičnine in na izpolnjevanje obveznosti dolžnika vplivajo izključno makroekonomski dejavniki.

Institucije za namene prvega pododstavka, točka (d), vzpostavijo politike prevzemanja kreditnega tveganja, ki se nanašajo na nastanek izpostavljenosti, zavarovanih z nepremičninami, ki vključujejo oceno sposobnosti kreditojemalca za odplačilo. Politike prevzemanja kreditnega tveganja vključujejo ustrezne metrike za to oceno in njihove najvišje ravni.

4. Z odstopanjem od odstavka 3, točka (b), se lahko v jurisdikcijah, v katerih podrejene zastavne pravice imetniku zagotavljajo terjatev na zastavljenem premoženju, ki je pravno izvršljiva in predstavlja učinkovito tehniko za zmanjševanje kreditnega tveganja, priznajo tudi podrejene zastavne pravice, ki jih ima institucija, ki ni tista, ki je imetnica nadrejene zastavne pravice, vključno kadar institucija nima nadrejene zastavne pravice ali nima zastavne pravice, ki bi se uvrščala vmes med bolj nadrejeno in bolj podrejeno zastavno pravico, ki ju ima institucija.

Za namene prvega pododstavka pravila, ki urejajo zastavne pravice, zagotavljajo vse naslednje:

- (a) vsaka institucija, ki ima zastavno pravico na nepremičnini, lahko začne prodajo nepremičnine neodvisno od drugih subjektov, ki imajo zastavno pravico na nepremičnini;

- (b) kadar se prodaja nepremičnine ne izvede na javni dražbi, subjekti, ki imajo nadrejeno zastavno pravico, sprejmejo razumne ukrepe, da iztržijo pošteno tržno vrednost ali najboljšo ceno, ki jo je mogoče v danih okoliščinah iztržiti, kadar sami uveljavljajo kakršne koli prodajne pravice.
- 5. Za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za nečrpane posle se lahko zastavne pravice, ki izpolnjujejo vse zahteve glede primernosti iz odstavka 3 in, kadar je to ustrezno, iz odstavka 4, priznajo, kadar je črpanje v okviru posla pogojeno s predhodnim ali sočasnim vpisom zastavne pravice v obsegu terjatve institucije iz naslova zastavne pravice po črpanju in tako da institucija nima terjatve iz naslova zastavne pravice, če do črpanja ne pride.
- 6. Za namene člena 125(2) in člena 126(2) se razmerje med zneskom izpostavljenosti in vrednostjo zavarovanja (ETV) izračuna tako, da se bruto znesek izpostavljenosti deli z vrednostjo nepremičnine pod naslednjimi pogoji:
 - (a) bruto znesek izpostavljenosti se izračuna kot knjigovodska vrednost aktivne bilančne postavke, ki se nanaša na izpostavljenost, zavarovano z nepremičnino, in vsak nečrpan, vendar odobren znesek, ki bi po črpanju povečal vrednost izpostavljenosti, zavarovane z nepremičnino; ta bruto znesek izpostavljenosti se izračuna brez upoštevanja:
 - (i) posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 110;

- (ii) dodatnih prilagoditev vrednosti v skladu s členom 34 v zvezi s postavkami iz netrgovalne knjige institucije;
 - (iii) zneskov, odbitih v skladu s členom 36(1), točka (m), ter
 - (iv) drugih zmanjšanj kapitala v zvezi z aktivno bilančno postavko;
- (b) bruto znesek izpostavljenosti se izračuna brez upoštevanja katere koli vrste stvarnega ali osebnega kreditnega zavarovanja, razen zastavljenih depozitnih računov pri posojilni instituciji, ki izpolnjujejo vse zahteve za bilančni pobot, bodisi na podlagi okvirnih pogodb o pobotu v skladu s členoma 196 in 206 bodisi na podlagi drugih pogodb o bilančnem pobotu v skladu s členoma 195 in 205, ter so brezpogojno in nepreklicno zastavljeni z izključnim namenom izpolnitve kreditne obveznosti v zvezi z izpostavljenostjo, zavarovano z nepremičnino;
- (c) za izpostavljenosti, ki jih je treba obravnavati v skladu s členom 125(2) ali členom 126(2), kadar ima stranka, ki ni institucija, nadrejeno zastavno pravico in je podrejena zastavna pravica institucije priznana na podlagi odstavka 4 tega člena, se bruto znesek izpostavljenosti izračuna kot vsota bruto zneska izpostavljenosti zastavne pravice institucije in bruto zneskov izpostavljenosti za vse druge zastavne pravice, ki so enakovredne ali nadrejene zastavni pravici institucije.

Za namene prvega pododstavka, točka (a), kadar ima institucija več kot eno izpostavljenost, zavarovano z isto nepremičnino, in so te izpostavljenosti zavarovane z zastavnimi pravicami na tej nepremičnini, ki se zaporedoma razvrstijo po vrstnem redu, ne da bi bile vmes razvrščene zastavne pravice, ki jih imajo tretje osebe, se izpostavljenosti obravnavajo kot ena kombinirana izpostavljenost, bruto zneski izpostavljenosti za posamezne izpostavljenosti pa se seštevajo za izračun bruto zneska izpostavljenosti za posamezno kombinirano izpostavljenost.

Za namene prvega pododstavka, točka (c), kadar ni dovolj informacij, da bi bilo mogoče ugotoviti prednosti drugih zastavnih pravic, institucija navedene zastavne pravice obravnava, kot da so te pravice razvrščene pari passu njeni podrejeni zastavni pravici. Institucija najprej določi utež tveganja v skladu s členom 125(2) ali členom 126(2) (osnovna utež tveganja), kot je ustrezno. Nato to utež tveganja prilagodi z multiplikatorjem 1,25 za izračun tveganju prilagojenih zneskov podrejenih zastavnih pravic. Kadar osnovna utež tveganja ustreza žepku z najnižjim razmerjem med zneskom izpostavljenosti in vrednostjo zavarovanja, se multiplikator ne uporablja. Utež tveganja, ki se dobi z množenjem osnovne uteži tveganja z 1,25, ni višja od uteži tveganja, ki bi se uporabila za izpostavljenost, če zahteve iz odstavka 3 niso bile izpolnjene.

7. Izpostavljenosti do zakupnika pri poslih zakupa nepremičnin, pri katerih je institucija zakupodajalec, zakupnik pa ima možnost nakupa, se štejejo za izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami, in se obravnavajo v skladu z obravnavo iz člena 125 ali 126, če so veljavni pogoji iz tega člena izpolnjeni in pod pogojem, da je izpostavljenost institucije zavarovana z njeno lastninsko pravico na nepremičnini.
8. Države članice imenujejo organ, odgovoren za izvajanje odstavka 9. Ta organ je pristojni organ ali imenovani organ.

Kadar je organ, ki ga država članica imenuje za izvajanje tega člena, pristojni organ, ta zagotovi, da so zadevna nacionalna telesa in organi, ki imajo makrobonitetni mandat, ustrezno obveščeni o nameri pristojnega organa, da izvaja ta člen, in so ustrezno vključeni v oceno finančne stabilnosti v svoji državi članici v skladu z odstavkom 9.

Kadar organ, ki ga država članica imenuje za izvajanje tega člena, ni pristojni organ, država članica sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev ustreznega usklajevanja in izmenjave informacij med pristojnim organom in imenovanim organom za ustrezno izvajanje tega člena. Od organov se zlasti zahteva, da tesno sodelujejo in izmenjujejo vse informacije, ki bi bile lahko potrebne za ustrezno opravljanje nalog, naloženih imenovanemu organu na podlagi tega člena. Namen tega sodelovanja je izogibati se kakršni koli obliki podvojenega ali nedoslednega ukrepanja na ravni pristojnega organa in imenovanega organa, pa tudi zagotoviti, da se ustrezno upošteva medsebojni vpliv z drugimi ukrepi, zlasti ukrepi, sprejetimi na podlagi člena 458 te uredbe in člena 133 Direktive 2013/36/EU.

9. Na podlagi podatkov, zbranih na podlagi člena 430a, ter katerih koli drugih ustreznih kazalnikov, organ, imenovan v skladu z odstavkom 8 tega člena, redno in vsaj enkrat letno oceni, ali uteži tveganja iz členov 125 in 126 za izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami, ki se nahajajo na ozemlju države članice tega organa, ustrezno temeljijo na:
 - (a) preteklih izgubah na izpostavljenostih, zavarovanih z nepremičninami;
 - (b) prihodnjem razvoju dogodkov na nepremičninskem trgu.

Kadar organ, imenovan v skladu z odstavkom 8 tega člena, na podlagi ocene iz prvega pododstavka ugotovi, da uteži tveganja iz člena 125 ali 126 ne odražajo ustrezno dejanskih tveganj, povezanih z izpostavljenostmi do enega ali več nepremičninskih segmentov, ki so zavarovane s hipotekami na stanovanjske ali poslovne nepremičnine, ki se nahajajo na enem ali več delih ozemlja države članice tega organa, in če meni, da bi neustreznost uteži tveganja lahko negativno vplivala na trenutno ali prihodnjo finančno stabilnost v njegovi državi članici, lahko zviša uteži tveganja, ki se uporabljajo za te izpostavljenosti, v razponih, določenih v četrtem pododstavku tega odstavka, ali naloži strožja merila od meril iz odstavka 3 tega člena.

Organ, imenovan v skladu z odstavkom 8 tega člena, uradno obvesti EBA in ESRB o vseh prilagoditvah uteži tveganja in merilih, uporabljenih na podlagi tega odstavka. EBA in ESRB v enem mesecu od prejema tega uradnega obvestila zadevni državi članici predložita svoje mnenje, v katerem lahko po potrebi navedeta, ali menita, da so prilagoditve uteži tveganja in meril priporočljive tudi za druge države članice. EBA in ESRB objavita uteži tveganja in merila za izpostavljenosti iz členov 125 in 126 ter člena 199(1), točka (a), kot jih uveljavi ustrezní organ.

Za namene drugega pododstavka tega odstavka lahko organ, imenovan v skladu z odstavkom 8 tega člena, zviša uteži tveganja iz člena 125(1), prvi pododstavek, člena 125(2), prvi pododstavek, člena 126(1), prvi pododstavek, ali člena 126(2), prvi pododstavek, ali določi strožja merila od tistih, ki so določena v odstavku 3 tega člena za izpostavljenosti enemu ali več nepremičninskim segmentom, ki so zavarovani s hipotekami na nepremičnine, ki se nahajajo na enem ali več delih ozemlja države članice tega organa. Ta organ teh uteži tveganja ne zviša na več kot 150 %.

Za namene drugega pododstavka tega odstavka lahko organ, imenovan v skladu z odstavkom 8 tega člena, zniža tudi odstotke vrednosti nepremičnine iz člena 125(1) ali člena 126(1) ali odstotke razmerja med zneskom izpostavljenosti in vrednostjo zavarovanja, ki opredeljujejo utež tveganja določenega žepka razmerja med zneskom izpostavljenosti in vrednostjo zavarovanja iz člena 125(2), razpredelnica 1, ali člena 126(2), razpredelnica 1. Ustrezni organ zagotovi usklajenost med vsemi žepki razmerja med zneskom izpostavljenosti in vrednostjo zavarovanja s pripadajočimi utežmi tveganja, tako da je utež tveganja v žepku z nižjim razmerjem med zneskom izpostavljenosti in vrednostjo zavarovanja vedno nižja ali enaka uteži tveganja v žepku z višjim razmerjem med zneskom izpostavljenosti in vrednostjo zavarovanja.

10. Kadar organ, imenovan v skladu z odstavkom 8, določi višje uteži tveganja ali strožja merila na podlagi odstavka 9, imajo institucije na voljo šestmesečno prehodno obdobje za njihovo uporabo.
11. EBA v tesnem sodelovanju z ESRB pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za opredelitev vrst dejavnikov, ki jih je treba upoštevati pri oceni ustreznosti uteži tveganja iz odstavka 9.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do ...
[18 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

12. ESRB lahko v obliki priporočil v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010 in v tesnem sodelovanju z EBA daje usmeritve organom, imenovanim v skladu z odstavkom 8 tega člena, glede naslednjega:
 - (a) dejavnikov, ki bi lahko, negativno vplivali na trenutno ali prihodnjo finančno stabilnost‘ iz odstavka 9, drugi pododstavek;
 - (b) okvirnih referenčnih meril, ki jih mora organ, imenovan v skladu z odstavkom 8, upoštevati pri določanju višjih uteži tveganja.

13. Institucije s sedežem v državi članici uporabijo uteži tveganja in merila, ki so jih organi druge države članice določili v skladu z odstavkom 9, za svoje ustrezne izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na stanovanjske ali poslovne nepremičnine, ki se nahajajo v enem ali več delih te druge države članice.
14. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli, kaj pomeni enakovreden pravni mehanizem, ki zagotavlja, da bo nepremičnina v gradnji končana v razumnem roku, v skladu z odstavkom 3, točka (a)(iii)(2).

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do ...
[12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 125

Izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine

1. Za izpostavljenost, ki je zavarovana s stanovanjsko nepremičnino, kot je navedeno v členu 124(2), točka (a)(i) ali (ii), se delu izpostavljenosti do 55 % vrednosti nepremičnine dodeli utež tveganja 20 %.

Kadar ima institucija podrejeno zastavno pravico in obstaja več nadrejenih zastavnih pravic, ki jih ta institucija nima, se za določitev dela izpostavljenosti institucije, ki izpolnjuje pogoje za utež tveganja 20 %, znesek 55 % vrednosti nepremičnine zmanjša za znesek bolj nadrejenih zastavnih pravic, ki jih institucija nima.

Kadar so zastavne pravice, ki jih institucija nima, razvrščene pari passu z zastavno pravico institucije, se za določitev dela izpostavljenosti institucije, ki izpolnjuje pogoje za utež tveganja 20 %, znesek 55 % vrednosti nepremičnine, zmanjšan za znesek morebitnih bolj nadrejenih zastavnih pravic, ki jih institucija nima, zmanjša za zmnožek:

- (a) 55 % vrednosti nepremičnine, zmanjšane za znesek bolj nadrejenih zastavnih pravic, če obstajajo, tako tistih, ki jih ima institucija, kot tistih, ki jih imajo druge institucije, ter
- (b) zneska zastavnih pravic, ki jih institucija nima in ki so razvrščene pari passu z zastavno pravico institucije, deljenega z vsoto vseh zastavnih pravic razvrščenih pari passu.

Kadar je pristojni organ ali imenovani organ v skladu s členom 124(9) določil višjo utež tveganja ali nižji odstotek vrednosti nepremičnine od tiste ali tistega iz tega odstavka, institucije uporabijo utež tveganja ali odstotek, določen v skladu s členom 124(9);

Za morebitni preostali del izpostavljenosti iz prvega pododstavka se uporabi utež tveganja kot za izpostavljenost do nasprotne stranke, ki ni zavarovana s stanovanjsko nepremičnino.

2. Izpostavljenosti, kot je navedena v členu 124(2), točka (a)(iii), se dodeli utež tveganja v skladu z ustreznim žepkom razmerja med zneskom izpostavljenosti in vrednostjo zavarovanja s pripadajočo utežjo tveganja iz razpredelnice 1.

Kadar je pristojni organ ali imenovani organ v skladu s členom 124(9) določil višjo utež tveganja ali nižji odstotek razmerja med zneskom izpostavljenosti in vrednostjo zavarovanja od tiste oziroma tistega iz tega odstavka, institucije za namene tega odstavka uporabijo utež tveganja ali odstotek, določen v skladu s členom 124(9).

Razpredelnica 1

ETV	$ETV \leq 50 \%$	$50 \% < ETV \leq 60 \%$	$60 \% < ETV \leq 80 \%$	$80 \% < ETV \leq 90 \%$	$90 \% < ETV \leq 100 \%$	$ETV > 100 \%$
Utež tveganja	30 %	35 %	45 %	60 %	75 %	105 %

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka lahko institucije uporabijo obravnavo iz odstavka 1 tega člena za izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo na ozemlju države članice, kadar pristojni organ te države članice v skladu s členom 430a(3) objavi stopnje izgube za take izpostavljenosti, ki na podlagi zbirnih podatkov za zadevni nacionalni nepremičninski trg, ki jih sporočijo institucije v tej državi članici, ne presegajo nobene od naslednjih omejitev za skupne izgube takih izpostavljenosti, ki so obstajale v predhodnem letu:

- (a) skupni znesek, ki ga sporočijo institucije, na podlagi člena 430a(1), točka (a), deljen s skupnim zneskom, ki ga sporočijo institucije, na podlagi člena 430a(1), točka (c), ne presega 0,3 %;
 - (b) skupni znesek, ki ga sporočijo institucije, na podlagi člena 430a(1), točka (b), deljen s skupnim zneskom, ki ga sporočijo institucije, na podlagi člena 430a(1), točka (c), ne presega 0,5 %.
3. Institucije lahko odstopanje iz odstavka 2, tretji pododstavek, tega člena uporabijo tudi v primerih, ko pristojni organ tretje države, ki uporablja nadzorniško in regulativno ureditev, ki je vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji in je določena v odločitvi Komisije, sprejeti v skladu s členom 107(4), objavi ustrezne stopnje izgub za izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo na ozemlju te tretje države.

Kadar pristojni organ tretje države ne objavi ustreznih stopenj izgub za izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo na ozemlju te tretje države, lahko EBA take informacije objavi za to tretjo državo, če so na voljo veljavni statistični podatki, ki so statistično reprezentativni za ustrezni trg stanovanjskih nepremičnin.

Člen 126

Izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine

1. Za izpostavljenost zavarovano s poslovno nepremičnino, kot je navedeno v členu 124(2), točka (b)(i), se delu izpostavljenosti do 55 % vrednosti nepremičnine dodeli utež tveganja 60 %.

Kadar ima institucija podrejeno zastavno pravico in obstaja več nadrejenih zastavnih pravic, ki jih ta institucija nima, se za določitev dela izpostavljenosti institucije, ki izpolnjuje pogoje za utež tveganja 60 %, znesek 55 % vrednosti nepremičnine zmanjša za znesek bolj nadrejenih zastavnih pravic, ki jih institucija nima.

Kadar so zastavne pravice, ki jih institucija nima, razvrščene pari passu z zastavno pravico institucije, se za določitev dela izpostavljenosti institucije, ki izpolnjuje pogoje za utež tveganja 60 %, znesek 55 % vrednosti nepremičnine, zmanjšan za znesek morebitnih bolj nadrejenih zastavnih pravic, ki jih institucija nima, zmanjša za zmnožek:

- (a) 55 % vrednosti nepremičnine, zmanjšane za znesek bolj nadrejenih zastavnih pravic, če obstajajo, tako tistih, ki jih ima institucija, kot tistih, ki jih imajo druge institucije, ter
- (b) zneska zastavnih pravic, ki jih institucija nima in ki so razvrščene pari passu z zastavno pravico institucije, deljenega z vsoto vseh zastavnih pravic, ki so razvrščene pari passu.

Kadar je pristojni organ ali imenovani organ v skladu s členom 124(9) določil višjo utež tveganja ali nižji odstotek vrednosti nepremičnine od tiste ali tistega iz tega odstavka, institucije uporabijo utež tveganja ali odstotek, določena v skladu s členom 124(9).

Za preostali del izpostavljenosti iz prvega pododstavka, če obstaja, se uporabi utež tveganja kot za izpostavljenost do nasprotna stranke, ki ni zavarovana s poslovno nepremičnino.

2. Izpostavljenosti iz člena 124(2), točka (b)(ii), se dodeli utež tveganja v skladu z ustreznim žepkom razmerja med zneskom izpostavljenosti in vrednostjo zavarovanja s pripadajočo utežjo tveganja iz razpredelnice 1.

Kadar je pristojni organ ali imenovani organ v skladu s členom 124(9) določil višjo utež tveganja ali nižji odstotek razmerja med zneskom izpostavljenosti in vrednostjo zavarovanja od tiste ali tistega iz tega odstavka, institucije za namene tega odstavka uporabijo utež tveganja ali odstotek, določen v skladu s členom 124(9).

Razpredelnica 1

	$ETV \leq 60 \%$	$60 \% < ETV \leq 80 \%$	$ETV > 80 \%$
Utež tveganja	70 %	90 %	110 %

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka lahko institucije uporabijo obravnavo iz odstavka 1 tega člena za izpostavljenosti, zavarovane s poslovnimi nepremičninami, ki se nahajajo na ozemlju države članice, kadar pristojni organ te države članice v skladu s členom 430a(3) objavi stopnje izgube za take izpostavljenosti, ki na podlagi zbirnih podatkov za zadevni nacionalni nepremičninski trg, ki jih sporočijo institucije v tej državi članici, ne presegajo nobene od naslednjih omejitev za skupne izgube takih izpostavljenosti, ki so obstajale v predhodnem letu:

- (a) skupni znesek, ki ga sporočijo institucije, na podlagi člena 430a(1), točka (d), deljen s skupnim zneskom, ki ga sporočijo institucije, na podlagi člena 430a(1), točka (f), ne presega 0,3 %;
 - (b) skupni znesek, ki ga sporočijo institucije, na podlagi člena 430a(1), točka (e), deljen s skupnim zneskom, ki ga sporočijo institucije, na podlagi člena 430a(1), točka (f), ne presega 0,5 %.
3. Institucije lahko odstopanje iz odstavka 2, tretji pododstavek, tega člena uporabijo tudi v primerih, ko pristojni organ tretje države, ki uporablja nadzorniško in regulativno ureditev, ki je vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji in je določena v odločitvi Komisije, sprejeti v skladu s členom 107(4), objavi ustrezne stopnje izgube za izpostavljenosti, zavarovane s poslovnimi nepremičninami, ki se nahajajo na ozemlju te tretje države.

Kadar pristojni organ tretje države ne objavi ustreznih stopenj izgub za izpostavljenosti, zavarovane s poslovnimi nepremičninami, ki se nahajajo na ozemlju te tretje države, lahko EBA take informacije objavi za to tretjo državo, če so na voljo veljavni statistični podatki, ki so statistično reprezentativni za ustrezni trg poslovnih nepremičnin.“;

4. EBA oceni ustreznost prilagoditve obravnave izpostavljenosti, zavarovanih s hipotekami na poslovne nepremičnine, vključno z izpostavljenostmi IPRE, in izpostavljenostmi, ki niso IPRE, pri čemer upošteva ustreznost uteži tveganja in relativne razlike v tveganju glede na izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, razlike v občutljivosti na tveganje med izpostavljenostmi IPRE, ki so zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, iz člena 125(2), razpredelnica 1, in izpostavljenostmi IPRE, ki so zavarovane s poslovnimi nepremičninami, iz razpredelnice 1 v tem členu ter priporočila ESRB o ranljivostih v sektorju poslovnih nepremičnin v Uniji. EBA do 31. decembra 2027 Komisiji predloži poročilo o svojih ugotovitvah.

Na podlagi poročila iz prvega pododstavka in ob ustreznem upoštevanju povezanih mednarodno dogovorjenih standardov, ki jih je razvil BCBS, Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi do 31. decembra 2028 predloži zakonodajni predlog.

(56) vstavi se naslednji člen:

„Člen 126a

Izpostavljenosti iz naslova pridobitve zemljišča, razvoja in gradnje nepremičnin

1. Izpostavljenosti ADC se dodeli utež tveganja 150 %.
2. Izpostavljenostim ADC iz naslova stanovanjskih nepremičnin se lahko dodeli utež tveganja 100 %, če institucija uporablja zanesljive standarde odobravanja in spremljanja izpostavljenosti, ki izpolnjujejo zahteve iz členov 74 in 79 Direktive 2013/36/EU, in kadar je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:
 - (a) pravno zavezujoče predprodajne ali prednajemne pogodbe, za katere je kupec ali najemnik dal znaten gotovinski polog, ki se v primeru prekinitve pogodbe zaseže, ali pri katerih se zagotovi enakovredno financiranje, ali pravno zavezujoče prodajne ali najemne pogodbe, vključno s tistimi, kjer se plačilo izvede v obrokih ob napredovanju gradbenih del, predstavljajo znaten delež vseh pogodb;
 - (b) dolжник ima znaten lastniški kapital, izpostavljen tveganju („equity at risk“), ki je predstavljen kot ustrezen znesek lastniškega kapitala, ki ga prispeva dolжник k vrednosti stanovanjske nepremičnine ob dokončanju.

3. EBA do ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice, v katerih opredeli izraze ‚znatni gotovinski pologi‘, ‚zagotovitev enakovrednega financiranja‘, ‚znaten delež vseh pogodb‘ in ‚ustrezen znesek lastniškega kapitala, ki ga prispeva dolžnik‘, pri čemer upošteva posebnosti institucij v zvezi s kreditiranjem javnih stanovanjskih družb ali neprofitnih združenj v Uniji, ki jih ureja pravo in služijo socialnim namenom ter nudijo najemnikom dolgoročne nastanitve.“;

(57) člen 127 se spremeni:

- (a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„Za izračun posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja iz prvega pododstavka za izpostavljenost, ki je bila že ob odkupu v položaju neplačila, institucije vključijo v izračun vsako pozitivno razliko med zneskom, ki ga dolžnik dolguje za to izpostavljenost, in vsoto dodatnega zmanjšanja kapitala, če bi bila ta izpostavljenost v celoti odpisana, in vseh že obstoječih zmanjšanj kapitala v zvezi s to izpostavljenostjo.“;

(b) odstavka 2 in 3 se nadomestita z naslednjim:

2. Za namen opredelitve zavarovanega dela neplačane izpostavljenosti so za zmanjšanje kreditnega tveganja v skladu s poglavjem 4 primerna zavarovanja s premoženjem in jamstva.
3. Vrednosti izpostavljenosti, ki niso IPRE, z upoštevanimi posebnimi popravki zaradi kreditnega tveganja, ki so zavarovane s stanovanjskimi ali poslovnimi nepremičninami v skladu s členom 125 oziroma 126, se dodeli utež tveganja 100 %, če je v skladu s členom 178 prišlo do neplačila.“;

(c) odstavek 4 se črta;

(58) člen 128 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 128

Izpostavljenosti iz naslova podrejenega dolga

1. Naslednje izpostavljenosti se obravnavajo kot izpostavljenosti iz naslova podrejenega dolga:

- (a) dolžniške izpostavljenosti, ki so podrejene terjatvam navadnih nezavarovanih upnikov;

- (b) kapitalni instrumenti, če se ne štejejo za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v skladu s členom 133(1), ter
- (c) izpostavljenosti, ki izhajajo iz tega, da ima institucija instrumente kvalificiranih obveznosti, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 72b.

2. Izpostavljenostim iz naslova podrejenega dolga se dodeli utež tveganja 150 %, razen če se odbijejo od kapitala ali se zanje uporablja obravnava iz člena 72e(5), prvi pododstavek.“;

(59) člen 129 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„Brez poseganja v prvi pododstavek, točka (c), tega odstavka se do 1. julija 2027 posredne izpostavljenosti do kreditnih institucij, za katere zunanje bonitetne ocene niso na voljo, in ki jamčijo za hipotekarne kredite do njihove registracije, za namene te točke obravnavajo kot izpostavljenosti do kreditnih institucij, ki ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 1, pod pogojem, da so kratkoročne izpostavljenosti, razvrščene v razred A na podlagi člena 121, in da bodo hipotekarni krediti zavarovani z jamstvom, po njihovi registraciji, primerni za ugodnejšo obravnavo na podlagi prvega pododstavka, točke (d), (e) in (f), tega odstavka.“;

- (b) v odstavku 3 se doda naslednji pododstavek:

„Pristojni organi, imenovani v skladu s členom 18(2) Direktive (EU) 2019/2162, lahko za namene vrednotenja nepremičnin dovolijo, da se ta nepremičnina oceni po tržni vrednosti ali po vrednosti, ki je nižja od tržne, ali v tistih državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih določile stroga merila za ocenjevanje hipotekarne kreditne vrednosti, po hipotekarni kreditni vrednosti te nepremičnine, brez uporabe omejitev iz člena 229(1), točka (e), te uredbe;“;

- (c) odstavka 4 in 5 se nadomestita z naslednjim:

4. Kritim obveznicam, za katere je na voljo bonitetna ocena imenovane ECAI, ki se uporablja neposredno, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 1, ki ustreza bonitetni oceni ECAI v skladu s členom 136.

Razpredelnica 1

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

5. Kritim obveznicam, za katere bonitetna ocena imenovane ECAI, ki se uporablja neposredno, ni na voljo, se dodeli utež tveganja na podlagi uteži tveganja, dodeljene nadrejenim nezavarovanim izpostavljenostim do institucije, ki jih je izdala. Uporabljajo se naslednje povezave med utežmi tveganja:
- (a) če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 20 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 10 %;
 - (aa) če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 30 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 15 %;
 - (ab) če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 40 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 20 %;
 - (b) če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 50 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 25 %;
 - (ba) če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 75 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 35 %;
 - (c) če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 100 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 50 %;
 - (d) če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 150 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 100 %.“;

(60) v členu 132a(3) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Z odstopanjem od člena 92(4), točka (e), lahko institucije, ki izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti KNP v skladu z odstavkom 1 ali 2 tega člena, izračunajo kapitalsko zahtevo za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja za izpostavljenosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov tega KNP v znesku, enakem 50 % kapitalske zahteve za navedene izpostavljenosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov, izračunane v skladu s poglavjem 6, oddelek 3, 4 ali 5, tega naslova, kot je ustrezno.“;

(61) v členu 132b se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Institucije lahko iz izračunov iz člena 132 izključijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov osnovnih izpostavljenosti do subjektov v obliki enot ali deležev v KNP, katerih kreditnim obveznostim se dodeli utež tveganja 0 % na podlagi tega poglavja, vključno s tistimi javno financiranimi subjekti, katerim se lahko dodeli utež tveganja 0 %, in izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz člena 133(5), ter namesto tega za te izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov uporabijo obravnavo iz člena 133.“;

(62) v členu 132c(2) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti iz naslova prevzete obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti, ki izpolnjuje pogoje iz odstavka 3 tega člena, kot sedanjost vrednost zajamčenega zneska, diskontiranega z uporabo diskontnega faktorja, izpeljanega iz netvegane obrestne mere na podlagi člena 325l(2) ali (3), kot je ustrezno. Institucije lahko vrednost izpostavljenosti iz naslova prevzete obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti znižajo za morebitne izgube, priznane v zvezi s prevzeto obveznostjo za zagotavljanje minimalne vrednosti v skladu z veljavnim računovodskim standardom.“;

(63) člen 133 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 133

Izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov

1. Vse naslednje se razvrsti kot izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov:

(a) vse izpostavljenosti, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

- (i) niso odkupljive, kar pomeni, da se donos investiranih sredstev lahko doseže le s prodajo naložbe ali prodajo pravic iz naložbe ali z likvidacijo izdajatelja;
- (ii) ne pomenijo obveznosti izdajatelja;
- (iii) vsebujejo terjatev do preostalega premoženja ali prihodka izdajatelja;

- (b) instrumenti, ki bi se šteli za postavke temeljnega kapitala, če bi jih izdala institucija;
- (c) instrumenti, ki vsebujejo obveznost izdajatelja in izpolnjujejo katerega koli od naslednjih pogojev:
 - (i) izdajatelj ima možnost odložiti poravnavo obveznosti za nedoločen čas;
 - (ii) obveznost zahteva ali po diskrecijski presoji izdajatelja dovoljuje poravnavo z izdajo fiksnega števila izdajateljevih delnic lastniškega kapitala;
 - (iii) obveznost zahteva ali po diskrecijski presoji izdajatelja dovoljuje poravnavo z izdajo spremenljivega števila izdajateljevih delnic lastniškega kapitala, vsako spremembo vrednosti obveznosti pa je ob sicer nespremenjenih pogojih mogoče pripisati spremembi vrednosti fiksnega števila izdajateljevih delnic lastniškega kapitala, jo primerjati z njo in je podobna tej spremembi;
 - (iv) imetnik instrumenta lahko zahteva, da se obveznost poravna z delnicami lastniškega kapitala, razen če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
 - (1) v primeru instrumenta, s katerim se trguje, je institucija pristojnemu organu zadovoljivo dokazala, da se z instrumentom trguje na trgu bolj kot z dolžniškim instrumentom izdajatelja kot pa z njegovim lastniškim instrumentom,

- (2) v primeru instrumentov, s katerimi se ne trguje, je institucija pristojnemu organu zadovoljivo dokazala, da bi bilo treba instrument obravnavati kot pozicijo v dolžniškem instrumentu;
- (d) dolžniške obveznosti in drugi vrednostni papirji, partnerstva, izvedeni finančni instrumenti ali drugi instrumenti, strukturirani tako, da je ekonomska vsebina podobna izpostavljenostim iz točk (a), (b) in (c), vključno z obveznostmi, katerih donos je povezan z donosom lastniških instrumentov;
- (e) izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ki so evidentirane kot kredit, vendar izhajajo iz zamenjave dolga za lastniški kapital, izvedene v okviru urejene realizacije ali restrukturiranja dolga.

Za namene prvega pododstavka, točka (c)(iii), obveznosti vključujejo tiste obveznosti, ki zahtevajo ali dovoljujejo poravnavo z izdajo spremenljivega števila izdajateljevih delnic lastniškega kapitala, pri katerih je sprememba denarne vrednosti obveznosti enaka spremembi poštene vrednosti fiksnega števila delnic lastniškega kapitala, pomnoženi z določenim faktorjem, pri čemer sta faktor in referenčno število delnic fiksna.

Za namene prvega pododstavka, točka (c)(iv), lahko institucija, kadar je izpolnjen eden od pogojev iz navedene točke, razstavi tveganja za regulativne namene na podlagi predhodnega dovoljenja pristojnega organa;

2. Naložbe v lastniške instrumente se ne obravnavajo kot izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v naslednjih primerih:
 - (a) naložbe v lastniške instrumente so strukturirane tako, da je njihova ekonomska vsebina podobna ekonomski vsebini dolžniških instrumentov, ki ne izpolnjujejo meril iz odstavka 1;
 - (b) naložbe v lastniške instrumente pomenijo izpostavljenosti v listinjenju.
3. Izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov, razen izpostavljenostim iz odstavkov 4 do 7, se dodeli utež tveganja 250 %, razen če je treba te izpostavljenosti odbiti od kapitala ali jim dodeliti utež tveganja v skladu z delom 2.
4. Naslednjim izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov do družb, s katerimi se ne trguje na borzi, se dodeli utež tveganja 400 %, razen če je treba te izpostavljenosti odbiti od kapitala ali jim dodeliti utež tveganja v skladu z delom 2:
 - (a) naložbe za namene kratkoročne nadaljnje prodaje;
 - (b) naložbe v podjetja tveganega kapitala ali podobne naložbe, ki se pridobijo v pričakovanju znatnih kratkoročnih kapitalskih dobičkov.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka se dolgoročnim naložbam v lastniške instrumente, vključno z naložbami v lastniške vrednostne papirje strank, ki so podjetja, s katerimi institucija ima ali namerava vzpostaviti dolgoročno poslovno razmerje, in zamenjavam dolga za lastniški kapital za namene prestrukturiranja podjetij dodeli utež tveganja v skladu z odstavkom 3 ali 5, kot je ustrezno. Za namene tega člena je dolgoročna naložba v lastniške instrumente naložba v lastniške instrumente, ki se poseduje tri leta ali dlje ali je nastala z namenom, da se poseduje tri leta ali dlje, kot to odobri višje vodstvo institucije.

5. Institucije, ki so prejele predhodno dovoljenje pristojnih organov, lahko dodelijo utež tveganja 100 % izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov, ki nastanejo v okviru zakonsko določenih programov za spodbujanje določenih gospodarskih sektorjev, in sicer do deleža takih izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ki skupno ne presega 10 % kapitala institucij, in ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:
 - (a) zakonodajni programi instituciji zagotavljajo znatne subvencije ali jamstva za naložbe, tudi s strani multilateralnih razvojnih bank, javnih razvojnih kreditnih institucij, kot so opredeljene v členu 429a(2), ali mednarodnih organizacij;
 - (b) zakonodajni programi vključujejo določeno obliko vladnega nadzora;

- (c) zakonodajni programi vključujejo omejitve glede naložbe v lastniške instrumente, kot so omejitve glede velikosti in vrst podjetij, v katere vlaga institucija, glede dovoljenih zneskov lastniških deležev, glede geografske lokacije in glede drugih pomembnih dejavnikov, ki omejujejo morebitno tveganje naložbe za institucijo, ki vlaga.

- 6. Izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov do centralnih bank, se dodeli utež tveganja 0 %.
- 7. Deležu lastniškega kapitala, ki je evidentiran kot kredit, vendar izhaja iz zamenjave dolga za lastniški kapital, izvedene v okviru nadzorovane realizacije ali restrukturiranja dolga, se ne dodeli utež tveganja, ki je nižja od uteži tveganja, ki bi se uporabila, če bi se delež lastniškega kapitala obravnaval kot dolžniška izpostavljenost.“;

(64) v členu 134 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

- „3. Denarju v postopku pridobivanja se dodeli utež tveganja 20 %. Denarju, ki je v lasti in posesti institucije ali na poti, in enakovrednim denarnim postavkam se dodeli utež tveganja 0 %.“;

(65) v členu 135 se doda naslednji odstavek:

- „3. ESMA do ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] pripravi poročilo o tem, ali so tveganja ESG ustrezno upoštevana v metodologijah ECAI za ocenjevanje kreditnega tveganja, in to poročilo predloži Komisiji.

Na podlagi tega poročila Komisija do ... [18 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži zakonodajni predlog.“;

(66) člen 138 se spremeni:

(a) doda se naslednja točka:

„(g) institucija za izpostavljenosti do institucij ne uporablja bonitetne ocene ECAI, ki vključuje predpostavke o implicitni državni podpori, razen če se zadevna bonitetna ocena ECAI nanaša na institucijo, ki je v lasti enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države ali pa so jo te enote ustanovile in jo financirajo.“;

(b) dodata se naslednja odstavka:

„Za namene prvega odstavka, točka (g), se v primeru institucij, ki niso institucije, ki so v lasti enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države ali so jih te enote ustanovile in financirale ter za katere obstajajo samo bonitetne ocene ECAI, ki vključujejo predpostavke o implicitni državni podpori, izpostavljenosti do takih institucij obravnavajo kot izpostavljenosti do neocenjenih institucij v skladu s členom 121.“

„Implicitna državna podpora“ pomeni, da bi enota centralne, regionalne ali lokalne ravni države ukrepala, da bi upnikom institucije preprečila nastanek izgub v primeru neplačila ali težav institucije.“;

(67) v členu 139(2) se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

- „(a) bonitetna ocena daje višjo utež tveganja, kot bi bila v primeru, da bi se izpostavljenost obravnavala kot neocenjena, zadevna izpostavljenost pa:
- (i) ni izpostavljenost iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev;
 - (ii) je v vseh pogledih razvrščena pari passu ali je podrejena posameznemu programu izdaje ali finančnemu instrumentu ali nadrejenim nezavarovanim izpostavljenostim tega izdajatelja, kot je ustrezno;
- (b) bonitetna ocena daje nižjo utež tveganja, kot bi bila v primeru, da bi se izpostavljenost obravnavala kot neocenjena, zadevna izpostavljenost pa:
- (i) ni izpostavljenost iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev;
 - (ii) je v vseh pogledih razvrščena pari passu ali je nadrejena posameznemu programu izdaje ali finančnemu instrumentu ali nadrejenim nezavarovanim izpostavljenostim tega izdajatelja, kot je ustrezno.“;

(68) člen 141 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 141

Postavke v domači in tuji valuti

1. Bonitetna ocena, ki se nanaša na postavko, denominirano v domači valuti dolžnika, se ne uporablja za določanje uteži tveganja za izpostavljenost do istega dolžnika, ki je denominirana v tuji valuti.
2. Z odstopanjem od odstavka 1, kadar izpostavljenost izhaja iz udeležbe institucije v kreditu, ki ga je odobrila oziroma zanj pred tveganjem konvertibilnosti in transfernim tveganjem daje jamstvo multilateralna razvojna banka iz člena 117(2), katere status prednostnega upnika je priznan na trgu, se lahko bonitetna ocena dolžnikove postavke v domači valuti uporabi za izpeljavo uteži tveganja za izpostavljenost do istega dolžnika, denominirano v tuji valuti.

Za namene prvega pododstavka, kadar je izpostavljenost, denominirana v tuji valuti, zavarovana pred tveganjem konvertibilnosti in transfernim tveganjem, se bonitetna ocena dolžnikove postavke v domači valuti lahko uporabi samo za namene določitve uteži tveganja zavarovanemu delu te izpostavljenosti. Za del te izpostavljenosti, ki ni zavarovan, se utež tveganja določi na podlagi bonitetne ocene dolžnika, ki se nanaša na postavko, denominirano v tej tuji valuti.“;

(69) v členu 142 se odstavek 1 spremeni:

(a) vstavijo se naslednje točke:

„(1a) ‚kategorija izpostavljenosti‘ pomeni katerokoli kategorijo izpostavljenosti iz člena 147(2), točka (a), točka (aa)(i) ali (ii), točka (b), točka (c)(i), (ii) ali (iii), točka (d)(i), (ii), (iii) ali (iv), točka (e), (ea), (f) ali (g);

(1b) ‚izpostavljenost do podjetij‘ pomeni izpostavljenost, razvrščeno v katero koli kategorijo izpostavljenosti iz člena 147(2), točka (c)(i), (ii) ali (iii);

(1c) ‚izpostavljenost na drobno‘ pomeni izpostavljenost, razvrščeno v katero koli kategorijo izpostavljenosti iz člena 147(2), točka (d)(i), (ii), (iii) ali (iv);

(1d) ‚izpostavljenost do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja‘ pomeni izpostavljenost, razvrščeno v katero koli kategorijo izpostavljenosti iz člena 147(2), točka (aa)(i) ali (ii);“;

(b) točka 2 se nadomesti z naslednjim:

„(2) ‚vrsta izpostavljenosti‘ pomeni skupino enako upravljanih izpostavljenosti, ki so lahko omejene na posamezen subjekt ali posamezen podsklop subjektov znotraj skupine, če se ista vrsta izpostavljenosti obravnava drugače pri drugih subjektih skupine;“;

(c) točki 4 in 5 se nadomestita z naslednjim:

„(4) ‚velik regulirani subjekt finančnega sektorja‘ pomeni subjekt finančnega sektorja, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

- (a) bilančna vsota subjekta ali bilančna vsota njegovega nadrejenega podjetja, kadar ima subjekt nadrejeno osebo, izračunana na posamični ali konsolidirani podlagi, je večja ali enaka 70 milijardam EUR, pri čemer se za določitev velikosti bilančne vsote uporabi najnovejši revidirani računovodski izkaz ali konsolidirani računovodski izkaz;
- (b) za subjekt veljajo bonitetne zahteve, in sicer neposredno na posamični ali konsolidirani podlagi ali posredno na podlagi bonitetne konsolidacije nadrejene osebe, v skladu s to uredbo, Uredbo (EU) 2019/2033, Direktivo 2009/138/ES ali pravnimi bonitetnimi zahtevami tretje države, ki so vsaj enakovredne navedenim aktom Unije;

(5) ‚neregulirani subjekt finančnega sektorja‘ pomeni subjekt finančnega sektorja, ki ne izpolnjuje pogoja iz točke 4(b);“;

(d) vstavi se naslednja točka:

„(5a) ‚veliko podjetje‘ pomeni vsako podjetje, ki ima konsolidirano letno prodajo nad 500 milijoni EUR ali pripada skupini, v kateri skupna letna prodaja konsolidirane skupine presega 500 milijonov EUR;“;

(e) dodajo se naslednje točke:

„(8a) ‚pristop modeliranja prilagoditve PD/LGD‘ pomeni prilagoditev LGD ali modeliranje prilagoditev PD in LGD osnovne izpostavljenosti;

(9) ‚spodnja meja uteži tveganja do dajalca zavarovanja‘ pomeni utež tveganja, ki se uporablja za primerljivo neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja;

(10) za izpostavljenost, za katero institucija uporablja pristop IRB z uporabo lastnih ocen LGD na podlagi člena 143, ‚pripoznano‘ osebno kreditno zavarovanje pomeni osebno kreditno zavarovanje, katerega učinek na izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali zneskov pričakovanih izgub osnovne izpostavljenosti se upošteva z eno od naslednjih metod v skladu s členom 108(3):

(a) pristop modeliranja prilagoditve PD/LGD;

(b) pristop substitucije parametrov tveganja v okviru naprednega pristopa IRB, kot je opredeljeno v členu 192, točka 5;

(11) ‚SA-CCF‘ pomeni odstotek, ki se uporablja na podlagi poglavja 2 v skladu s členom 111(2);

(12) ‚IRB-CCF‘ pomeni lastne ocene kreditnega konverzijskega faktorja.“;

- (f) doda se naslednji pododstavek:

„Za namene prvega pododstavka, točka 5a, se pri ocenjevanju praga prodaje navedejo zneski, kot so navedeni v revidiranih računovodskih izkazih podjetij ali, za podjetja, ki so del konsolidiranih skupin, njihovih konsolidiranih skupin v skladu z računovodskim standardom, ki se uporablja za končno nadrejeno osebo konsolidirane skupine. Številke temeljijo na povprečnih zneskih, izračunanih v preteklih treh letih, ali na najnovejših zneskih, ki jih institucija posodobi vsaka tri leta.“;

- (70) člen 143 se spremeni:

- (a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Predhodno dovoljenje za uporabo pristopa IRB, vključno z lastnimi ocenami LGD in IRB-CCF, se zahteva za vsako kategorijo izpostavljenosti in vsak bonitetni sistem za vsak uporabljen pristop k ocenjevanju LGD in CCF.“;

- (b) v odstavku 3, prvi pododstavek, se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

- „(a) pomembne spremembe obsega uporabe bonitetnega sistema, za katere je institucija prejela dovoljenje za uporabo;
- (b) pomembne spremembe bonitetnega sistema, za katerega je institucija prejela dovoljenje za uporabo.“;

(c) odstavka 4 in 5 se nadomestita z naslednjim:

- „4. Institucije uradno obvestijo pristojne organe o vseh spremembah bonitetnih sistemov.
5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje za ocenjevanje pomembnosti uporabe obstoječega bonitetnega sistema za druge dodatne izpostavljenosti, ki jih ta bonitetni sistem še ne zajema, in sprememb bonitetnih sistemov po pristopu IRB.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do ...
[18 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(71) člen 144 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) institucija je vsak bonitetni sistem validirala v ustreznem obdobju pred izdajo dovoljenja za njegovo uporabo, pri čemer je v tem obdobju ocenila, ali je posamezen bonitetni sistem primeren za obseg njegove uporabe, ter na podlagi te ocene opravila potrebne spremembe posameznega bonitetnega sistema.“;

(ii) točka (h) se nadomesti z naslednjim:

„(h) institucija je razvrstila in še naprej razvršča vsako izpostavljenost iz obsega uporabe bonitetnega sistema v bonitetni razred ali skupino tega bonitetnega sistema.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi metodologijo ocenjevanja, ki jo morajo pristojni organi upoštevati pri ocenjevanju, ali institucija izpolnjuje zahteve za uporabo pristopa IRB.“

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do ...
[24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(72) člen 147 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Vsaka izpostavljenost se razvrsti v eno od naslednjih kategorij izpostavljenosti:

(a) izpostavljenosti do enot centralne ravni države in centralnih bank;

(aa) izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja, ki se razvrstijo v naslednji kategoriji izpostavljenosti:

(i) izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni države;

(ii) izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja;

(b) izpostavljenosti do institucij;

- (c) izpostavljenosti do podjetij, ki se razvrstijo v naslednje kategorije izpostavljenosti:
 - (i) izpostavljenosti do splošnih podjetij;
 - (ii) izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev;
 - (iii) odkupljene denarne terjatve do podjetij;
 - (d) izpostavljenosti na drobno, ki se razvrstijo v naslednje kategorije izpostavljenosti:
 - (i) kvalificirane obnavljajoče se izpostavljenosti na drobno (QRRE);
 - (ii) izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami;
 - (iii) odkupljene denarne terjatve na drobno;
 - (iv) druge izpostavljenosti na drobno;
 - (e) izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov;
 - (ea) izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP;
 - (f) postavke iz naslova pozicij v listinjenju;
 - (g) druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti.“;
- (b) v odstavku 3 se črta točka (a);

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„3a. Z odstopanjem od odstavka 2 tega člena se izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja razvrstijo v kategorijo izpostavljenosti iz odstavka 2, točka (a), tega člena, kadar se te izpostavljenosti obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni države v skladu s členom 115 ali 116.“;

(d) v odstavku 4 se črtata točki (a) in (b);

(e) odstavek 5 se spremeni:

(i) v točki (a) se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) izpostavljenosti do MSP, če po podatkih institucije, ki izvede ustrezne postopke, da preveri višino te izpostavljenosti, skupni znesek, ki ga dolžnik ali skupina povezanih strank dolguje instituciji ter nadrejenim osebam in njihovim podrejenim družbam, vključno z morebitnimi neplačanimi izpostavljenostmi, vendar brez upoštevanja izpostavljenosti, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami, do vrednosti nepremičnine, ne presega 1 milijona EUR;

(iii) izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, vključno z zastavnimi pravicami prvega in nadaljnjih redov, terminskimi krediti, obnavljajočimi se kreditnimi linijami iz naslova lastniškega deleža na nepremičnini in izpostavljenostmi iz člena 108(4) in (5), ne glede na velikost izpostavljenosti, če je izpostavljenost eno od naslednjega:

(1) izpostavljenost do fizične osebe;

(2) izpostavljenost do združenj ali zadrug posameznikov, ki jih ureja nacionalno pravo in obstajajo samo z namenom, da se njihovim članom odobri uporaba primarnega prebivališča na nepremičnini, s katero je zavarovan kredit;“;

(ii) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) ne obravnavajo se le individualno kot izpostavljenosti v kategorijah izpostavljenosti iz odstavka 2, točka (c)(i), (ii) ali (iii);“;

(iii) dodajo se naslednji pododstavki:

„Izpostavljenosti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz prvega pododstavka, točka (a)(iii) in točke (b), (c) in (d), tega odstavka se razvrstijo v kategorijo izpostavljenosti iz odstavka 2, točka (d)(ii).

Z odstopanjem od tretjega pododstavka tega odstavka lahko pristojni organi iz kategorije izpostavljenosti iz odstavka 2, točka (d)(ii), izključijo kredite fizičnim osebam, ki so s hipoteko obremenile več kot štiri nepremičnine ali stanovanjske enote, vključno s krediti fizičnim osebam iz člena 108(4), in te kredite razvrstijo v eno od kategorij izpostavljenosti iz odstavka 2, točka (c)(i), (ii) ali (iii).“;

(f) vstavi se naslednji odstavek:

„5a. Izpostavljenosti na drobno, ki spadajo v vrsto izpostavljenosti, ki izpolnjuje naslednje pogoje, se razvrstijo v kategorijo izpostavljenosti iz odstavka 2, točka (d)(i):

- (a) izpostavljenosti te vrste izpostavljenosti so do ene ali več fizičnih oseb;
- (b) izpostavljenosti te vrste izpostavljenosti so obnavljajoče se, nezavarovane, in v obsegu, ki še ni izkoriščen, jih lahko institucija takoj in brezpogojno prekliče;
- (c) največja izpostavljenost pri tej vrsti izpostavljenosti do ene fizične osebe je 100 000 EUR ali manj;
- (d) ta vrsta izpostavljenosti je pokazala majhno nestanovitnost stopenj izgub glede na povprečno stopnjo izgub, zlasti znotraj nizkih razponov PD;

- (e) obravnava izpostavljenosti, razvrščenih v to vrsto izpostavljenosti, kot kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti na drobno je skladna z osnovnimi značilnostmi tveganja te vrste izpostavljenosti.

Z odstopanjem od prvega pododstavka, točka (b), zahteva po nezavarovanosti ne velja za zavarovane kreditne posle, povezane s transakcijskim računom. V takem primeru se povračila iz zavarovanja s premoženjem pri ocenah LGD ne upoštevajo.

Institucije v kategoriji izpostavljenosti iz odstavka 2, točka (d)(i), opredelijo izpostavljenosti do transaktorja (QRRE do transaktorjev) in izpostavljenosti, ki niso izpostavljenosti do transaktorja (QRRE do revolverjev). Zlasti QRRE z manj kot 12 meseci odplačil se označijo kot QRRE do revolverjev.“;

- (g) odstavka 6 in 7 se nadomestita z naslednjim:

- „6. Razen če so razvrščene v kategorijo izpostavljenosti iz odstavka 2, točka (ea), tega člena, se izpostavljenosti iz člena 133(1) razvrstijo v kategorijo izpostavljenosti iz odstavka 2, točka (e), tega člena.
- 7. Vsaka kreditna obveznost, ki ni razvrščena v kategorije izpostavljenosti iz odstavka 2, točka (a), točka (aa)(i) ali (ii), točka (b), točka (d)(i), (ii), (iii) ali (iv), točka (e), (ea) ali (f), se razvrsti v eno izmed kategorij izpostavljenosti iz točke (c)(i), (ii) ali (iii) navedenega odstavka.“;

- (h) v odstavku 8 se doda naslednji pododstavek:

„Te izpostavljenosti se razvrstijo v kategorijo izpostavljenosti iz odstavka 2, točka (c)(ii), in se kategorizirajo kot sledi: „financiranje projektov“ (PF), „financiranje premičnega premoženja“ (OF), „financiranje blaga“ (CF) in „nepremičnine, ki ustvarjajo dohodke“ (IPRE).“;

- (i) dodata se naslednja odstavka:

„11. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

- (a) kategorizacijo financiranja projektov, financiranja premičnega premoženja in financiranja blaga v skladu z opredelitvami iz poglavja 2;
- (b) določitev kategorije IPRE, zlasti z določitvijo, katere izpostavljenosti ADC in izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami, so lahko ali bodo kategorizirane kot IPRE.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

12. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih podrobneje opredeli pogoje in merila za razvrščanje izpostavljenosti v kategorije iz odstavka 2, po potrebi pa podrobneje opredeli tudi te kategorije izpostavljenosti.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do ...
[36 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(73) člen 148 se spremeni:

(a) odstavki 1, 2 in 3 se nadomestijo z naslednjim:

„1. Institucija, ki ima dovoljenje za uporabo pristopa IRB v skladu s členom 107(1), skupaj s katero koli nadrejeno osebo in njenimi podrejenimi družbami izvaja pristop IRB za vsaj eno od kategorij izpostavljenosti iz člena 147(2), točka (a), točka (aa)(i) ali (ii), točka (b), točka (c)(i), (ii) ali (iii), točka (d)(i), (ii), (iii) ali (iv) ali točka (g). Ko institucija uvede pristop IRB za določeno vrsto izpostavljenosti znotraj kategorije izpostavljenosti, to stori za vse izpostavljenosti znotraj te kategorije izpostavljenosti, razen če je dobila dovoljenje pristojnega organa za stalno uporabo standardiziranega pristopa v skladu s členom 150.

Če so pristojni organi izdali predhodno dovoljenje, se lahko pristop IRB uvaja postopno po različnih vrstah izpostavljenosti znotraj določene kategorije izpostavljenosti znotraj iste poslovne enote ter po različnih poslovnih enotah v isti skupini ali pri uporabi lastnih ocen LGD ali uporabi IRB-CCF.

2. Pristojni organi določijo obdobje, v katerem morajo institucija ter nadrejene osebe in njene podrejene družbe uvesti pristop IRB za vse izpostavljenosti znotraj določene kategorije izpostavljenosti po različnih vrstah izpostavljenosti znotraj istih poslovnih enot in po različnih poslovnih enotah v isti skupini ali pri uporabi lastnih ocen LGD ali uporabi IRB-CCF. To obdobje je obdobje, ki je po mnenju pristojnih organov primerno glede na naravo in obseg dejavnosti zadevne institucije ali njenih nadrejenih oseb in njenih podrejenih družb ter glede na število in naravo bonitetnih sistemov, ki se bodo uvajali.
 3. Institucije uvajajo pristop IRB v skladu s pogoji, ki jih določijo pristojni organi. Pristojni organ te pogoje oblikuje tako, da zagotavljajo, da se postopno uvajanje iz odstavka 1 ne uporablja selektivno z namenom doseganja manjših kapitalskih zahtev za tiste vrste izpostavljenosti ali poslovne enote, ki šele bodo vključene v pristop IRB ali uporabo lastnih ocen LGD ali uporabo IRB-CCF.“;
- (b) odstavki 4, 5 in 6 se črtajo;

(74) v členu 149(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) institucija je pristojnemu organu zadovoljivo dokazala, da standardiziranega pristopa ne uvaja z namenom regulativne arbitraže, med drugim z namenom neupravičenega zmanjšanja kapitalskih zahtev institucije, ampak je potreben zaradi narave in kompleksnosti vseh tovrstnih izpostavljenosti institucije, kar ne bi imelo pomembnega neugodnega vpliva na kapitalsko ustreznost institucije ali njeno sposobnost za učinkovito upravljanje tveganj;“;

(75) člen 150 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije uporabljajo standardizirani pristop za vse naslednje izpostavljenosti:

- (a) izpostavljenosti, razvrščene v kategorijo izpostavljenosti iz člena 147(2), točka (e);
- (b) izpostavljenosti, ki so razvrščene v kategorije izpostavljenosti ali ki spadajo med vrste izpostavljenosti znotraj kategorije izpostavljenosti, za katere institucije niso prejele predhodnega dovoljenja pristojnih organov za uporabo pristopa IRB za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub.

Institucija, ki ima dovoljenje za uporabo pristopa IRB za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za dano kategorijo izpostavljenosti, lahko na podlagi predhodnega dovoljenja pristojnega organa za nekatere vrste izpostavljenosti znotraj te kategorije izpostavljenosti, vključno z izpostavljenostmi tujih podružnic in iz naslova različnih skupin produktov, uporabi standardizirani pristop, kadar so te vrste izpostavljenosti nepomembne v smislu velikosti in zaznanega profila tveganj.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Poleg izpostavljenosti iz odstavka 1, drugi pododstavek, lahko institucija s predhodnim dovoljenjem pristojnega organa uporablja standardizirani pristop za naslednje izpostavljenosti, kadar se pristop IRB uporablja za druge vrste izpostavljenosti znotraj iste kategorije izpostavljenosti:

(a) izpostavljenosti do enot centralne ravni države in centralnih bank držav članic in njihovih enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja, če:

(i) ni razlik v tveganju med izpostavljenostmi do navedenih enot centralne ravni države in centralnih bank ter navedenimi drugimi izpostavljenostmi zaradi obstoja posebnih javnih ureditev ter

- (ii) je izpostavljenostim do enot centralne ravni države in centralnih bank dodeljena utež tveganja 0 % iz člena 114(2) ali (4);
- (b) izpostavljenosti institucije do nasprotne stranke, ki je njena nadrejena oseba, njena podrejena družba ali podrejena družba njene nadrejene osebe, če je nasprotna stranka institucija ali finančni holding, mešani finančni holding, finančna institucija, družba za upravljanje ali podjetje za pomožne storitve, za katero se uporabljajo ustrezne bonitetne zahteve, ali družba, povezana v smislu člena 22(7) Direktive 2013/34/EU;
- (c) izpostavljenosti med institucijami, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 113(7).

Institucija, ki ima dovoljenje za uporabo pristopa IRB za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti samo za nekatere vrste izpostavljenosti znotraj kategorije izpostavljenosti, za preostale vrste izpostavljenosti znotraj te kategorije izpostavljenosti uporablja standardizirani pristop.

Institucija lahko poleg izpostavljenosti iz odstavka 1, drugi pododstavek, tega člena in iz tega odstavka uporabi standardizirani pristop za izpostavljenosti do cerkev in verskih skupnosti, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 115(3).“;

(c) odstavek 2 se črta;

(d) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. EBA do ... [48 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o tem, katere vrste izpostavljenosti so nepomembne v smislu velikosti in zaznanega profila tveganja.“;

(e) odstavka 3 in 4 se črtata;

(76) člen 151 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje za izpostavljenosti, ki spadajo v eno od kategorij izpostavljenosti iz člena 147(2), točka (a), točka (aa)(i) ali (ii), točka (b), točka (c)(i), (ii) ali (iii), točka (d)(i), (ii), (iii) ali (iv) ali točka (g), se izračunajo v skladu s pododdelkom 2, razen če so obravnavane izpostavljenosti odbite od kapitala ali zanje velja obravnava iz člena 72e(5), prvi pododstavek.“;

- (b) odstavek 4 se črta;
- (c) odstavki 7, 8 in 9 se nadomestijo z naslednjim:

„7. V skladu s členom 143 in oddelkom 6 institucije za izpostavljenosti na drobno zagotovijo lastne ocene LGD in IRB-CCF, kjer je primerno, na podlagi člena 166(8) in (8b). Institucije uporabijo SA-CCF, kadar člen 166(8) in (8b) ne dovoljuje uporabe IRB-CCF.

8. Institucije za naslednje izpostavljenosti uporabljajo vrednosti LGD iz člena 161(1) in SA-CCF v skladu s členom 166(8), (8a) in (8b):

- (a) izpostavljenosti, razvrščene v kategorijo izpostavljenosti iz člena 147(2), točka (b);
- (b) izpostavljenosti do subjektov finančnega sektorja, razen tistih iz točke (a) tega pododstavka;
- (c) izpostavljenosti do velikih podjetij, ki niso razvrščene v kategorijo izpostavljenosti iz člena 147(2), točka (c)(ii).

Za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorije izpostavljenosti iz člena 147(2), točka (a), točka (aa)(i) ali (ii) ali točka (c)(i), (ii) ali (iii), razen za izpostavljenosti iz prvega pododstavka tega odstavka, institucije uporabijo vrednosti LGD iz člena 161(1) in SA-CCF v skladu s členom 166(8), (8a) in (8b), razen če jim je bila dovoljena uporaba lastnih ocen LGD in IRB-CCF za te izpostavljenosti v skladu z odstavkom 9 tega člena.

9. Za izpostavljenosti iz odstavka 8, drugi pododstavek, tega člena pristojni organ v skladu s členom 143 in oddelkom 6 institucijam dovoli uporabo lastnih ocen LGD in IRB-CCF, kjer je primerno, na podlagi člena 166(8) in (8b).“;

(d) doda se naslednji odstavek:

- „11. Za izpostavljenosti iz naslova deležev ali enot v KNP, ki spadajo v kategorijo izpostavljenosti iz člena 147(2), točka (ea), institucije uporabljajo obravnavo iz člena 152, razen če so obravnavane izpostavljenosti odbite od kapitala ali zanje velja obravnava iz člena 72e(5), prvi pododstavek.“;

(77) člen 152 se spremeni:

(a) v odstavku 3 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Z odstopanjem od člena 92(4), točka (e), lahko institucije, ki izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za KNP v skladu z odstavkom 1 ali 2 tega člena, izračunajo kapitalsko zahtevo za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja za izpostavljenosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov tega KNP v znesku, enakem 50 % kapitalske zahteve za navedene izpostavljenosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov, izračunane v skladu s poglavjem 6, oddelek 3, 4 ali 5, tega naslova, kot je ustrezno.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Institucije, ki uporabljajo pristop vpogleda v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena ter ki ne uporabljajo metod iz tega poglavja ali poglavja 5, kot je ustrezno, za vse osnovne izpostavljenosti KNP ali njihove dele, izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovane izgube za vse osnovne izpostavljenosti ali njihove zadevne dele v skladu z naslednjimi načeli:

(a) za osnovne izpostavljenosti, ki bi se razvrstile v kategorijo izpostavljenosti iz člena 147(2), točka (e), institucije uporabljajo standardizirani pristop iz poglavja 2;

- (b) za izpostavljenosti, razvrščene v kategorijo postavk iz naslova pozicij v listinjenju iz člena 147(2), točka (f), institucije uporabijo obravnavo iz člena 254, kot da bi te institucije navedene izpostavljenosti neposredno posedovale;
- (c) institucije za vse druge osnovne izpostavljenosti uporabijo standardizirani pristop iz poglavja 2.“;

(78) člen 153 se spremeni:

- (a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti do enot centralne ravni države in centralnih bank, izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja, izpostavljenosti do institucij in izpostavljenosti do podjetij“;

- (b) odstavek 1 se spremeni:

- (i) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Ob upoštevanju uporabe posebnih obravnav iz odstavkov 2 in 4 se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti do enot centralne ravni države in centralnih bank, izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja, izpostavljenosti do institucij in izpostavljenosti do podjetij izračunajo v skladu z naslednjimi formulami:“;

(ii) točka (iii) se nadomesti z naslednjim:

„(iii) če je $0 < PD < 1$:

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M-2,5) \cdot b}{1 - 1,5 \cdot b} \cdot 12,5$$

pri čemer:

N = kumulativna porazdelitvena funkcija za standardizirano normalno slučajno spremenljivko, tj. $N(x)$ je enaka verjetnosti, da je normalna slučajna spremenljivka s povprečjem nič in varianco ena manjša ali enaka x ;

G = inverzna kumulativna porazdelitvena funkcija za standardizirano normalno slučajno spremenljivko, tj. če je $x = G(z)$, je x taka vrednost, da velja $N(x) = z$,

R = korelacijski koeficient, ki je opredeljen kot

$$R = 0,12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0,24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = faktor prilagoditve zapadlosti, ki je opredeljen kot

$$b = [0,11852 - 0,05478 \cdot \ln(PD)]^2;$$

M = zapadlost, izražena v letih in določena v skladu s členom 162.“;

(c) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Za izpostavljenosti do velikih reguliranih subjektov finančnega sektorja in do nereguliranih subjektov finančnega sektorja se korelacijski koeficient R iz odstavka 1, točka (iii), ali odstavka 4, kot je ustrezno, pri izračunavanju uteži tveganja teh izpostavljenosti pomnoži z 1,25.“;

(d) odstavek 3 se črta;

(e) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli način, kako morajo institucije pri dodeljevanju uteži tveganja za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev upoštevati dejavnike iz odstavka 5, drugi pododstavek.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do ...
[24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(79) člen 154 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) če je $PD < 1$:

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0,999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12,5$$

pri čemer:

N = kumulativna porazdelitvena funkcija za standardizirano normalno slučajno spremenljivko, tj. $N(x)$ je enaka verjetnosti, da je normalna slučajna spremenljivka s povprečjem nič in varianco ena manjša ali enaka x ;

G = inverzna kumulativna porazdelitvena funkcija za standardizirano normalno slučajno spremenljivko, tj. če je $x = G(z)$, je x taka vrednost, da velja $N(x) = z$,

R = korelacijski koeficient, ki je opredeljen kot

$$R = 0,03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0,16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

“.

(b) odstavek 2 se črta;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Za izpostavljenosti na drobno, ki niso neplačane in so zavarovane ali delno zavarovane s stanovanjsko nepremičnino, korelacijski koeficient R z vrednostjo 0,15 nadomesti vrednost, dodeljeno s formulo za korelacijski koeficient iz odstavka 1.

Utež tveganja, izračunana za izpostavljenost, ki je delno zavarovana s stanovanjsko nepremičnino, na podlagi odstavka 1, točka (ii), ob upoštevanju korelacijskega koeficienta R , kot je določen v prvem pododstavku tega odstavka, se uporablja tako za zavarovani kot za nezavarovani del te izpostavljenosti.“;

(d) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Za QRRE, ki niso neplačane, korelacijski koeficient R z vrednostjo 0,04 nadomesti vrednost, izračunano s koeficientom korelacijske formule iz odstavka 1.

Pristojni organi pregledajo relativno nestanovitnost stopenj izgub po QRRE, ki pripadajo isti vrsti izpostavljenosti, in po združeni kategoriji izpostavljenosti QRRE ter si z državami članicami in z EBA izmenjujejo informacije o tipičnih značilnostih stopenj izgub kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti na drobno.“;

(80) člen 155 se črta;

(81) v členu 157 se doda naslednji odstavek:

„6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih podrobneje določi:

(a) metodologijo za izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, vključno s priznavanjem zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členom 160(4), ter pogoje za uporabo lastnih ocen in parametrov nadomestnega pristopa;

- (b) ocene merila nepomembnosti za vrsto izpostavljenosti iz odstavka 5.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do ...
[36 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

- (82) člen 158 se spremeni:

- (a) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Pričakovana izguba (EL) in zneski pričakovane izgube za izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni države in centralnih bank, izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja ter izpostavljenosti na drobno se izračunajo v skladu z naslednjimi formulami:

$$\text{pričakovana izguba (EL)} = PD * LGD$$

Znesek pričakovane izgube = EL [pomnožen z] vrednostjo izpostavljenosti

Za neplačane izpostavljenosti ($PD = 100 \%$), za katere institucije uporabljajo lastne ocene LGD, je $EL = EL_{BE}$, kar pomeni, da je to najboljša ocena pričakovane izgube institucije za neplačane izpostavljenosti v skladu s členom 181(1), točka (h).

(b) odstavki 7, 8 in 9 se črtajo.“;

(83) člen 159 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 159

Obravnava zneskov pričakovane izgube, primanjkljaja IRB in presežka IRB

1. Institucije zneske pričakovane izgube izpostavljenosti iz člena 158(5), (6) in (10) odštejejo od vsote vsega naslednjega:
 - (a) splošnih in posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja v zvezi s temi izpostavljenostmi, izračunanih v skladu s členom 110;
 - (b) dodatnih prilagoditev vrednosti, nastalih zaradi neplačila nasprotne stranke, ki so določene v skladu s členom 34 in povezane z izpostavljenostmi, za katere se zneski pričakovane izgube izračunajo v skladu s členom 158(5), (6) in (10);
 - (c) drugih zmanjšanj kapitala v zvezi s temi izpostavljenostmi, razen odbitkov v skladu s členom 36(1), točka (m).

Če je rezultat izračuna, opravljenega v skladu s prvim pododstavkom, pozitiven znesek, se dobljeni znesek imenuje ‚presežek IRB‘. Če je rezultat izračuna, opravljenega v skladu s prvim pododstavkom, negativen znesek, se dobljeni znesek imenuje ‚primanjkljaj IRB‘.

2. Za namene izračuna iz odstavka 1 tega člena institucije obravnavajo diskonte, določene v skladu s členom 166(1), za bilančne izpostavljenosti, ki so bile odkupljene v stanju neplačila, na enak način kot posebne popravke zaradi kreditnega tveganja. Diskonti za bilančne izpostavljenosti, ki niso bile odkupljene v stanju neplačila, se ne smejo vključiti v izračun primanjkljaja IRB ali presežka IRB. Posebni popravki zaradi kreditnega tveganja za neplačane izpostavljenosti se ne uporabijo za kritje zneskov pričakovane izgube pri ostalih izpostavljenostih. Zneski pričakovane izgube za listinjene izpostavljenosti ter splošni in posebni popravki zaradi kreditnega tveganja za te izpostavljenosti se ne vključijo v izračun primanjkljaja IRB ali presežka IRB. “;

(84) v delu 3 se za oddelkom 4 vstavi naslednji pododdelek „PD, LGD in zapadlost“:

„Pododdelek -1

Izpostavljenosti, krite z jamstvi, ki jih zagotovijo enote centralne ravni države in centralne banke držav članic ali ECB

Člen 159a

Neuporaba minimalnih vrednosti PD, LGD in CCF

Za namene poglavja 3 in zlasti v zvezi s členi 160(1), 161(4), 164(4) in 166(8c), kadar je izpostavljenost krita s primernim jamstvom, ki ga zagotovi enota centralne ravni države ali centralna banka ali ECB, se minimalne vrednosti PD, LGD in CCF ne uporabljajo za del izpostavljenosti, ki ga krije navedeno jamstvo. Vendar se za del izpostavljenosti, ki ni krit s tem jamstvom, uporabljajo zadevne minimalne vrednosti PD, LGD in CCF.“;

(85) v delu 3, naslov II, poglavje 3, oddelek 4, se naslov pododdelka 1 nadomesti z naslednjim:

„Izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni države in centralnih bank, enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja“;

(86) člen 160 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Za izpostavljenosti, razvrščene v kategorije izpostavljenosti iz člena 147(2), točka (b) ali točka (c)(i), (ii) ali (iii), izključno za namen izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub teh izpostavljenosti ter zlasti za namene členov 153 in 157 ter člena 158(1), (5) in (10), vrednost PD, ki se uporabi za vsako izpostavljenost kot vhodni podatek v formulah za tveganju prilagojenih izpostavljenosti in pričakovano izgubo, ni nižja od naslednje minimalne vrednosti PD: 0,05 %.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Za izpostavljenosti, razvrščene v kategorije izpostavljenosti iz člena 147(2), točka (aa)(i) ali (ii), izključno za namen izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub teh izpostavljenosti, vrednost PD, ki se uporabi za vsako izpostavljenost kot vhodni podatek v formulah za tveganju prilagojenih izpostavljenosti in pričakovano izgubo, ni nižja od naslednje minimalne vrednosti PD: 0,03 %.“;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Za izpostavljenost, krito z osebnim kreditnim zavarovanjem, lahko institucija, ki uporablja lastne ocene LGD na podlagi člena 143 za izpostavljenost, ki je krita z osebnim kreditnim zavarovanjem, in za primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, v PD prizna osebno kreditno zavarovanje v skladu s členom 183.’;

(d) odstavek 5 se črta;

(e) odstavka 6 in 7 se nadomestita z naslednjim:

„6. Za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij je PD enaka ocenam EL institucije za tveganje zmanjšanja vrednosti. Institucija, ki je v skladu s členom 143 pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih ocen LGD za izpostavljenosti do podjetij in lahko razstavi svoje ocene EL za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij na PD in LGD na način, ki je po mnenju pristojnega organa zanesljiv, lahko uporabi ocene PD, ki jih pridobi s tem razstavljanjem. Institucije lahko v PD priznajo osebno kreditno zavarovanje v skladu s poglavjem 4.

7. Institucija, ki je na podlagi člena 143 pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih ocen LGD za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij, lahko prizna osebno kreditno zavarovanje s prilagoditvijo PD ob upoštevanju člena 161(3).“;

(87) člen 161 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) nadrejene izpostavljenosti do enot centralne ravni države in centralnih bank, do subjektov finančnega sektorja in do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja brez primerne stvarnega kreditnega zavarovanja: 45 %;“;

(ii) vstavi se naslednja točka:

„(aa) nadrejene izpostavljenosti do podjetij, ki niso subjekti finančnega sektorja, brez primerne stvarnega kreditnega zavarovanja: 40 %;“;

(iii) točka (c) se črta;

(iv) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) za nadrejene izpostavljenosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij, kadar institucija ne more oceniti PD ali kadar njene ocene PD ne izpolnjujejo zahtev iz oddelka 6: 40 %;“;

(v) točka (g) se nadomesti z naslednjim:

„(g) za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij: 100 %.“;

(b) odstavka 3 in 4 se nadomestita z naslednjim:

„3. Za izpostavljenost, krito z osebnim kreditnim zavarovanjem, lahko institucija, ki uporablja lastne ocene LGD na podlagi člena 143 za izpostavljenost, ki je krita z osebnim kreditnim zavarovanjem, in za primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, v LGD prizna osebno kreditno zavarovanje v skladu s členom 183.

4. Za izpostavljenosti, razvrščene v kategorije izpostavljenosti iz člena 147(2), točka (c)(i), (ii) ali (iii), izključno za namen izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub teh izpostavljenosti ter zlasti za namene člena 153(1), točka (iii), člena 157 ter člena 158(1), (5) in (10), kadar se uporabljajo lastne ocene LGD, vrednosti LGD za vsako izpostavljenost, ki se uporabijo kot vhodni podatek v formulah za tveganju prilagojenih izpostavljenosti in pričakovano izgubo, niso nižje od naslednjih minimalnih vrednosti LGD, izračunanih v skladu z odstavkom 6 tega člena:

Razpredelnica 1

Minimalne vrednosti LGD (LGD_{floor}) za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorije izpostavljenosti iz člena 147(2), točka (c)(i), (ii) ali (iii)		
Izpostavljenost brez primerne FCP ($LGD_{U\text{-floor}}$)	Izpostavljenost, ki je v celoti zavarovana s primernim FCP ($LGD_{S\text{-floor}}$)	
25 %	zavarovanje s finančnim premoženjem	0 %
	denarne terjatve	10 %
	stanovanjska ali poslovna nepremičnina	10 %
	zavarovanje z drugim stvarnim premoženjem	15 %

“.

(c) dodata se naslednja odstavka:

„5. Za izpostavljenosti, razvrščene v kategorije izpostavljenosti iz člena 147(2), točka (aa)(i) ali (ii), izključno za namen izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub teh izpostavljenosti ter zlasti za namene člena 153(1), točka (iii), člena 157 in člena 158(1), (5) in (10), kadar se uporabljajo lastne ocene LGD, vrednost LGD, ki se uporabi kot vhodni podatek v formulah za tveganju prilagojenih izpostavljenosti in pričakovano izgubo za izpostavljenosti brez primerne FCP, ni nižja od naslednje minimalne vrednosti LGD: 5 %.

6. Za namene odstavka 4 tega člena se minimalne vrednosti LGD iz razpredelnice 1 navedenega odstavka za izpostavljenosti, ki so v celoti zavarovane s primernim stvarnim kreditnim zavarovanjem, uporabljajo, kadar je vrednost stvarnega kreditnega zavarovanja po uporabi zadevnih prilagoditev za nestanovitnost H_c in H_{fx} v skladu s členom 230 enaka vrednosti osnovne izpostavljenosti ali jo presega.

Za namene odstavka 4 tega člena in za namene uporabe zadevnih povezanih prilagoditev H_c in H_{fx} v skladu s členom 230 je stvarno kreditno zavarovanje primerno na podlagi tega poglavja. V tem primeru se vrsta stvarnega kreditnega zavarovanja „zavarovanje z drugim stvarnim premoženjem“ v členu 230, razpredelnica 1, razume kot „zavarovanje z drugim stvarnim in drugim primernim premoženjem“.

Veljavna minimalna vrednost LGD (LGD_{floor}) za izpostavljenost, ki je delno zavarovana s FCP, se izračuna kot tehtano povprečje $LGD_{U-floor}$ za del izpostavljenosti brez FCP in $LGD_{S-floor}$ za del, ki je zavarovan v celoti, kot sledi:

$$LGD_{floor} = LGD_{U-floor} \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_{S-floor} \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

pri čemer:

$LGD_{U-floor}$ in $LGD_{S-floor}$ sta relevantni minimalni vrednosti iz razpredelnice 1;

E , E_S , E_U in H_E se določijo v skladu s členom 230.

7. Kadar institucija, ki uporablja lastne ocene LGD za dano vrsto nezavarovanih izpostavljenosti do podjetij in nezavarovanih izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja, v lastnih ocenah LGD zaradi pomanjkanja podatkov o povračilih iz stvarnega kreditnega zavarovanja, s katerim je zavarovana ena od izpostavljenosti te vrste izpostavljenosti, ne more upoštevati učinka tega stvarnega kreditnega zavarovanja, ji je dovoljeno, da uporabi formulo iz člena 230, z izjemo, da je LGD_U v tej formuli njena lastna ocena LGD za nezavarovane izpostavljenosti. V tem primeru je stvarno kreditno zavarovanje primerno v skladu s poglavjem 4, lastna ocena LGD institucije, ki se uporablja kot LGD_U , pa se izračuna na podlagi osnovnih izgub, brez morebitnih povračil, ki izhajajo iz navedenega stvarnega kreditnega zavarovanja.“;

(88) člen 162 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

- „1. Za izpostavljenosti, za katere institucija ni prejela dovoljenja od pristojnega organa za uporabo lastnih ocen LGD, se vrednost zapadlosti (M) uporablja dosledno in je bodisi določena na 2,5 leta, razen za izpostavljenosti, ki izhajajo iz poslov financiranja z vrednostnimi papirji, za katere M znaša 0,5 leta, bodisi izračunana v skladu z odstavkom 2 “;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Za izpostavljenosti, za katere institucija uporablja lastne ocene LGD, se vrednost zapadlosti (M) izračuna z uporabo obdobj, izraženih v letih, kot je določeno v tem odstavku in ob upoštevanju odstavkov 3, 4 in 5 tega člena. M ni daljša od pet let, razen v primerih iz člena 384(2), v katerih se uporabi M, kot je opredeljena tam. M se v vsakem od naslednjih primerov izračuna na naslednji način: “;

(ii) vstavita se naslednji točki:

„(da) za zavarovane kreditne posle, ki so predmet okvirne pogodbe o pobotu, je M tehtano povprečje preostale zapadlosti poslov, pri čemer je M vsaj 20 dni; hipotetični znesek vsakega posla se uporablja za tehtanje zapadlosti;

(db) za okvirno pogodbo o pobotu, ki vključuje več kot eno vrsto poslov, ki ustrezajo točki (c), (d) ali (da) tega odstavka, je M tehtano povprečje preostale zapadlosti poslov, pri čemer je M vsaj najdaljše obdobje posedovanja, ki se uporablja za take posle, kot je določeno v členu 224(2), bodisi 10 dni bodisi 20 dni, izraženo v letih, odvisno od primerov; hipotetični znesek vsakega posla se uporablja za tehtanje zapadlosti;“;

(iii) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) za vse druge instrumente, razen tistih, ki so navedeni v tem odstavku, ali če institucija ne more izračunati M , kakor je določeno v točki (a), je M najdaljši preostali čas, izražen v letih, ki ga ima dolžnik na voljo, da v celoti izpolni svoje pogodbene obveznosti, vključno z glavnico, obrestmi in opravninami, pri čemer je M vsaj eno leto;“;

(iv) točki (i) in (j) se nadomestita z naslednjim:

„(i) za institucije, ki za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA pri poslih z dano nasprotno stranko uporabljajo pristope iz člena 382a(1), točka (a) ali (b), M ni večji od 1 v formuli iz člena 153(1), točka (iii), za namen izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje nasprotne stranke za iste posle, kot je navedeno v členu 92(4), točka (a) ali (g), kot je ustrezno;

(j) za obnavljajoče se izpostavljenosti se M določi z uporabo najdaljšega pogodbenega datuma prenehanja posla; institucije ne uporabijo datuma odplačila tekočega črpanja, če ta datum ni najdaljši pogodbeni datum prenehanja izpostavljenosti iz naslova posla.“;

(c) odstavek 3 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Kadar dokumentacija zahteva dnevno oblikovanje kritja in dnevno prevrednotenje ter vključuje določbe, ki dopuščajo takojšnjo unovčenje ali kompenzacijo zavarovanja s premoženjem v primeru neplačila ali nezmožnosti oblikovanja kritja, je M tehtano povprečje preostale zapadlosti poslov in je vsaj en dan za:“;

(ii) drugi pododstavek se spremeni:

(1) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) kratkoročne posle trgovinskega financiranja, pri katerih obstoji možnost samoporavnave in odkupljene denarne terjatve do podjetij, pod pogojem, da imajo zadevne izpostavljenosti preostalo zapadlost do enega leta;“;

(2) doda se naslednja točka:

„(e) izdane in potrjene akreditive, ki so kratkoročni, tj. imajo zapadlost manj kot eno leto, ter pri katerih obstoji možnost samoporavnave.“;

(d) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Za izpostavljenosti do podjetij s sedežem v Uniji, ki niso velika podjetja, lahko institucije za vse take izpostavljenosti namesto odstavka 2 uporabijo M iz odstavka 1.“;

(e) doda se naslednji odstavek:

„6. Za namen izražanja minimalnega števila dni iz odstavka 2, točke (c) do (db), in odstavka 3 v letih, se najmanjše število dni deli s 365,25.“;

(89) člen 163 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Izključno za namen izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub teh izpostavljenosti, zlasti pa za namene členov 154 in 157 ter člena 158(1), (5) in (10), je PD za vsako izpostavljenost, ki se uporabi kot vhodni podatek v formulah za tveganju prilagojenih izpostavljenosti in pričakovano izgubo, enaka enoletni PD, ki ustreza notranjemu bonitetnemu razredu ali bonitetni skupini kreditojemalca, v katero je razvrščena izpostavljenost na drobno, ali naslednjim minimalnim vrednostim PD, kar je višje:

(a) 0,1 % za QRRE do revolverjev;

(b) 0,05 % za izpostavljenosti na drobno, ki niso QRRE do revolverjev.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Za izpostavljenost, krito z osebnim kreditnim zavarovanjem, lahko institucija, ki uporablja lastne ocene LGD na podlagi člena 143 za primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, v PD prizna osebno kreditno zavarovanje v skladu s členom 183.“;

(90) člen 164 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

- „1. Institucije zagotovijo svoje ocene LGD ob upoštevanju zahtev iz oddelka 6 tega poglavja in po pridobitvi dovoljenja pristojnih organov v skladu s členom 143. Za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev se uporablja vrednost LGD 100 %. Kadar lahko institucija svoje ocene pričakovane izgube za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev zanesljivo razstavi na PD in LGD, lahko uporablja lastne ocene LGD.
2. Institucije, ki uporabljajo lastne ocene LGD na podlagi člena 143 za primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, lahko v LGD priznajo osebno kreditno zavarovanje v skladu s členom 183.“;

(b) odstavek 3 se črta;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Izključno za namen izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovane izgube za izpostavljenosti na drobno, zlasti pa na podlagi člena 154(1), točka (ii), člena 157 ter člena 158(1), (5) in (10), vrednosti LGD za vsako izpostavljenost, ki se uporabijo kot vhodni podatek v formulah za tveganju prilagojenih izpostavljenosti in pričakovano izgubo, niso nižje od minimalnih vrednosti LGD iz razpredelnice 1 v skladu z odstavkom 4a tega člena:

Razpredelnica 1

Minimalne vrednosti LGD (LGD_{floor}) za izpostavljenosti na drobno			
Izpostavljenost brez FCP ($LGD_{U-\text{floor}}$)		Izpostavljenost, zavarovana s FCP ($LGD_{S-\text{floor}}$)	
Izpostavljenost na drobno, zavarovana s stanovanjsko nepremičnino	ni relevantno	Izpostavljenost na drobno, zavarovana s stanovanjsko nepremičnino	5 %
QRRE	50 %	QRRE	ni relevantno
Druge izpostavljenosti na drobno	30 %	Druge izpostavljenosti na drobno, zavarovane s finančnim zavarovanjem	0 %
		Druge izpostavljenosti na drobno, zavarovane z denarnimi terjatvami	10 %
		Druge izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi ali poslovnimi nepremičninami	10 %
		Druge izpostavljenosti na drobno, zavarovane z drugim stvarnim premoženjem	15 %

“.

”

(d) vstavi se naslednji odstavek:

„4a. Za namene odstavka 4 velja naslednje:

- (a) minimalne vrednosti LGD iz odstavka 4, razpredelnica 1, se uporabljajo za izpostavljenosti, zavarovane s stvarnim kreditnim zavarovanjem, kadar je stvarno kreditno zavarovanje primerno na podlagi tega poglavja;
- (b) razen za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjsko nepremičnino, se minimalne vrednosti LGD iz odstavka 4, razpredelnica 1, tega člena uporabljajo za izpostavljenosti, ki so v celoti zavarovane s stvarnim kreditnim zavarovanjem, kadar je vrednost FCP po uporabi ustreznih prilagoditev za nestanovitnost v skladu s členom 230 enaka ali večja od vrednosti izpostavljenosti osnovne izpostavljenosti; za namen uporabe zadevnih povezanih prilagoditev H_c in H_{fx} v skladu s členom 230 je stvarno kreditno zavarovanje primerno na podlagi tega poglavja;
- (c) razen za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjsko nepremičnino, se veljavna minimalna vrednost LGD za izpostavljenost, ki je delno zavarovana s stvarnim kreditnim zavarovanjem, izračuna v skladu s formulo iz člena 161(6);

- (d) za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjsko nepremičnino, se veljavna minimalna vrednost LGD določi pri 5 % ne glede na raven zavarovanja s premoženjem, ki ga zagotavlja stanovanjska nepremičnina.“;
- (e) odstavka 6 in 7 se nadomestita z naslednjim:

„6. Organ, imenovan v skladu z odstavkom 5 tega člena, na podlagi podatkov, zbranih v skladu s členom 430a, in drugih relevantnih kazalnikov ter ob upoštevanju prihodnjih gibanj na nepremičninskem trgu redno in vsaj enkrat letno oceni, ali so minimalne vrednosti LGD iz odstavka 4 tega člena ustrezne za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjsko nepremičnino, ali druge izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjsko ali poslovno nepremičnino, ki se nahaja na enem ali več delih ozemlja države članice tega organa.

Kadar organ, imenovan v skladu z odstavkom 5, na podlagi ocene iz prvega pododstavka tega odstavka sklene, da minimalne vrednosti LGD iz odstavka 4 niso ustrezne, in če meni, da bi lahko neustreznost minimalnih vrednosti LGD negativno vplivala na trenutno ali prihodnjo finančno stabilnost v njegovi državi članici, lahko določi višje minimalne vrednosti LGD za te izpostavljenosti, ki se nahajajo na enem ali več delih ozemlja države članice tega organa. Te višje minimalne vrednosti LGD se lahko uporabijo tudi na ravni enega ali več nepremičninskih segmentov takšnih izpostavljenosti.

Organ, imenovan v skladu z odstavkom 5, uradno obvesti EBA in ESRB, preden sprejme odločitev iz drugega pododstavka tega odstavka. EBA in ESRB v enem mesecu od prejema tega uradnega obvestila zadevni državi članici predložita svoje mnenje. EBA in ESRB objavita višjo minimalno vrednost LGD iz drugega pododstavka tega odstavka.

7. Kadar organ, imenovan v skladu z odstavkom 5, na podlagi odstavka 6 določi višje minimalne vrednosti LGD, imajo institucije na voljo šestmesečno prehodno obdobje, da jih uporabijo.“;

(91) v delu 3, naslov II, poglavje 3, oddelek 4, se črta pododdelek 3;

(92) člen 166 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni države in centralnih bank, izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja ter izpostavljenosti na drobno“

(b) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Vrednost izpostavljenosti zunajbilančnih postavk, ki niso pogodbe iz Priloge II, se izračuna z uporabo IRB-CCF ali SA-CCF v skladu z odstavkoma 8a in 8b tega člena ter členom 151(8).

Kadar so bili listinjeni samo črpani zneski obnavljajočih se izpostavljenosti iz naslova kreditne pogodbe, institucije zagotovijo, da še naprej posedujejo zahtevani znesek kapitala iz naslova nečrpanih zneskov, povezanih z listinjenjem.

Institucija, ki ni dobila dovoljenja za uporabo IRB-CCF, vrednost izpostavljenosti izračuna kot neizkoriščen znesek prevzete obveznosti, pomnožen z zadevnim SA-CCF.

Institucija, ki uporablja IRB-CCF, vrednost izpostavljenosti za neizkoriščene prevzete obveznosti izračuna kot neizkoriščeni znesek, pomnožen s SA-CCF.“;

(c) vstavijo se naslednji odstavki:

„8a. Za izpostavljenost, za katero institucija ni dobila dovoljenja za uporabo IRB-CCF, je veljavni CCF SA-CCF iz poglavja 2 za iste vrste postavk, kot je določeno v členu 111. Znesek, za katerega je treba uporabiti SA-CCF, je nižja izmed vrednosti neizkoriščenega zneska prevzete obveznosti in vrednosti, ki odraža vsakršno morebitno omejitev razpoložljivosti izpostavljenosti iz naslova kreditne pogodbe, vključno z obstojem zgornje meje potencialnega zneska kreditiranja, ki je povezana s sporočenim denarnim tokom dolžnika. Kadar je izpostavljenost iz naslova kreditne pogodbe omejena na tak način, mora imeti institucija vzpostavljene ustrezne postopke spremljanja in upravljanja linije, ki podpirajo obstoj te omejitve.

- 8b. Institucije, ki izpolnjujejo zahteve za uporabo IRB-CCF, kot je določeno v oddelku 6, z dovoljenjem pristojnih organov uporabljajo IRB-CCF za izpostavljenosti, ki izhajajo iz nečrpanih obnavljajočih se prevzetih obveznosti, obravnavanih po pristopu IRB pod pogojem, da za te izpostavljenosti po standardiziranem pristopu ne bi veljal SA-CCF v višini 100 %. SA-CCF se uporablja za:
- (a) vse druge zunajbilančne postavke, zlasti nečrpane neobnavljajoče prevzete obveznosti;
 - (b) izpostavljenosti, pri katerih institucija ne izpolnjuje minimalnih zahtev za izračun IRB-CCF, kot je določeno v oddelku 6, ali pristojni organ ni dovolil uporabe IRB-CCF.

Za namene tega člena se šteje, da je prevzeta obveznost obnavljajoča se, kadar dolžniku omogoča, da pridobi posojilo, pri katerem ima možnost, da se odloči, kako pogosto in v kakšnih intervalih ga bo koristil, kar mu omogoča črpanje, odplačilo in ponovno črpanje posojil, ki so mu bila dana. Pogodbeni dogovori, ki dovoljujejo predčasna plačila in naknadna ponovna črpanja teh predčasnih plačil, se štejejo za obnavljajoče se.

8c. Kadar se IRB-CCF uporabljajo izključno za namen izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovane izgube izpostavljenosti, ki izhajajo iz obnavljajočih se prevzetih obveznosti, ki niso izpostavljenosti, razvrščene v kategorijo izpostavljenosti v skladu s členom 147(2), točka (a), zlasti na podlagi člena 153(1), člena 157 ter člena 158(1), (5) in (10), vrednost vsake izpostavljenosti, ki se uporabi kot vhodni podatek v formulah za znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti in pričakovano izgubo, ni manjša od vsote:

- (a) črpanega zneska obnavljajoče se prevzete obveznosti;
- (b) 50 % zneska zunajbilančne izpostavljenosti preostalega nečrpanega dela obnavljajoče se prevzete obveznosti, izračunanega z uporabo veljavnega SA-CCF iz člena 111.

Vsota točk (a) in (b) se imenuje „minimalna vrednost CCF“;

(d) odstavek 10 se črta;

(93) člen 167 se črta;

(94) v členu 169(3) se doda naslednji pododstavek:

„EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o tem, kako v praksi uporabljati zahteve glede zasnove modela, količinske opredelitve tveganja, validacije in uporabe parametrov tveganja, pri čemer za vsak parameter tveganja uporabi stalne ali zelo razčlenjene bonitetne lestvice.“;

(95) člen 170 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Struktura bonitetnih sistemov za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni države in centralnih bank, izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja izpolnjuje naslednje zahteve:“;

(b) v odstavku 4 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) značilnosti tveganja izpostavljenosti, vključno z vrstami produkta in vrstami stvarnega kreditnega zavarovanja, primernim osebnim kreditnim zavarovanjem, razmerij med vrednostjo kredita in vrednostjo zastavljenih sredstev, sezonskostjo in nadrejenostjo; institucije posebno pozornost namenijo obravnavi primerov, kjer je več izpostavljenosti kritih z istim stvarnim ali osebnim kreditnim zavarovanjem.“;

(96) v členu 171 se doda naslednji odstavek:

„3. Institucije pri dodeljevanju bonitetnih ocen uporabljajo obdobje, daljše od enega leta. Bonitetna ocena dolžnika predstavlja oceno institucije o sposobnosti in pripravljenosti dolžnika, da izpolnjuje pogodbene obveznosti kljub neugodnim gospodarskim razmeram ali nastopu nepričakovanih dogodkov. Bonitetni sistemi so zasnovani tako, da so idiosinkratične spremembe in, kadar so pomemben dejavnik tveganja za dano vrsto izpostavljenosti, spremembe, značilne za posamezne panoge, dejavnik prehoda iz enega bonitetnega razreda ali skupine v drugo. Tudi učinki poslovnih ciklov so lahko tak povzročitelj migracij.“;

(97) v členu 172 se odstavek 1 spremeni:

(a) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Za izpostavljenosti do enot centralne ravni države in centralnih bank, izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja, izpostavljenosti do institucij in izpostavljenosti do podjetij se razvrščanje izpostavljenosti izvede v skladu z naslednjimi merili:“;

(b) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) vsak posamezen pravni subjekt, do katerega je institucija izpostavljena, se oceni posebej;“;

(c) dodata se naslednja pododstavka:

„Za namene prvega pododstavka, točka (d), ima institucija ustrezne politike v zvezi z obravnavo posameznih dolžnikov in skupin povezanih strank. Te politike vsebujejo postopek za opredelitev posebnega tveganja neugodnih gibanj za vsak pravni subjekt, ki mu je institucija izpostavljena.

Za namene poglavja 6 se posli z nasprotnimi strankami, pri katerih je bilo ugotovljeno posebno tveganje neugodnih gibanj, pri izračunu vrednosti njihove izpostavljenosti obravnavajo drugače.“;

(98) člen 173 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Za izpostavljenosti do enot centralne ravni države in centralnih bank, izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja, izpostavljenosti do institucij in izpostavljenosti do podjetij postopek razvrščanja izpostavljenosti izpolnjuje naslednje zahteve:“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za določitev metodologij, ki jih pristojni organi uporabljajo pri ocenjevanju celovitosti postopka razvrščanja ter rednem in neodvisnem ocenjevanju tveganj.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do ...
[24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(99) člen 174 se spremeni:

(a) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Institucije uporabljajo statistične ali druge matematične metode („modele“) za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine dolžnikov ali poslov.

Izpolnjene morajo biti naslednje zahteve:“;

(b) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) model ima dobro napovedno moč in kapitalske zahteve zaradi njegove uporabe niso izkrivljene;“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„Za namene prvega odstavka, točka (a), vhodne spremenljivke predstavljajo razumno in učinkovito osnovo za tako dobljene napovedi. Model ne vsebuje pomembnih pristranskosti. Med vhodnimi podatki in rezultati modela obstaja funkcionalna povezava, ki se lahko po potrebi določi s strokovno presojo.“;

(100) člen 176 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Za izpostavljenosti do enot centralne ravni države in centralnih bank, izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja, izpostavljenosti do institucij in izpostavljenosti do podjetij institucije zbirajo in shranjujejo:“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Za izpostavljenosti, za katere to poglavje omogoča uporabo lastnih ocen LGD ali uporabo IRB-CCF, a za katere institucije ne uporabljajo lastnih ocen LGD ali IRB-CCF, institucije zbirajo in hranijo podatke o primerjavah med dejanskimi LGD in vrednostmi iz člena 161(1) ter med realiziranimi CCF in SA-CCF, kot je določeno v členu 166(8a).“;

(101) člen 177 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Uporabljeni scenarij iz odstavka 2 vključuje tudi povzročitelje ESG tveganj, zlasti povzročitelje fizičnega tveganja in tveganja prehoda, ki izhajajo iz podnebnih sprememb.

EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o uporabi odstavkov 2 in 2a.“;

(b) odstavek 3 se črta;

(102) člen 178 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Neplačilo na ravni dolžnika ali kreditnega posla“;

(b) v odstavku 1 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) dolžnik več kot 90 dni zamuja s plačilom katere koli pomembne kreditne obveznosti do institucije, njene nadrejene osebe ali katere koli njej podrejene družbe.“;

(c) v odstavku 3 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) institucija odobri ukrepe restrukturiranja, kot so navedeni v členu 47b, kar zadeva kreditno obveznost, kadar je verjetno, da bo posledica teh ukrepov zmanjšana finančna obveznost dolžnika zaradi pomembnega odpusta ali odloga plačila glavnice, obresti ali, kadar je ustrezno, opravnin;“;

(d) v odstavku 7 se dodajo naslednji pododstavki:

„EBA do ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice za posodobitev smernic iz prvega pododstavka tega odstavka. Zlasti pri tem ustrezno upošteva potrebo po spodbujanju institucij, naj si prizadevajo za proaktivno, preventivno in smiselno restrukturiranje dolga v podporo dolžnikom.

EBA pri razvoju navedenih smernic ustrezno upošteva, da je treba institucijam zagotoviti dovolj prožnosti pri opredelitvi, kaj je zmanjšana finančna obveznost za namene odstavka 3, točka (d).“;

(103) v členu 179(1) se točka (f) nadomesti z naslednjim:

„(f) institucija za odpravo pristranskosti v svoje ocene vključi ustrezne prilagoditve, kolikor je to mogoče; potem ko je vključila ustrezno prilagoditev, svojim ocenam doda zadostno mero konservativnosti, ki je sorazmerna s pričakovanim obsegom napak pri ocenjevanju; če se presodi, da so metodologija in podatki manj zadovoljivi, je pričakovani obseg napak večji, večja pa mora biti tudi mera konservativnosti.“;

(104) člen 180 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Institucije pri količinskem opredeljevanju parametrov tveganja, ki se povezujejo z bonitetnimi razredi ali skupinami, uporabljajo spodaj navedene zahteve v zvezi z oceno PD za izpostavljenosti do enot centralne ravni države in centralnih bank, izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja, izpostavljenosti do institucij in izpostavljenosti do podjetij.“;

(ii) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) v obsegu, v katerem institucija uporablja podatke o notranjih neplačilih za ocenjevanje PD, njene ocene odražajo trenutne standarde prevzemanja kreditnega tveganja in upoštevajo morebitne razlike med bonitetnim sistemom, ki je generiral te podatke, in trenutnim bonitetnim sistemom; če so se standardi prevzemanja kreditnega tveganja ali bonitetni sistemi spremenili, institucija po vključitvi ustrezne prilagoditve v svoje ocene PD doda večjo mero konservativnosti, ki je sorazmerna s pričakovanim obsegom napak pri ocenjevanju, ki še ni zajet v ustrezni prilagoditvi;“;

(iii) točka (h) se nadomesti z naslednjim:

„(h) ne glede na to, ali institucija za določanje svojih ocen PD uporablja zunanje, notranje ali skupne vire podatkov ali pa kombinacijo vseh treh, je obdobje uporabljenega predhodnega opazovanja dolgo vsaj pet let za vsaj enega od virov podatkov;“;

(iv) doda se naslednja točka:

„(i) ne glede na metodo, uporabljeno za oceno PD, institucije ocenijo PD za vsak bonitetni razred na podlagi ugotovljenega preteklega povprečja enoletne stopnje neplačil, ki je aritmetično povprečje na podlagi števila dolžnikov (tehtano s številom); drugi pristopi, tudi z izpostavljenostjo tehtana povprečja, niso dovoljeni.“;

(v) doda se naslednji pododstavek:

„Za namene prvega pododstavka, točka (h), tega odstavka, kadar je za kateri koli vir na voljo daljše obdobje opazovanja in so ti podatki primerni, se uporabi tako daljše obdobje. Podatki vključujejo reprezentativno kombinacijo dobrih in slabih let gospodarskega cikla, relevantnih za vrsto izpostavljenosti. Institucije, ki v skladu s členom 143 od pristojnega organa niso dobile dovoljenja za uporabo lastnih ocen LGD ali za uporabo IRB-CCF, lahko z dovoljenjem pristojnih organov pri uvedbi pristopa IRB uporabljajo ustrezne podatke, ki pokrivajo obdobje dveh let. Obdobje, ki ga je treba zajeti, se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne zajemajo vsaj pet let.“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) institucije ocenijo PD glede na bonitetni razred ali skupino dolžnika ali posla na podlagi dolgoročnih povprečij enoletnih stopenj neplačil, stopnje neplačil pa se izračunajo na ravni posla samo, kadar se opredelitev neplačila uporablja na ravni posameznega kreditnega posla na podlagi člena 178(1), drugi pododstavek;“;

(ii) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) ne glede na to, ali institucija za določanje svojih ocen PD uporablja zunanje, notranje ali skupne vire podatkov ali pa kombinacijo vseh treh, je obdobje uporabljenega predhodnega opazovanja dolgo vsaj pet let za vsaj enega od virov podatkov;“;

(iii) dodata se naslednja pododstavka:

„Za namene prvega pododstavka, točka (a), PD temelji na opazovanem preteklem povprečju enoletne stopnje neplačil.

Za namene prvega pododstavka, točka (e), kadar je za kateri koli vir na voljo daljše obdobje opazovanja in so ti podatki primerni, se uporabi tako daljše obdobje. Podatki vključujejo reprezentativno kombinacijo dobrih in slabih let gospodarskega cikla, relevantnih za vrsto izpostavljenosti. Institucije lahko z dovoljenjem pristojnih organov ob uvedbi pristopa IRB uporabljajo ustrezne podatke, ki pokrivajo obdobje dveh let. Obdobje, ki ga je treba zajeti, se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne zajemajo vsaj pet let.

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za določitev metodologij, v skladu s katerimi pristojni organi ocenijo metodologijo institucije za ocenjevanje PD v skladu s členom 143.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do ...
[24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(105) člen 181 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točke od (c) do (g) se nadomestijo z naslednjim:

„(c) institucija upošteva obseg medsebojne odvisnosti med tveganjem dolžnika na eni strani in tveganjem stvarnega kreditnega zavarovanja, razen okvirnih pogodb o pobotu in bilančnega pobota posojil in vlog, ali njegovega dajalca na drugi strani;

- (d) valutne neusklajenosti med osnovno obveznostjo in stvarnim kreditnim zavarovanjem, razen okvirnih pogodb o pobotu in bilančnega pobota posojil in vlog, se pri oceni LGD institucije obravnavajo konservativno;
- (e) v obsegu, v katerem ocene LGD upoštevajo obstoj stvarnega kreditnega zavarovanja, razen okvirnih pogodb o pobotu in bilančnega pobota posojil in vlog, te ocene ne temeljijo samo na ocenjeni tržni vrednosti stvarnega kreditnega zavarovanja;
- (f) v obsegu, v katerem ocene LGD upoštevajo obstoj stvarnega kreditnega zavarovanja, razen okvirnih pogodb o pobotu in bilančnega pobota posojil in vlog, institucije določijo notranje zahteve za upravljanje, pravno varnost in upravljanje tveganj tega stvarnega kreditnega zavarovanja, te zahteve pa so na splošno skladne s tistimi iz poglavja 4, oddelek 3, pododdelek 1;

- (g) v obsegu, v katerem institucija prizna stvarno kreditno zavarovanje, razen okvirnih pogodb o pobotu in bilančnega pobota posojil in vlog, za določitev vrednosti izpostavljenosti za kreditno tveganje nasprotne stranke v skladu s poglavjem 6, oddelek 5 ali 6, se pričakovani znesek, ki bi se lahko iztržil iz tega stvarnega kreditnega zavarovanja, ne upošteva v ocenah LGD;“;
- (ii) točki (i) in (j) se nadomestita z naslednjim:
 - „(i) v obsegu, v katerem so opravnine za plačilne zamude, naložene dolžniku pred časom neplačila, priznane v izkazu poslovnega izida institucije, se prištejejo k izpostavljenosti in izgubi institucije;
 - (j) ocene LGD za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni države in centralnih bank, izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja, temeljijo na podatkih, ki pokrivajo vsaj pet let, tako da se vsako leto po uvedbi doda eno leto, dokler ni dosežen minimum sedmih let, za vsaj en vir podatkov. Če je iz posameznega vira na voljo daljše obdobje opazovanja in so podatki primerni, se uporabi to daljše obdobje.“;

(iii) dodata se naslednja pododstavka:

„Za namene prvega pododstavka, točka (a), tega odstavka institucije ustrezno upoštevajo povračila, izvedena z ustreznimi postopki povračil, iz naslova katere koli vrste stvarnega kreditnega zavarovanja in osebnega kreditnega zavarovanja, ki ne spada v opredelitev iz člena 142(1), točka 10.

Za namene prvega pododstavka, točka (c), se primeri, pri katerih je stopnja medsebojne odvisnosti visoka, obravnavajo na konservativen način.

Za namene prvega pododstavka, točka (e), se v ocenah LGD upošteva učinek potencialne nezmožnosti institucij, da hitro pridobijo kontrolo nad svojimi zavarovanji s premoženjem in jih unovčijo.“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) v svojih konverzijskih faktorjih ali v svojih ocenah LGD prikazujejo prihodnja črpanja;“;

- (ii) za prvim pododstavkom se vstavi naslednji pododstavek:

„Za namene prvega pododstavka, točka (b), bi se morala prihodnja dodatna črpanja, če jih institucije vključijo v svoje konverzijske faktorje, v LGD upoštevati v števcu in imenovalcu. Prihodnja dodatna črpanja, če jih institucije ne vključijo v svoje konverzijske faktorje, bi se morala upoštevati samo v števcu LGD.“;

- (iii) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Za izpostavljenosti na drobno ocene LGD temeljijo na podatkih, ki zajemajo vsaj pet let. Institucije lahko z dovoljenjem pristojnih organov ob uvedbi pristopa IRB uporabijo ustrezne podatke, ki zajemajo obdobje dveh let. Obdobje, ki ga je treba zajeti, se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne zajemajo vsaj pet let.“;

- (c) dodata se naslednja odstavka:

„4. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice za pojasnitev obravnave vseh vrst stvarnega in osebnega kreditnega zavarovanja za namene odstavka 1, točka (a), tega člena in za namene uporabe parametrov LGD.“

5. Za namen izračuna izgube EBA do 31. decembra 2025 v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda posodobljene smernice:

- (a) s katerimi za primere, ko se ponovno vzpostavi status plačila, določi, kako je treba obravnavati umetni denarni tok in ali je ustrezno, da institucije umetni denarni tok diskontirajo v dejanskem obdobju neplačila;
- (b) s katerimi oceni, ali sta umeritev in uporaba diskontne stopnje ustrezni za izračun ekonomske izgube vseh izpostavljenosti.“;

(106) člen 182 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) IRB-CCF institucij odražajo možnost dodatnih črpanj s strani dolžnika do nastopa dogodka neplačila in po njem. “;

(ii) dodata se naslednji točki:

„(g) institucije ocenijo IRB-CCF z uporabo pristopa na podlagi 12-mesečnega fiksnega obdobja;

(h) IRB-CCF institucij temeljijo na referenčnih podatkih, ki odražajo značilnosti dolžnika, posla in prakse banke glede upravljanja izpostavljenosti, za katere se uporabljajo ocene.“;

(iii) dodajo se naslednji pododstavki:

„Za namene prvega pododstavka, točka (a), če institucije pri opazovanju neplačil opazijo negativen dejanski konverzijski faktor, je dejanski konverzijski faktor za ta opazovanja za namen količinske opredelitve njihovih IRB-CCF enak nič. Institucije lahko za namen razlikovanja tveganja uporabijo informacije o negativnem dejanskem konverzijskem faktorju v procesu razvoja modela.

Za namene prvega pododstavka, točka (c), IRB-CCF vključuje večjo mero konservativnosti, če je mogoče utemeljeno pričakovati večjo pozitivno korelacijo med pogostostjo neplačil in velikostjo konverzijskega faktorja.

Za namene prvega pododstavka, točka (g), je vsako neplačilo povezano z zadevnimi značilnostmi dolžnika in posla na fiksni referenčni datum, ki se opredeli kot 12 mesecev pred dnevom neplačila.“;

(b) vstavijo se naslednji odstavki:

„1a. Za namene odstavka 1, točka (h), IRB-CCF, ki se uporablja za posamezne izpostavljenosti, ne temelji na podatkih, ki združujejo učinke različnih značilnosti, ali podatkih iz izpostavljenosti, ki imajo bistveno drugačne značilnosti tveganja. IRB-CCF temelji na ustrezno homogenih segmentih. V ta namen so naslednje prakse dovoljene le na podlagi podrobnega pregleda in utemeljitve s strani institucije:

- (a) osnovni podatki za MSP/srednja podjetja se uporabljajo za velika podjetja v vlogi dolžnika;
- (b) podatki v zvezi s prevzetimi obveznostmi, pri katerih je neizkoriščenega „malo“ razpoložljivega limita, se uporabljajo za izpostavljenosti iz naslova poslov, pri katerih je neizkoriščenega „veliko“ razpoložljivega limita;
- (c) podatki o dolžnikih, ki neredno plačujejo ali za katere so nadaljnja črpanja blokirana na referenčni datum, se uporabljajo za dolžnike brez znanih nerednih plačil ali zadevnih omejitev;
- (d) podatki, na katere so vplivale spremembe v dolžnikovi kombinaciji izposojanja in drugih produktov, ki so povezani s krediti, v opazovanem obdobju, razen če so bili ti podatki učinkovito prilagojeni z odpravo učinkov sprememb v ponudbi produktov.

- 1b. Za namene odstavka 1a, točka (d), institucije pristojnim organom dokažejo, da temeljito razumejo vpliv, ki ga imajo spremembe pri naboru produktov strank na nabore referenčnih podatkov o izpostavljenostih in povezane IRB-CCF, ter da je vpliv v okviru njihovega procesa ocenjevanja nepomemben ali je bil učinkovito zmanjšan. V zvezi s tem se šteje, da naslednje ni primerno:
- (a) določitev spodnjih ali zgornjih mej CCF ali ugotovljenih vrednosti izpostavljenosti, razen dejanskega konverzijskega faktorja, enakega nič, v skladu z odstavkom 1, drugi pododstavek;
 - (b) uporaba ocen na ravni dolžnika, ki ne zajemajo v celoti zadevnih možnosti preoblikovanja produktov ali neustrezno združujejo produkte z zelo različnimi značilnostmi;
 - (c) prilagoditev samo pomembnih opažanj, na katera vpliva preoblikovanje produktov;
 - (d) izključitev opažanj, na katera vpliva sprememba profila produkta.
- 1c. Institucije zagotovijo, da so njihovi IRB-CCF učinkovito zavarovani pred možnimi učinki regionalne nestabilnosti, nastale, ker je posel na referenčni datum skoraj v celoti črpan.

- 1d. Referenčni podatki ne smejo biti omejeni na neporavnano glavnico ali razpoložljivi limit na poslu. V referenčne podatke je treba vključiti obračunane obresti, druga zapadla plačila in črpanja, ki presegajo limit na poslu.“;
- (c) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:
- “2. Ocene konverzijskih faktorjev za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni države in centralnih bank, izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja, temeljijo na podatkih, ki pokrivajo vsaj pet let, tako da se vsako leto po uvedbi doda eno leto, dokler ni dosežen minimum sedmih let, za vsaj en vir podatkov. Če je iz posameznega vira na voljo daljše obdobje opazovanja in so podatki primerni, se uporabi to daljše obdobje.“;
- (d) v odstavku 3 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:
- “V primeru izpostavljenosti na drobno ocene konverzijskih faktorjev temeljijo na podatkih za najmanj petletno obdobje. Institucije lahko z dovoljenjem pristojnih organov ob uvedbi pristopa IRB uporabljajo ustrezne podatke, ki pokrivajo obdobje dveh let. Obdobje, ki ga je treba pokriti, se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne zajemajo vsaj pet let.“;

(e) doda se naslednji odstavek:

„5. EBA do 31. decembra 2026 v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice za določitev metodologije, ki jo institucije uporabljajo za oceno IRB-CCF.“;

(107) člen 183 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Zahteve za presojo učinkov osebnega kreditnega zavarovanja za izpostavljenosti do enot centralne ravni države in centralnih bank, izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni države ter subjektov javnega sektorja in izpostavljenosti do podjetij, če se uporabljajo lastne ocene LGD, ter za izpostavljenosti na drobno“;

(b) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) jamstvo se evidentira pisno, za dajalca je nepreklicno in nespremenljivo ter velja, dokler obveznost ni v celoti izpolnjena v obsegu zneska in ročnosti jamstva, ter je pravno izvršljivo v jurisdikciji države, kjer ima dajalec jamstva sredstva, ki lahko služijo za poplačilo in izvršitev sodbe;

(ii) doda se naslednja točka:

„(d) jamstvo je brezpogojno.“;

(iii) dodata se naslednja pododstavka:

„Za namene prvega pododstavka, točka (d), ‚brezpogojno jamstvo‘ pomeni jamstvo, pri katerem pogodba o kreditnem zavarovanju ne vsebuje nobene klavzule, katere izpolnitev je izven neposrednega nadzora posojilne institucije in ki bi lahko preprečila, da bi moral dajalec jamstva pravočasno plačati zaradi nastopa kršitve dolžnika ali neplačila prvotnega dolžnika. Če pogodba o kreditnem zavarovanju vsebuje klavzulo, ki določa, da pomanjkljiv skrbni pregled ali goljufija posojilne institucije razveljavi ali zmanjša obseg jamstva, ki ga ponuja dajalec jamstva, to ne izključuje možnosti, da se to jamstvo šteje za brezpogojno.

Jamstva, pri katerih je plačilo dajalca jamstva pogojeno s tem, da mora posojilna institucija najprej izterjati dolžnika, in ki krijejo samo izgube, ki ostanejo po zaključku procesa izterjave, se štejejo kot brezpogojna.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Institucije lahko priznajo osebno kreditno zavarovanje z uporabo pristopa prilagoditve modeliranja PD/LGD v skladu s tem členom in ob upoštevanju zahteve iz odstavka 4 tega člena ali pristopa substitucije parametrov tveganja v okviru naprednega pristopa IRB v skladu s členom 236a in ob upoštevanju zahtev glede primernosti iz poglavja 4. Institucije imajo jasne politike za ocenjevanje učinkov osebnega kreditnega zavarovanja na parametre tveganja. Politike institucij so skladne z njihovimi notranjimi praksami upravljanja tveganj in odražajo zahteve iz tega člena. Te politike jasno določajo, katera od posebnih metod, opisanih v tem odstavku, se uporablja za vsak bonitetni sistem, institucije pa te politike skozi čas dosledno uporabljajo.“;

(d) v odstavku 3 se doda naslednji pododstavek:

„Kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi prvega neplačila se lahko priznajo kot primerno osebno kreditno zavarovanje. Kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi drugega neplačila in vsi drugi kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi n-tega neplačila pa se ne priznajo za primerno osebno kreditno zavarovanje.“;

(e) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Kadar institucije priznajo osebno kreditno zavarovanje s pristopom prilagoditve modeliranja PD/LGD, se kriteriju delu osnovne izpostavljenosti ne dodeli utež tveganja, ki bi bila nižja od spodnje meje uteži tveganja do dajalca zavarovanja. V ta namen se spodnja meja uteži tveganja do dajalca zavarovanja izračuna z uporabo iste PD, LGD in formule za izračun uteži tveganja, kot se uporabljajo za primerljivo neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja, kot je navedeno v členu 236a.“;

(f) odstavek 6 se črta;

(108) v delu 3, naslov II, poglavje 3, oddelek 6, se pododdelek 4 črta;

(109) v členu 192 se doda naslednja točka:

„(5) ‚pristop substitucije parametrov tveganja v okviru naprednega pristopa IRB‘ pomeni nadomestitev parametrov tveganja PD in LGD osnovne izpostavljenosti z ustrezno PD in LGD, ki bi se primerljivi neposredni izpostavljenosti do dajalca zavarovanja dodelila po pristopu IRB z uporabo lastnih ocen LGD, v skladu s členom 236a.“;

(110) v členu 193 se doda naslednji odstavek:

„7. Zavarovanje s premoženjem, ki izpolnjuje vse zahteve glede primernosti iz tega poglavja, se lahko prizna tudi za izpostavljenosti, povezane z nečrpanimi posli, kadar je črpanje pogojeno s predhodnim ali hkratnim nakupom ali prejemom zavarovanja s premoženjem, in sicer v obsegu terjatve institucije iz naslova zavarovanja s premoženjem po črpanju in tako da institucija nima terjatve iz naslova zavarovanja s premoženjem, če do črpanja ne pride.“;

(111) v členu 194 se črta odstavek 10;

(112) člen 197 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točke (b) do (e) nadomestijo z naslednjim:

„(b) dolžniške vrednostne papirje, izdane s strani centralnih ravni države ali centralnih bank, ki imajo bonitetno oceno ECAI ali izvozne agencije, pri čemer:

(i) je institucija imenovala ECAI ali izvozno agencijo za namene poglavja 2 ter

- (ii) je EBA po pravilih za določitev uteži tveganja izpostavljenostim do enot centralne ravni države in centralnih bank iz poglavja 2 za bonitetno oceno določil, da se povezuje s stopnjo kreditne kakovosti 1, 2, 3 ali 4;
- (c) dolžniške vrednostne papirje, izdane s strani institucij, ki imajo bonitetno oceno ECAI, pri čemer:
 - (i) je institucija imenovala ECAI za namene poglavja 2 ter
 - (ii) je EBA po pravilih za določitev uteži tveganja izpostavljenostim do institucij iz poglavja 2 za bonitetno oceno določil, da se povezuje s stopnjo kreditne kakovosti 1, 2 ali 3;
- (d) dolžniške vrednostne papirje, izdane s strani drugih subjektov, ki imajo bonitetno oceno ECAI, pri čemer:
 - (i) je institucija ECAI imenovala za namene poglavja 2, ter
 - (ii) je EBA po pravilih za določitev uteži izpostavljenostim do podjetij iz poglavja 2 za bonitetno oceno določil, da se povezuje s stopnjo kreditne kakovosti 1, 2 ali 3;

- (e) dolžniški vrednostni papirji, ki imajo kratkoročno bonitetno oceno ECAI, pri čemer:
 - (i) je institucija imenovala ECAI za namene poglavja 2 ter
 - (ii) je EBA po pravilih za določitev uteži kratkoročnim izpostavljenostim iz poglavja 2 za bonitetno oceno določil, da se povezuje s stopnjo kreditne kakovosti 1, 2 ali 3;“;
- (ii) točka (g) se nadomesti z naslednjim:

„(g) naložbeno zlato;“;
- (b) v odstavku 6 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Za namene odstavka 5 tega člena, kadar KNP (,prvotni KNP‘) ali kateri koli od njegovih osnovnih KNP ni omejen na naložbe v instrumente, ki so primerni v skladu z odstavkoma 1 in 4 tega člena, velja naslednje:

 - (a) kadar institucije za neposredne izpostavljenosti do KNP uporabijo pristop vpogleda iz člena 132a(1) ali člena 152(2), lahko kot zavarovanje s premoženjem uporabijo enote ali deleže v tem KNP do zneska, ki je enak vrednosti instrumentov, ki jih ima ta KNP in ki so primerni v skladu z odstavkoma 1 in 4 tega člena;

- (b) kadar institucije za neposredne izpostavljenosti do KNP uporabijo pristop na podlagi mandata iz člena 132a(2) ali člena 152(5), lahko kot zavarovanje s premoženjem uporabijo enote ali deleže v tem KNP do zneska, ki je enak vrednosti instrumentov, ki jih ima ta KNP in ki so primerni v skladu z odstavkoma 1 in 4 tega člena, ob predpostavki, da je ta KNP ali kateri koli od njegovih osnovnih KNP vlagal v instrumente, ki niso primerno zavarovanje, v največjem obsegu, ki je dovoljen v okviru njunih mandatov.“;

(113) v členu 198 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Kadar KNP ali kateri koli osnovni KNP ni omejen na naložbe v instrumente, ki so primerni za priznanje na podlagi člena 197(1) in (4), ter v postavke iz odstavka 1, točka (a), tega člena, velja naslednje:

- (a) kadar institucije za neposredne izpostavljenosti do KNP uporabijo pristop vpogleda iz člena 132a(1) ali člena 152(2), lahko kot zavarovanje s premoženjem uporabijo enote ali deleže v tem KNP do zneska, ki je enak vrednosti instrumentov, ki jih ima ta KNP in ki so primerni na podlagi člena 197(1) in (4), ter postavk iz odstavka 1, točka (a), tega člena;

- (b) kadar institucije za neposredne izpostavljenosti do KNP uporabijo pristop na podlagi mandata iz člena 132a(2) ali člena 152(5), lahko kot zavarovanje s premoženjem uporabijo enote ali deleže v tem KNP do zneska, ki je enak vrednosti instrumentov, ki jih ima ta KNP in ki so primerni na podlagi člena 197(1) in (4), ter postavk iz odstavka 1, točka (a), tega člena, ob predpostavki, da je ta KNP ali kateri koli od njegovih osnovnih KNP vlagal v instrumente, ki niso primerno zavarovanje, v največjem obsegu, ki je dovoljen v okviru njihovih mandatov;

Kadar lahko imajo instrumenti, ki niso primerno zavarovanje, negativno vrednost zaradi obveznosti ali pogojnih obveznosti, ki izhajajo iz lastništva, institucije storijo naslednje:

- (a) izračunajo skupno vrednost instrumentov, ki niso primerno zavarovanje;
- (b) in v primeru, če je znesek, pridobljen na podlagi točke (a), negativen, absolutno vrednost navedenega zneska odštejejo od skupne vrednosti primernih instrumentov.“;

(114) člen 199 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Če ni s členom 124(9) določeno drugače, lahko institucije kot primerno zavarovanje s premoženjem uporabljajo stanovanjske nepremičnine, ki jih ima lastnik ali, v primeru osebnih investicijskih podjetij, upravičeni lastnik v posesti ali jih oddaja ali jih bo imel v posesti ali oddajal, in poslovne nepremičnine, vključno s pisarnami in drugimi gospodarskimi objekti, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

- (a) vrednost nepremičnine ni v veliki meri odvisna od kreditne kakovosti dolžnika;
- (b) tveganje kreditojemalca ni v veliki meri odvisno od donosnosti zadevne nepremičnine ali projekta, ampak od zmogljivosti kreditojemalca, da odplača dolg iz drugih virov, zato odplačilo dolga ni v veliki meri odvisno od nobenega denarnega toka, ki ga ustvarja zadevna nepremičnina, ki služi kot zavarovanje s premoženjem.

Za namene prvega pododstavka, točka (a), lahko institucije izključijo primere, v katerih na vrednost nepremičnine in na izpolnjevanje obveznosti kreditojemalca vplivajo izključno makroekonomski dejavniki.“;

(b) v odstavku 3 se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) skupni znesek, ki ga sporočijo institucije, iz člena 430a(1), točka (a), deljen s skupnim zneskom, ki ga sporočijo institucije, iz člena 430a(1), točka (c), ne presega 0,3 %;

(b) skupni znesek, ki ga sporočijo institucije, iz člena 430a(1), točka (b), deljen s skupnim zneskom, ki ga sporočijo institucije, iz člena 430a(1), točka (c), ne presega 0,5 %.“;

(c) v odstavku 4 se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) skupni znesek, ki ga sporočijo institucije, iz člena 430a(1), točka (d), deljen s skupnim zneskom, ki ga sporočijo institucije, iz člena 430a(1), točka (f), ne presega 0,3 %;

(b) skupni znesek, ki ga sporočijo institucije, iz člena 430a(1), točka (e), deljen s skupnim zneskom, ki ga sporočijo institucije, iz člena 430a(1), točka (f), ne presega 0,5 %.“;

(d) vstavi se naslednji odstavek:

„4a. Institucije lahko odstopanja iz odstavkov 3 in 4 tega člena uporabijo tudi v primerih, ko pristojni organ tretje države, ki uporablja nadzorniško in regulativno ureditev, ki je vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji in je določena v odločitvi Komisije, sprejeti v skladu s členom 107(4), objavi ustrezne stopnje izgub za izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami ali poslovnimi nepremičninami, ki se nahajajo na ozemlju te tretje države.“;

(e) v odstavku 5 se doda naslednji pododstavek:

„Kadar javna razvojna kreditna institucija, kakor je opredeljena v členu 429a(2) te uredbe, odobri promocijski kredit, kakor je opredeljen v členu 429a(3) te uredbe, drugi instituciji ali finančni instituciji, ki ima dovoljenje za opravljanje dejavnosti iz Priloge I, točka 2 ali 3, k Direktivi 2013/36/EU in izpolnjuje pogoje iz člena 119(5) te uredbe, ter kadar ta druga institucija ali finančna institucija neposredno ali posredno prenese ta promocijski kredit na končnega dolžnika ter denarno terjatev iz promocijskega kredita odstopi javni razvojni kreditni instituciji kot zavarovanje s premoženjem, lahko ta javna razvojna kreditna institucija uporabi odstopljeno denarno terjatev kot primerno zavarovanje s premoženjem ne glede na originalno zapadlost odstopljene denarne terjatve.“;

(f) v odstavku 6 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) institucija dokaže, da pri vsaj 90 % vseh unovčitev za dano vrsto zavarovanja s premoženjem dejanski prihodki iz zavarovanja s premoženjem niso nižji od 70 % vrednosti zavarovanja s premoženjem; če so na trgu prisotne pomembne cenovne nestanovitnosti, institucija pristojnemu organu zadovoljivo dokaže, da je njeno vrednotenje zavarovanja s premoženjem dovolj konservativno.“;

(115) člen 201 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) mednarodne organizacije, ki jim je dodeljena utež tveganja 0 % v skladu s členom 118;“;

(ii) vstavi se naslednja točka:

„(fa) regulirane subjekte finančnega sektorja;“;

(iii) točka (g) se nadomesti z naslednjim:

„(g) kadar se kreditno zavarovanje ne zagotovi za izpostavljenost v listinjenju, druge družbe, ki imajo bonitetno oceno imenovane ECAI, vključno z nadrejenimi osebami, podrejenimi družbami ali povezanimi subjekti dolžnika, kadar ima neposredna izpostavljenost do navedenih nadrejenih oseb, podrejenih družb ali povezanih subjektov nižjo utež tveganja kot izpostavljenost do dolžnika;“;

(iv) doda se naslednji pododstavek:

„Za namene prvega pododstavka, točka (fa), tega člena regulirani subjekt finančnega sektorja‘ pomeni subjekt finančnega sektorja, ki izpolnjuje pogoj iz člena 142(1), točka 4(b).“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Poleg dajalcev zavarovanja iz odstavka 1 so gospodarske družbe, ki jim je institucija dodelila notranjo bonitetno oceno v skladu s poglavjem 3, oddelek 6, primerni dajalci osebnega kreditnega zavarovanja, kadar institucija uporablja pristop IRB za izpostavljenosti do teh gospodarskih družb.“;

(116) člen 202 se črta;

(117) v členu 204 se doda naslednji odstavek:

„3. Kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi prvega neplačila in vsi drugi kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi n-tega neplačila niso primerne vrste osebnega kreditnega zavarovanja na podlagi tega poglavja.“;

(118) v členu 207(4) se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) izračunavajo tržno vrednost zavarovanja s premoženjem in ga ustrezno prevrednotijo vsaj enkrat na šest mesecev in kadar koli utemeljeno domnevajo, da je prišlo do znatnega zmanjšanja tržne vrednosti zavarovanja s premoženjem; zaradi ESG vidikov se oceni, ali je prišlo do znatnega zmanjšanja tržne vrednosti zavarovanja s premoženjem;“;

(119) člen 208 se spremeni:

(a) odstavek 3 se spremeni:

(i) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) vrednost nepremičnine se pregleda vsakokrat, ko informacije, ki jih imajo institucije na voljo, kažejo, da se je lahko vrednost nepremičnine pomembno zmanjšala glede na splošne tržne cene; navedeni pregled izvede cenilec, ki ima potrebne kvalifikacije, znanje in izkušnje za izvajanje cenitve, in je neodvisen od postopka odločanja o kreditih; šteje se, da so ESG vidiki, vključno s tistimi, povezanimi z omejitvami, ki jih določajo zadevni regulativni cilji in pravni akti Unije in držav članic, pa tudi pravni in regulativni cilji tretjih držav, kadar je to relevantno za mednarodno dejavne institucije, pokazatelj, da se je lahko vrednost nepremičnine pomembno zmanjšala glede na splošne tržne cene; za kredite, ki presegajo 3 milijone EUR ali 5 % kapitala institucije, takšen cenilec vrednost nepremičnine pregleda vsaj na vsaka tri leta.“;

(ii) drugi pododstavek se črta;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„3a. Institucije lahko v skladu z odstavkom 3 spremljajo vrednost nepremičnine in ugotavljajo, katero nepremičnino je treba prevrednotiti, z naprednimi statističnimi ali drugimi matematičnimi metodami („modeli“) pod pogojem, da so te metode razvite neodvisno od postopka odločanja o kreditih in so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) institucije v svojih politikah in postopkih določijo merila za uporabo modelov za spremljanje vrednosti zavarovanja s premoženjem in za ugotavljanje, katere nepremičnine je treba prevrednotiti; te politike in postopki upoštevajo zanesljivost preteklih rezultatov teh modelov, upoštevane spremenljivke, značilne za posamezne nepremičnine, uporabo minimalno razpoložljivih in točnih informacij ter negotovost modelov;
- (b) institucije zagotovijo, da so uporabljeni modeli:
 - (i) specifični za nepremičnino in lokacijo z zadostno stopnjo razdrobljenosti;
 - (ii) veljavni in natančni, zanje pa se izvajajo zanesljivi in redni testi za nazaj glede na dejanske transakcijske cene nepremičnin;
 - (iii) temeljijo na dovolj velikem in reprezentativnem vzorcu dejanskih transakcijskih cen nepremičnin;

- (iv) temeljijo na posodobljenih podatkih visoke kakovosti;
 - (c) institucije nosijo končno odgovornost za ustreznost in uspešnost modelov;
 - (d) institucije zagotovijo, da je dokumentacija modelov posodobljena;
 - (e) institucije imajo vzpostavljene ustrezne postopke, sisteme in zmogljivosti IT ter zadostne in točne podatke za vsako na modelu temelječe spremljanje vrednosti zavarovanja z nepremičninami in ugotavljanje, katero nepremičnino je treba prevrednotiti;
 - (f) ocene modelov se neodvisno validirajo, postopek validacije pa je na splošno skladen z načeli iz člena 185, kadar je ustrezno.“;
- (c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:
- „5. Nepremičnine, ki so prejete kot kreditno zavarovanje, so primerno škodno zavarovane, institucije pa imajo vzpostavljene postopke za spremljanje ustreznosti škodnega zavarovanja.

Z odstopanjem od člena 92(5), točka (a)(ii), in brez poseganja v odstopanje iz člena 92(3), drugi pododstavek, za izpostavljenosti, zavarovane z nepremičnino, odobrene pred 1. januarjem 2025, institucijam, ki uporabljajo pristop IRB iz poglavja 3 tega naslova z uporabo lastnih ocen LGD, ni treba uporabljati določb iz prvega pododstavka tega odstavka.“;

(120) člen 210 se spremeni:

(a) točka (g) se nadomesti z naslednjim:

„(g) institucije pri vrednotenju in prevrednotenju v celoti upoštevajo vsa morebitna poslabšanja ali zastarelost zavarovanja s premoženjem ter pri tem namenijo posebno pozornost učinkom pretečenega časa na zavarovanja, ki so občutljiva na modo ali datum; pri zavarovanju s stvarnim premoženjem zastarelost zavarovanja s premoženjem vključuje tudi ESG vidike vrednotenja, povezane s prepovedmi ali omejitvami, ki jih nalagajo zadevni regulativni cilji in pravni akti Unije in držav članic, pa tudi pravni in regulativni cilji tretjih držav, kadar je to relevantno za mednarodno dejavne institucije;“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„Kadar splošni dogovori o zavarovanju ali druge oblike spremenljivega zavarovanja posojilni instituciji zagotavljajo registrirano terjatev do sredstev družbe in če ta terjatev vsebuje tako sredstva, ki niso primerna za zavarovanje s premoženjem po pristopu IRB, kot sredstva, ki so primerna za zavarovanje s premoženjem po pristopu IRB, lahko institucija slednja sredstva prizna kot primerno stvarno kreditno zavarovanje. V tem primeru je to priznanje odvisno od sredstev, ki izpolnjujejo zahteve za primernost zavarovanja s premoženjem po pristopu IRB, kot je določeno v tem poglavju.“;

(121) v členu 213 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Ob upoštevanju člena 214(1) se kreditno zavarovanje na podlagi jamstva ali kreditnega izvedenega finančnega instrumenta šteje za primerno osebno kreditno zavarovanje, če so izpolnjeni vsi navedeni pogoji:

- (a) kreditno zavarovanje je neposredno;
- (b) obseg kreditnega zavarovanja je jasno opredeljen in nesporen;
- (c) pogodba o kreditnem zavarovanju ne vsebuje nikakršne klavzule, katere izpolnitev je izven neposrednega nadzora posojilne institucije in ki bi:
 - (i) dajalcu zavarovanja dovoljevala, da enostransko prekliče ali spremeni kreditno zavarovanje;

- (ii) povečala dejanske stroške kreditnega zavarovanja zaradi poslabšanja kreditne kakovosti zavarovane izpostavljenosti,
 - (iii) lahko preprečila obveznost dajalca zavarovanja, da pravočasno plača v primeru, da prvotni dolжник ne poravna zapadlih plačil, ali v primeru izteka pogodbe o zakupu (finančnem in operativnem) za namen priznavanja preostale vrednosti zakupljenega premoženja, zavarovane z jamstvom, v skladu s členoma 134(7) in 166(4);
 - (iv) lahko dajalcu kreditnega zavarovanja dovoljevala, da skrajša zapadlost kreditnega zavarovanja;
- (d) pogodba o kreditnem zavarovanju je pravno učinkovita in izvršljiva v vseh jurisdikcijah, ki so relevantne ob sklenitvi kreditne pogodbe.

Za namene prvega pododstavka, točka (c), če pogodba o kreditnem zavarovanju vsebuje klavzulo, ki določa, da pomanjkljiv skrbni pregled ali goljufija posojilne institucije razveljavi ali zmanjša obseg kreditnega zavarovanja, ki ga ponuja dajalec jamstva, to ne izključuje možnosti, da je to kreditno zavarovanje primerno.

Za namene prvega pododstavka, točka (c), lahko dajalec zavarovanja izvede enkratno pavšalno plačilo vseh zapadlih denarnih zneskov iz naslova terjatve, ali prevzame prihodnje plačilne obveznosti dolžnika krite s pogodbo o kreditnem zavarovanju.“;

(122) člen 215 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) ob nastopu pogodbeno opredeljenega neplačila ali neplačila zapadlih obveznosti dolžnika ima posojilna institucija pravico, da od dajalca jamstva pravočasno zahteva vse zapadle denarne zneske iz naslova terjatve, v zvezi s katero je zagotovljeno zavarovanje.“;

(ii) dodajo se naslednji pododstavki:

„Plačilo s strani dajalca jamstva ni pogojeno s tem, da mora posojilna institucija najprej terjati dolžnika.

V primeru osebnih kreditnih zavarovanj, ki krijejo stanovanjske hipotekarne kredite, se zahteva, da se zahteve iz člena 213(1), točka (c)(iii), in iz prvega pododstavka, točka (a), tega odstavka izpolnijo šele v 24 mesecih.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. V primeru jamstev, zagotovljenih v okviru vzajemnih jamstvenih shem, ali jamstev, ki jih zagotovijo ali za katere posredno jamčijo subjekti iz člena 214(2), se šteje, da so zahteve iz odstavka 1, točka (a), tega člena in iz člena 213(1), točka (c)(iii), izpolnjene, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- (a) v primeru pogodbeno opredeljenega neplačila ali neplačila zapadlih obveznosti prvotnega dolžnika ima posojilna institucija pravico, da od dajalca jamstva pravočasno pridobi začasno plačilo, ki izpolnjuje oba naslednja pogoja:
 - (i) začasno plačilo predstavlja zanesljivo oceno zneska izgube, ki bi jo verjetno utrpela posojilna institucija, vključno z izgubami zaradi neplačila obresti in drugih vrst plačil, ki jih je kreditojemalec obvezan poravnati;
 - (ii) začasno plačilo je sorazmerno z jamstvenim kritjem;

- (b) posojilna institucija lahko pristojnemu organu zadovoljivo dokaže, da učinki jamstva, ki krijejo tudi izgube zaradi neplačila obresti in drugih vrst plačil, ki jih je kreditjemalec obvezan poravnati, upravičujejo takšno obravnavo; to dokazovanje je ustrezno dokumentirano ter je predmet posebnih notranjih postopkov odobritve in revizije.“;

(123) v členu 216 se doda naslednji odstavek:

„3. Z odstopanjem od odstavka 1 za izpostavljenost do podjetij, krito s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom, v pogodbi o izvedenem finančnem instrumentu ni treba opredeliti kreditnega dogodka iz točke (a)(iii) navedenega odstavka, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) za spremembo zapadlosti, glavnice, kupona, valute ali stopnje nadrejenosti osnovne izpostavljenosti do podjetij je potrebno 100-odstotno soglasje;
- (b) pravni sedež, kjer se upravlja izpostavljenost do podjetij, ima dobro uveljavljeno insolvenčno zakonodajo, ki družbi omogoča reorganizacijo in prestrukturiranje ter zagotavlja urejeno poravnavo terjatev upnikov.

Kadar pogoji iz točk (a) in (b) tega odstavka niso izpolnjeni, je lahko kreditno zavarovanje kljub temu primerno ob upoštevanju zmanjšanja vrednosti, kot je določeno v členu 233(2).“;

(124) člen 217 se črta;

(125) člen 219 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 219

Bilančni pobot

Kreditni in vloge pri posojilni instituciji, za katere velja bilančni pobot, ta institucija za namen izračunavanja učinkov stvarnega kreditnega zavarovanja za navedene kredite in vloge posojilne institucije, za katere velja bilančni pobot, obravnava kot zavarovanje z denarnimi sredstvi.“;

(126) člen 220 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Uporaba pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost za okvirne pogodbe o pobotu“;

(b) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije pri izračunu popolnoma prilagojene vrednosti izpostavljenosti^{*} (E^*) za izpostavljenosti, za katere velja primerna okvirna pogodba o pobotu, ki obsega posle financiranja z vrednostnimi papirji ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, izračunajo prilagoditve za nestanovitnost, ki jih morajo uporabiti, z uporabo pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost določenega v členih 223 do 227 za razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem.“;

(c) v odstavku 2 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) uporabijo vrednost prilagoditve za nestanovitnost ali, kadar je ustrezno, absolutno vrednost prilagoditve za nestanovitnost, ki je ustrezna za določeno skupino vrednostnih papirjev ali za določeno vrsto blaga, za absolutno vrednost pozitivne ali negativne neto pozicije v vrednostnih papirjih v tej skupini vrednostnih papirjev ali v blagu iz te vrste blaga;“;

(d) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Institucije izračunajo E^* v skladu z naslednjo formulo:

$$E^* = \max \left(0; \sum_i E_i - \sum_j C_j + +0,4 \cdot E_{\text{net}} + +0,6 \cdot \frac{E_{\text{gross}}}{\sqrt{N}} + \sum_k |E_k^{\text{fx}}| \cdot H_k^{\text{fx}} \right)$$

pri čemer:

i = indeks, ki označuje vse ločene pozicije v vrednostnih papirjih, blagu ali denarnih sredstvih na podlagi pogodbe, ki so posojene, prodane s pogodbo o ponovnem odkupu ali jih institucija da nasprotni stranki;

j = indeks, ki označuje vse ločene pozicije v vrednostnih papirjih, blagu ali denarnih sredstvih na podlagi pogodbe, ki so izposojene, kupljene s pogodbo o ponovni prodaji ali jih institucija ima;

k = indeks, ki označuje vse ločene valute, v katerih so denominirani vrednostni papirji, blago ali denarne pozicije na podlagi pogodbe;

E_i = vrednost izpostavljenosti dane pozicije i v vrednostnem papirju, blagu ali denarnih sredstvih, ki je posojena, prodana s pogodbo o ponovnem odkupu ali dana nasprotni stranki na podlagi pogodbe, ki bi se uporabljala, če ne bi bilo kreditnega zavarovanja, kadar institucije zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunajo v skladu s poglavjem 2 ali 3, kot je ustrezno;

C_j = vrednost dane pozicije j v vrednostnih papirjih, blagu ali denarnih sredstvih, ki je izposojena, kupljena s pogodbo o ponovni prodaji ali jo institucija ima na podlagi pogodbe;

E_k^{fx} = neto pozicija (pozitivna ali negativna) v dani valuti k , razen v valuti poravnave pogodbe, kot se izračuna v skladu z odstavkom 2, točka (b);

H_k^{fx} = prilagoditev za nestanovitnost zaradi valutnega tveganja za valuto k ;

E_{net} = neto izpostavljenost pogodbe, izračunana na naslednji način:

$$E_{net} = \left| \sum_{l=1}^N |E_l^{sec}| \cdot H_l^{sec} \right|$$

pri čemer:

l = indeks, ki označuje vse različne skupine istih vrednostnih papirjev in vse različne vrste istega blaga na podlagi pogodbe;

E_l^{sec} = neto pozicija (pozitivna ali negativna) v dani skupini vrednostnih papirjev l ali dani vrsti blaga l na podlagi pogodbe, izračunana v skladu z odstavkom 2, točka (a);

H_l^{sec} = prilagoditev za nestanovitnost, ki je ustrezna za dano skupino vrednostnih papirjev l ali dano vrsto blaga l, določena v skladu z odstavkom 2, točka (c); predznak H_l^{sec} se določi na naslednji način:

- (a) pozitiven predznak, kadar je skupina vrednostnih papirjev l posojena, prodana s pogodbo o ponovnem odkupu ali sklenjena na podoben način kot pogodba o posoji vrednostnih papirjev ali pogodba o začasni prodaji;
- (b) negativen predznak, kadar je skupina vrednostnih papirjev l izposojena, kupljena s pogodbo o ponovni prodaji ali sklenjena na podoben način kot pogodba o izposoji vrednostnih papirjev ali pogodba o začasnem odkupu;

N = skupno število različnih skupin istih vrednostnih papirjev in različnih vrst istega blaga na podlagi pogodbe; za namene tega izračuna se tiste skupine in vrste E_l^{sec} , za katere je $|E_l^{sec}|$ manj kot $\frac{1}{10} \max_l(|E_l^{sec}|)$, ne štejejo;

E_{gross} = bruto izpostavljenost pogodbe, izračunana na naslednji način:

$$E_{gross} = \sum_{l=1}^N |E_l^{sec}| \cdot |H_l^{sec}|;$$

(127) člen 221 se spremeni:

(a) odstavki 1, 2 in 3 se nadomestijo z naslednjim:

- „1. Za namen izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za posle financiranja z vrednostnimi papirji ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, razen poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti, zajetih v primerni okvirni pogodbi o pobotu, ki izpolnjuje zahteve iz poglavja 6, oddelek 7, lahko institucija, če izpolnjuje pogoje iz odstavka 2, izračuna popolnoma prilagojeno vrednost izpostavljenosti (E^*) pogodbe z uporabo pristopa notranjih modelov.
2. Institucija lahko uporabi pristop notranjih modelov, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) institucija uporablja ta pristop samo za izpostavljenosti, za katere se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunajo po pristopu IRB iz poglavja 3;
 - (b) instituciji je njen pristojni organ odobril dovoljenje za uporabo tega pristopa.

3. Institucija, ki uporablja pristop notranjih modelov, to stori za vse nasprotné stranke in vrednostne papirje, razen za nebistvene portfelje, za katere lahko uporabi pristop nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost iz člena 220.“;

(b) odstavek 8 se črta;

(128) v členu 222 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

- „3. Institucije določijo deležem vrednosti izpostavljenosti, ki so zavarovani s tržno vrednostjo primerne zavarovanja s premoženjem, utež tveganja, ki bi jo določile v skladu s poglavjem 2, če bi imela posojilna institucija neposredno izpostavljenost do instrumenta zavarovanja s premoženjem. V ta namen je vrednost izpostavljenosti zunajbilančne postavke iz Priloge I 100 % vrednosti te postavke in ne vrednosti izpostavljenosti iz člena 111(2).“;

(129) člen 223 se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Za namen izračuna E v odstavku 3 velja naslednje:

- (a) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti po standardiziranem pristopu, je vrednost izpostavljenosti zunajbilančne postavke iz Priloge I 100 % vrednosti te postavke in ne vrednosti izpostavljenosti iz člena 111(2);
- (b) za zunajbilančne postavke, ki niso izvedeni finančni instrumenti, obravnavane po pristopu IRB, institucije vrednosti izpostavljenosti izračunajo z uporabo CCF v višini 100 % in ne z uporabo SA-CCF ali IRB-CCF iz člena 166(8), (8a) in (8b).“;

(b) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Institucije izračunajo prilagoditve za nestanovitnost z uporabo pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost iz členov 224 do 227.“;

(130) v členu 224, odstavek 1, se razpredelnice 1 do 4 nadomestijo z naslednjim:

„Razpredelnica 1

Stopnja kreditne kakovosti, s katero je povezana bonitetna ocena dolžniških vrednostnih papirjev	Preostala zapadlost (m), izražena v letih	Prilagoditve za nestanovitnost za dolžniške vrednostne papirje, ki jih izdajo subjekti, kot je navedeno v členu 197(1), točka (b)			Prilagoditve za nestanovitnost za dolžniške vrednostne papirje, ki jih izdajo subjekti, kot je navedeno v členu 197(1), točki (c) in (d)			Prilagoditve za nestanovitnost za pozicije v listinjenju, ki izpolnjujejo merila iz člena 197(1), točka (h)		
		20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)
1	$m \leq 1$	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
	$1 < m \leq 3$	2,828	2	1,414	4,243	3	2,121	11,314	8	5,657
	$3 < m \leq 5$	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	$5 < m \leq 10$	5,657	4	2,828	8,485	6	4,243	22,627	16	11,314
	$m > 10$	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485	22,627	16	11,314
2 do 3	$m \leq 1$	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	$1 < m \leq 3$	4,243	3	2,121	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485
	$3 < m \leq 5$	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	$5 < m \leq 10$	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,941	24	16,971
	$m > 10$	8,485	6	4,243	28,284	20	14,142	33,941	24	16,971
4	vse	21,213	15	10,607	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno

Razpredelnica 2

Stopnja kreditne kakovosti, s katero je povezana bonitetna ocena kratkoročnih dolžniških vrednostnih papirjev	Preostala zapadlost (m), izražena v letih	Prilagoditve za nestanovitnost za dolžniške vrednostne papirje s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami, ki jih izdajo subjekti, kot je navedeno v členu 197(1), točka (b)			Prilagoditve za nestanovitnost za dolžniške vrednostne papirje s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami, ki jih izdajo subjekti, kot je navedeno v členu 197(1), točki (c) in (d)			Prilagoditve za nestanovitnost za pozicije v listinjenju s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami, ki izpolnjujejo merila iz člena 197(1), točka (h)		
		20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)
1		0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
2 do 3		1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

Razpredelnica 3

Druge vrste zavarovanja s premoženjem ali izpostavljenosti

	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)
Lastniški finančni instrumenti vključeni v glavni borzni indeks, zamenljive obveznice vključene v glavni borzni indeks	28,284	20	14,142
Drugi lastniški finančni instrumenti ali zamenljive obveznice, uvrščeni na priznani borzi	42,426	30	21,213
Denar	0	0	0
Naložbeno zlato	28,284	20	14,142

Razpredelnica 4

Prilagoditev za nestanovitnost za valutno neusklajenost (H_{fx})

20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)
11,314	8	5,657

“.

”

(131) člen 225 se črta;

(132) člen 226 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 226

Povečanje prilagoditev za nestanovitnost v okviru razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

Prilagoditve za nestanovitnost iz člena 224 so prilagoditve za nestanovitnost, ki jih uporablja institucija v primeru dnevnega prevrednotenja. Če je pogostnost prevrednotenja manjša kot enkrat dnevno, institucije uporabijo večje prilagoditve za nestanovitnost. Izračunajo jih tako, da se prilagoditve za nestanovitnost na podlagi dnevnega prevrednotenja povečajo z uporabo naslednje formule kvadratnega korena časa:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

pri čemer:

H = prilagoditev za nestanovitnost, ki jo je treba uporabiti;

H_M = prilagoditev za nestanovitnost v primeru dnevnega prevrednotenja;

N_R = dejansko število delovnih dni med prevrednotenji;

T_M = obdobje unovčenja za zadevno vrsto posla.“;

(133) v členu 227 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije, ki uporabljajo pristop nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost iz člena 224, lahko za repo posle in posle posoje ali izposoje vrednostnih papirjev uporabijo prilagoditev za nestanovitnost v višini 0 % namesto prilagoditev za nestanovitnost, izračunanih na podlagi členov 224 in 226, če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 2, točke (a) do (h), tega člena. Institucije, ki uporabljajo pristop notranjih modelov iz člena 221, obravnave iz tega člena ne uporabljajo.“;

(134) člen 228 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 228

Izračunavanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu z razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem za izpostavljenosti, obravnavane po standardiziranem pristopu

„Po standardiziranem pristopu institucija uporabi E^* , kakor je izračunan v skladu s členom 223(5), kot vrednost izpostavljenosti za namene člena 113. V primeru zunajbilančnih postavk iz Priloge I institucija uporabi E^* kot vrednost, ki se pomnoži z odstotki, navedenimi v členu 111(2), da se pridobi vrednost izpostavljenosti.“;

(135) člen 229 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Načela vrednotenja za primerno zavarovanje s premoženjem razen zavarovanja s finančnim premoženjem“;

(b) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Vrednotenje nepremičnin izpolnjuje vse naslednje zahteve:

(a) vrednost oceni neodvisni cenilec, ki ima potrebne kvalifikacije, znanje, in izkušnje za izvedbo vrednotenja, in sicer neodvisno od postopka institucije za pridobitev hipoteke, obdelavo kreditov in odločanje o kreditu;

- (b) vrednost se oceni na podlagi preudarno konservativnih meril vrednotenja, ki izpolnjujejo vse naslednje zahteve:
 - (i) vrednost ne vključuje pričakovanj o zvišanju cen;
 - (ii) vrednost se prilagodi tako, da se upošteva možnost, da bi bila trenutna tržna cena znatno višja od vrednosti, ki bi bila vzdržna v času trajanja kredita;
- (c) vrednost se pregledno in jasno dokumentira;
- (d) vrednost ni višja od tržne vrednosti nepremičnine, če je takšno tržno vrednost mogoče določiti;
- (e) kadar se nepremičnina prevrednoti, njena vrednost ne presega povprečne vrednosti, izmerjene zanjo ali za primerljivo nepremičnino v zadnjih šestih letih za stanovanjsko nepremičnino ali zadnjih osmih letih za poslovno nepremičnino, ali vrednosti ob odobritvi kredita, kar od tega je višje.

Za namen izračuna povprečne vrednosti institucije uporabijo povprečje vrednosti nepremičnin, ugotovljenih v enakih intervalih, referenčno obdobje pa vključuje vsaj tri podatkovne točke.

Za namen izračuna povprečne vrednosti lahko institucije uporabijo rezultate spremljanja vrednosti nepremičnin v skladu s členom 208(3). Vrednost nepremičnine lahko preseže to povprečno vrednost ali vrednost ob odobritvi kredita, kot je ustrezno, v primeru sprememb nepremičnine, ki nedvoumno povečajo njeno vrednost, kot so izboljšanje energetske učinkovitosti ali izboljšanje odpornosti na, zaščite pred in prilagajanja fizičnim tveganjem stavbe ali stanovanjske enote. Vrednost nepremičnine se ne prevrednoti navzgor, če institucije nimajo dovolj podatkov za izračun povprečne vrednosti, razen če se vrednost poveča na podlagi sprememb, ki nedvoumno povečajo vrednost nepremičnine.

Pri vrednotenju nepremičnine se upoštevajo kakršne koli predhodne terjatve iz naslova lastništva nepremičnine, razen če je katera od teh terjatev upoštevana pri izračunu bruto zneska izpostavljenosti na podlagi člena 124(6), točka (c), ali zmanjšanju zneska 55 % vrednosti nepremičnine na podlagi člena 125(1) ali člena 126(1), in, kadar je ustrezno, rezultati spremljanja, zahtevanega na podlagi člena 208(3).“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za opredelitev meril in dejavnikov, ki jih je treba upoštevati pri oceni izraza, primerljiva nepremičnina“, kot je navedeno v odstavku 1, točka (e).

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do ...
[36 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(136) člen 230 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 230

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za izpostavljenosti s primernim stvarnim kreditnim zavarovanjem po pristopu IRB

1. Po pristopu IRB institucije, razen za izpostavljenosti, ki spadajo na področje uporabe člena 220, uporabijo efektivno LGD (LGD*) kot LGD za namene poglavja 3 za priznanje stvarnega kreditnega zavarovanja, primerne na podlagi tega poglavja. Institucije izračunajo LGD*, kakor sledi:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_S \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

pri čemer:

E = vrednost izpostavljenosti pred upoštevanjem učinka stvarnega kreditnega zavarovanja; za izpostavljenost, zavarovano s finančnim premoženjem, ki je primerno v skladu s tem poglavjem, se ta znesek izračuna v skladu s členom 223(3); v primeru posojenih ali danih vrednostnih papirjev je ta znesek enak posojenim denarnim sredstvom ali posojenim ali danim vrednostnim papirjem; za posojene ali dane vrednostne papirje se vrednost izpostavljenosti poveča z uporabo prilagoditve za nestanovitnost (H_E) v skladu s členi 223 do 227;

E_S = trenutna vrednost stvarnega kreditnega zavarovanja, prejetega po uporabi prilagoditve za nestanovitnost, ki se uporablja za to vrsto stvarnega kreditnega zavarovanja (H_C), in uporabi prilagoditve za nestanovitnost za valutne neusklajenosti (H_{FX}) med izpostavljenostjo in stvarnim kreditnim zavarovanjem v skladu z odstavkoma 2 in 3; E_S se navzgor omeji pri naslednji vrednosti: $E \cdot (1 + H_E)$;

$$E_U = E \cdot (1 + H_E) - E_S;$$

LGD_U = veljavna LGD za nezavarovano izpostavljenost, kot je določeno v členu 161(1);

LGD_S = veljavna LGD za izpostavljenosti, zavarovane z vrsto primerne FCP, ki se uporablja v poslu, kot je določeno v odstavku 2, razpredelnica 1.

2. V razpredelnici 1 so določene vrednosti LGD_s in H_c, ki se uporabljajo v formuli iz odstavka 1.

Razpredelnica 1

Vrsta FCP	LGD _s	Prilagoditev za nestanovitnost (H _c)
Zavarovanje s finančnim premoženjem	0 %	Prilagoditev za nestanovitnost H _c , določena v členih 224 do 227
Denarne terjatve	20 %	40 %
Stanovanjske in poslovne nepremičnine	20 %	40 %
Zavarovanje z drugim stvarnim premoženjem	25 %	40 %
FCP, ki ni primerno zavarovanje	ni relevantno	100 %

3. Kadar je primerno stvarno kreditno zavarovanje denominirano v valuti, ki ni valuta izpostavljenosti, je prilagoditev za nestanovitnost za valutno neusklajenost (H_{fx}) enaka tisti, ki se uporablja na podlagi členov 224 do 227.

4. Institucije lahko namesto obravnave iz odstavkov 1 in 2 tega člena ter v skladu s členom 124(9) uporabljajo utež tveganja 50 % za del izpostavljenosti, ki je znotraj omejitev, določenih v členu 125(1), prvi pododstavek, in členu 126(1), prvi pododstavek, polno zavarovan s stanovanjsko ali poslovno nepremičnino, ki se nahaja na ozemlju države članice, če so izpolnjeni vsi pogoji iz člena 199(3) ali (4).
5. Institucije za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za izpostavljenosti, za katere uporabljajo pristop IRB in ki spadajo na področje uporabe člena 220, uporabijo E* v skladu s členom 220(4), za nezavarovane izpostavljenosti pa uporabijo LGD, kot je določeno v členu 161(1), točke (a), (aa) in (b).“;

(137) člen 231 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 231

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v primeru skupin primerne stvarnega kreditnega zavarovanja za izpostavljenost, ki se obravnava po pristopu IRB

Institucije, ki so pridobile več vrst stvarnega kreditnega zavarovanja, lahko za izpostavljenosti, obravnavane po pristopu IRB, postopno uporabijo formulo iz člena 230 za vsako posamezno vrsto zavarovanja s premoženjem. V ta namen navedene institucije po vsakem koraku priznanja posamezne vrste FCP preostalo vrednost nezavarovane izpostavljenosti (E_U) zmanjšajo za prilagojeno vrednost zavarovanja s premoženjem ($E_{S,i}$), priznanega v tem koraku. V skladu s členom 230(1) se skupna E_S po vseh vrstah stvarnega kreditnega zavarovanja omeji na vrednost $E \cdot (1 + H_E)$, kar privede do naslednje formule:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + \sum_i LGD_{S,i} \cdot \frac{E_{S,i}}{E \cdot (1 + H_E)}$$

pri čemer:

$LGD_{S,i} = LGD$, ki se uporablja za FCP i , kot je določeno v členu 230(2);

$E_{S,i}$ = trenutna vrednost FCP i , prejetega po uporabi prilagoditve za nestanovitnost, ki se uporablja za vrsto FCP (H_c) na podlagi člena 230(2).“;

(138) člen 232 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim

„1. Če so izpolnjeni pogoji iz člena 212(1), se lahko bančne vloge ali denarju podobni instrumenti, ki so pri tretji instituciji na podlagi neskrbniške pogodbene osnove in so zastavljeni posojilni instituciji, obravnavajo kot jamstvo, ki ga zagotovi tretja institucija.“;

(b) v odstavek 3 se vstavi naslednja točka:

„(ba) utež tveganja 52,5 %, če je nadrejeni nezavarovani izpostavljenosti do podjetja, ki daje življenjsko zavarovanje, dodeljena utež tveganja 75 %“;

(139) v členu 233 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Institucije pri prilagoditvah za nestanovitnost zaradi morebitne valutne neusklajenosti upoštevajo obdobje unovčenja 10 delovnih dni z dnevnim prevrednotenjem ter take prilagoditve izračunajo po pristopu nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost, kakor je določeno v členu 224. Institucije povečajo prilagoditve za nestanovitnost v skladu s členom 226.“;

(140) člen 235 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti po pristopu substitucije, kadar se izpostavljenost, zavarovana z jamstvom obravnava po standardiziranem pristopu“;

(b) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije za namene člena 113(3) izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti, zavarovane z osebnim kreditnim zavarovanjem, za katere te institucije uporabljajo standardizirani pristop, ne glede na obravnavo primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, v skladu z naslednjo formulo:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

pri čemer velja:

E = vrednost izpostavljenosti, izračunana v skladu s členom 111; v ta namen je vrednost izpostavljenosti zunajbilančne postavke iz Priloge I 100 % vrednosti take izpostavljenosti in ne vrednost izpostavljenosti iz člena 111(2);

G_A = vrednost kreditnega zavarovanja, prilagojena za valutno tveganje (G^*), izračunana na podlagi člena 233(3), in dodatno prilagojena za morebitno neusklajenost zapadlosti, kakor je določeno v oddelku 5 tega poglavja;

r = utež tveganja za izpostavljenosti do dolžnika, kakor je določeno v poglavju 2;

g = utež tveganja, ki se uporablja za neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja, kot je določeno v poglavju 2.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Institucije lahko ugodnejšo obravnavo iz člena 114(4) in (7) razširijo na izpostavljenosti ali dele izpostavljenosti, za katere jamči enota centralne ravni države ali centralna banka, kot da bi bile te izpostavljenosti neposredne izpostavljenosti do enot centralne ravni države ali centralne banke, če so za takšne neposredne izpostavljenosti izpolnjeni pogoji iz člena 114(4) ali (7), kot je ustrezno.“;

(141) vstavi se naslednji člen:

„Člen 235a

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub po pristopu substitucije, kadar se izpostavljenost, zavarovana z jamstvom, obravnava po pristopu IRB in se primerljiva neposredna izpostavljenost do dajalca zavarovanja obravnava po standardiziranem pristopu

1. Za izpostavljenosti, zavarovane z osebnim kreditnim zavarovanjem, za katere institucija uporablja pristop IRB iz poglavja 3, in kadar se primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja obravnavajo po standardiziranem pristopu, institucije izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu z naslednjo formulo:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

pri čemer velja:

E = vrednost izpostavljenosti, določena v skladu s poglavjem 3, oddelek 5; v ta namen institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti za zunajbilančne postavke, ki niso izvedeni finančni instrumenti in se obravnavajo po pristopu IRB, z uporabo CCF v višini 100 % in ne z uporabo SA-CCF ali IRB-CCF iz člena 166(8), (8a) in (8b);

G_A = vrednost kreditnega zavarovanja, prilagojena za valutno tveganje (G^*),
izračunana v skladu s členom 233(3), in dodatno prilagojena za morebitno
neusklajenost zapadlosti, kakor je določeno v oddelku 5 tega poglavja;

r = utež tveganja za izpostavljenosti do dolžnika, kakor je določeno v poglavju 3;

g = utež tveganja, ki se uporablja za neposredno izpostavljenost do dajalca
zavarovanja, kot je določeno v poglavju 2.

2. Kadar je vrednost kreditnega zavarovanja (G_A) nižja od vrednosti izpostavljenosti (E), lahko institucije uporabijo formulo iz odstavka 1 samo, kadar sta zavarovani in nezavarovani del izpostavljenosti z vidika nadrejenosti enakovredna.
3. Institucije lahko ugodnejšo obravnavo iz člena 114(4) in (7) razširijo na izpostavljenosti ali dele izpostavljenosti, za katere jamči enota centralne ravni države ali centralna banka, kot da bi bile te izpostavljenosti neposredne izpostavljenosti do enot centralne ravni države ali centralne banke, če so za takšne neposredne izpostavljenosti izpolnjeni pogoji iz člena 114(4) ali (7), kot je ustrezno.
4. Znesek pričakovane izgube za kriti del vrednosti izpostavljenosti je enak nič.

5. Za vse nekritične dele vrednosti izpostavljenosti (E) institucije uporabijo utež tveganja in pričakovano izgubo, ki ustrežata osnovni izpostavljenosti. Za izračun iz člena 159 institucije nekritičnemu delu vrednosti izpostavljenosti dodelijo vse splošne ali posebne popravke zaradi kreditnega tveganja ali dodatne prilagoditve vrednosti v skladu s členom 34, ki se nanašajo na postavke iz netrgovalne knjige institucije, ali druga zmanjšanja kapitala v zvezi z izpostavljenostjo, ki niso odbitki v skladu s členom 36(1), točka (m).“;

(142) člen 236 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 236

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub po pristopu substitucije, kadar se izpostavljenost, zavarovana z jamstvom, obravnava po pristopu IRB brez uporabe lastnih ocen LGD in se primerljiva neposredna izpostavljenost do dajalca zavarovanja obravnava po pristopu IRB

1. Za izpostavljenost zavarovano z osebnim kreditnim zavarovanjem, za katero institucija uporablja pristop IRB iz poglavja 3, vendar brez uporabe lastnih ocen LGD, in kadar se primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja obravnavajo po pristopu IRB iz poglavja 3, institucija določi kritični del izpostavljenosti kot nižjo od vrednosti izpostavljenosti (E) in prilagojene vrednosti osebnega kreditnega zavarovanja (G_A).

- 1a. Institucije, ki za primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja uporabljajo pristop IRB z uporabo lastnih ocen PD, izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti in znesek pričakovane izgube za kriti del vrednosti izpostavljenosti z uporabo PD dajalca zavarovanja in LGD, ki se uporablja za primerljivo neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja iz člena 161(1), v skladu z odstavkom 1b tega člena. Za podrejene izpostavljenosti in nepodrejeno osebno kreditno zavarovanje je LGD, ki jo institucije uporabijo za kriti del vrednosti izpostavljenosti, LGD, povezana z nadrejenimi terjatvami, institucije pa lahko upoštevajo katero koli stvarno kreditno zavarovanje, ki zavaruje osebno kreditno zavarovanje v skladu s tem poglavjem.
- 1b. Institucije izračunajo utež tveganja in pričakovano izgubo, ki se uporabljata za kriti del osnovne izpostavljenosti, z uporabo PD, LGD iz odstavka 1a tega člena in iste formule za utež tveganja, kot se uporabljajo za primerljivo neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja, in, kadar je ustrezno, uporabijo zapadlost (M), ki se nanaša na osnovno izpostavljenost, izračunano v skladu s členom 162.
- 1c. Institucije, ki za primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja uporabljajo pristop IRB z uporabo metode iz člena 153(5), za kriti del izpostavljenosti uporabijo utež tveganja in pričakovano izgubo, ki ustrezata tistim iz členov 153(5) in 158(6).

- 1d. Ne glede na odstavek 1c tega člena institucije, ki za izpostavljenosti, zavarovane z jamstvom, uporabljajo pristop IRB z uporabo metode iz člena 153(5), izračunajo utež tveganja in pričakovano izgubo za kriti del izpostavljenosti, z uporabo PD, LGD, ki se uporablja za primerljivo neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja iz člena 161(1), v skladu z odstavkom 1b tega člena in iste formule za utež tveganja, kot se uporabljajo za primerljivo neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja, in, kadar je ustrezno, uporabijo zapadlost (M) osnovne izpostavljenosti, izračunano v skladu s členom 162. Za podrejene izpostavljenosti in nepodrejeno osebno kreditno zavarovanje je LGD, ki jo institucije uporabijo za kriti del vrednosti izpostavljenosti, LGD, povezana z nadrejenimi terjatvami, institucije pa lahko upoštevajo katero koli stvarno kreditno zavarovanje, ki zavaruje osebno kreditno zavarovanje v skladu s tem poglavjem.
2. Za vsak nekriti del vrednosti izpostavljenosti (E) institucije uporabijo utež tveganja in pričakovano izgubo, ki ustrežata osnovni izpostavljenosti. Za izračun iz člena 159 institucije nekritemu delu vrednosti izpostavljenosti dodelijo vse splošne ali posebne popravke zaradi kreditnega tveganja ali dodatne prilagoditve vrednosti v skladu s členom 34, ki se nanašajo na postavke iz netrgovalne knjige institucije, ali druga zmanjšanja kapitala v zvezi z izpostavljenostjo, ki niso odbitki v skladu s členom 36(1), točka (m).

3. Za namene tega člena je (G_A) znesek kreditnega zavarovanja, prilagojen za valutno tveganje (G^*), izračunan na podlagi člena 233(3), dodatno prilagojen za morebitno neusklajenost zapadlosti, kakor je določeno v oddelku 5 tega poglavja. Vrednost izpostavljenosti (E) je vrednost izpostavljenosti, določena v skladu s poglavjem 3, oddelek 5. Institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti za zunajbilančne postavke, ki niso izvedeni finančni instrumenti, in se obravnavajo po pristopu IRB, z uporabo CCF v višini 100 % in ne z SA-CCF ali IRB-CCF iz člena 166(8), (8a) in (8b).“;

(143) vstavi se naslednji člen:

„Člen 236a

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub po pristopu substitucije, kjer se zajamčena izpostavljenost obravnava po pristopu IRB z uporabo lastnih ocen LGD in se primerljiva neposredna izpostavljenost do dajalca zavarovanja obravnava po pristopu IRB

1. Za izpostavljenost z osebnim kreditnim zavarovanjem, za katero institucija uporablja pristop IRB iz poglavja 3 z uporabo lastnih ocen LGD, in kadar se primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja obravnavajo po pristopu IRB iz poglavja 3, vendar brez uporabe lastnih ocen LGD, institucija določi kriti del izpostavljenosti kot nižjo od vrednosti izpostavljenosti (E) in prilagojene vrednosti osebnega kreditnega zavarovanja (G_A), ki se izračuna v skladu s členom 235a(1). Institucija izračuna znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti in znesek pričakovane izgube za kriti del osnovne izpostavljenosti z uporabo PD, LGD in iste formule za utež tveganja, kot so tiste, ki se uporabljajo za primerljivo neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja, in, kadar je ustrezno, uporabi zapadlost (M), ki se nanaša na osnovno izpostavljenost, izračunano v skladu s členom 162.
2. Institucije, ki uporabljajo pristop IRB iz poglavja 3, vendar brez uporabe lastnih ocen LGD za primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, določijo LGD v skladu s členom 161(1). Za podrejene izpostavljenosti in nepodrejeno osebno kreditno zavarovanje je LGD, ki jo institucije uporabijo za kriti del vrednosti izpostavljenosti, LGD, povezana z nadrejenimi terjatvami, institucije pa lahko upoštevajo katero koli stvarno kreditno zavarovanje, ki zavaruje osebno kreditno zavarovanje v skladu s tem poglavjem.

3. Institucije, ki uporabljajo pristop IRB iz poglavja 3 z uporabo lastnih ocen LGD za primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, izračunajo utež tveganja in pričakovano izgubo za kriti del osnovne izpostavljenosti, z uporabo PD, LGD in iste formule za utež tveganja, kot so tiste, ki se uporabljajo za primerljivo neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja, in, kadar je ustrezno, uporabijo zapadlost (M), ki se nanaša na osnovno izpostavljenost, izračunano v skladu s členom 162.
4. Institucije, ki za primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja uporabljajo pristop IRB z uporabo metode iz člena 153(5), za kriti del izpostavljenosti uporabijo utež tveganja in pričakovano izgubo, ki se uporabljata za kriti del izpostavljenosti in ki ustrezata tistim iz členov 153(5) in 158(6).
5. Za vse nekritične dele vrednosti izpostavljenosti (E) institucije uporabijo utež tveganja in pričakovano izgubo, ki ustrezata osnovni izpostavljenosti. Za izračun iz člena 159 institucije nekritičnemu delu vrednosti izpostavljenosti dodelijo vse splošne ali posebne popravke zaradi kreditnega tveganja ali dodatne prilagoditve vrednosti v skladu s členom 34, ki se nanašajo na postavke iz netrgovalne knjige institucije, ali druga zmanjšanja kapitala v zvezi z izpostavljenostjo, ki niso odbitki v skladu s členom 36(1), točka (m).“;

(144) v delu 3, naslov II, poglavje 4, se črta oddelek 6;

(145) v členu 252, točka (b), se opredelitev RW^* nadomesti z naslednjim:

„ RW^* = zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 92(4), točka (a);“

(146) člen 273 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti za pogodbe iz Priloge II in za kreditne izvedene finančne instrumente, razen kreditnih izvedenih finančnih instrumentov iz odstavkov 3 in 5 tega člena, na podlagi ene od metod iz oddelkov 3 do 6 v skladu s tem členom.“;

(b) v odstavku 3 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) v skladu s členom 183, če je bilo dano dovoljenje v skladu s členom 143.“;

(147) v členu 273a se odstavek 3 spremeni:

(a) v prvem pododstavku se točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) absolutna vrednost združene dolge pozicije se sešteje z absolutno vrednostjo združene kratke pozicije.“;

- (b) dodata se naslednja pododstavka:

„Za namene prvega pododstavka je pomen dolgih in kratkih pozicij enak kot v členu 94(3).

Za namene prvega pododstavka je vrednost združene dolge (kratke) pozicije enaka vsoti vrednosti posameznih dolgih (kratkih) pozicij, vključenih v izračun v skladu s točko (c).“;

- (148) člen 273b se spremeni:

- (a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Neizpolnjevanje pogojev za uporabo poenostavljenih metod za izračun vrednosti izpostavljenosti iz izvedenih finančnih instrumentov in poenostavljenega pristopa za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA“;

- (b) v odstavku 2 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Institucije prenehajo izračunavati vrednosti izpostavljenosti svojih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih v skladu z oddelkom 4 ali 5 in kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu s členom 385, kot je ustrezno, v roku treh mesecev od tega, ko nastopi nekaj od naslednjega:“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Institucije, ki so prenehale izračunavati vrednosti izpostavljenosti svojih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih v skladu z oddelkom 4 ali 5 in kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu s členom 385, kot je ustrezno, lahko začnejo vrednost izpostavljenosti svojih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih znova izračunavati na način iz oddelka 4 ali 5 in kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu s členom 385 le, če pristojnemu organu dokažejo, da so v enoletnem obdobju brez prekinitev izpolnjevale vse pogoje iz člena 273a(1) ali (2).“;

(149) člen 274 se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Kadar se za isti niz pobotov uporablja več dogovorov o vzdrževanju kritja ali kadar isti niz pobotov vključuje posle, ki so predmet dogovora o vzdrževanju kritja, in posle, ki niso predmet dogovora o vzdrževanju kritja, institucija izračuna svojo vrednost izpostavljenosti na naslednji način:

(a) institucija določi zadevne hipotetične nize podpobotov, sestavljene iz poslov, vključenih v niz pobotov, kot sledi:

(i) vsi posli, ki so predmet dogovora o vzdrževanju kritja in za katere velja enako obdobje kritja za tveganje, kot je določeno v skladu s členom 285(2) do (5), se razporedijo v isti niz podpobotov;

- (ii) vsi posli, ki niso predmet dogovora o vzdrževanju kritja, se dodelijo istemu nizu podpobotov, ki se razlikuje od niza podpobotov, določenega v skladu s točko (i) tega odstavka;
- (b) institucija izračuna nadomestitvene stroške niza pobotov v skladu s členom 275(2), pri čemer upošteva vse posle v nizu pobotov, ne glede na to, ali so ali niso predmet dogovora o vzdrževanju kritja, in uporabi vse naslednje:
 - (i) CMV se izračuna za vse posle v nizu pobotov, kar vključuje vse prejeto ali dano zavarovanje s premoženjem, pri čemer se pri izračunu CMV pobotajo pozitivne in negativne tržne vrednosti;
 - (ii) NICA, VM, TH in MTA, kadar je ustrezno, se izračunajo ločeno kot vsota med istimi vhodnimi podatki, ki se uporabljajo za vsak posamezen dogovor o vzdrževanju kritja v nizu pobotov;
- (c) institucija izračuna potencialno prihodnjo izpostavljenost niza pobotov iz člena 278 z uporabo vsega naslednjega:
 - (i) multiplikator iz člena 278(1) temelji na vhodnih podatkih CMV, NICA in VM, kot je primerno, v skladu s točko (b) tega odstavka;

(ii) $\sum_a AddOn^{(a)}$ se izračuna v skladu s členom 278, in sicer ločeno za vsak hipotetični niz podpobotov iz točke (a) tega odstavka.“;

(b) v odstavku 6 se dodajo naslednji pododstavki:

„Z odstopanjem od prvega pododstavka institucije nadomestijo navadno digitalno opcijo, katere izvršilna cena je enaka K , z ustrezno kombinacijo ovratnice dveh prodanih in kupljenih navadnih nakupnih ali prodajnih opcij, ki izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) obe opciji v kombinaciji ovratnice imata:

(i) enak datum zapadlosti in enako promptno ali terminsko ceno osnovnega instrumenta kot navadna digitalna opcija;

(ii) izvršilno ceno, ki je enaka $0,95 \cdot K$ oziroma $1,05 \cdot K$;

(b) kombinacija ovratnice natančno posnema izplačilo navadne digitalne opcije zunaj razpona med izvršilnima cenama iz točke (a).

Tveganost pozicije obeh opcij v kombinaciji ovratnice iz drugega pododstavka se izračuna ločeno v skladu s členom 279.“;

(150) v členu 276(1) se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) nestanovitnosti prilagojena vrednost katere koli vrste prejetega ali danega zavarovanja s premoženjem se izračuna v skladu s členom 223;”;

(151) v členu 277a(2) se doda naslednji pododstavek:

„Za namene prvega pododstavka, točka (a), tega odstavka institucije uvrstijo posle v ločen niz varovanj ustrezne kategorije tveganja na podlagi iste strukture niza varovanj, kot je določena v odstavku 1.“;

(152) člen 279a se spremeni:

(a) v odstavku 1, točka (a), se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„(a) za nakupne in prodajne opcije, ki dajejo kupcu pravico, da kupi ali proda osnovni instrument po pozitivni ceni na določen datum ali več datumov v prihodnosti, razen če so te opcije razporejene v kategorijo obrestnega tveganja ali blagovnega tveganja, institucije uporabijo naslednjo formulo:“;

(b) odstavek 3 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) formule, skladne z mednarodnim regulativnim razvojem, ki jih institucije uporabljajo za izračun nadzorniške delte nakupnih in prodajnih opcij, razporejenih v kategorijo obrestnega tveganja ali blagovnega tveganja, ob upoštevanju tržnih pogojev, v katerih so lahko obrestne mere ali cene blaga negativne, ter nadzorniške nestanovitnosti, ki je primerna za te formule;“;

(ii) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].“;

(153) člen 285 se spremeni:

(a) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Če institucija ni zmožna modelirati zavarovanja s premoženjem skupaj z izpostavljenostjo, v svojih izračunih vrednosti izpostavljenosti za izvedene finančne instrumente OTC ne prizna učinka zavarovanja s premoženjem, razen denarja v isti valuti, kot je sama izpostavljenost, razen če institucija uporablja prilagoditve za nestanovitnost v okviru standardov po pristopu nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost v skladu s poglavjem 4.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„7a. Če institucija ni zmožna modelirati zavarovanja s premoženjem skupaj z izpostavljenostjo, v svojih izračunih vrednosti izpostavljenosti za posle financiranja z vrednostnimi papirji ne prizna učinka zavarovanja s premoženjem, razen denarja v isti valuti, kot je sama izpostavljenost.“;

(154) v členu 291(5) se točka (f) nadomesti z naslednjim:

„(f) v kolikor izračun uporablja obstoječe izračune tržnega tveganja za kapitalske zahteve za tveganje neplačila, kakor je določeno v naslovu IV, poglavje 1a, oddelek 4 ali 5, ali za tveganje neplačila z uporabo notranjega modela za izračun tveganja neplačila, kakor je določeno v naslovu IV, poglavje 1b, oddelek 3, ki že zajemajo predpostavko LGD, se v formuli uporabi LGD 100 %.“;

(155) v delu 3 se naslov III nadomesti z naslednjim:

„NASLOV III

KAPITALSKA ZAHTEVA ZA OPERATIVNO TVEGANJE

POGLAVJE 1

Izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje

Člen 311a

Opredelitve pojmov

V tem naslovu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „dogodek operativnega tveganja“ pomeni vsak dogodek, povezan z operativnim tveganjem, ki povzroči izgubo ali več izgub, v enem ali več poslovnih letih;
- (2) „skupna bruto izguba“ pomeni vsoto vseh bruto izgub, povezanih z istim dogodkom operativnega tveganja v enem ali več poslovnih letih;
- (3) „skupna neto izguba“ pomeni vsoto vseh neto izgub, povezanih z istim dogodkom operativnega tveganja v enem ali več poslovnih letih;
- (4) „združene izgube“ pomeni vse operativne izgube, ki nastanejo zaradi skupnega sprožilnega dogodka ali temeljnega vzroka in bi jih lahko združili v en dogodek operativnega tveganja.

Člen 312

Kapitalska zahteva za operativno tveganje

Kapitalska zahteva za operativno tveganje je enaka komponenti kazalnika poslovanja, izračunana v skladu s členom 313.

Člen 313

Komponenta kazalnika poslovanja

Institucije svojo komponento kazalnika poslovanja izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

$$BIC = \begin{cases} 0,12 \cdot BI, & \text{kadar } BI \leq 1 \\ 0,12 + 0,15 \cdot (BI - 1), & \text{kadar } 1 < BI \leq 30 \\ 4,47 + 0,18 \cdot (BI - 30), & \text{kadar } BI > 30 \end{cases}$$

pri čemer velja:

BIC = komponenta kazalnika poslovanja;

BI = kazalnik poslovanja, izražen v milijardah EUR, izračunan v skladu s členom 314.

Člen 314

Kazalnik poslovanja

1. Institucije izračunajo svoj kazalnik poslovanja v skladu z naslednjo formulo:

$$BI = ILDC + SC + FC$$

pri čemer velja:

BI = kazalnik poslovanja, izražen v milijardah EUR;

ILDC = sestavina obresti, zakupov in dividend, izražena v milijardah EUR in izračunana v skladu z odstavkom 2;

SC = sestavina storitev, izražena v milijardah EUR in izračunana v skladu z odstavkom 5;

FC = finančna sestavina, izražena v milijardah EUR in izračunana v skladu z odstavkom 6.

2. Za namene odstavka 1 se sestavina obresti, zakupov in dividend izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$$ILDC = \min(IC, 0,0225 \cdot AC) + DC$$

pri čemer velja:

ILDC = sestavina obresti, zakupov in dividend;

IC = sestavina obresti, ki predstavlja prihodke institucije od obresti od vseh finančnih sredstev in druge prihodke od obresti, vključno s finančnimi prihodki iz finančnih najemov in prihodki iz poslovnih najemov ter dobički iz sredstev, ki so predmet najema, zmanjšanimi za odhodke institucije za obresti od vseh finančnih obveznosti in drugih odhodkov za obresti, vključno z odhodki za obresti iz finančnih in poslovnih najemov, amortizacijo in oslabitvijo ter izgubami iz sredstev, ki so predmet poslovnega najema izračunana kot letno povprečje absolutnih vrednosti razlik za zadnja tri poslovna leta;

AC = sestavina sredstev, ki je vsota skupnih bruto neodplačanih kreditov, drugih finančnih sredstev, obrestovanih vrednostnih papirjev, vključno z državnimi obveznicami, in zakupljenih sredstev institucije, izračunana kot letno povprečje za zadnja tri poslovna leta na podlagi zneskov ob koncu vsakega zadevnega poslovnega leta;

DC = sestavina dividend, ki je prihodek institucije od dividend iz naložb v delnice in sklade, ki niso konsolidirani v računovodskih izkazih institucije, vključno s prihodki od dividend iz nekonsolidiranih podrejenih družb, pridruženih podjetij in skupnih podvigov, izračunana kot letno povprečje za zadnja tri poslovna leta.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 lahko EU nadrejena institucija do 31. decembra 2027 konsolidacijskega nadzornika zaprosi za dovoljenje, da za vsako od svojih posameznih podrejenih institucij izračuna ločeno sestavino obresti, zakupov in dividend ter rezultat tega izračuna doda sestavini obresti, zakupov in dividend, izračunani na konsolidirani podlagi za druge subjekte v skupini, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) večino dejavnosti podrejenih družb predstavljajo dejavnosti bančništva na drobno ali komercialnega bančništva;
 - (b) znaten delež dejavnosti bančništva na drobno ali komercialnega bančništva podrejenih družb sestavljajo krediti z visoko PD;
 - (c) uporaba odstopanja zagotavlja ustrezno podlago za izračun kapitalske zahteve EU nadrejene institucije za operativno tveganje.

Ko je dovoljenje izdano, konsolidacijski nadzornik vsaki dve leti ponovno oceni dovoljenje in njegove pogoje.

Konsolidacijski nadzornik uradno obvesti EBA takoj, ko je tako dovoljenje izdano, potrjeno ali preklicano.

EBA do 31. decembra 2031 poroča Komisiji o uporabi in ustreznosti odstopanja iz prvega pododstavka, pri čemer upošteva zlasti zadevne specifične poslovne modele in ustreznost pripadajoče kapitalske zahteve za operativno tveganje. Na podlagi tega poročila in ob ustreznem upoštevanju povezanih mednarodno dogovorjenih standardov, ki jih razvije BCBS, Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi do 31. decembra 2032 predloži zakonodajni predlog.

4. Do 31. decembra 2027 ali dokler konsolidacijski nadzornik ne izda dovoljenja v skladu z odstavkom 3, kar nastopi prej, lahko EU nadrejena institucija, ki ji je bilo izdano dovoljenje, da za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje za svoji poslovni področji bančništva na drobno in komercialnega bančništva uporabi alternativni standardizirani pristop, potem ko je o tem obvestila svojega konsolidacijskega nadzornika, še naprej uporablja alternativni standardizirani pristop, kot je določeno v različici te uredbe, ki se uporablja ... [dan pred datumom začetka veljavnosti te uredbe o spremembi], za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje v zvezi z navedenima poslovnima področjema in v okviru obstoječega dovoljenja.

5. Za namene odstavka 1 se sestavina storitev izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$$SC = \max(OI, OE) + \max(FI, FE)$$

pri čemer velja:

SC = sestavina storitev;

OI = drugi poslovni prihodki, ki so letno povprečje prihodkov institucije iz rednih bančnih poslov za zadnja tri poslovna leta, ki niso vključeni v druge postavke kazalnika poslovanja, so pa podobne narave;

OE = drugi poslovni odhodki, ki so letno povprečje odhodkov in izgub institucije iz rednih bančnih poslov za zadnja tri poslovna leta, ki niso vključeni v druge postavke kazalnika poslovanja, vendar so podobne narave, in iz dogodkov operativnega tveganja;

FI = sestavina prihodkov iz provizij in opravnin, ki je letno povprečje prihodkov institucije iz naslova svetovanja in storitev za zadnja tri poslovna leta, vključno s prihodki, ki jih institucija prejme kot zunanji izvajalec finančnih storitev;

FE = sestavina odhodkov za provizije in opravnine, ki je letno povprečje odhodkov institucije za zadnja tri poslovna leta, plačanih za prejemanje svetovanja in storitev, vključno s provizijami za zunanje izvajanje, ki jih institucija plača za zagotavljanje finančnih storitev, vendar brez provizij za zunanje izvajanje, plačanih za opravljanje nefinančnih storitev.

Če ima institucionalna shema za zaščito vlog na voljo ustrezne in enotno določene sisteme za spremljanje in razvrstitev operativnih tveganj, lahko institucije, ki so članice institucionalne sheme za zaščito vlog in izpolnjujejo zahteve iz člena 113(7), na podlagi predhodnega dovoljenja pristojnega organa izračunajo sestavino storitev brez vključitve katerih koli prihodkov, prejetih od institucij, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog, ali odhodkov, plačanih tem institucijam. Vse izgube, ki izhajajo iz povezanih operativnih tveganj, vzajemno prevzemajo članice institucionalne sheme za zaščito vlog.

6. Za namene odstavka 1 se finančna sestavina izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$$FC = TC + BC$$

pri čemer velja:

FC = finančna sestavina;

TC = sestavina trgovalne knjige, ki je letno povprečje absolutnih vrednosti čistega dobička ali izgube, kot je ustrezno, v trgovalni knjigi institucije, kot je določeno v skladu z računovodskimi standardi ali v skladu z delom 3, naslov I, poglavje 3, za zadnja tri poslovna leta, vključno s trgovalnimi sredstvi in trgovalnimi obveznostmi, iz obračunavanja varovanja pred tveganjem in iz tečajnih razlik;

BC = sestavina bančne knjige, ki je letno povprečje absolutnih vrednosti čistega dobička ali izgube, kot je ustrezno, v netrgovalni knjigi institucije za zadnja tri poslovna leta, med drugim iz finančnih sredstev in obveznosti, merjenih po pošteni vrednosti prek poslovnega izida, iz obračunavanja varovanja pred tveganjem in tečajnih razlik, ter iz realiziranih dobičkov in izgub iz finančnih sredstev in obveznosti, ki niso merjeni po pošteni vrednosti prek poslovnega izida.

7. Institucije pri izračunu kazalnika poslovanja ne upoštevajo naslednjih elementov:
- (a) prihodkov in odhodkov iz zavarovalnega ali pozavarovalnega posla;
 - (b) plačanih premij in plačil, prejetih iz kupljenih zavarovalnih ali pozavarovalnih polic;
 - (c) administrativnih stroškov, vključno z odhodki za zaposlene, provizijami za zunanje izvajanje, plačanimi za zagotavljanje nefinančnih storitev, in drugih administrativnih stroškov;

- (d) izterjave administrativnih stroškov, vključno z izterjavo plačil v imenu strank;
 - (e) izdatkov za prostore in osnovna sredstva, razen če so ti stroški posledica dogodkov operativnega tveganja;
 - (f) amortizacije opredmetenih sredstev in amortizacije neopredmetenih sredstev, razen amortizacije, povezane s sredstvi poslovnega najema, ki se vključijo v stroške finančnega in poslovnega najema;
 - (g) rezervacij in odprave rezervacij, razen če se te rezervacije nanašajo na dogodke operativnega tveganja;
 - (h) odhodkov iz naslova delniškega kapitala, odkupljivega na zahtevo;
 - (i) oslabitev in odprave oslabitev;
 - (j) sprememb vrednosti dobrega imena, pripoznanih v poslovnem izidu;
 - (k) davka od dohodkov pravnih oseb.
8. Kadar institucija deluje manj kot tri leta, pri izračunu ustreznih sestavin svojega kazalnika poslovanja uporabi ocene prihodnjega poslovanja, če je to zadovoljivo za njen pristojni organ. Institucija začne podatke za pretekla obdobja uporabljati takoj, ko so ti podatki na razpolago.

9. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:
- (a) komponente kazalnika poslovanja in njihovo uporabo z oblikovanjem seznamov značilnih podpostavk, pri čemer upošteva mednarodne regulativne standarde in po potrebi bonitetno mejo, opredeljeno v delu 3, naslov I, poglavje 3;
 - (b) elemente, navedene v odstavku 7 tega člena.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ...
[18 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

10. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za opredelitev postavk kazalnika poslovanja tako, da se te postavke vzporedijo z ustreznimi poročevalskimi celicami iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2021/451^{*}, kadar je ustrezno.

EBA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do ...
[18 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 315

Prilagoditve kazalnika poslovanja

1. Institucije v izračun svojega poslovnega kazalnika vključijo postavke kazalnika poslovanja združenih ali prevzetih subjektov ali dejavnosti od trenutka združitve ali prevzema, kot je ustrezno, tako da zajamejo zadnja tri poslovna leta.
2. Institucije lahko pristojni organ zaprosijo za dovoljenje, da zneske, povezane z odsvojenimi subjekti ali dejavnostmi, izključijo iz kazalnika poslovanja.
3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:
 - (a) kako institucije določijo prilagoditve kazalnika poslovanja iz odstavkov 1 in 2;
 - (b) pogoje, pod katerimi lahko pristojni organi izdajo dovoljenje iz odstavka 2;
 - (c) čas prilagoditev iz odstavka 2.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ...
[18 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Poglavje 2

Zbiranje in upravljanje podatkov

Člen 316

Izračun letne izgube iz operativnega tveganja

1. Institucije s kazalnikom poslovanja, enakim ali večjim od 750 milijonov EUR, izračunajo svojo letno izgubo iz operativnega tveganja kot vsoto vseh neto izgub v danem poslovnem letu, izračunanih v skladu s členom 318(1), ki so enake ali presegajo prag za podatke o izgubah iz člena 319(1) ali (2).

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko pristojni organi institucijam s kazalnikom poslovanja, ki ne presega 1 milijarde EUR,odobrijo opustitev zahteve za izračun letne izgube iz operativnega tveganja, če je institucija pristojnemu organu zadovoljivo dokazala, da bi uporaba prvega pododstavka za institucijo pomenila pretirano breme.

2. Za namene odstavka 1 je zadevni kazalnik poslovanja najvišja izmed vrednost kazalnika poslovanja, ki jih je institucija sporočila za zadnjih osem referenčnih datumov poročanja. Institucija, ki še ni sporočila svojega kazalnika poslovanja, uporabi svoj zadnji kazalnik poslovanja.
3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoj, pretiranega bremena‘ za namene odstavka 1.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ...
[18 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 317

Nabor podatkov o izgubah

1. Institucije, ki izračunavajo letno izgubo iz operativnega tveganja v skladu s členom 316(1), imajo vzpostavljene ureditve, procese in mehanizme za oblikovanje in redno posodabljanje nabora podatkov o izgubah, v katerem se za vsak evidentirani dogodek operativnega tveganja zberejo zneski bruto izgube, povračila, ki ne izhajajo iz zavarovanja, povračila iz zavarovanja, referenčni datumi in združene izgube, vključno s tistimi, ki izhajajo iz dogodkov kršitve.

2. Nabor podatkov o izgubah institucije zajema vse dogodke operativnega tveganja, ki izhajajo iz vseh subjektov, ki so vključeni v obseg konsolidacije na podlagi dela 1, naslov II, poglavje 2.
3. Za namene odstavka 1 institucije:
 - (a) v nabor podatkov o izgubah vključijo vsak dogodek operativnega tveganja, zabeležen v enem ali več poslovnih letih;
 - (b) uporabijo datum računovodskega obračunavanja za vključitev izgub, povezanih z dogodki operativnega tveganja, v nabor podatkov o izgubah;
 - (c) razporedijo izgube in povračila, povezana z enim dogodkom operativnega tveganja ali povezanimi dogodki operativnega tveganja v daljšem obdobju, ki so knjižene na konte skozi več let, v ustrezna poslovna leta nabora podatkov o izgubah v skladu z njihovo računovodsko obravnavo.
4. Institucije zbirajo tudi:
 - (a) informacije o referenčnih datumih dogodkov operativnega tveganja, vključno z:
 - (i) datumom, ko se je dogodek operativnega tveganja zgodil ali se je prvič začel (datum nastopa dogodka), kadar je na voljo;
 - (ii) datumom, ko je institucija izvedela za dogodek operativnega tveganja (datum odkritja dogodka);

- (iii) datumom ali datumi, ko dogodek operativnega tveganja povzroči izgubo oziroma rezervo ali rezervacijo za izgubo, pripoznano v izkazu poslovnega izida institucije (datum obračunavanja);
- (b) informacije o katerih koli povračilih bruto zneskov izgube in opisne informacije o dejavnikih ali vzrokih dogodkov izgube.

Raven podrobnosti opisnih informacij je sorazmerna z velikostjo bruto zneska izgube.

5. Institucija v nabor podatkov o izgubah ne vključi dogodkov operativnega tveganja, povezanih s kreditnim tveganjem, ki se upoštevajo v znesku tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje. Dogodki operativnega tveganja, ki so povezani s kreditnim tveganjem, vendar se ne upoštevajo v znesku tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje, se vključijo v nabor podatkov o izgubah.
6. Dogodki operativnega tveganja, povezani s tržnim tveganjem, se obravnavajo kot operativno tveganje in se vključijo v nabor podatkov o izgubah.
7. Institucija mora biti sposobna na zahtevo pristojnega organa svoje pretekle notranje podatke o izgubah razporedi glede na vrsto dogodka.

8. Institucije za namene tega člena zagotovijo zanesljivost, stabilnost in učinkovitost svojih informacijskih sistemov in infrastrukture, potrebnih za vzdrževanje in posodabljanje nabora podatkov o izgubah, zlasti tako, da zagotovijo vse naslednje:
- (a) njihovi informacijski sistemi in infrastruktura so zanesljivi in odporni, ta zanesljivost in odpornost pa se lahko stalno ohranjata;
 - (b) za njihove informacijske sisteme in infrastrukturo obstajajo procesi upravljanja konfiguracije, upravljanja sprememb in upravljanja izdaj;
 - (c) če institucija dele vzdrževanja svojih informacijskih sistemov in infrastrukture odda v zunanje izvajanje, zagotovi zanesljivost, stabilnost in učinkovitost informacijskih sistemov in infrastrukture, tako da zagotovi vsaj naslednje:
 - (i) da so njeni informacijski sistemi in infrastruktura zanesljivi in odporni ter da se zanesljivost in odpornost lahko stalno ohranjata;
 - (ii) da je postopek načrtovanja, oblikovanja, testiranja in uvajanja informacijskih sistemov in infrastrukture zanesljiv in ustrezen, kar zadeva vodenje projektov, upravljanje tveganj, upravljanje, inženiring, zagotavljanje kakovosti in načrtovanje preskusov, modeliranje in razvoj sistemov, zagotavljanje kakovosti pri vseh dejavnostih, vključno s pregledi kode ter po potrebi preverjanjem kode, ter testiranje, vključno s sprejemanjem s strani uporabnikov;

- (iii) da za njene informacijske sisteme in infrastrukturo obstajajo procesi upravljanja konfiguracije, upravljanja sprememb in upravljanja izdaj;
- (iv) da postopek načrtovanja, oblikovanja, testiranja in uvajanja informacijskih sistemov in infrastrukture in kriznih načrtov odobri upravljalni organ ali višje vodstvo institucije ter da sta upravljalni organ in višje vodstvo redno obveščena o učinkovitosti informacijskih sistemov in infrastrukture.

9. Za namene odstavka 7 EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi taksonomijo za operativno tveganje, ki bo skladna z mednarodnimi standardi in metodologijo za razvrščanje dogodkov izgube, vključenih v nabor podatkov o izgubah, na podlagi te taksonomije za operativno tveganje.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ...
[18 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

10. Za namene odstavka 8 EBA izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, v katerih pojasni tehnične elemente, potrebne za zagotovitev zanesljivosti, stabilnosti in učinkovitosti ureditev upravljanja za ohranitev nabora podatkov o izgubah, s posebnim poudarkom na informacijskih sistemih in infrastrukturi.

Člen 318

Izračun neto izgube in bruto izgube

1. Institucije za namene člena 316(1) za vsak dogodek operativnega tveganja izračunajo neto izgubo, kot sledi:

$$\text{neto izguba} = \text{bruto izguba} - \text{povračilo}$$

pri čemer velja:

bruto izguba = izguba, povezana z dogodkom operativnega tveganja, pred povračilom katere koli vrste;

povračilo = eden ali več neodvisnih dogodkov, povezanih s prvotnim dogodkom operativnega tveganja, ki so časovno ločeni, s katerimi so od tretje osebe prejeta sredstva ali prilivi ekonomske koristi.

Institucije redno vzdržujejo posodobljen izračun neto izgube za vsak posamezen dogodek operativnega tveganja. V ta namen institucije posodobijo izračun neto izgube na podlagi ugotovljenih ali ocenjenih variacij bruto izgube in povračila za vsako od zadnjih desetih poslovnih let. Če se v več poslovnih letih znotraj tega desetletnega obdobja ugotovijo izgube, povezane z istim dogodkom operativnega tveganja, institucija izračunava in posodablja:

- (a) neto izgubo, bruto izgubo in povračila za vsako poslovno leto desetletnega obdobja, v katerem so bile evidentirane neto izguba, bruto izguba in povračila;
- (b) skupno neto izgubo, združeno bruto izgubo in združene povračila vseh zadevnih poslovnih let desetletnega obdobja.

2. Za namene odstavka 1 se v izračun bruto izgube vključijo naslednje postavke:

- (a) neposredne bremenitve v okviru izkaza poslovnega izida institucije, kot so oslabitve, poravnave, zneski, plačani za povračilo škode, kazni in zamudne obresti in pravni stroški ter odpisi zaradi dogodka operativnega tveganja, vključno s:
 - (i) stroški za zapiranje pozicij na trgu v evidentiranem znesku izgube v postavkah operativnega tveganja, kadar se dogodek operativnega tveganja nanaša na tržno tveganje;

- (ii) kaznimi, stroški obresti, stroški zaradi zamude pri plačilu, pravnimi stroški ter davkom, z izjemo prvotno dolgovanega zneska davka, kadar so plačila povezana z napakami ali neustreznimi procesi institucije, razen če je ta znesek že vključen na podlagi točke (e);
- (b) stroški, nastali zaradi dogodka operativnega tveganja, vključno z zunanjimi stroški, ki so neposredno povezani z dogodkom operativnega tveganja, in stroški popravila ali zamenjave, nastalimi za ponovno vzpostavitev stanja, ki je obstajalo pred dogodkom operativnega tveganja;
- (c) rezervacije ali rezerve, obračunane v izkazu poslovnega izida, za potencialne učinke operativne izgube, vključno s tistimi zaradi dogodkov kršitve;
- (d) izgube, ki izhajajo iz dogodkov operativnega tveganja z dokončnim finančnim učinkom, ki so začasno knjižene na prehodnih ali začasnih kontih in se še niso odrazile v izkazu poslovnega izida (pričakovane izgube);
- (e) negativni ekonomski učinki, knjiženi v poslovnem letu, ki so posledica dogodkov operativnega tveganja, ki so vplivali na denarne tokove ali računovodske izkaze preteklih poslovnih let (izgube nastale v preteklih letih).

Za namene prvega pododstavka, točka (d), se pomembne pričakovane izgube vključijo v nabor podatkov o izgubah v obdobju, sorazmerno z obsegom in starostjo pričakovane izgube.

Za namene prvega pododstavka, točka (e), institucija v nabor podatkov o izgubah vključi pomembne izgube nastale v preteklih letih, kadar so te izgube posledica dogodkov operativnega tveganja, ki se nanašajo na več kot eno poslovno leto. Institucije v evidentirani znesek izgube v postavki operativnega tveganja v poslovnem letu vključijo izgube zaradi popravkov napak pri knjiženju, do katerih je prišlo v katerem koli prejšnjem poslovnem letu, tudi če te izgube ne vplivajo neposredno na tretje osebe. Kadar obstajajo pomembne izgube nastale v preteklih letih in če dogodek operativnega tveganja neposredno vpliva na tretje osebe, vključno s strankami, ponudniki in zaposlenimi v instituciji, institucija vključi tudi uradno prenovljena predhodno izdana računovodska poročila.

3. Za namene odstavka 1 se iz izračuna bruto izgube izključijo naslednje postavke:
- (a) stroški splošnega vzdrževanja pogodb o opredmetenih osnovnih sredstvih;
 - (b) notranji ali zunanji izdatek za izboljšanje poslovanja po izgubah iz operativnega tveganja, vključno s posodobitvami, izboljšavami, pobudami za oceno tveganja in okrepitvami;
 - (c) zavarovalne premije.

4. Za namene odstavka 1 se povračila uporabijo za zmanjšanje bruto izgub samo, če je institucija že prejela plačilo. Denarne terjatve se ne štejejo za povračila.

Institucija na zahtevo pristojnega organa predloži vso dokumentacijo, ki je potrebna za preverjanje prejetih plačil, upoštevanih pri izračunu neto izgube dogodka operativnega tveganja.

Člen 319

Pragi za podatke o izgubah

1. Institucije pri izračunu letne izgube iz operativnega tveganja iz člena 316(1), iz upoštevajo dogodke operativnega tveganja iz nabora podatkov o izgubah katerih neto izguba, izračunana v skladu s členom 318, je enaka ali večja od 20 000 EUR.
2. Institucije brez poseganja v odstavek 1 tega člena in za namene člena 446 izračunajo tudi letno izgubo iz operativnega tveganja iz člena 316(1), prob upoštevanju dogodkov operativnega tveganja iz nabora podatkov o izgubah, katerih neto izguba, izračunana v skladu s členom 318, je enaka ali večja od 100 000 EUR.

3. V primeru dogodka operativnega tveganja, ki povzroči izgube v več kot enem poslovnem letu, kot je navedeno v členu 318(1), drugi pododstavek, je neto izguba, na katero se nanašajo pragovi iz odstavkov 1 in 2 tega člena, skupna neto izguba.

Člen 320

Izključitev izgub

1. Institucija lahko svoj pristojni organ zaprosi za dovoljenje, da iz izračuna svoje letne izgube iz operativnega tveganja izključi izjemne dogodke operativnega tveganja, ki niso več relevantni za profil tveganja institucije, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) institucija lahko pristojnemu organu zadovoljivo dokaže, da se vzrok dogodka operativnega tveganja, ki je podlaga za navedene izgube iz operativnega tveganja, ne bo ponovil;
 - (b) skupna neto izguba zadevnega dogodka operativnega tveganja je eno izmed naslednjega:
 - (i) enaka ali višja od 10 % povprečne letne izgube institucije iz operativnega tveganja, v zadnjih desetih poslovnih letih izračunane z uporabo praga iz člena 319(1), kadar se dogodek izgube iz operativnega tveganja nanaša na dejavnosti, ki so še vedno vključene v izračun kazalnika poslovanja;

- (ii) povezana z dogodkom operativnega tveganja, ki se nanaša na odsvojene dejavnosti, izključene iz kazalnika poslovanja v skladu s členom 315(2);
- (c) izguba iz operativnega tveganja je bila vključena v bazo podatkov o izgubah najmanj eno leto, razen če se nanaša na dejavnosti, izključene iz kazalnika poslovanja v skladu s členom 315(2).

Za namene prvega pododstavka, točka (c), tega odstavka se minimalno obdobje enega leta začne šteti z datumom, ko je dogodek operativnega tveganja, vključen v nabor podatkov o izgubah, prvič presegel prag pomembnosti iz člena 319(1).

2. Institucija, ki zaprosi za dovoljenje iz odstavka 1, pristojnemu organu predloži dokumentirane utemeljitve za izključitev izrednega dogodka operativnega tveganja, vključno z:
 - (a) opisom dogodka operativnega tveganja;
 - (b) dokazilom, da izguba iz dogodka operativnega tveganja presega prag pomembnosti za izključitev izgube iz odstavka 1, točka (b)(i), vključno z datumom, ko je ta dogodek operativnega tveganja presegel prag pomembnosti;

- (c) datumom, na katerega bi se zadevni dogodek operativnega tveganja lahko izključil ob upoštevanju najkrajšega obdobja zadržanja iz odstavka 1, točka (c);
- (d) razlogom, zakaj se dogodek operativnega tveganja ne šteje več za relevantnega za profil tveganj institucije;
- (e) dokazilom, da ni podobnih ali preostalih zakonitih izpostavljenosti in da dogodek operativnega tveganja, ki ga želi institucija izključiti, nima nobenega pomena za druge dejavnosti ali produkte;
- (f) poročili o neodvisnem pregledu ali validaciji institucije, ki potrjujejo, da dogodek operativnega tveganja ni več relevanten in da ni podobnih ali preostalih pravnih izpostavljenosti;
- (g) dokazilom, da so pristojni organi institucije odobrili zahtevo za izključitev dogodka operativnega tveganja v postopkih odobritve institucije in datum take odobritve;
- (h) vplivom izključitve dogodka operativnega tveganja na letno izgubo iz operativnega tveganja.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje, ki jih mora pristojni organ oceniti na podlagi odstavka 1, vključno s tem, kako se izračuna povprečna letna izguba iz operativnega tveganja, in specifikacijami informacij, ki jih je treba zbrati na podlagi odstavka 2, ali kakršnimi koli dodatnimi informacijami, ki se zdijo potrebne za izvedbo ocene.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ...
[30 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 321

Vključitev izgub iz združenih ali prevzetih subjektov ali dejavnosti

1. Izgube, ki izhajajo iz združenih ali prevzetih subjektov ali dejavnosti, se vključijo v nabor podatkov o izgubah, takoj ko se postavke kazalnikov poslovanja, povezane s temi subjekti ali dejavnostmi, vključijo v izračun kazalnika poslovanja institucije v skladu s členom 315(1). V ta namen institucije vključijo izgube, ugotovljene v desetletnem obdobju pred prevzemom ali združitvijo.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi, kako institucije določijo prilagoditve svojega nabora podatkov o izgubah po vključitvi izgub iz združenih ali prevzetih subjektov ali dejavnosti iz odstavka 1.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ...
[30 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 322

Celovitost, točnost in kakovost podatkov o izgubah

1. Institucije vzpostavijo organizacijo in postopke za zagotovitev celovitosti, točnosti in kakovosti podatkov o izgubah ter da se za te podatke izvaja neodvisen pregled.
2. Pristojni organi redno in najmanj vsakih pet let pregledujejo kakovost podatkov o izgubah institucije, ki izračunava letno izgubo iz operativnega tveganja v skladu s členom 316(1). Pristojni organi takšen pregled izvedejo vsaj vsaka tri leta za institucijo s kazalnikom poslovanja, ki presega 1 milijardo EUR.

1. Institucije imajo vzpostavljene:

- (a) dobro dokumentiran sistem ocenjevanja in upravljanja operativnega tveganja, ki je tesno povezan z vsakodnevnimi postopki upravljanja tveganj, je sestavni del procesa spremljanja in nadzora profila operativnega tveganja institucije in za katerega so bile dodeljene jasne odgovornosti; sistem ocenjevanja in upravljanja operativnega tveganja opredeljuje izpostavljenost institucije operativnemu tveganju in spremlja ustrezne podatke o operativnem tveganju, vključno s podatki o pomembnih izgubah;
- (b) funkcijo upravljanja operativnega tveganja, ki je neodvisna od poslovnih in operativnih enot institucije;
- (c) sistem poročanja višjemu vodstvu, s katerim se ustreznim funkcijam v institucijah zagotavljajo poročila o operativnem tveganju;
- (d) sistem za redno spremljanje izpostavljenosti operativnemu tveganju in preteklih izgub ter poročanje o njih in postopke za sprejemanje ustreznih popravnih ukrepov;
- (e) redne postopke za zagotavljanje skladnosti in politike za obravnavo neskladnosti;

- (f) redne preglede postopkov in sistemov ocenjevanja in upravljanja operativnega tveganja institucije, ki jih izvajajo notranji ali zunanji revizorji, ki imajo potrebno znanje;
 - (g) notranje postopke za validacijo, ki so zanesljivi in učinkoviti;
 - (h) pregledne in dostopne tokove podatkov in postopke, povezane s sistemom institucije za ocenjevanje operativnega tveganja.
2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli obveznosti iz odstavka 1, točke (a) do (h), pri čemer upošteva velikost in zapletenost institucije.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ...
[30 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

* Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/451 z dne 17. decembra 2020 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov za uporabo Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z nadzorniškimi poročanjem institucij in razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) št. 680/2014 (UL L 97, 19.3.2021, str. 1).“;

(156) člen 325 se spremeni:

(a) odstavki 1 do 5 se nadomestijo z naslednjim:

„1. Institucija za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje vseh svojih pozicij iz trgovalne knjige in vseh svojih pozicij iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju, uporabi naslednje pristope:

- (a) alternativni standardizirani pristop iz poglavja 1a;
- (b) pristop alternativnih notranjih modelov iz poglavja 1b za pozicije, dodeljene trgovalnim enotam, za katere je institucija prejela dovoljenje svojega pristojnega organa za uporabo tega alternativnega pristopa, kot je določeno v členu 325az(1);
- (c) poenostavljeni standardizirani pristop iz odstavka 2 tega člena, če institucija izpolnjuje pogoje iz člena 325a(1).

Z odstopanjem od prvega pododstavka institucija ne izračuna kapitalskih zahtev za valutno tveganje za pozicije iz trgovalne knjige in pozicije iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu tveganju, kadar se te pozicije odštejejo od kapitala institucije. Institucija dokumentira uporabo odstopanja iz tega pododstavka, vključno z njegovim učinkom in pomembnostjo, in na zahtevo omogoči svojemu pristojnemu organu dostop do informacij.

2. Kapitalske zahteve za tržno tveganje, izračunane v skladu s poenostavljenim standardiziranim pristopom, so vsota naslednjih kapitalskih zahtev, kot je ustrezno:
 - (a) kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje iz poglavja 2, ki se pomnožijo z:
 - (i) 1,3 za splošna in posebna tveganja pozicij v dolžniških instrumentih, razen instrumentov listinjenja iz člena 337;
 - (ii) 3,5 za splošna in posebna tveganja pozicij v lastniških instrumentih;
 - (b) kapitalskih zahtev za valutno tveganje iz poglavja 3, ki se pomnožijo z 1,2;

- (c) kapitalskih zahtev za blagovno tveganje iz poglavja 4, ki se pomnožijo z 1,9;
 - (d) kapitalskih zahtev za instrumente listinjenja iz člena 337.
3. Institucija, ki za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje pozicij iz trgovalne knjige in pozicij iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu ali blagovnemu tveganju, uporablja pristop alternativnih notranjih modelov iz odstavka 1, točka (b), tega člena svojemu pristojnemu organu sporoči mesečni izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje z uporabo alternativnega standardiziranega pristopa iz odstavka 1, točka (a), tega člena za vsako trgovalno enoto, v katero so bile te pozicije razporejene v skladu s členom 104b.

4. Institucija lahko trajno uporablja kombinacijo alternativnega standardiziranega pristopa iz odstavka 1, točka (a), tega člena in pristopa alternativnih notranjih modelov iz odstavka 1, točka (b), tega člena pod pogojem, da skupne kapitalske zahteve za tržno tveganje, izračunane z uporabo pristopa alternativnih notranjih modelov, predstavljajo vsaj 10 % skupnih kapitalskih zahtev za tržno tveganje. Na posamični podlagi institucija ne uporablja nobenega od teh pristopov v kombinaciji s poenostavljenim standardiziranim pristopom iz odstavka 1, točka (c), tega člena. Na konsolidirani podlagi lahko institucija za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje v skladu s členom 325b(4), točka (b), uporabi kombinacijo teh treh pristopov, če se poenostavljeni standardizirani pristop ne uporablja v kombinaciji z drugima dvema pristopoma znotraj enega pravnega subjekta.
5. Institucija ne uporablja pristopa alternativnih notranjih modelov iz odstavka 1, točka (b), za instrumente v svoji trgovalni knjigi, ki so pozicije v listinjenju ali pozicije, vključene v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, opredeljen v odstavkih 6, 7 in 8. “;

(b) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi, kako institucije izračunajo kapitalske zahteve za tržno tveganje za pozicije iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu ali blagovnemu tveganju, v skladu s pristopoma iz odstavka 1, točki (a) in (b), tega člena ob upoštevanju zahtev iz člena 104b, odstavka 5 in 6, kadar je primerno.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ...
[12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(157) člen 325a se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Pogoji za uporabo poenostavljenega standardiziranega pristopa“;

- (b) v odstavku 1 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Institucija lahko izračuna kapitalske zahteve za tržno tveganje z uporabo poenostavljenega standardiziranega pristopa iz člena 325(1), točka (c), če je obseg njenih bilančnih in zunajbilančnih poslov, ki so predmet tržnega tveganja, na podlagi ocene, ki se izvaja mesečno, pri čemer se uporabijo podatki na zadnji dan meseca, enak ali nižji od obeh od naslednjih pragov:“;

- (c) odstavek 2 se spremeni:

- (i) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) vključijo se vse pozicije iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu ali blagovnemu tveganju, razen pozicij, ki so izključene iz izračuna kapitalskih zahtev za valutno tveganje v skladu s členom 104c ali ki se odbijejo od kapitala institucij;“;

- (ii) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) absolutna vrednost združene dolge pozicije se sešteje z absolutno vrednostjo združene kratke pozicije.“;

(iii) dodata se naslednja pododstavka:

„Za namene prvega pododstavka je pomen dolgih in kratkih pozicij enak pomenu iz člena 94(3).

Za namene prvega pododstavka je vrednost združene dolge (kratke) pozicije enaka vsoti vrednosti posameznih dolgih (kratkih) pozicij, vključenih v izračun v skladu s točkama (a) in (b) zadevnega pododstavka.“;

(d) v odstavku 5 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Institucije prenehajo izračunavati kapitalske zahteve za tržno tveganje v skladu s pristopom iz člena 325(1), točka (c), v treh mesecih po nastopu katere koli od naslednjih okoliščin:“;

(e) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Instituciji, ki je prenehala izračunavati kapitalske zahteve za tržno tveganje z uporabo pristopa iz člena 325(1), točka (c), se dovoli, da začne kapitalske zahteve za tržno tveganje z uporabo navedenega pristopa izračunavati samo, kadar pristojnemu organu dokaže, da so bili v neprekinjenem obdobju enega leta izpolnjeni vsi pogoji iz odstavka 1 tega člena.“;

(f) odstavek 8 se črta;

(158) v členu 325b se doda naslednji odstavek:

- „4. Kadar pristojni organ instituciji ni izdal dovoljenja iz odstavka 2 za vsaj eno institucijo ali družbo iz skupine, se za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje na konsolidirani podlagi v skladu s tem naslovom uporabljajo naslednje zahteve:
- (a) institucija izračuna neto pozicije in kapitalske zahteve v skladu s tem naslovom za vse pozicije v institucijah ali družbah iz skupine, za katere je institucija pridobila dovoljenje iz odstavka 2, pri čemer uporabi obravnavo iz odstavka 1;
 - (b) institucija izračuna neto pozicije in kapitalske zahteve v skladu s tem naslovom posamično za vse pozicije v vsaki instituciji ali družbi iz skupine, za katere institucija ni pridobila dovoljenja iz odstavka 2;
 - (c) institucija izračuna skupne kapitalske zahteve v skladu s tem naslovom na konsolidirani podlagi s seštevanjem zneskov, izračunanih v točkah (a) in (b) tega odstavka.

Za namene izračuna iz prvega pododstavka, točki (a) in (b), institucije in družbe iz navedenih točk uporabijo isto valuto poročanja kot valuto poročanja, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje v skladu s tem naslovom na konsolidirani podlagi za skupino.“;

(159) člen 325c se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Področje uporabe, struktura in kvalitativne zahteve za alternativni standardizirani pristop“;

(b) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije vzpostavijo dokumentiran sklop notranjih politik, postopkov in kontrol za spremljanje in zagotavljanje skladnosti z zahtevami iz tega poglavja ter ga dajo na voljo pristojnim organom. Vse spremembe teh politik, postopkov in kontrol se pravočasno uradno sporočijo pristojnim organom.“;

(c) dodajo se naslednji odstavki:

- „3. Z odstopanjem od odstavka 2 institucija izračuna kapitalske zahteve za tržno tveganje v skladu z alternativnim standardiziranim pristopom za deleže institucije v njenih lastnih dolžniških instrumentih kot vsoto dveh sestavin iz odstavka 2, točki (a) in (c). Pri izračunu kapitalskih zahtev za tržno tveganje za lastne dolžniške instrumente po metodi na podlagi občutljivosti iz odstavka 2, točka (a), institucija iz navedenega izračuna izključi tveganja iz lastnega kreditnega razmika institucije.
4. Institucije imajo enoto za nadzor tveganj, ki je neodvisna od poslovnih trgovalnih enot in poroča neposredno višjemu vodstvu. Ta enota za nadzor tveganj je odgovorna za oblikovanje in izvajanje alternativnega standardiziranega pristopa. Pripravlja in analizira mesečna poročila o rezultatih alternativnega standardiziranega pristopa ter ustreznosti trgovalnih limitov institucije.
5. Institucije neodvisno pregledajo alternativni standardizirani pristop, ki ga uporabljajo za namene tega poglavja, na način zadovoljiv pristojnim organom, bodisi kot del svojega rednega postopka notranje revizije bodisi tako, da za izvedbo tega pregleda pooblastijo tretjo osebo. O rezultatih takega pregleda se poroča ustreznim upravljalnim organom.

Za namen prvega pododstavka tretja oseba pomeni podjetje, ki za institucije izvaja revizijske ali svetovalne storitve in ki ima osebje, ki je dovolj usposobljeno na področju tržnega tveganja.

6. Pregled alternativnega standardiziranega pristopa iz odstavka 5 zajema dejavnosti poslovnih trgovalnih enot in neodvisne enote za nadzor tveganj, v njegovem okviru pa se oceni vsaj naslednje:
 - (a) notranje politike, postopke in kontrole za spremljanje in zagotavljanje skladnosti z zahtevami iz odstavka 1 tega člena;
 - (b) ustreznost dokumentacije sistema in postopkov za upravljanje tveganj ter organizacije enote za nadzor tveganj iz odstavka 4 tega člena;
 - (c) točnost izračunov občutljivosti in postopka, ki se uporablja za izpeljavo zadevnih izračunov iz modelov institucije za določanje cen, ki služijo kot podlaga za poročanje o dobičkih in izgubah višjemu vodstvu, kot je navedeno v členu 325t;

- (d) postopek preverjanja, ki ga institucija uporablja za oceno doslednosti, pravočasnosti in zanesljivosti virov podatkov, ki se uporabljajo za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje z uporabo alternativnega standardiziranega pristopa, vključno z neodvisnostjo teh virov podatkov.

Institucija opravi pregled iz prvega pododstavka najmanj enkrat letno ali manj pogosto na največ dve leti, kadar lahko pristojnemu organu zadovoljivo dokaže, da velikost, sistemski pomen, narava, obseg in zapletenost postavk njene trgovalne knjige upravičujejo manj pogost pregled.

- 7. Pristojni organi preverijo, ali je izračun iz odstavka 2 tega člena, vključno z izpolnjevanjem zahtev iz tega poglavja in člena 325a s strani institucije, izveden dosledno.
- 8. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi metodologijo ocenjevanja, na podlagi katere pristojni organi izvedejo preverjanje iz odstavka 7.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ...
[48 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(160) člen 325j se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucija izračuna kapitalske zahteve za tržno tveganje pozicije v KNP z enim od naslednjih pristopov:

(a) institucija, ki izpolnjuje pogoj iz člena 104(8), točka (a), kapitalske zahteve za tržno tveganje navedene pozicije izračuna enkrat mesečno z vpogledom v osnovne pozicije KNP, kot da bi bile te pozicije neposredno v lasti institucije;

- (b) institucija, ki izpolnjuje pogoj iz člena 104(8), točka (b), kapitalske zahteve za tržno tveganje navedene pozicije izračuna z uporabo enega od naslednjih pristopov:
 - (i) pozicijo v KNP obravnava kot eno samo pozicijo v lastniškem instrumentu, dodeljeno skupini, Drugi sektorji‘ v členu 325ap(1), razpredelnica 8;
 - (ii) upošteva omejitve, določene v mandatu KNP in v ustreznem pravu.

Za namene izračuna iz prvega pododstavka, točka (b)(ii), tega odstavka lahko institucija izračuna kapitalske zahteve za kreditno tveganje nasprotne stranke in kapitalske zahteve za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja pozicij v izvedenih finančnih instrumentih KNP z uporabo poenostavljenega pristopa iz člena 132a(3).“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Za namene pristopov iz odstavka 1, točka (b), tega člena institucija:

- (a) uporabi kapitalske zahteve za tveganje neplačila iz oddelka 5 in pribitek za preostalo tveganje iz oddelka 4 za pozicijo v KNP, kadar lahko ta KNP na podlagi svojega mandata vlaga v izpostavljenosti, za katere veljajo navedene kapitalske zahteve; pri uporabi pristopa iz odstavka 1, točka (b)(i), tega člena institucija šteje pozicijo v KNP kot eno neocenjeno pozicijo v lastniških finančnih instrumentih, razporejeno v skupino ‚brez bonitetne ocene‘ iz člena 325y(1), razpredelnica 2; in
- (b) za vse pozicije v istem KNP uporabi isti pristop izmed pristopov iz odstavka 1, točka (b), tega člena za izračun kapitalskih zahtev na samostojni osnovi kot ločen portfelj.“;

(c) odstavki 3, 4 in 5 se nadomestijo z naslednjim:

„3. Institucija lahko za svoje pozicije v KNP uporabi kombinacijo pristopov iz odstavka 1, točke (a) in (b). Vendar institucija uporablja le enega od teh pristopov za vse pozicije v istem KNP.

4. Za namene odstavka 1, točka (b)(ii), tega člena institucija izračuna kapitalske zahteve za tržno tveganje z določitvijo hipotetičnega portfelja KNP, za katerega bi veljale najvišje kapitalske zahteve v skladu s členom 325c(2), točka (a), na podlagi mandata KNP ali ustreznega prava, pri čemer upošteva finančni vzvod v največjem možnem obsegu, kadar je ustrezno.

Institucija za izračun kapitalskih zahtev za tveganje neplačila iz oddelka 5 in pribitka za preostalo tveganje iz oddelka 4 za pozicijo v KNP po potrebi uporabi isti hipotetični portfelj, kot je naveden v prvem pododstavku.

Metodologijo, ki jo je institucija vzpostavila za določitev hipotetičnih portfeljev vseh pozicij v KNP, za katere se uporabljajo izračuni iz prvega pododstavka, odobri njen pristojni organ.

5. Institucija lahko uporablja pristope iz odstavka 1 le, če KNP izpolnjuje vse pogoje iz člena 132(3). Če KNP ne izpolnjuje vseh pogojev iz člena 132(3), institucija razvrsti svoje pozicije v tem KNP v netrgovalno knjigo.

6. Za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje pozicije v KNP v skladu s pristopom iz odstavka 1, točka (a), lahko institucije uporabijo izračune tretje osebe, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) tretja oseba je eno od naslednjega:
 - (i) depotna družba ali depotna finančna institucija KNP, če KNP vlaga izključno v vrednostne papirje in deponira vse vrednostne papirje pri tej depotni družbi ali depotni finančni instituciji;
 - (ii) za KNP, ki niso zajeti v točki (i) te točke, družba za upravljanje KNP, če ta družba izpolnjuje merila iz člena 132(3), točka (a);
 - (iii) zunanji prodajalec pod pogojem, da podatke, informacije ali metrike tveganj zagotovijo ali izračunajo tretje osebe iz točke (i) ali (ii) te točke ali drug tak zunanji prodajalec;
 - (b) tretja oseba instituciji zagotovi podatke, informacije ali metrike tveganj za izračun kapitalske zahteve za tržno tveganje pozicije v KNP v skladu s pristopom iz odstavka 1, točka (a), tega člena;

(c) zunanji revizor institucije je potrdil ustreznost podatkov, informacij ali metrik tveganj tretje osebe iz točke (b) tega odstavka, pristojni organ institucije pa ima na zahtevo neomejen dostop do teh podatkov, informacij ali metrik tveganj.

7. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih nadalje določi tehnične elemente metodologije za določitev hipotetičnih portfeljev za namene pristopa iz odstavka 4, vključno z načinom, kako institucije v metodologiji v največji možni meri upoštevajo finančni vzvod, kadar je primerno.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ...
[30 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(161) v členu 325q se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Dejavniki vega valutnega tveganja, ki jih institucije uporabljajo za opcije z osnovnimi instrumenti, občutljivimi na valutno tveganje, so vgrajene nestanovitnosti menjalnih tečajev med valutnimi pari. Te vgrajene nestanovitnosti se razporedijo na naslednje zapadlosti v skladu z zapadlostmi ustreznih opcij, za katere se uporabljajo kapitalske zahteve: 0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let in 10 let.“;

(162) v členu 325s(1) se formula za s_k nadomesti z naslednjim:

“

$$s_k = \frac{V_i(1,01 \cdot vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0,01}$$

“,

(163) člen 325t se spremeni:

(a) v odstavku 1 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi lahko z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka od institucije, ki je prejela dovoljenje za uporabo pristopa alternativnih notranjih modelov iz poglavja 1b, zahtevajo, da uporabi funkcije določanja cen sistema za merjenje tveganja svojega pristopa notranjega modela pri izračunu občutljivosti na podlagi tega poglavja za namene izračuna in zahtev glede poročanja iz člena 325(3).“;

(b) v odstavku 5 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) te alternativne opredelitve se uporabljajo za namene notranjega upravljanja tveganj ali za poročanje o dobičkih in izgubah višjemu vodstvu s strani neodvisne enote za nadzor tveganja v okviru institucije;“;

(c) v odstavku 6 se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim besedilom:

„(a) te alternativne opredelitve se uporabljajo za namene notranjega upravljanja tveganj ali za poročanje o dobičkih in izgubah višjemu vodstvu s strani neodvisne enote za nadzor tveganja v okviru institucije;

- (b) institucija dokaže, da so te alternativne opredelitve ustrežnejše za zajetje občutljivosti pozicije kot formule, določene v tem pododdelku, da linearno preoblikovanje iz prvega pododstavka upošteva občutljivost na vega tveganje in da se iz tega izhajajoče občutljivosti bistveno ne razlikujejo od tistih, pri katerih se uporabljajo te formule.“;

(164) člen 325u se spremeni:

- (a) vstavi se naslednji odstavek:

„4a. Z odstopanjem od odstavka 1 institucija do 31. decembra 2032 ne uporablja kapitalske zahteve za preostala tveganja za instrumente, katerih edini cilj je zavarovati tržno tveganje pozicij v trgovalni knjigi, ki ustvarjajo kapitalsko zahtevo za preostala tveganja, in so izpostavljeni isti vrsti preostalih tveganj kot pozicije, ki jih varujejo.

Pristojni organ izda dovoljenje za uporabo obravnave iz prvega pododstavka, če lahko institucija pristojnemu organu stalno zadovoljivo dokazuje, da instrumenti izpolnjujejo merila za obravnavo kot pozicije, namenjene varovanju pred tveganjem.

Institucija pristojnemu organu poroča o rezultatu izračuna kapitalskih zahtev za preostala tveganja za vse instrumente, za katere se uporablja odstopanje iz prvega pododstavka.“;

(b) dodata se naslednja odstavka:

„6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli merila, ki jih morajo institucije uporabiti za opredelitev pozicij, ki izpolnjujejo pogoje za odstopanje iz odstavka 4a. Ta merila vključujejo vsaj naravo instrumentov iz navedenega odstavka, čisti dobiček in izgubo kombiniranih pozicij, občutljivosti kombiniranih pozicij in tveganja, ki ostanejo nezavarovana v kombiniranih pozicijah, zlasti ob upoštevanju možnosti, da se prvotna pozicija lahko zavaruje z delnim zneskom.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 30. junija 2024.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. EBA Komisiji do 31. decembra 2029 predloži poročilo o učinku uporabe obravnave iz odstavka 4a. Na podlagi ugotovitev tega poročila Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži zakonodajni predlog za podaljšanje obravnave iz navedenega odstavka.“;

(165) v členu 325v se doda naslednji odstavek:

- „3. Za nelistinjene kreditne in lastniške izvedene finančne instrumente, s katerimi se trguje na borzi, se zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila po posameznih sestavnih delih določijo s pristopom vpogleda.“;

(166) v členu 325x se doda naslednji odstavek:

- „5. Kadar pogodbeni ali pravni pogoji pozicije v izvedenih finančnih instrumentih, katere osnovni instrument je dolžniški ali lastniški denarni instrument in ki je varovana s tem dolžniškim ali lastniškim denarnim instrumentom, instituciji omogočajo, da ob izteku zapadlosti tiste od strani pozicij, ki prva zapade, zapre obe strani te pozicije brez izpostavljenosti tveganju neplačila osnovnega instrumenta, se neto znesek skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila kombinirane pozicije nastavi na nič.“;

(167) v členu 325y se doda naslednji odstavek:

- „6. Za namene tega člena se izpostavljenosti dodeli kategorija kreditne kakovosti, ki ustreza kategoriji kreditne kakovosti, ki bi ji bila dodeljena po standardiziranem pristopu za kreditno tveganje iz naslova II, poglavje 2.“;

(168) v členu 325ab se črta odstavek 2;

(169) člen 325ad se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Neto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti se pomnožijo z naslednjim:

(a) pri netranširanih produktih z utežmi tveganja neplačila, ki ustrezajo zadevni kreditni kakovosti, kot je določeno v členu 325y(1) in (2);

(b) pri tranširanih produktih z utežmi tveganja neplačila iz člena 325aa(1).“;

(b) v odstavku 3 se formula za DRC_b nadomesti z naslednjim:

”

$$DRC_b = \sum_{i \in long} RW_i \cdot netJTD_i - WtS_{ACTP} \cdot \left(\sum_{i \in short} RW_i \cdot |netJTD_i| \right)$$

“.

(170) v členu 325ae se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Uteži tveganja dejavnikov tveganja na podlagi valut, vključenih v podkategorijo najlikvidnejših valut iz člena 325bd(7), točka (b), in domače valute institucije so naslednje:

- (a) za dejavnike tveganja netvegane obrestne mere, uteži tveganja iz odstavka 1, razpredelnica 3, tega člena deljene s $\sqrt{2}$;
- (b) za dejavnik tveganja inflacije in dejavnike tveganja medvalutne osnove, uteži tveganja iz odstavka 2 tega člena deljene s $\sqrt{2}$.“;

(171) člen 325ah se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) v razpredelnici 4 se sektor skupine 13 nadomesti z naslednjim:

„Subjekti finančnega sektorja, vključno s kreditnimi institucijami, ki so jih prevzele ali ustanovile enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države, javno-spodbujevalnimi bankami in kritimi obveznicami“;

(ii) doda se naslednji pododstavek:

Za namene tega člena se izpostavljenosti dodeli kategorija kreditne kakovosti, ki ustreza kategoriji kreditne kakovosti, ki bi ji bila dodeljena po standardiziranem pristopu za kreditno tveganje iz naslova II, poglavje 2.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„3. Z odstopanjem od odstavka 2 lahko institucije izpostavljenost tveganju neocenjene krite obveznice razporedijo v skupino 4, kadar ima institucija, ki je izdala krito obveznico, stopnjo kreditne kakovosti od 1 do 3.“;

(172) v členu 325ai(1) se opredelitev „ $\rho_{kl}^{(name)}$ “ nadomesti z naslednjim:

„ $\rho_{kl}^{(name)}$ je 1, če sta, v zvezi z občutljivostma k in l izpostavljenosti (ali referenčna subjekta) identični (ali identična); je 35 %, če sta občutljivosti k in l v skupinah od 1 do 18 v členu 325ah(1), razpredelnica 4, sicer pa 80 %“;

(173) v členu 325aj se opredelitev „ $\gamma_{bc}^{(rating)}$ “ nadomesti z naslednjim:

„ $\gamma_{bc}^{(rating)}$ je:

- (a) 1, če sta skupini b in c skupini 1 do 17 in imata obe skupini enako kategorijo kreditne kakovosti (stopnjo kreditne kakovosti od 1 do 3 ali stopnjo kreditne kakovosti od 4 do 6); sicer pa 50 %; za namene tega izračuna se za skupino 1 šteje, da spada v isto kategorijo kreditne kakovosti kot skupine, ki imajo stopnjo kreditne kakovosti od 1 do 3;
- (b) 1, če je skupina b ali c skupina 18;
- (c) 1, če je skupina b ali c skupina 19 in ima druga skupina stopnjo kreditne kakovosti od 1 do 3; sicer pa 50 %;
- (d) 1, če je skupina b ali c skupina 20 in ima druga skupina stopnjo kreditne kakovosti od 4 do 6; sicer pa 50 %.“;

(174) člen 325ak se spremeni:

(a) razpredelnica 6 se spremeni:

(i) stolpec „kreditna kakovost“ se spremeni:

(1) druga vrstica se nadomesti z naslednjim:

„Stopnja kreditne kakovosti 1 do 10“

(2) tretja vrstica se nadomesti z naslednjim:

„Stopnja kreditne kakovosti 11 do 17“;

(ii) sektor skupine 13 se nadomesti z naslednjim:

„Subjekti finančnega sektorja, vključno s kreditnimi institucijami, ki so jih prevzele ali ustanovile enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države, javno-spodbujevalnimi bankami in kritimi obveznicami“;

(b) dodata se naslednja odstavka:

„Za namene tega člena se izpostavljenosti dodeli kategorija kreditne kakovosti, ki ustreza kategoriji kreditne kakovosti, ki bi ji bila dodeljena po standardiziranem pristopu za kreditno tveganje iz naslova II, poglavje 2.

Z odstopanjem od drugega odstavka lahko institucije izpostavljenost tveganju neocenjene krite obveznice razporedijo v skupino 4, kadar ima institucija, ki je izdala krito obveznico, stopnjo kreditne kakovosti od 1 do 3.“;

(175) člen 325am se spremeni:

(a) v odstavku 1, razpredelnica 7, se stolpec „kreditna kakovost“ spremeni:

(i) prva vrstica se nadomesti z naslednjim:

„Prednostna in stopnja kreditne kakovosti 1 do 10“;

(ii) druga vrstica se nadomesti z naslednjim:

„Neprednostna in stopnja kreditne kakovosti 1 do 10“;

(iii) tretja vrstica se nadomesti z naslednjim:

„Stopnja kreditne kakovosti od 11 do 17 in brez ocene“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„3. Za namene tega člena se izpostavljenosti dodeli kategorija kreditne kakovosti, ki ustreza kategoriji kreditne kakovosti, ki bi ji bila dodeljena v okviru pristopa za listinjenje na osnovi zunanjih bonitetnih ocen iz naslova II, poglavje 5.“;

(176) v členu 325as se razpredelnica 9 spremeni:

(a) ime skupine 3 se nadomesti z naslednjim:

„Energetika – električna energija“

(b) vstavita se naslednji polji:

”

3a	Energetika – Trgovanje z emisijskimi kuponi, ki so zajeti v EU ETS	40 %
3b	Energetika – Trgovanje z emisijskimi kuponi, ki niso zajeti v EU ETS	60 %

“
,

(177) člen 325ax se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

- „1. Skupine za dejavnike vega tveganja so podobne skupinam, določenim za dejavnike delta tveganja v skladu z oddelkom 3, pododdelek 1.
2. Uteži tveganja za občutljivosti na dejavnike vega tveganja se dodelijo v skladu z razredom tveganja dejavnikov tveganja, kot sledi:

Razpredelnica 1

Razred tveganja	Uteži tveganja
Splošno obrestno tveganje	100 %
Tveganje kreditnega razmika, nelistinjenje	100 %
Tveganje kreditnega razmika za listinjenje, ki je vključeno v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo	100 %
Tveganje kreditnega razmika za listinjenje, ki ni vključeno v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo	100 %
Tveganje lastniških FI (velika kapitalizacija in indeksi)	77,78 %
Tveganje lastniških FI (majhna kapitalizacija in drugi sektorji)	100 %
Blagovno tveganje	100 %
Valutno tveganje	100 %

“.

(b) odstavek 3 se črta;

(c) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Za dejavnike splošnega obrestnega tveganja ukrivljenosti, tveganja ukrivljenosti kreditnega razmika in blagovnega tveganja ukrivljenosti je utež tveganja ukrivljenosti vzporedni premik vseh točk za vsako krivuljo na podlagi najvišje predpisane uteži delta tveganja iz pododdelka 1 za ustrezno skupino tveganj.“;

(178) člen 325az se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucija lahko za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje uporabi pristop alternativnih notranjih modelov, če izpolnjuje vse zahteve iz tega poglavja.“;

(b) v odstavku 2 se prvi pododstavek spremeni:

(i) točki (c) in (d) se nadomestita z naslednjim:

„(c) trgovalne enote izpolnjujejo zahteve glede testiranja za nazaj iz člena 325bf(3);

(d) trgovalne enote izpolnjujejo zahteve po pripisu dobičkov in izgub iz člena 325bg;“;

(ii) doda se naslednja točka:

„(g) trgovskim enotam niso bile dodeljene pozicije v KNP, ki izpolnjujejo pogoj iz člena 104(8), točka (b).“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Institucije, ki jim je bilo izdano dovoljenje za uporabo pristopa alternativnih notranjih modelov, izpolnjujejo tudi zahtevo glede poročanja iz člena 325(3).“;

(d) v odstavku 8 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) metodologijo ocenjevanja, v skladu s katero pristojni organi preverijo, ali institucija izpolnjuje zahteve iz tega poglavja.“;

(e) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. EBA izda mnenje o tem, ali so nastopile izredne razmere iz odstavka 5 tega člena in člena 325bf(6), drugi pododstavek.

EBA za namen priprave navedenega mnenja spremlja tržne razmere, da oceni, ali so nastopile izjemne razmere, in, kadar je tako, o tem nemudoma uradno obvesti Komisijo.

10. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje in kazalnike, ki jih uporabi pri ugotavljanju, ali so nastopile izredne razmere.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 30. junija 2024.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(179) člen 325ba se spremeni:

- (a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„Pri izračunu kapitalskih zahtev za tržno tveganje z uporabo notranjega modela v skladu s prvim pododstavkom institucija v izračun meril iz točk (a) in (b) za pozicije v lastnih dolžniških instrumentih institucije ne vključi lastnih kreditnih razmikov.“;

- (b) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„Z odstopanjem od prvega pododstavka za institucijo ne velja dodatna kapitalska zahteva za deleže v njenih lastnih dolžniških instrumentih.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„3. Institucija, ki uporablja alternativni notranji model, za izračun skupnih kapitalskih zahtev za tržno tveganje za vse pozicije iz trgovalne knjige in vse pozicije iz netrgovalne knjige, ki ustvarjajo valutno tveganje ali blagovno tveganje, uporabi naslednjo formulo:

$$AIMA_{total} = \min(AIMA + PLA_{addon} + ASA_{non-aima} ; ASA_{all portfolio}) \\ + \max(AIMA - ASA_{aima} ; 0)$$

pri čemer velja:

$AIMA$ = vsota kapitalskih zahtev iz odstavkov 1 in 2;

PLA_{addon} = dodatna kapitalna zahteva iz člena 325bg(2);

$ASA_{non-aima}$ = kapitalne zahteve za tržno tveganje, izračunane po alternativnem standardiziranem pristopu iz člena 325(1), točka (a), za portfelj pozicij iz trgovalne knjige in pozicij iz netrgovalne knjige, ki ustvarjajo valutno tveganje ali blagovno tveganje, za katere je institucija za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje uporabila alternativni standardizirani pristop;

$ASA_{all\ portfolio}$ = kapitalske zahteve za tržno tveganje, izračunanepo alternativnem standardiziranem pristopu iz člena 325(1), točka (a), za portfelj vseh pozicij iz trgovalne knjige in vseh pozicij iz netrgovalne knjige, ki ustvarjajo valutno tveganje ali blagovno tveganje;

ASA_{aima} = kapitalske zahteve za tržno tveganje, izračunane po alternativnem standardiziranem pristopu iz člena 325(1), točka (a), za portfelj pozicij iz trgovalne knjige in pozicij iz netrgovalne knjige, ki ustvarjajo valutno tveganje ali blagovno tveganje, za katere institucija za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje uporablja pristop iz člena 325(1), točka (b);“;

(180) v členu 325bc se doda naslednji odstavek:

„6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi merila za uporabo vhodnih podatkov v modelu za merjenje tveganj iz tega člena, vključno z merili za točnost podatkov in merili za umeritev vhodnih podatkov, kadar tržni podatki ne zadoščajo.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ...
[18 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(181) v členu 325bd se vstavi naslednji odstavek:

„5a. Valute držav članic, ki sodelujejo v ERM II, se vključijo v podkategorijo najlikvidnejših valut in domače valute v širši kategoriji dejavnikov obrestnega tveganja iz razpredelnice 2.“;

(182) člen 325be se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„Za namene ocene iz prvega pododstavka lahko pristojni organi institucijam dovolijo uporabo tržnih podatkov, ki jih zagotovijo zunanji prodajalci.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Pristojni organi lahko od institucije zahtevajo, da dejavnik tveganja, ki ga je institucija ocenila kot primerne za modeliranje v skladu z odstavkom 1 tega člena, šteje za neprimerne za modeliranje, kadar vhodni podatki, uporabljeni za določitev scenarijev prihodnjih šokov, ki se uporabljajo za dejavnik tveganja, po mnenju pristojnih organov ne izpolnjujejo zadovoljivo zahtev iz člena 325bc(6).“;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. V izjemnih okoliščinah, do katerih pride v obdobjih znatnega zmanjšanja nekaterih trgovalnih dejavnosti na finančnih trgih, lahko pristojni organi institucijam, ki uporabljajo pristop iz tega poglavja, dovolijo, da dejavnike tveganja, ki so jih zadevne institucije ocenile kot neprimerne za modeliranje v skladu z odstavkom 1, štejejo za primerne za modeliranje, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) dejavniki tveganja, ki se obravnavajo, ustrezajo trgovalnim dejavnostim, ki so bistveno zmanjšane na vseh finančnih trgih;
- (b) obravnavo je začasna in se ne uporablja več kot šest mesecev v enem poslovnem letu;
- (c) obravnavo ne zmanjšuje bistveno skupnih kapitalskih zahtev za tržno tveganje institucij, ki jo uporabljajo;
- (d) pristojni organi takoj uradno obvestijo EBA o vsaki odločitvi, da institucijam dovolijo uporabo pristopa iz tega poglavja, da kot primerne za modeliranje štejejo dejavnike tveganja, ki so bili ocenjeni kot neprimerni za modeliranje, in o zadevnih trgovalnih dejavnostih ter to odločitev utemeljijo.“;

(d) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi merila za oceno primernosti dejavnikov tveganja za modeliranje v skladu z odstavkom 1, vključno s primeri, v katerih se uporabljajo tržni podatki, ki jih zagotovijo zunanji prodajalci, ter pogostost te ocene.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ...
[12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(183) člen 325bf se spremeni:

(a) odstavek 6 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Multiplikator (m_c) je enak vsaj vsoti 1,5 ter pribitka, ki se določi v skladu z razpredelnico 3. Za portfelj iz odstavka 5 se ta pribitek izračuna na podlagi števila preseganj, do katerih je prišlo v zadnjih 250 delovnih dneh, kar je podprto s testiranjem za nazaj, ki ga institucija izvaja za tvegano vrednost, izračunano v skladu s točko (a) tega pododstavka. Za izračun pribitka veljajo naslednje zahteve:“;

(ii) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„V izjemnih okoliščinah lahko pristojni organi instituciji dovolijo, da stori eno ali oboje od naslednjega:

(a) omeji izračun pribitka na tistega, ki je posledica preseganj pri testiranju za nazaj na podlagi hipotetičnih sprememb, kadar število preseganj pri testiranju za nazaj na podlagi dejanskih sprememb ne izhaja iz pomanjkljivosti v alternativnem notranjem modelu institucije;

(b) iz izračuna pribitka izključi preseganja, ugotovljena s testiranjem za nazaj na podlagi hipotetičnih ali dejanskih sprememb, kadar ta preseganja ne izhajajo iz pomanjkljivosti v alternativnem notranjem modelu institucije.“;

(iii) doda se naslednji pododstavek:

„Za namene prvega pododstavka lahko pristojni organi povečajo vrednost m_c nad vsoto iz navedenega pododstavka, kadar alternativni notranji model institucije pokaže pomanjkljivosti, ki preprečujejo ustrezno merjenje kapitalskih zahtev za tržno tveganje.“;

(b) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Pristojni organi lahko z odstopanjem od odstavkov 2 in 6 instituciji dovolijo, da ne upošteva preseganja, kadar se lahko enodnevna sprememba vrednosti njenega portfelja, ki preseže povezano tvegano vrednost, izračunano z notranjim modelom te institucije, pripiše dejavniku tveganja, ki ni primeren za modeliranje.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„10. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi pogoje in merila, glede na katera se lahko instituciji dovoli, da ne upošteva preseganja, kadar se lahko enodnevna sprememba vrednosti njenega portfelja, ki preseže povezano tvegano vrednost, izračunano z notranjim modelom te institucije, pripiše dejavniku tveganja, ki ni primeren za modeliranje.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ...
[24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(184) člen 325bg se spremeni:

(a) odstavki 1, 2 in 3 se nadomestijo z naslednjim:

- „1. Trgovalna enota institucije izpolnjuje zahteve po pripisu dobičkov in izgub, kadar so teoretične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote na podlagi modela institucije za merjenje tveganj bodisi blizu bodisi dovolj blizu hipotetičnim spremembam vrednosti portfelja te trgovalne enote na podlagi modela institucije za določanje cen.
2. Ne glede na odstavek 1 tega člena, kadar so teoretične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote na podlagi modela institucije za merjenje tveganj dovolj blizu hipotetičnim spremembam vrednosti portfelja te trgovalne enote na podlagi modela institucije za določanje cen, institucija za vse pozicije, dodeljene tej trgovalni enoti, poleg kapitalskih zahtev iz člena 325ba(1) in (2) izračuna dodatno kapitalsko zahtevo.

3. Institucija na podlagi rezultatov zahteve po pripisu dobičkov in izgub iz odstavka 1 tega člena opredeli in dokumentira natančen seznam dejavnikov tveganja, vključenih v model institucije za merjenje tveganj, ki veljajo kot primerni za preverjanje, ali institucija spoštuje zahtevo glede testiranja za nazaj iz člena 325bf. Institucija spremlja vse spremembe seznama teh dejavnikov tveganja.“;

(b) odstavek 4 se spremeni:

(i) točki (a) in (b) se nadomestita z naslednjim:

„(a) merila za določitev, ali so teoretične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote bodisi blizu bodisi dovolj blizu hipotetičnim spremembam vrednosti portfelja trgovalne enote za namene odstavka 1, pri čemer se upošteva mednarodni regulativni razvoj;

(b) dodatne kapitalske zahteve iz odstavka 2;“;

(ii) točka (e) se črta;

(iii) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ...
[12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].“;

(185) člen 325bh se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) notranji model za merjenje tveganj vključuje dejavnike tveganja, ki se nanašajo na zlato in posamezne tuje valute, v katerih so denominirane pozicije institucije; za KNP se upoštevajo dejanske pozicije KNP v tujih valutah; institucije se lahko zanašajo na poročanje tretje osebe o pozicijah KNP v tujih valutah, če se ustrezno zagotovi točnost takega poročila;“;

(ii) doda se naslednja točka:

„(i) institucije za pozicije v KNP vsaj enkrat tedensko opravijo vpogled v osnovne pozicije KNP, da izračunajo svoje kapitalske zahteve v skladu s tem poglavjem; kadar se pristop vpogleda izvaja tedensko, so institucije sposobne spremljati tveganja, ki so posledica znatnih sprememb v sestavi KNP; institucije, ki nimajo ustreznih vhodnih podatkov ali informacij za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje pozicije v KNP v skladu s pristopom vpogleda, lahko te vhodne podatke ali informacije pridobijo od tretje osebe, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(i) tretja oseba je eno od naslednjega:

- (1) depotna družba ali depotna finančna institucija KNP, če KNP vlaga izključno v vrednostne papirje in deponira vse vrednostne papirje pri tej depotni družbi ali depotni finančni instituciji;
- (2) družba za upravljanje KNP, če izpolnjuje merila iz člena 132(3), točka (a);

- (3) zunanji prodajalec pod pogojem, da podatke, informacije ali metriko tveganj zagotovijo ali izračunajo tretje osebe iz točke 1 ali 2 te točke ali drug tak zunanji prodajalec;
 - (ii) tretja oseba instituciji zagotovi podatke, informacije ali metriko tveganj za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje pozicije v KNP v skladu s pristopom vpogleda iz prvega pododstavka;
 - (iii) zunanji revizor institucije je potrdil ustreznost podatkov, informacij ali metrike tveganj tretje osebe iz točke (ii), pristojni organ pa ima na zahtevo neomejen dostop do teh podatkov, informacij ali metrike tveganj.“;
- (b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:
 - 2. Institucija lahko uporabi empirične korelacije znotraj širših kategorij dejavnikov tveganja in za namene izračuna mere neomejenega pričakovanega primanjkljaja UES_t, kakor je določeno v členu 325bb(1), med širšimi kategorijami dejavnikov tveganja samo, če je pristop institucije za merjenje teh korelacij zanesljiv, če je skladen bodisi z veljavnimi obdobji likvidnosti bodisi na način, zadovoljiv pristojnim organom, z osnovnim obdobjem 10 dni iz člena 325bc(1) in če se izvaja dosledno.“;

(c) odstavek 3 se črta;

(186) v členu 325bi se odstavek 1 spremeni:

(a) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) institucija ima enoto za nadzor tveganja, ki je neodvisna od enot za trgovanje in poroča neposredno višjemu vodstvu; ta enota:

(i) je odgovorna za oblikovanje in izvajanje vseh notranjih modelov za merjenje tveganj, ki se uporabljajo v pristopu alternativnih notranjih modelov za namene tega poglavja;

(ii) je odgovorna za celotni sistem upravljanja tveganj;

(iii) pripravlja in analizira dnevna poročila o rezultatih vsakega notranjega modela, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje, ter o ustreznosti ukrepov, ki jih je treba sprejeti glede trgovalnih limitov.“;

(b) za prvim pododstavkom se vstavi naslednji pododstavek:

Enota za validacijo, ki je ločena od enote za nadzor tveganja iz prvega pododstavka, točka (b), za namene tega poglavja izvaja začetno in sprotno validacijo vseh notranjih modelov za merjenje tveganj, ki se uporabljajo v pristopu alternativnih notranjih modelov.“;

(187) v členu 325bo se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Institucije v svojih notranjih modelih tveganja neplačila zajamejo pomembna tveganja osnove v strategijah varovanja, ki izhajajo iz razlik v vrsti produkta, statusu nadrejenosti v kapitalski strukturi, notranji ali zunanji bonitetni oceni, letniku in drugih razlikah.

Institucije zagotovijo, da neusklajenosti zapadlosti med instrumentom za varovanje in varovanim instrumentom, ki bi se lahko pojavile v obdobju enega leta, kadar te neusklajenosti niso zajete v njihovem notranjem modelu tveganja neplačila, ne povzročijo pomembne podcenitve tveganja.

Institucije priznajo instrument za varovanje samo, v obsegu, ki ga je mogoče ohraniti tudi v primeru, ko se dolžnik sooča z možnostjo nastopa kreditnega dogodka ali drugega dogodka.“;

(188) člen 325bp se spremeni:

(a) odstavek 5 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) najnižja vrednost verjetnosti neplačila je 0,01 % za izpostavljenosti, za katere se uporablja utež tveganja 0 % v skladu s členi 114 do 118, in 0,01 % za krite obveznice, za katere se uporablja utež tveganja 10 % v skladu s členom 129; sicer je najnižja vrednost verjetnosti neplačila 0,03 %;“;

(ii) točki (d) in (e) se nadomestita z naslednjim:

- „(d) institucija, kateri je bilo izdano dovoljenje za ocenjevanje verjetnosti neplačila v skladu z naslovom II, poglavje 3, oddelek 1, za kategorijo izpostavljenosti in bonitetni sistem, ki ustreza določenemu izdajatelju, za izračun verjetnosti neplačila tega izdajatelja uporabi metodologijo, določeno v navedenem oddelku, če so na voljo podatki za tako oceno;
- (e) institucija, kateri ni bilo izdano dovoljenje za ocenjevanje verjetnosti neplačila iz točke (d), razvije notranjo metodologijo ali uporabi zunanje vire za ocenjevanje verjetnosti neplačila v skladu z zahtevami, ki se uporabljajo za ocene verjetnosti neplačila iz tega člena.“;

(iii) doda se naslednji pododstavek:

„Za namene prvega pododstavka, točka (d), so podatki za oceno verjetnosti neplačila določenega izdajatelja v zvezi s pozicijo iz trgovalne knjige na voljo, kadar ima institucija na datum izračuna pozicijo iz netrgovalne knjige pri istem dolžniku, za katerega oceni verjetnost neplačila v skladu z naslovom II, poglavje 3, oddelek 1, da izračuna kapitalske zahteve iz navedenega poglavja.“;

(b) odstavek 6 se spremeni:

(i) točki (c) in (d) se nadomestita z naslednjim:

„(c) institucija, kateri je bilo izdano dovoljenje za ocenjevanje LGD v skladu z naslovom II, poglavje 3, oddelek 1, za kategorijo izpostavljenosti in bonitetni sistem, ki ustreza določeni izpostavljenosti, za izračun ocen LGD tega izdajatelja uporabi metodologijo, določeno v navedenem oddelku, če so na voljo podatki za tako oceno;

(d) institucija, kateri ni bilo izdano dovoljenje za ocenjevanje LGD iz točke (c), razvije notranjo metodologijo ali uporabi zunanje vire za ocenjevanje LGD v skladu z zahtevami, ki se uporabljajo za ocene LGD iz tega člena.“;

(ii) doda se naslednji pododstavek:

„Za namene prvega pododstavka, točka (c), so podatki za oceno LGD določenega izdajatelja v zvezi s pozicijo iz trgovalne knjige na voljo, kadar ima institucija na datum izračuna pozicijo iz netrgovalne knjige pri isti izpostavljenosti, za katero oceni LGD v skladu z naslovom II, poglavje 3, oddelek 1, da izračuna kapitalske zahteve iz navedenega poglavja.“;

(189) v členu 332 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Kreditni izvedeni finančni instrumenti v skladu s členom 325(6) ali (8) se vključijo le pri določanju kapitalske zahteve za posebno tveganje v skladu s členom 338(2).“;

(190) člen 337 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Institucije pri določanju uteži tveganja za namene odstavka 1 uporabljajo izključno pristop iz naslova II, poglavje 5, oddelek 3.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Institucija za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje sešteje svoje tehtane pozicije, ki izhajajo iz uporabe odstavkov 1, 2 in 3 tega člena, ne glede na to, ali so dolge ali kratke, razen pozicij v listinjenju, za katere se uporablja člen 338(2).“;

(191) člen 338 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 338

Kapitalska zahteva za trgovalni portfelj s korelacijo

1. Institucija za namene tega člena določi svoj trgovalni portfelj s korelacijo v skladu s členom 325(6), (7) in (8).

2. Institucija kot kapitalsko zahtevo za posebno tveganje za trgovalni portfelj s korelacijo določi višjega izmed naslednjih zneskov:
- (a) celotno kapitalsko zahtevo za posebno tveganje, ki bi se uporabila samo za neto dolge pozicije trgovalnega portfelja s korelacijo;
 - (b) celotno kapitalsko zahtevo za posebno tveganje, ki bi se uporabila samo za neto kratke pozicije trgovalnega portfelja s korelacijo.“;

(192) v členu 348 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

- „1. Brez poseganja v druge določbe tega oddelka so pozicije v KNP predmet kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, ki vključuje splošno in posebno tveganje, v višini 32 %. Brez poseganja v člen 353, kadar se uporablja spremenjena obravnava naložb v zlatu iz člena 352(4), so pozicije v KNP predmet kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, ki vključuje splošno in posebno tveganje, in valutno tveganje v višini 40 %.“;

(193) člen 351 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 351

De minimis in utež za valutno tveganje

Če vsota skupne neto pozicije institucije v tuji valuti in njene neto pozicije v zlatu, izračunana v skladu s postopkom iz člena 352, presega 2 % njenega skupnega kapitala, institucija izračuna kapitalsko zahtevo za valutno tveganje. Kapitalska zahteva za valutno tveganje je vsota njene skupne neto pozicije v tuji valuti in njene neto pozicije v zlatu v valuti poročanja, pomnožena z 8 %.“;

(194) v členu 352 se črta odstavek 2;

(195) člen 361 se spremeni:

(a) točka (c) se črta;

(b) drugi odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Institucije uradno obvestijo svoje pristojne organe o uporabi tega člena.“;

(196) del 3, naslov IV, poglavje 5, se črta;

(197) v členu 381 se vstavi naslednji odstavek:

„V tem naslovu ‚tveganje CVA‘ pomeni tveganje izgub, ki izhajajo iz sprememb vrednosti CVA, izračunano za portfelj poslov z nasprotno stranko, kot je določeno v prvem odstavku, zaradi gibanj dejavnikov tveganja kreditnega razmika nasprotne stranke in drugih dejavnikov tveganja, vgrajenih v portfelj poslov.“;

(198) člen 382 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

2. Institucija v izračun kapitala, zahtevan v odstavku 1, vključi posle financiranja z vrednostnimi papirji, ki so vrednoteni po pošteni vrednosti v skladu z računovodskim okvirom, ki se uporablja za institucijo, kadar so izpostavljenosti institucije tveganju CVA, ki izhajajo iz zadevnih poslov, pomembne.“;

(b) vstavita se naslednja odstavka:

- „4a. Z odstopanjem od odstavka 4 tega člena se lahko institucija odloči za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA z uporabo katerega koli od pristopov iz člena 382a(1) za posle, ki so izključeni na podlagi odstavka 4 tega člena, kadar institucija za zmanjšanje tveganja CVA teh poslov uporablja primerna varovanja pred tveganjem, določena v skladu s členom 386. Institucije vzpostavijo politike, v katerih določijo uporabo in izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA za take posle.

4b. Institucije svojim pristojnim organom poročajo o rezultatih izračunov kapitalskih zahtev za tveganje CVA za vse posle iz odstavka 4 tega člena. Institucije za namene te zahteve glede poročanja izračunajo kapitalске zahteve za tveganje CVA z uporabo ustreznih pristopov iz člena 382a(1), ki bi jih uporabile za izpolnitev kapitalске zahteve za tveganje CVA, če ti posli ne bi bili izključeni iz področja uporabe na podlagi odstavka 4 tega člena. “;

(c) doda se naslednji odstavek:

„6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi pogoje in merila, ki jih institucije uporabijo za oceno, ali so izpostavljenosti tveganju CVA, ki izhajajo iz poslov financiranja z vrednostnimi papirji merjenih po pošteni vrednosti, pomembne, ter pogostost te ocene.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(199) vstavi se naslednji člen:

„Člen 382a

Pristopi za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA

1. Institucija izračuna kapitalske zahteve za tveganje CVA za vse posle iz člena 382 v skladu z naslednjimi pristopi:
 - (a) standardizirani pristop iz člena 383, kadar je pristojni organ instituciji izdal dovoljenje za uporabo tega pristopa;
 - (b) osnovni pristop iz člena 384;
 - (c) poenostavljeni pristop iz člena 385, če institucija izpolnjuje pogoje iz odstavka 1 navedenega člena.
2. Institucija ne uporablja pristopa iz odstavka 1, točka (c), v kombinaciji s pristopom iz točke (a) ali (b) navedenega odstavka.
3. Institucija lahko za trajno izračunavanje kapitalskih zahtev za tveganje CVA uporablja kombinacijo pristopov iz odstavka 1, točki (a) in (b), za:
 - (a) različne nasprotne stranke;
 - (b) različne primerne nize pobotov z isto nasprotno stranko;

- (c) različne posle v istem primernem nizu pobotov, če je izpolnjen kateri koli pogoj iz odstavka 5.
- 4. Za namene odstavka 3, točka (c), institucije razdelijo primerni niz pobotov na hipotetični niz pobotov, ki vsebuje posle, za katere se uporablja pristop iz odstavka 1, točka (a), in hipotetični niz pobotov, ki vsebuje posle, za katere se uporablja pristop iz odstavka 1, točka (b).
- 5. Za namene odstavka 3, točka (c), v njem navedeni pogoji zajemajo naslednje:
 - (a) razdelitev je skladna z obravnavo zakonitega niza pobotov pri izračunu CVA za računovodske namene;
 - (b) dovoljenje pristojnih organov za uporabo pristopa iz odstavka 1, točka (a), je omejeno na ustrezni hipotetični niz pobotov in ne zajema vseh poslov v primernem nizu pobotov.

Institucije dokumentirajo, kako za trajno izračunavanje kapitalskih zahtev za tveganje CVA uporabljajo kombinacijo pristopov iz odstavka 1, točki (a) in (b), in kot je določeno v tem odstavku.“;

(200) člen 383 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 383

Standardizirani pristop

1. Pristojni organ instituciji izda dovoljenje za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA za portfelj poslov z eno ali več nasprotnimi strankami z uporabo standardiziranega pristopa v skladu z odstavkom 3 tega člena, potem ko oceni, ali institucija izpolnjuje naslednje zahteve:
 - (a) institucija je ustanovila ločeno enoto, ki je odgovorna za splošno upravljanje tveganj institucije in varovanje institucije pred tveganjem CVA;
 - (b) institucija je za vsako zadevno nasprotno stranko oblikovala model regulativne CVA za izračun CVA zadevne nasprotne stranke v skladu s členom 383a;
 - (c) institucija je zmožna za vsako zadevno nasprotno stranko vsaj enkrat mesečno izračunati občutljivosti svoje CVA na zadevne dejavnike tveganja, kot je določeno v skladu s členom 383b;

- (d) za vse pozicije v primernih varovanjih pred tveganjem, priznanih v skladu s členom 386 za namen izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA z uporabo standardiziranega pristopa, je institucija zmožna izračunati, in sicer vsaj mesečno, občutljivosti teh pozicij na zadevne dejavnike tveganja, kot je določeno v skladu s členom 383b;
- (e) institucija je vzpostavila enoto za nadzor tveganja, ki je neodvisna od poslovnih trgovalnih enot in enote iz točke (a) ter ki poroča neposredno upravljalnemu organu; ta enota za nadzor tveganja je odgovorna za oblikovanje in izvajanje standardiziranega pristopa ter pripravlja in analizira mesečna poročila o rezultatih tega pristopa, enota za nadzor tveganj pa poleg tega oceni ustreznost trgovalnih limitov institucije in rezultate te ocene vključi v svoja mesečna poročila; enota za nadzor tveganja mora imeti dovolj ustrezno usposobljenega osebja, da izpolni svojo nalogo.

Za namene prvega pododstavka, točka (c), tega odstavka občutljivost CVA nasprotne stranke na dejavnik tveganja pomeni relativno spremembo vrednosti navedene CVA zaradi spremembe vrednosti enega od zadevnih dejavnikov tveganja navedene CVA, izračunane z uporabo modela regulativne CVA institucije v skladu s členoma 383i in 383j.

Za namene prvega pododstavka, točka (d), tega odstavka občutljivost pozicije v primernem varovanju pred tveganjem na dejavnik tveganja pomeni relativno spremembo vrednosti te pozicije zaradi spremembe vrednosti enega od zadevnih dejavnikov tveganja te pozicije, izračunane z uporabo modela institucije za določanje cen v skladu s členoma 383i in 383j.

2. Za namen izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „razred tveganja“ pomeni katero koli od naslednjih kategorij:

- (a) obrestno tveganje;
- (b) tveganje kreditnega razmika nasprotne stranke;
- (c) tveganje referenčnega kreditnega razmika;
- (d) tveganje lastniških finančnih instrumentov;
- (e) blagovno tveganje;
- (f) valutno tveganje;

(2) „portfelj CVA“ pomeni portfelj, sestavljen iz združene CVA in primernih varovanj pred tveganjem iz člena 1, točka (d);

- (3) „združena CVA“ pomeni vsoto CVA, izračunano z uporabo modela regulativne CVA za nasprotne stranke iz odstavka 1, prvi pododstavek.
3. Institucije določijo kapitalske zahteve za tveganje CVA z uporabo standardiziranega pristopa kot vsoto naslednjih kapitalskih zahtev, izračunanih v skladu s členom 383b:
- (a) kapitalskih zahtev za delta tveganje, ki zajemajo tveganje sprememb vrednosti portfelja CVA institucije zaradi sprememb zadevnih dejavnikov tveganja, ki niso povezani z nestanovitnostjo;
 - (b) kapitalskih zahtev za vega tveganje, ki zajemajo tveganje sprememb vrednosti portfelja CVA institucije zaradi sprememb zadevnih dejavnikov tveganja, povezanih z nestanovitnostjo.“;

(201) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 383a

Model regulativne CVA

1. Model regulativne CVA, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA v skladu s členom 383, je konceptualno zanesljiv, se izvaja celovito in izpolnjuje vse naslednje zahteve:
 - (a) model regulativne CVA je sposoben modelirati CVA dane nasprotne stranke, pri čemer se po potrebi priznata dogovora o pobotu in vzdrževanju kritja na ravni niza pobotov v skladu s tem členom;
 - (b) institucija oceni verjetnosti neplačila nasprotne stranke na podlagi kreditnih razmikov nasprotne stranke in tržno dogovorjene izgube ob neplačilu za to nasprotno stranko;
 - (c) pričakovana izguba ob neplačilu iz točke (a) je enaka tržno dogovorjeni izgubi ob neplačilu iz točke (b), razen če institucija lahko dokaže, da se stopnja nadrejenosti portfelja poslov s to nasprotno stranko razlikuje od nadrejenosti nadrejenih nezavarovanih obveznic, ki jih je izdala zadevna nasprotna stranka;

- (d) v vsaki prihodnji časovni točki se simulirana diskontirana prihodnja izpostavljenost portfelja poslov z nasprotno stranko izračuna z modelom izpostavljenosti tako, da se prevrednotijo vsi posli v tem portfelju na podlagi simuliranih skupnih sprememb dejavnikov tržnega tveganja, ki so pomembni za te posle, pri čemer se uporabi ustrezno število scenarijev, in da se cene diskontirajo na datum izračuna z uporabo netveganih obrestnih mer;
- (e) model regulativne CVA je zmožen modelirati znatno odvisnost med simulirano diskontirano prihodnjo izpostavljenostjo portfelja poslov in kreditnimi razmiki nasprotne stranke;
- (f) kadar so posli portfelja vključeni v niz pobotov, za katerega velja dogovor o vzdrževanju kritja in dnevno vrednotenje po tekočih tržnih cenah, se zavarovanje s premoženjem, dano in prejeto v okviru navedenega dogovora, prizna kot sredstvo za zmanjševanje tveganja v simulirani diskontirani prihodnji izpostavljenosti, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (i) institucija določi obdobje kritja za tveganje, pomembno za ta niz pobotov, v skladu z zahtevami iz člena 285(2) in (5), ter to obdobje kritja upošteva pri izračunu simulirane diskontirane prihodnje izpostavljenosti;

- (ii) vse veljavne značilnosti dogovora o vzdrževanju kritja, vključno s pogostostjo pozivov h kritju, vrsto pogodbeno primerne zavarovanja s premoženjem, pragovnimi zneski, najnižjimi zneski prenosa, neodvisnimi zneski in začetnimi kritji za institucijo in nasprotno stranko, se ustrezno odražajo v izračunu simulirane diskontirane prihodnje izpostavljenosti;
- (iii) institucija je ustanovila enoto za upravljanje zavarovanja s premoženjem, ki izpolnjuje zahteve iz člena 287 za vsa zavarovanja s premoženjem, priznana za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA z uporabo standardiziranega pristopa.

Za namene prvega pododstavka, točka (a), ima CVA pozitiven predznak in se izračuna kot funkcija pričakovane izgube ob neplačilu nasprotne stranke, ustreznega sklopa verjetnosti neplačila nasprotne stranke ob prihodnjih časovnih točkah in ustreznega sklopa simuliranih diskontiranih prihodnjih izpostavljenosti portfelja poslov s to nasprotno stranko ob prihodnjih časovnih točkah do zapadlosti najdaljšega posla v tem portfelju.

Za namene dokazovanja iz prvega pododstavka, točka (c), zavarovanje s premoženjem, prejeto od nasprotne stranke, ne spremeni stopnje nadrejenosti izpostavljenosti.

Za namene prvega pododstavka, točka (f)(iii), tega odstavka instituciji, kadar je že vzpostavila enoto za upravljanje zavarovanja s premoženjem za uporabo metode notranjih modelov iz člena 283, ni treba ustanoviti dodatne enote za upravljanje zavarovanja s premoženjem, kadar svojemu pristojnemu organu dokaže, da taka enota izpolnjuje zahteve iz člena 287 za zavarovanje s premoženjem, priznano za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA z uporabo standardiziranega pristopa.

2. Za namene odstavka 1, točka (b), kadar je razmike za kreditne zamenjave nasprotne stranke mogoče pridobiti na trgu, institucija uporabi te razmike. Kadar taki razmiki za kreditne zamenjave niso na voljo, institucija uporabi eno od naslednjega:
 - (a) kreditne razmike iz drugih instrumentov, ki jih je izdala nasprotna stranka, ki odražajo trenutne tržne razmere;
 - (b) približke razmikov, ki so ustrezni glede na bonitetno oceno, sektor in regijo nasprotne stranke.

3. Institucija, ki uporablja model regulativne CVA, izpolnjuje vse naslednje kvalitativne zahteve:
- (a) model izpostavljenosti iz odstavka 1, je del notranjega sistema institucije za upravljanje tveganja CVA, ki vključuje opredelitev, merjenje, upravljanje, odobritev in notranje poročanje o CVA in tveganju CVA za računovodske namene;
 - (b) institucija ima vzpostavljen postopek za zagotavljanje skladnosti z dokumentiranim sklopom notranjih politik, kontrol, ocene delovanja modela in postopkov v zvezi z modelom izpostavljenosti iz odstavka 1;
 - (c) institucija ima neodvisno enoto za validacijo, ki je odgovorna za učinkovito začetno in sprotno validacijo modela izpostavljenosti iz odstavka 1 tega člena; ta enota je neodvisna od poslovne kredite enote in trgovalnih enot, vključno z enoto iz člena 383(1), točka (a), in poroča neposredno višjemu vodstvu; imeti mora dovolj ustrezno usposobljenega osebja, da izpolni svojo nalogo;
 - (d) višje vodstvo je aktivno vključeno v proces nadzora tveganja in nadzor tveganja CVA obravnava kot bistveni vidik poslovanja, ki mu je treba nameniti ustrezna sredstva;

- (e) institucija dokumentira postopek za začetno in sprotno validacijo svojega modela izpostavljenosti iz odstavka 1, tako podrobno, da lahko tretja oseba razume delovanje modelov, njihove omejitve in ključne predpostavke ter ponovi analizo; v navedeni dokumentaciji so določene najmanjša pogostost, s katero se bo izvajala sprotna validacija, in druge okoliščine, kot je nenadna sprememba tržnega vedenja, v katerih se opravi dodatna validacija; opisano je, kako poteka validacija v zvezi s tokovi podatkov in portfelji, katere analize se uporabljajo in kako se oblikujejo reprezentativni portfelji nasprotne stranke;
- (f) modeli določanja cen, ki se uporabljajo v modelu izpostavljenosti iz odstavka 1, za dani scenarij simuliranih dejavnikov tržnega tveganja, se testirajo z ustreznimi neodvisnimi referenčnimi vrednostmi za širok razpon razmer na trgu v okviru začetnega in sprotnega postopka validacije modela; modeli določanja cen za opcije upoštevajo nelinearnost vrednosti opcije glede na dejavnike tržnega tveganja;
- (g) v okviru notranjega revizijskega postopka institucije se redno izvaja neodvisen pregled notranjega sistema institucije za upravljanje tveganja CVA iz točke (a) tega odstavka; ta pregled vključuje tako dejavnosti enote iz člena 383(1), točka (a), kot tudi neodvisne enote za validacijo iz točke (c) tega odstavka;

- (h) model regulativne CVA, ki ga institucija uporablja za izračun simulirane diskontirane prihodnje izpostavljenosti iz odstavka 1, pravočasno, popolno in konzervativno odraža pogoje in lastnosti posla ter dogovore o vzdrževanju kritja; ti pogoji in lastnosti posla se hranijo v varni bazi podatkov, ki se formalno in redno revidira; prenos podatkov o pogojih in lastnostih posla ter dogovorov o vzdrževanju kritja v model izpostavljenosti je prav tako predmet notranje revizije, vzpostavljeni pa so formalni postopki usklajevanja med notranjim modelom in sistemi izvornih podatkov, da se stalno preverja, ali se pogoji in lastnosti posla ter dogovori o vzdrževanju kritja v sistemu izpostavljenosti odražajo pravilno ali vsaj konzervativno;
- (i) trenutni in pretekli vhodni podatki o trgu, ki ga institucija uporabi v modelu za izračun simulirane diskontirane prihodnje izpostavljenosti iz odstavka 1, se pridobijo neodvisno od poslovnih področij ter pravočasno in v celoti vnesejo v ta model ter se vzdržujejo v varni bazi podatkov, ki se formalno in redno revidira; institucija ima dobro razvit postopek za preverjanje celovitosti podatkov za ravnanje z neustreznimi opazovanji podatkov; kadar se model opira na približke tržnih podatkov, institucija oblikuje notranje politike za opredelitev ustreznih približkov in redno empirično dokazuje, da približki zagotavljajo konzervativno predstavitev tveganja osnovnih instrumentov;

- (j) model izpostavljenosti iz odstavka 1, zajame informacije, specifične za posel, in pogodbene informacije, ki so potrebne za združevanje izpostavljenosti na ravni niza pobotov; institucija preveri, ali so posli dodeljeni ustreznemu nizu pobotov znotraj modela.

Za namen izračuna kapitalske zahteve za tveganje CVA ima lahko model iz odstavka 1 tega člena izpostavljenosti različne značilnosti in predpostavke, da bi izpolnil vse zahteve iz člena 383a, s to izjemo, da njegovi vhodni tržni podatki in priznavanje pobotov ostanejo enaki kot tisti, ki se uporabljajo za računovodske namene.

- 4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:
 - (a) kako institucija določi približke razmikov iz odstavka 2, točka (b), za namene izračuna verjetnosti neplačila;
 - (b) dodatne tehnične elemente, ki jih institucije upoštevajo pri izračunu pričakovane izgube ob neplačilu nasprotne stranke, verjetnosti neplačila nasprotne stranke in simulirane diskontirane prihodnje izpostavljenosti portfelja poslov s to nasprotno stranko in CVA, kot je navedeno v odstavku 1;

- (c) kateri drugi instrumenti iz odstavka 2, točka (a), so primerni za oceno verjetnosti neplačila nasprotne stranke in kako institucije izvajajo to oceno.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ...
[36 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:

- (a) pogoje za ocenjevanje pomembnosti razširitev in sprememb uporabe standardiziranega pristopa iz člena 383(3);
- (b) metodologijo ocenjevanja, na podlagi katere pristojni organi preverijo, ali institucija izpolnjuje zahteve iz členov 383 in 383a.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ...
[48 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 383b

Kapitalske zahteve za delta in vega tveganja

1. Institucije za izračun kapitalskih zahtev za delta in vega tveganja uporabljajo dejavnike delta in vega tveganja, opisane v členih 383c do 383h, in postopek iz odstavkov 2 do 8 tega člena.
2. Za vsak razred tveganj iz člena 383(2) se občutljivost združenih CVA in občutljivost vseh pozicij v primernem varovanju pred tveganjem, ki spadajo na področje uporabe kapitalskih zahtev za delta ali vega tveganje, na vsakega od relevantnih dejavnikov delta ali vega tveganja, vključenega v razred tveganj, izračunata z uporabo ustreznih formul iz členov 383i in 383j. Kadar je vrednost instrumenta odvisna od več dejavnikov tveganja, se občutljivost določi ločeno za vsak dejavnik tveganja.

Za izračun občutljivosti na vega tveganje združenih CVA se vključijo tako občutljivosti na nestanovitnosti, uporabljene v modelu izpostavljenosti za simulacijo dejavnikov tveganja, kot na nestanovitnosti, ki se uporabljajo za prevrednotenje poslov z opcijami v portfelju z nasprotno stranko.

Institucija lahko z odstopanjem od odstavka 1 tega člena na podlagi dovoljenja pristojnega organa, pri izračunu kapitalskih zahtev za pozicije iz trgovalne knjige iz tega poglavja uporabi alternativne opredelitve občutljivosti na delta in vega tveganje, če izpolnjuje oba naslednja pogoja:

- (a) te alternativne opredelitve se uporabljajo za namene notranjega upravljanja tveganj ali za poročanje o dobičkih in izgubah višjemu vodstvu s strani neodvisne enote za nadzor tveganja v okviru institucije;
 - (b) institucija dokaže, da so za zajetje občutljivosti pozicije te alternativne opredelitve ustrežnejše od formul, določenih v členih 383i in 383j, ter da se iz tega izhajajoče občutljivosti na delta in vega tveganje ne razlikujejo pomembno od tistih, dobljenih z uporabo formul iz člena 383i oziroma 383j.
3. Kadar je primerno varovanje pred tveganjem indeksni instrument, institucije izračunajo občutljivosti tega primerne varovanja pred tveganjem na vse zadevne dejavnike tveganja tako, da za vsakega od sestavnih delov indeksa izvedejo premik enega od relevantnih dejavnikov tveganja.
4. Institucija lahko uvede dodatne dejavnike tveganja, ki ustrezajo kvalificiranim indeksnim instrumentom, za naslednje razrede tveganja:
- (a) tveganje kreditnega razmika nasprotne stranke;

- (b) tveganje referenčnega kreditnega razmika in
- (c) tveganje lastniških finančnih instrumentov.

Za namene delta tveganj se šteje, da je indeksni instrument kvalificiran, kadar izpolnjuje pogoje iz člena 325i. Za vega tveganja se šteje, da so vsi indeksni instrumenti kvalificirani.

Institucija poleg občutljivosti na neindeksne dejavnike tveganja izračuna občutljivosti CVA in primernih varovanj pred tveganjem na dejavnike tveganja kvalificiranega indeksa.

Institucija izračuna občutljivosti na delta in vega tveganje na dejavnik tveganja kvalificiranega indeksa kot eno samo občutljivost na kvalificirani indeks kot osnovni instrument. Kadar je 75 % sestavnih delov kvalificiranega indeksa razporejenih v isti sektor, kot je določeno v členih 383p, 383s in 383v, institucija razporedi kvalificirani indeks v isti sektor. V nasprotnem primeru institucija občutljivost razporedi v ustrezno skupino kvalificiranega indeksa.

5. Tehtane občutljivosti združene CVA in tržne vrednosti vseh primernih varovanj pred tveganjem za vsak dejavnik tveganja se izračunajo tako, da se posamezne neto občutljivosti pomnožijo z ustrežno utežjo tveganja v skladu z naslednjimi formulami:

$$WS_k^{CVA} = RW_k \cdot S_k^{CVA}$$

$$WS_k^{hedges} = RW_k \cdot S_k^{hedges}$$

pri čemer:

k = indeks, ki označuje dejavnik tveganja k ;

WS_k^{CVA} = tehtana občutljivost združene CVA na dejavnik tveganja k ;

RW_k = utež tveganja, ki se uporablja za dejavnik tveganja k ;

S_k^{CVA} = neto občutljivost združene CVA na dejavnik tveganja k ;

WS_k^{hedges} = tehtana občutljivost tržne vrednosti vseh primernih varovanj pred tveganjem v portfelju CVA na dejavnik tveganja k ;

S_k^{hedges} = neto občutljivost tržne vrednosti vseh primernih varovanj pred tveganjem v portfelju CVA na dejavnik tveganja k .

6. Institucije izračunajo neto tehtano občutljivost WS_k portfelja CVA na dejavnik tveganja k v skladu z naslednjo formulo:

$$WS_k = WS_k^{CVA} - WS_k^{hedges}$$

7. Neto tehtane občutljivosti v isti skupini se združijo v skladu z naslednjo formulo, pri čemer se uporabijo ustrezne korelacije ρ_{kl} za tehtane občutljivosti v isti skupini iz členov 383l, 383t in 383q, česar rezultat je občutljivost posamezne skupine K_b :

$$K_b = \sqrt{\sum_{k \in b} WS_k^2 + \sum_{k \in b} \sum_{l \in b, k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l + R \cdot \sum_{k \in b} ((WS_k^{hedges})^2)}$$

pri čemer:

K_b = občutljivost posamezne skupine b ;

WS_k = neto tehtane občutljivosti;

ρ_{kl} = ustrezni korelacijski parametri znotraj skupine;

R = parameter znižanja vrednosti varovanja, ki je enak 0,01.

8. Občutljivost posamezne skupine se izračuna v skladu z odstavki 5, 6 in 7 tega člena za vsako skupino znotraj razreda tveganja. Ko se je za vse skupine izračunala občutljivost posamezne skupine, se tehtane občutljivosti na vse dejavnike tveganja po vseh skupinah združijo v skladu s spodnjo formulo, pri čemer se uporabijo ustrezne korelacije γ_{bc} za tehtane občutljivosti v različnih skupinah iz členov 383l, 383o, 383r, 383u, 383w in 383z, česar rezultat so za kapitalske zahteve za delta ali vega tveganje posameznega razreda tveganja:

Tveganje

– kapitalske zahteve za delta ali vega tveganje posameznega razreda tveganja

$$= m_{CVA} \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{b \neq c} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

pri čemer:

m_{CVA} = multiplikacijski faktor, ki je enak 1; pristojni organ lahko poveča vrednost m_{CVA} , kadar model regulativne CVA institucije pokaže pomanjkljivosti, ki preprečujejo ustrezno meritev kapitalskih zahtev za tveganje CVA;

K_b = občutljivost posamezne skupine b;

γ_{bc} = korelacijski parameter med skupinama b in c;

$S_b = \max\{-K_b; \min(\sum_{k \in b} WS_k; K_b)\}$ za vse dejavnike tveganja v skupini b;

$S_c = \max\{-K_c; \min(\sum_{k \in c} WS_k; K_c)\}$ za vse dejavnike tveganja v skupini c.

Člen 383c

Dejavniki obrestnega tveganja

1. Za dejavnike delta obrestnega tveganja, vključno s tveganjem inflacije, obstaja ena skupina na valuto, ki vsebuje različne vrste dejavnikov tveganja.

Dejavniki delta obrestnega tveganja, ki se uporabljajo za instrumente v portfelju CVA, občutljive na obrestne mere, so netvegane obrestne mere na zadevno valuto in na vsako od naslednjih zapadlosti: 1 leto, 2 leti, 5 let, 10 let in 30 let.

Dejavniki delta obrestnega tveganja, ki se uporabljajo za instrumente v portfelju CVA, občutljive na stopnjo inflacije, so stopnje inflacije na zadevno valuto in na vsako od naslednjih zapadlosti: 1 leto, 2 leti, 5 let, 10 let in 30 let.

2. Valute, za katere institucija uporablja dejavnike delta obrestnega tveganja v skladu z odstavkom 1, so euro, švedska krona, avstralski dolar, kanadski dolar, britanski funt, japonski jen in ameriški dolar, valuta poročanja institucije ter valuta države članice, ki sodeluje v ERM II.
3. Za valute, ki niso navedene v odstavku 2, so dejavniki delta obrestnega tveganja absolutna sprememba stopnje inflacije in vzporedni premik celotne krivulje netvegane obrestne mere za dano valuto.

4. Institucije pridobijo netvegane obrestne mere po valutah iz instrumentov denarnega trga v svoji trgovalni knjigi, ki imajo najnižje kreditno tveganje, vključno z obrestnimi zamenjavami na referenčno obrestno mero prek noči.
5. Kadar institucije ne morejo uporabiti pristopa iz odstavka 4, netvegane obrestne mere temeljijo na eni ali več implicitnih tržnih krivuljah zamenjav, ki jih institucije uporabljajo za vrednotenje pozicij po tekočih tržnih cenah, kot so krivulje zamenjav medbančnih obrestnih mer.

Kadar podatki o implicitnih tržnih krivuljah zamenjav iz prvega pododstavka niso zadostni, se lahko netvegane obrestne mere izpeljejo iz najustreznejše krivulje donosa državnih obveznic za dano valuto.

6. Obrestna mera vega dejavnika tveganja, ki se uporablja za instrumente v portfelju CVA, občutljive na nestanovitnost obrestne mere, predstavlja vse nestanovitnosti obrestne mere vseh obdobj za določeno valuto. Stopnja inflacije vega dejavnika tveganja, ki se uporablja za instrumente v portfelju CVA, občutljive na nestanovitnost stopnje inflacije, predstavlja vse nestanovitnosti stopnje inflacije vseh obdobj za določeno valuto. Za vsako valuto se izračuna ena neto občutljivost na obrestno mero in ena neto občutljivost na stopnjo inflacije.

Člen 383d

Dejavniki valutnega tveganja

1. Dejavniki delta valutnega tveganja, ki jih institucije uporabljajo za instrumente v portfelju CVA, občutljive na promptne menjalne tečaje, so promptni menjalni tečaji med valuto, v kateri je denominiran instrument, in valuto poročanja institucije ali osnovno valuto institucije, kadar institucija uporablja osnovno valuto v skladu s členom 325q(7). Za vsak par valut obstaja ena skupina, ki vsebuje en dejavnik tveganja in eno neto občutljivost.
2. Dejavniki vega valutnega tveganja, ki jih institucije uporabljajo za instrumente v portfelju CVA, občutljive na nestanovitnost menjalnih tečajev, so vgrajene nestanovitnosti menjalnih tečajev med valutnimi pari iz odstavka 1. Za vse valute in zapadlosti obstaja ena skupina, ki vsebuje vse dejavnike vega valutnega tveganja in eno neto občutljivost.
3. Institucijam ni treba razlikovati med onshore in offshore različicami valute za dejavnike delta ter vega valutnega tveganja.

Člen 383e

Dejavniki tveganja kreditnega razmika nasprotne stranke

1. Dejavniki delta tveganja kreditnega razmika nasprotne stranke, ki se uporabljajo za instrumente v portfelju CVA, občutljive na kreditne razmike nasprotne stranke, so kreditni razmiki posameznih nasprotnih strank, referenčnih subjektov ter kvalificiranih indeksov za naslednje zapadlosti: 0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let in 10 let.
2. Za razred tveganja kreditnega razmika nasprotne stranke ne veljajo kapitalske zahteve za vega tveganje.

Člen 383f

Dejavniki tveganja referenčnega kreditnega razmika

1. Dejavniki delta tveganja referenčnega kreditnega razmika, ki se uporabljajo za instrumente v portfelju CVA, občutljive na referenčne kreditne razmike, so kreditni razmiki vseh referenčnih subjektov znotraj skupine za vse zapadlosti. Za vsako skupino se izračuna ena neto občutljivost.
2. Dejavniki vega tveganja referenčnega kreditnega razmika, ki se uporabljajo za instrumente v portfelju CVA, občutljive na referenčno nestanovitnost kreditnih razmikov, so nestanovitnosti kreditnih razmikov vseh referenčnih subjektov znotraj skupine za vsa trajanja. Za vsako skupino se izračuna ena neto občutljivost.

Člen 383g

Dejavniki tveganja lastniških finančnih instrumentov

1. Skupine za vse dejavnike tveganja lastniških finančnih instrumentov so skupine iz člena 383t.
2. Dejavniki delta tveganja lastniških finančnih instrumentov, ki jih institucije uporabljajo za instrumente v portfelju CVA, občutljive na promptne cene lastniških finančnih instrumentov, so promptne cene vseh lastniških finančnih instrumentov, razporejenih v isto skupino iz odstavka 1. Za vsako skupino se izračuna ena neto občutljivost.
3. Dejavniki vega tveganja lastniških finančnih instrumentov, ki jih institucije uporabljajo za instrumente v portfelju CVA, občutljive na nestanovitnost lastniških finančnih instrumentov, so vgrajene nestanovitnosti vseh lastniških finančnih instrumentov, razporejenih v isto skupino iz odstavka 1. Za vsako skupino se izračuna ena neto občutljivost.

Člen 383h

Dejavniki blagovnega tveganja

1. Skupine za vse dejavnike blagovnega tveganja so sektorske skupine iz člena 383x.
2. Dejavniki delta blagovnega tveganja, ki jih institucije uporabljajo za instrumente v portfelju CVA, občutljive na promptne cene blaga, so promptne cene vsega blaga, razporejenega v isto sektorsko skupino iz odstavka 1. Za vsako sektorsko skupino se izračuna ena neto občutljivost.

3. Dejavniki vega blagovnega tveganja, ki jih institucije uporabljajo za instrumente v portfelju CVA, občutljive na nestanovitnost cen blaga, so vgrajene nestanovitnosti vsega blaga, razporejenega v isto sektorsko skupino iz odstavka 1. Za vsako sektorsko skupino se izračuna ena neto občutljivost.

Člen 383i

Občutljivosti na delta tveganje

1. Institucije delta občutljivosti, ki so sestavljene iz dejavnikov obrestnega tveganja, izračunajo na naslednji način:
 - (a) delta občutljivosti združene CVA na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo netvegane obrestne mere, in občutljivost primerne varovanja pred tveganjem na te dejavnike tveganja se izračunajo na naslednji način:

$$S_{r_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(r_{kt} + 0,0001, x, y \dots) - V_{CVA}(r_{kt}, x, y \dots)}{0,0001}$$

$$S_{r_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(r_{kt} + 0,0001, w, z \dots) - V_i(r_{kt}, w, z \dots)}{0,0001}$$

pri čemer:

$S_{r_{kt}}^{CVA}$ = občutljivosti združene CVA na dejavnik tveganja netvegane obrestne mere;

r_{kt} = vrednost dejavnika tveganja netvegane obrestne mere k z zapadlostjo t;

V_{CVA} = združena CVA, izračunana z modelom regulativne CVA;

x, y = dejavniki tveganja v V_{CVA} , različni od r_{kt} ;

$S_{r_{kt}}^{hedge_i}$ = občutljivosti primerne varovanja pred tveganjem i na dejavnik tveganja netvegane obrestne mere;

V_i = funkcija določanja cen primerne varovanja pred tveganjem i ;

w, z = dejavniki tveganja, različni od r_{kt} , v funkciji določanja cen V_i ;

- (b) delta občutljivosti na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo stopnje inflacije, in občutljivost primerne varovanja pred tveganjem na te dejavnike tveganja se izračunajo na naslednji način:

$$S_{infl_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(infl_{kt} + 0,0001, x, y \dots) - V_{CVA}(infl_{kt}, x, y \dots)}{0,0001}$$

$$S_{infl_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(infl_{kt} + 0,0001, w, z \dots) - V_i(infl_{kt}, w, z \dots)}{0,0001}$$

pri čemer:

$S_{infl_{kt}}^{CVA}$ = občutljivosti združene CVA na dejavnik tveganja stopnje inflacije;

$infl_{kt}$ = vrednost dejavnika tveganja stopnje inflacije k z zapadlostjo t ;

V_{CVA} = združena CVA, izračunana z modelom regulativne CVA;

x, y = dejavniki tveganja, različni od infl_{kt} , v V_{CVA} ;

$S_{\text{infl}_{kt}}^{\text{hedge}_i}$ = občutljivosti primerne varovanja pred tveganjem i na dejavnik tveganja stopnje inflacije;

V_i = funkcija določanja cen primerne varovanja pred tveganjem i ;

w, z = dejavniki tveganja, različni od infl_{kt} , v funkciji določanja cen V_i .

2. Institucije izračunajo delta občutljivosti združene CVA na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo promptni menjalni tečaji, in občutljivost primerne instrumenta za varovanje pred tveganjem na te dejavnike tveganja na naslednji način:

$$S_{FX_k}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(FX_k \cdot 1,01, x, y \dots) - V_{CVA}(FX_k, x, y \dots)}{0,01}$$

$$S_{FX_k}^{\text{hedge}_i} = \frac{V_i(FX_k \cdot 1,01, w, z \dots) - V_i(FX_k, w, z \dots)}{0,01}$$

pri čemer:

$S_{FX_k}^{CVA}$ = občutljivosti združene CVA na dejavnik tveganja promptnega menjalnega tečaja;

FX_k = vrednost dejavnika tveganja promptnega menjalnega tečaja k ;

V_{CVA} = združena CVA, izračunana z modelom regulativne CVA;

x, y = dejavniki tveganja, različni od FX_k , v V_{CVA} ;

$S_{FX_k}^{hedge_i}$ = občutljivosti primerne varovanja pred tveganjem i na dejavnik tveganja promptnega menjalnega tečaja;

V_i = funkcija določanja cen primerne varovanja pred tveganjem i ;

w, z = dejavniki tveganja, različni od FX_k , v funkciji določanja cen V_i .

3. Institucije izračunajo delta občutljivosti združene CVA na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo kreditni razmiki nasprotne stranke, in občutljivost primerne instrumenta za varovanje pred tveganjem na te dejavnike tveganja na naslednji način:

$$S_{ccs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(ccs_{kt} + 0,0001, x, y \dots) - V_{CVA}(ccs_{kt}, x, y \dots)}{0,0001}$$

$$S_{ccs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(ccs_{kt} + 0,0001, w, z \dots) - V_i(ccs_{kt}, w, z \dots)}{0,0001}$$

pri čemer:

$S_{ccs_{kt}}^{CVA}$ = občutljivosti združene CVA na dejavnik tveganja kreditnega razmika nasprotne stranke;

ccs_{kt} = vrednost dejavnika tveganja kreditnega razmika nasprotne stranke k ob zapadlosti t ;

V_{CVA} = združena CVA, izračunana z modelom regulativne CVA;

x, y = dejavniki tveganja, različni od ccs_{kt} , v V_{CVA} ;

$S_{ccs_{kt}}^{hedge_i}$ = občutljivosti primerne varovanja pred tveganjem i na dejavnik tveganja kreditnega razmika nasprotne stranke;

V_i = funkcija določanja cen primerne varovanja pred tveganjem i ;

w, z = dejavniki tveganja, različni od ccs_{kt} , v funkciji določanja cen V_i .

4. Institucije izračunajo delta občutljivosti združene CVA na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo referenčni kreditni razmiki, in občutljivost primerne instrumenta za varovanje pred tveganjem na te dejavnike tveganja na naslednji način:

$$S_{rcs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(rcs_{kt} + 0,0001, x, y \dots) - V_{CVA}(rcs_{kt}, x, y \dots)}{0,0001}$$

$$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(rcs_{kt} + 0,0001, w, z \dots) - V_i(rcs_{kt}, w, z \dots)}{0,0001}$$

pri čemer:

$S_{rcs_{kt}}^{CVA}$ = občutljivosti združene CVA na dejavnik tveganja referenčnega kreditnega razmika;

rcs_{kt} = vrednost dejavnika tveganja referenčnega kreditnega razmika k ob zapadlosti t ;

V_{CVA} = združena CVA, izračunana z modelom regulativne CVA;

x, y = dejavniki tveganja, različni od ccs_{kt} , v V_{CVA} ;

$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i}$ = občutljivosti primerne varovanja pred tveganjem i na dejavnik tveganja referenčnega kreditnega razmika;

V_i = funkcija določanja cen primerne varovanja pred tveganjem i ;

w, z = dejavniki tveganja, različni od ccs_{kt} , v funkciji določanje cen V_i .

5. Institucije izračunajo delta občutljivosti združene CVA na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo promptne cene lastniških finančnih instrumentov, in občutljivost primerne instrumenta za varovanje pred tveganjem na te dejavnike tveganja na naslednji način:

$$S_{EQ}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(EQ \cdot 1,01, x, y \dots) - V_{CVA}(EQ, x, y \dots)}{0,01}$$

$$S_{EQ}^{hedge_i} = \frac{V_i(EQ \cdot 1,01, w, z \dots) - V_i(EQ, w, z \dots)}{0,01}$$

pri čemer:

S_{EQ}^{CVA} = občutljivosti združene CVA na dejavnik tveganja promptne cene lastniških finančnih instrumentov;

EQ = vrednost promptne cene lastniških finančnih instrumentov;

V_{CVA} = združena CVA, izračunana z modelom regulativne CVA;

x, y = dejavniki tveganja, različni od EQ, v V_{CVA} ;

$S_{EQ}^{hedge_i}$ = občutljivosti primerne varovanja pred tveganjem i na dejavnik tveganja promptne cene lastniških finančnih instrumentov;

V_i = funkcija določanja cen primerne varovanja pred tveganjem i ;

w, z = dejavniki tveganja, različni od EQ, v funkciji določanja cen V_i .

6. Institucije izračunajo delta občutljivosti združene CVA na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo promptne cene blaga, in občutljivost primerne instrumenta za varovanje pred tveganjem na te dejavnike tveganja na naslednji način:

$$S_{CTY}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(1,01 \cdot CTY, x, y \dots) - V_{CVA}(CTY, x, y \dots)}{0,01}$$

$$S_{CTY}^{hedge_i} = \frac{V_i(1,01 \cdot CTY, w, z \dots) - V_i(CTY, w, z \dots)}{0,01}$$

pri čemer:

S_{CTY}^{CVA} = občutljivosti združene CVA na dejavnik tveganja promptne cene blaga;

CTY = vrednost promptne cene blaga;

V_{CVA} = združena CVA, izračunana z modelom regulativne CVA;

x, y = dejavniki tveganja, različni od CTY, v V_{CVA} ;

$S_{CTY}^{hedge_i}$ = občutljivosti primerne varovanja pred tveganjem i na dejavnik tveganja promptne cene blaga;

V_i = funkcija določanja cen primerne varovanja pred tveganjem i;

w, z = dejavniki tveganja, različni od CTY, v funkciji določanja cen V_i .

Člen 383j

Občutljivosti na vega tveganje

Institucije izračunajo občutljivosti na vega tveganje združene CVA na dejavnike tveganja, ki jih sestavlja vgrajena nestanovitnost, in občutljivost primerne instrumenta za varovanje pred tveganjem na te dejavnike tveganja na naslednji način:

$$S_{vol_k}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(vol_k \cdot 1,01, x, y \dots) - V_{CVA}(vol_k, x, y \dots)}{0,01}$$

$$S_{vol_k}^{hedge_i} = \frac{V_i(vol_k \cdot 1,01, w, z \dots) - V_i(vol_k, w, z \dots)}{0,01}$$

pri čemer:

$S_{vol_k}^{CVA}$ = občutljivosti združene CVA na dejavnik tveganja vgrajene nestanovitnosti;

vol_k = vrednost dejavnika tveganja vgrajene nestanovitnosti;

V_{CVA} = združena CVA, izračunana z modelom regulativne CVA;

x, y = dejavniki tveganja, različni od vol_k , v funkciji določanja cen V_{CVA} .

$S_{vol_k}^{hedge_i}$ = občutljivosti primerne varovanja pred tveganjem i na dejavnik tveganja vgrajene nestanovitnosti;

V_i = funkcija določanja cen primerne varovanja pred tveganjem i ;

w, z = dejavniki tveganja, različni od vol_k , v funkciji določanja cen V_i .

Člen 383k

Uteži tveganja za obrestno tveganje

1. Za valute iz člena 383c(2) so uteži tveganja delta občutljivosti netvegane obrestne mere za vsako skupino v razpredelnici 1 naslednje:

Razpredelnica 1

Skupina	Zapadlost	Utež tveganja
1	1 leto	1,11 %
2	2 leti	0,93 %
3	5 let	0,74 %
4	10 let	0,74 %
5	30 let	0,74 %

2. Za valute, ki niso valute iz člena 383c(2), je utež tveganja delta občutljivosti netvegane obrestne mere 1,58 %.

3. Za tveganje stopnje inflacije, denominirano v eni od valut iz člena 383c(2), je utež tveganja delta občutljivosti na tveganje stopnje inflacije 1,11 %.
4. Za tveganje stopnje inflacije, denominirano v eni od valut, ki ni valuta iz člena 383c(2), je utež tveganja delta občutljivosti na tveganje stopnje inflacije 1,58 %.
5. Za vse valute je utež tveganja, ki se uporabi za občutljivosti na dejavnike vega tveganja obrestne mere in na dejavnike vega tveganja stopnje inflacije, 100 %.

Člen 383l

Korelacije znotraj skupin za obrestno tveganje

1. Za valute iz člena 383c(2) so korelacijski parametri, ki jih institucije uporabljajo za združevanje delta občutljivosti netvegane obrestne mere med različnimi skupinami iz člena 383k, razpredelnice 1, naslednji:

Razpredelnica 1

Skupina	1	2	3	4	5
1	100 %	91 %	72 %	55 %	31 %
2		100 %	87 %	72 %	45 %
3			100 %	91 %	68 %
4				100 %	83 %
5					100 %

2. Institucije uporabljajo korelacijski parameter 40 % za združevanje občutljivosti na delta tveganje stopnje inflacije in delta občutljivosti netvegane obrestne mere, denominiranih v isti valuti.
3. Institucije uporabljajo korelacijski parameter 40 % za združevanje občutljivosti na dejavnik vega tveganja stopnje inflacije in občutljivosti na dejavnik vega obrestnega tveganja, denominiranih v isti valuti.

Člen 383m

Korelacije po skupinah za obrestno tveganje

Korelacijski parameter med skupinami za delta in vega obrestno tveganje se določi na 0,5 za vse valutne pare.

Člen 383n

Uteži tveganja za valutno tveganje

1. Uteži tveganja za vse delta občutljivosti na dejavnik valutnega tveganja med valuto poročanja institucije in drugo valuto so 11 %.
2. Utež tveganja dejavnikov valutnega tveganja, ki se nanaša na valutne pare, sestavljene iz eura in valute države članice, ki sodeluje v ERM II, je ena izmed naslednjih:
 - (a) utež tveganja iz odstavka 1, deljena s 3;

- (b) največje nihanje znotraj razpona nihanja, o katerem se formalno dogovorita država članica in ECB, če je ta razpon nihanja manjši od razpona nihanja, določenega v ERM II.
- 3. Ne glede na odstavek 2 je utež tveganja dejavnikov valutnega tveganja, ki se nanaša na valute iz navedenega odstavka, ki sodelujejo v ERM II, in katere formalno dogovorjeni razpon nihanja je manjši od standardnega razpona za plus ali minus 15 %, enaka največjemu odstotnemu nihanju znotraj tega manjšega razpona.
- 4. Uteži tveganja za vse vega občutljivosti na dejavnik valutnega tveganja so 100 %.

Člen 383o

Korelacije za valutno tveganje

- 1. Za združevanje občutljivosti na dejavnik delta valutnega tveganja po vseh skupinah se uporablja enoten korelacijski parameter, ki je enak 60 %.
- 2. Za združevanje občutljivosti na dejavnik vega valutnega tveganja po vseh skupinah se uporablja enoten korelacijski parameter, ki je enak 60 %.

Člen 383p

Uteži tveganja za tveganje kreditnega razmika nasprotne stranke

1. Uteži tveganja za delta občutljivosti na dejavnike tveganja kreditnega razmika nasprotne stranke so enake za vse zapadlosti (0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let) znotraj vsake skupine v razpredelnici 1 in so:

Razpredelnica 1

Številka skupine	Kreditna kakovost	Sektor	Utež tveganja
1	Vse	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, držav članic	0,5 %
2	Stopnja kreditne kakovosti 1 do 3	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, tretjih držav, multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije iz člena 117(2) ali člena 118	0,5 %
3		Enote regionalne ali lokalne ravni države in subjekti javnega sektorja	1,0 %
4		Subjekti finančnega sektorja, vključno s kreditnimi institucijami, ki so jih ustanovile enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države, in javno-spodbujevalnimi bankami	5,0 %
5		Osnovni materiali, energetika, industrija, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin	3,0 %

Številka skupine	Kreditna kakovost	Sektor	Utež tveganja
6		Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti	3,0 %
7		Tehnologija, telekomunikacije	2,0 %
8		Zdravstvo, komunalne storitve, strokovne in tehnične dejavnosti	1,5 %
9		Krite obveznice, ki so jih izdale kreditne institucije v državah članicah	1,0 %
10	Stopnja kreditne kakovosti 1	Krite obveznice, ki so jih izdale kreditne institucije v tretjih državah	1,5 %
	Stopnja kreditne kakovosti od 2 do 3		2,5 %
11	Stopnja kreditne kakovosti od 1 do 3	Drugi sektorji	5,0 %
12		Kvalificirani indeksi	1,5 %

Številka skupine	Kreditna kakovost	Sektor	Utež tveganja
13	Stopnja kreditne kakovosti od 4 do 6 in brez ocene	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, tretjih držav, multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije iz člena 117(2) ali člena 118	2,0 %
14		Enote regionalne ali lokalne ravni države in subjekti javnega sektorja	4,0 %
15		Subjekti finančnega sektorja, vključno s kreditnimi institucijami, ki so jih ustanovile enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države, in javno-spodbujevalnimi bankami	12,0 %
16		Osnovni materiali, energetika, industrija, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin	7,0 %
17		Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti	8,5 %
18		Tehnologija, telekomunikacije	5,5 %
19		Zdravstvo, komunalne storitve, strokovne in tehnične dejavnosti	5,0 %
20		Drugi sektorji	12,0 %
21		Kvalificirani indeksi	5,0 %

Kadar za določeno nasprotno stranko ni zunanjih bonitetnih ocen, lahko institucije po odobritvi pristojnih organov notranjo bonitetno oceno razporedijo v ustrezno zunanjo bonitetno oceno in dodelijo utež tveganja, ki ustreza stopnji kreditne kakovosti 1 do 3 ali 4 do 6. V nasprotnem primeru se uporabijo uteži tveganja za neocenjene izpostavljenosti.

2. Institucije pri razporejanju izpostavljenosti tveganju v določeni sektor uporabljajo klasifikacijo, ki se običajno uporablja na trgu za razporejanje izdajateljev v skupine po sektorjih. Institucije vsakega izdajatelja razvrstijo v samo eno sektorsko skupino iz razpredelnice 1. Izpostavljenosti tveganju do izdajateljev, ki jih institucija ne more razporediti v sektor na ta način, se razvrstijo v skupino 11 ali 20 v razpredelnici 1, glede na kreditno kakovost izdajatelja.
3. Institucije v skupini 12 in 21 v razpredelnici 1 razvrstijo samo izpostavljenosti, ki se nanašajo na kvalificirane indekse iz člena 383b(4).
4. Institucije za določitev občutljivosti izpostavljenosti, ki se sklicuje na nekvalificirani indeks, uporabijo pristop vpogleda.

Člen 383q

Korelacije znotraj skupin za tveganje kreditnega razmika nasprotne stranke

1. Med občutljivostma WS_k in WS_l , ki izhajata iz izpostavljenosti tveganju, dodeljenih sektorskim skupinam 1 do 11 in 13 do 20, kot je določeno v členu 383p(1), razpredelnica 1, se korelacijski parameter ρ_{kl} določi na naslednji način:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

pri čemer:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ je 1, če sta obe točki občutljivosti k in l identični, sicer pa 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ je 1, kadar sta referenčna subjekta občutljivosti k in l identična, 90 %, če sta različna, vendar pravno povezana, sicer pa 50 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ je 1, kadar sta oba referenčna subjekta v skupinah 1 do 11 ali oba v skupinah 13 do 20, sicer pa 80 %.

2. Med občutljivostma WS_k in WS_l , ki izhajata iz izpostavljenosti tveganju, dodeljenih sektorskima skupinama 12 in 21, se korelacijski parameter ρ_{kl} določi na naslednji način:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

pri čemer:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ je 1, kadar sta obe točki občutljivosti k in l identični, sicer pa 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ je 1, kadar sta referenčna subjekta občutljivosti k in l identična in sta oba indeksa iz iste serije, 90 %, če sta oba indeksa enaka, vendar iz različnih serij, sicer pa 80 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ je 1, kadar sta oba referenčna subjekta v skupini 12 ali oba v skupini 21, sicer pa 80 %.

Člen 383r

Korelacije med skupinami za tveganje kreditnega razmika nasprotne stranke

Korelacije med skupinami za delta tveganje kreditnega razmika nasprotne stranke so naslednje:

Razpredelnica 1

Skupina	1, 2, 3, 13 in 14	4 in 15	5 in 16	6 in 17	7 in 18	8 in 19	9 in 10	11 in 20	12 in 21
1, 2, 3, 13 in 14	100 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %	0 %	45 %
4 in 15		100 %	5 %	15 %	20 %	5 %	20 %	0 %	45 %
5 in 16			100 %	20 %	25 %	5 %	5 %	0 %	45 %
6 in 17				100 %	25 %	5 %	15 %	0 %	45 %
7 in 18					100 %	5 %	20 %	0 %	45 %
8 in 19						100 %	5 %	0 %	45 %
9 in 10							100 %	0 %	45 %
11 in 20								100 %	0 %
12 in 21									100 %

Člen 383s

Uteži tveganja za tveganje referenčnega kreditnega razmika

1. Uteži tveganja za delta občutljivosti na dejavnike tveganja referenčnega kreditnega razmika so enake za vse zapadlosti (0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let) in za vse izpostavljenosti iz naslova referenčnih kreditnih razmikov znotraj vsake skupine v razpredelnici 1 in so:

Razpredelnica 1

Številka skupine	Kreditna kakovost	Sektor	Utež tveganja
1	Vse	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, držav članic	0,5 %
2	Stopnja kreditne kakovosti 1 do 3	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, tretjih držav, multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije iz člena 117(2) ali člena 118	0,5 %
3		Enote regionalne ali lokalne ravni države in subjekti javnega sektorja	1,0 %
4		Subjekti finančnega sektorja, vključno s kreditnimi institucijami, ki so jih ustanovile enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države, in javno-spodbujevalnimi bankami	5,0 %
5		Osnovni materiali, energetika, industrija, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin	3,0 %
6		Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti	3,0 %
7		Tehnologija, telekomunikacije	2,0 %
8		Zdravstvo, komunalne storitve, strokovne in tehnične dejavnosti	1,5 %
9		Krite obveznice, ki so jih izdale kreditne institucije v državah članicah	1,0 %

Številka skupine	Kreditna kakovost	Sektor	Utež tveganja
10	Stopnja kreditne kakovosti 1	Krite obveznice, ki so jih izdale kreditne institucije v tretjih državah	1,5 %
	Stopnja kreditne kakovosti od 2 do 3		2,5 %
11	Stopnja kreditne kakovosti od 1 do 3	Kvalificirani indeksi	1,5 %
12	Stopnja kreditne kakovosti od 4 do 6 in brez ocene	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, tretjih držav, multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije iz člena 117(2) ali člena 118	2,0 %
13		Enote regionalne ali lokalne ravni države in subjekti javnega sektorja	4,0 %
14		Subjekti finančnega sektorja, vključno s kreditnimi institucijami, ki so jih ustanovile enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države, in javno-spodbujevalnimi bankami	12,0 %
15		Osnovni materiali, energetika, industrija, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin	7,0 %
16		Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti	8,5 %
17		Tehnologija, telekomunikacije	5,5 %
18		Zdravstvo, komunalne storitve, strokovne in tehnične dejavnosti	5,0 %
19		Kvalificirani indeksi	5,0 %
20		Drugi sektorji	12,0 %

Kadar za določeno nasprotno stranko ni zunanjih bonitetnih ocen, lahko institucije po odobritvi s strani pristojnih organov notranjo bonitetno oceno razporedijo v ustrezno zunanjo bonitetno oceno in dodelijo utež tveganja, ki ustreza stopnji kreditne kakovosti 1 do 3 ali 4 do 6. V nasprotnem primeru se uporabijo uteži tveganja za neocenjene izpostavljenosti.

2. Uteži tveganja za nestanovitnosti referenčnih kreditnih razmikov se določijo na 100 %.
3. Institucije pri razporejanju izpostavljenosti tveganju določenemu sektorju uporabljajo klasifikacijo, ki se običajno uporablja na trgu za razporejanje izdajateljev v skupine po sektorjih. Institucije vsakega izdajatelja razvrstijo v samo eno sektorsko skupino v razpredelnici 1. Izpostavljenosti tveganju izdajateljev, ki jih institucija ne more razporediti v sektor na tak način, se razvrstijo v skupino 20 v razpredelnici 1.
4. Institucije v skupini 11 in 19 razvrstijo samo izpostavljenosti, ki se nanašajo na kvalificirane indekse iz člena 383b(4).
5. Institucije za določitev občutljivosti izpostavljenosti, ki se sklicuje na nekvalificirani indeks, uporabijo pristop vpogleda.

Člen 383t

Korelacije znotraj skupin za tveganje referenčnega kreditnega razmika

1. Med občutljivostma WS_k in WS_l , ki izhajata iz izpostavljenosti tveganju, dodeljenih sektorskim skupinam 1 do 10, 12 do 18 in 20 iz člena 383s(1), razpredelnica 1, se korelacijski parameter ρ_{kl} določi na naslednji način:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

pri čemer:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ je 1, kadar sta obe točki občutljivosti k in l identični, sicer pa 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ je 1, kadar sta referenčna subjekta občutljivosti k in l identična, 90 %, če sta različna, vendar pravno povezana, sicer pa 50 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ je 1, kadar sta oba referenčna subjekta v skupinah 1 do 10 ali oba v skupinah 12 do 18 ali oba v skupini 20, sicer pa 80 %.

2. Med občutljivostma WS_k in WS_l , ki izhajata iz izpostavljenosti tveganju, dodeljenih sektorskima skupinama 11 in 19, se korelacijski parameter ρ_{kl} določi na naslednji način:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(zapadlost)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(kakovost)}$$

pri čemer:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ je 1, kadar sta obe točki občutljivosti k in l identični, sicer pa 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ je 1, kadar sta referenčna subjekta občutljivosti k in l identična in sta oba indeksa iz iste serije, 90 %, če sta oba indeksa enaka, vendar iz različnih serij, sicer pa 80 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ je 1, kadar sta oba referenčna subjekta v skupini 11 ali oba v skupini 19, sicer pa 80 %.

Člen 383u

Korelacije med skupinami za tveganje referenčnega kreditnega razmika

1. Korelacije med skupinami za delta tveganje referenčnega kreditnega razmika in vega tveganje referenčnega kreditnega razmika so naslednje:

Razpredelnica 1

Skupina	1, 2 in 12	3 in 14	4 in 15	5 in 16	6 in 17	7 in 18	8 in 19	9 in 10	20	11	19
1, 2 in 12	100 %	75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %	0 %	45 %	45 %
3 in 14		100 %	5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %	0 %	45 %	45 %
4 in 15			100 %	5 %	15 %	20 %	5 %	20 %	0 %	45 %	45 %
5 in 16				100 %	20 %	25 %	5 %	5 %	0 %	45 %	45 %
6 in 17					100 %	25 %	5 %	15 %	0 %	45 %	45 %
7 in 18						100 %	5 %	20 %	0 %	45 %	45 %
8 in 19							100 %	5 %	0 %	45 %	45 %
9 in 10								100 %	0 %	45 %	45 %
20									100 %	0 %	0 %
11										100 %	75 %
19											100 %

2. Z odstopanjem od odstavka 1 bodo vrednosti korelacije med skupinami, izračunane v navedenem odstavku, za korelacije med skupino iz skupin 1 do 10 in skupino iz skupin 12 do 18 deljene z 2.

Člen 383v

Skupine uteži tveganja za tveganje lastniških finančnih instrumentov

1. Uteži tveganja za delta občutljivosti na dejavnike tveganja promptne cene lastniških finančnih instrumentov so enake za vse izpostavljenosti iz naslova tveganja lastniških finančnih instrumentov znotraj vsake skupine v razpredelnici 1 in so:

Razpredelnica 1

Številka skupine	Tržna kapitalizacija	Gospodarstvo	Sektor	Utež tveganja za promptno ceno lastniških finančnih instrumentov
1	Velika	Nastajajoče tržno gospodarstvo	Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti, zdravstvo, komunalne storitve	55 %
2			Telekomunikacije, industrija	60 %
3			Osnovni materiali, energetika, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin	45 %
4			Finančne dejavnosti, vključno z državnimi, nepremičninske dejavnosti, tehnologija	55 %
5		Razvito gospodarstvo	Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti, zdravstvo, komunalne storitve	30 %
6			Telekomunikacije, industrija	35 %
7			Osnovni materiali, energetika, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin	40 %
8			Finančne dejavnosti, vključno z državnimi, nepremičninske dejavnosti, tehnologija	50 %

9	Majhna	Nastajajoče tržno gospodarstvo	Vsi sektorji, opisani pri skupinah 1, 2, 3 in 4	70 %
10		Razvito gospodarstvo	Vsi sektorji, opisani pri skupinah 5, 6, 7 in 8	50 %
11	Drugi sektorji			70 %
12	Velika	Razvito gospodarstvo	Kvalificirani indeksi	15 %
13	Drugo		Kvalificirani indeksi	25 %

2. Za namene odstavka 1 tega člena sta majhna in velika kapitalizacija opredeljeni v regulativnih tehničnih standardih iz člena 325bd(7).
3. Za namene odstavka 1 tega člena sta nastajajoče tržno gospodarstvo in razvito gospodarstvo opredeljena v regulativnih tehničnih standardih iz člena 325ap(3).

4. Institucije pri razporejanju izpostavljenosti tveganju določenemu sektorju uporabljajo klasifikacijo, ki se običajno uporablja na trgu za razporejanje izdajateljev v skupine po gospodarskih sektorjih. Institucije vsakega izdajatelja razvrstijo v eno od sektorskih skupin iz odstavka 1, razpredelnica 1, in vse izdajatelje iz iste panoge razvrstijo v isti sektor. Izpostavljenosti tveganju izdajateljev, ki jih institucija ne more razporediti v sektor na ta način, se razvrstijo v skupino 11. Izdajatelji lastniških vrednostnih papirjev, ki so aktivni v več državah ali več sektorjih, se razvrstijo v določeno skupino na podlagi najpomembnejše regije in sektorja, v katerih posluje izdajatelj lastniških finančnih instrumentov.
5. Uteži tveganja za vega tveganje lastniških finančnih instrumentov se določijo na 78 % za skupine 1 do 8 in skupino 12 ter na 100 % za vse druge skupine.

Člen 383w

Korelacije med skupinami za tveganje lastniških finančnih instrumentov

Korelacijski parameter med skupinami za delta in vega tveganje lastniških finančnih instrumentov se določi na:

- (a) 15 %, kadar obe skupini spadata v skupine 1 do 10 iz člena 383v(1), razpredelnica 1;
- (b) 75 %, kadar obe skupini spadata v skupini 12 in 13 iz člena 383v(1), razpredelnica 1;
- (c) 45 %, kadar je ena od skupin skupina 12 ali 13 iz člena 383v(1), razpredelnica 1, druga skupina pa je v skupini 1 do 10 iz člena 383v(1), razpredelnica 1;
- (d) 0 %, kadar je ena od obeh skupin skupina 11 iz člena 383v(1), razpredelnica 1.

Člen 383x

Skupine uteži tveganja za blagovno tveganje

1. Uteži tveganja za delta občutljivosti na dejavnike tveganja promptne cene blaga so enake za vse izpostavljenosti iz naslova blagovnega tveganja znotraj vsake skupine v razpredelnici 1 in so:

Razpredelnica 1

Številka skupine	Ime skupine	Utež tveganja za promptno ceno blaga
1	Energetika – Trda goriva	30 %
2	Energetika – Tekoča goriva	35 %
3	Energetika – Električna energija	60 %
4	Energetika – Trgovanje z emisijskimi kuponi, ki so zajeti v EU ETS	40 %
5	Energetika – Trgovanje z emisijskimi kuponi, ki niso zajeti v EU ETS	60 %
6	Tovor	80 %
7	Kovine – neplemenite	40 %
8	Plinasta goriva	45 %
9	Plemenite kovine, vključno z zlatom	20 %
10	Zrna in oljnice	35 %
11	Živina in mlečni izdelki	25 %
12	Mehke surovine in drugo kmetijsko blago	35 %
13	Drugo blago	50 %

2. Uteži tveganja za vega blagovno tveganje se določijo na 100 %.

Člen 383z

Korelacije med skupinami za tveganje spremembe cen blaga

1. Korelacijski parameter med skupinami za delta blagovno tveganje se določi na:
 - (a) 20 %, kadar obe skupini spadata v skupine 1 do 12 iz člena 383x(1), razpredelnica 1;
 - (b) 0 %, kadar je ena od obeh skupin skupina 13 iz člena 383x(1), razpredelnica 1.
2. Korelacijski parameter med skupinami za vega blagovno tveganje se določi na:
 - (a) 20 %, kadar obe skupini spadata v skupine 1 do 12 iz člena 383x(1), razpredelnica 1;
 - (b) 0 %, kadar je ena od obeh skupin skupina 13 iz člena 383x(1), razpredelnica 1.“;

(202) členi 384, 385 in 386 se nadomestijo z naslednjim:

„Člen 384

Osnovni pristop

1. Institucija kapitalske zahteve za tveganje CVA izračuna v skladu z odstavkom 2 ali 3 tega člena, kot je ustrezno, za portfelj poslov z eno ali več nasprotnimi strankami, in sicer z uporabo ene od naslednjih formul, kot je ustrezno:
 - (a) formule iz odstavka 2 tega člena, kadar institucija v izračun vključi eno ali več primernih varovanj pred tveganjem, priznanih v skladu s členom 386;
 - (b) formule iz odstavka 3 tega člena, kadar institucija v izračun ne vključi primernih varovanj pred tveganjem, priznanih v skladu s členom 386.

Pristopa iz prvega pododstavka, točki (a) in (b), se ne kombinirata.

2. Institucija, ki izpolnjuje pogoj iz odstavka 1, točka (a), kapitalske zahteve za tveganje CVA izračuna na naslednji način:

$$BACVA^{total} = \beta \cdot BACVA^{csr-unhedged} + DS_{CVA} \cdot (1 - \beta) \cdot BACVA^{csr-hedged}$$

pri čemer:

$BACVA^{total}$ = kapitalske zahteve za tveganje CVA po osnovnem pristopu;

$BACVA^{csr-unhedged}$ = kapitalske zahteve za tveganje CVA po osnovnem pristopu, izračunane v skladu z odstavkom 3, za institucijo, ki izpolnjuje pogoj iz odstavka 1, točka (b);

$$DS_{CVA} = 0,65;$$

$$\beta = 0,25;$$

$$BACVA^{csr-hedged}$$

$$= \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c) - IH \right)^2 + (1 - \rho^2) \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c)^2 + \sum_c HMA_c}$$

pri čemer:

$$SCVA_c = \frac{1}{a} \cdot RW_c \cdot \sum_{NS \in c} M_{NS}^c \cdot EAD_{NS}^c \cdot DF_{NS}^c$$

$$SNH_c = \sum_{h \in c} r_{hc} \cdot RW_h^{SN} \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN}$$

$$IH = \sum_i RW_i^{ind} \cdot M_i^{ind} \cdot B_i^{ind} \cdot DF_i^{ind}$$

$$HMA_c = \sum_h (1 - r_{hc}^2) \cdot (RW_h \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN})^2$$

$\alpha = 1,4$;

$\rho = 0,5$;

c = indeks, ki označuje vse nasprotnne stranke, za katere institucija izračunava kapitalske zahteve za tveganje CVA z uporabo pristopa iz tega člena;

NS = indeks, ki označuje vse nize pobotov z dano nasprotno stranko, za katero institucija izračunava kapitalske zahteve za tveganje CVA z uporabo pristopa iz tega člena;

h = indeks, ki označuje vse instrumente za eno samo izpostavljenost, priznane kot primerno varovanje pred tveganjem v skladu s členom 386 za dano nasprotno stranko, za katero institucija izračunava kapitalske zahteve za tveganje CVA z uporabo pristopa iz tega člena;

I = indeks, ki označuje vse indeksne instrumente, priznane kot primerno varovanje pred tveganjem v skladu s členom 386 za vse nasprotnne stranke, za katere institucija izračunava kapitalske zahteve za tveganje CVA z uporabo pristopa iz tega člena;

RW_c = utež tveganja, ki se uporablja za nasprotno stranko c ; nasprotni stranki c se dodeli ena od uteži tveganja na podlagi kombinacije sektorja in kreditne kakovosti ter določi v skladu z razporednico 1.

Kadar za določeno nasprotno stranko ni zunanjih bonitetnih ocen, lahko institucije po odobritvi s strani pristojnih organov notranjo bonitetno oceno razporedijo v ustrezno zunanjo bonitetno oceno in dodelijo utež tveganja, ki ustreza stopnji kreditne kakovosti 1 do 3 ali 4 do 6; sicer se uporabijo uteži tveganja za neocenjene izpostavljenosti.

M_{NS}^c = efektivna zapadlost niza pobotov NS z nasprotno stranko c ;

M_{NS}^c se izračuna v skladu s členom 162; vendar se za ta izračun M_{NS}^c ne omeji na pet let, temveč na najdaljšo preostalo pogodbeno zapadlost znotraj niza pobotov;

EAD_{NS}^c = vrednost izpostavljenosti kreditnemu tveganju nasprotne stranke v nizu pobotov NS z nasprotno stranko c, vključno z učinkom zavarovanja s premoženjem v skladu z metodami iz naslova II, poglavje 6, oddelki 3 do 6, kot se uporabljajo za izračun kapitalskih zahtev za kreditno tveganje nasprotne stranke iz člena 92(4), točki (a) in (g);

DF_{NS}^c = nadzorniški diskontni faktor za niz pobotov NS z nasprotno stranko c.

Za institucijo, ki uporablja metode iz naslova II, poglavje 6, oddelek 6, se nadzorniški diskontni faktor določi na 1; v vseh drugih primerih se nadzorniški diskontni faktor izračuna na naslednji način:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_{NS}^c}}{0,05 \cdot M_{NS}^c}$$

r_{hc} = nadzorniški korelacijski faktor med tveganjem kreditnega razmika nasprotne stranke c in tveganjem kreditnega razmika instrumenta za eno samo izpostavljenost, priznanega kot primerno varovanje pred tveganjem h za nasprotno stranko c, določen v skladu z razpredelnico 2;

M_h^{SN} = preostala zapadlost instrumenta za eno samo izpostavljenost, priznanega kot primerno varovanje pred tveganjem;

B_h^{SN} = hipotetični znesek instrumenta za eno samo izpostavljenost, priznanega kot primerno varovanje pred tveganjem;

DF_h^{SN} = nadzorniški diskontni faktor za instrument za eno samo izpostavljenost, priznan kot primerno varovanje pred tveganjem, izračunan na naslednji način:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_h^{SN}}}{0,05 \cdot M_h^{SN}}$$

RW_h^{SN} = nadzorniška utež tveganja instrumenta za eno samo izpostavljenost, priznanega kot primerno varovanje pred tveganjem; te uteži tveganja temeljijo na kombinaciji sektorja in kreditne kakovosti referenčnega kreditnega razmika instrumenta za varovanje pred tveganjem in se določijo v skladu z razpredelnico 1;

M_i^{ind} = preostala zapadlost ene ali več pozicij v istem indeksnem instrumentu, priznanem kot primerno varovanje pred tveganjem; v primeru več kot ene pozicije v istem indeksnem instrumentu je M_i^{ind} hipotetična tehtana zapadlost vseh teh pozicij;

B_i^{ind} = celotni hipotetični znesek ene ali več pozicij v istem indeksnem instrumentu, priznanem kot primerno varovanje pred tveganjem;

DF_i^{ind} = nadzorniški diskontni faktor ene ali več pozicij v istem indeksnem instrumentu, priznanem kot primerno varovanje pred tveganjem, izračunan na naslednji način:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_i^{ind}}}{0,05 \cdot M_i^{ind}}$$

RW_i^{ind} = nadzorniška utež tveganja indeksnega instrumenta, priznanega kot primerno varovanje pred tveganjem; RW_i^{ind} temelji na kombinaciji sektorja in kreditne kakovosti vseh sestavnih delov indeksa, izračunani na naslednji način:

- (a) kadar vsi sestavni deli indeksa pripadajo istemu sektorju in imajo enako kreditno kakovost, kot je določena v skladu z razpredelnico 1, se RW_i^{ind} izračuna kot ustrezna utež tveganja iz razpredelnice 1 za navedeni sektor, kreditna kakovost pa se pomnoži z 0,7;
- (b) kadar vsi sestavni deli indeksa ne pripadajo istemu sektorju ali nimajo enake kreditne kakovosti, se RW_i^{ind} izračuna kot tehtano povprečje uteži tveganja vseh sestavnih delov indeksa, kot je določeno v skladu z razpredelnico 1, pomnoženo z 0,7;

Razpredelnica 1

Sektor nasprotne stranke	Kreditna kakovost	
	Stopnja kreditne kakovosti 1 do 3	Stopnja kreditne kakovosti 4 do 6 in brez ocene
Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije iz člena 117(2) ali člena 118	0,5 %	2,0 %
Enote regionalne ali lokalne ravni države in subjekti javnega sektorja	1,0 %	4,0 %
Subjekti finančnega sektorja, vključno s kreditnimi institucijami, ki so jih ustanovile enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države, in javno-spodbujevalnimi bankami	5,0 %	12,0 %

Sektor nasprotne stranke	Kreditna kakovost	
	Stopnja kreditne kakovosti 1 do 3	Stopnja kreditne kakovosti 4 do 6 in brez ocene
Osnovni materiali, energetika, industrija, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin	3,0 %	7,0 %
Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti	3,0 %	8,5 %
Tehnologija, telekomunikacije	2,0 %	5,5 %
Zdravstvo, komunalne storitve, strokovne in tehnične dejavnosti	1,5 %	5,0 %
Drugi sektorji	5,0 %	12,0 %

Razpredelnica 2

Korelacije med kreditnim razmikom nasprotne stranke in varovanjem pred tveganjem za eno samo izpostavljenost	
Varovanje pred tveganjem za eno samo izpostavljenost h nasprotne stranke i	Vrednost ρ_{hc}
Nasprotne stranke iz člena 386(3), točka (a)(i)	100 %
Nasprotne stranke iz člena 386(3), točka (a)(ii)	80 %
Nasprotne stranke iz člena 386(3), točka (a)(iii)	50 %

3. Institucija, ki izpolnjuje pogoj iz odstavka 1, točka (b), kapitalske zahteve za tveganje CVA izračuna na naslednji način:

$$BACVA^{csr-unhedged} = DS_{CVA} \cdot \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c SCVA_c\right)^2 + (1 - \rho^2) \cdot \sum_c SCVA_c^2}$$

pri čemer so vsi elementi enaki tistim, ki so navedeni v odstavku 2.

Člen 385

Poenostavljeni pristop

1. Institucija, ki izpolnjuje vse pogoje iz člena 273a(2) ali ji je pristojni organ v skladu s členom 273a(4) dovolil, da uporabi pristop iz člena 282, lahko kapitalske zahteve za tveganje CVA izračuna kot zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje nasprotne stranke za pozicije iz netrgovalne knjige oziroma pozicije iz trgovalne knjige iz člena 92(4), točki (a) in (g), deljene z 12,5.
2. Za namene izračuna iz odstavka 1 veljajo naslednje zahteve:
 - (a) ta izračun se uporablja samo za posle, za katere se uporabljajo kapitalske zahteve za tveganje CVA iz člena 382;
 - (b) kreditni izvedeni finančni instrumenti, ki so priznani kot notranje varovanje pred izpostavljenostmi tveganju nasprotne stranke, se ne vključijo v ta izračun.
3. Institucija, ki ne izpolnjuje več enega ali več pogojev iz člena 273a(2) ali (4), kot je ustrezno, mora izpolnjevati zahteve iz člena 273b.

Člen 386

Primerna varovanja pred tveganjem

1. Pozicije v instrumentih za varovanje pred tveganjem se priznajo kot primerna varovanja pred tveganjem za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA v skladu s členoma 383 in 384, kadar te pozicije izpolnjujejo vse naslednje zahteve:
 - (a) uporabljajo se za zmanjševanje tveganja CVA in se upravljajo kot take;
 - (b) lahko se sklenejo s tretjimi osebami ali s trgovalno knjigo institucije kot notranje varovanje; v tem primeru izpolnjujejo zahtevo iz člena 106(7);
 - (c) samo pozicije v instrumentih za varovanje pred tveganjem iz odstavkov 2 in 3 tega člena se lahko priznajo kot primerna varovanja pred tveganjem za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA v skladu s členom 383 oziroma 384.

Za namen izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA v skladu s členom 383 se pozicije v instrumentih za varovanje pred tveganjem priznajo kot primerna varovanja pred tveganjem, kadar taki instrumenti za varovanje pred tveganjem poleg pogojev iz točk (a) do (c) tega odstavka tvorijo eno samo pozicijo v primernem varovanju pred tveganjem in niso razdeljeni na več kot eno pozicijo v več kot enem primernem varovanju pred tveganjem.

2. Za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA v skladu s členom 383 se kot primerna varovanja pred tveganjem priznajo samo pozicije v naslednjih instrumentih za varovanje pred tveganjem:
 - (a) instrumenti, ki varujejo spremenljivost kreditnega razmika nasprotne stranke, razen instrumentov iz člena 325(5);
 - (b) instrumenti, ki varujejo spremenljivost sestavine izpostavljenosti tveganja CVA, razen instrumentov iz člena 325(5).
3. Za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA v skladu s členom 384 se kot primerna varovanja pred tveganjem priznajo samo pozicije v naslednjih instrumentih za varovanje pred tveganjem:
 - (a) kreditne zamenjave za eno samo izpostavljenost in pogojne kreditne zamenjave za eno samo izpostavljenost, ki se nanašajo:
 - (i) neposredno na nasprotno stranko;
 - (ii) na subjekt, ki je pravno povezan z nasprotno stranko, kadar se pravna povezanost nanaša na primere, ko sta referenčni subjekt in nasprotna stranka nadrejena oseba in njena podrejena družba ali dve podrejeni družbi skupne nadrejene osebe;

(iii) na subjekt, ki pripada istemu sektorju in regiji kot nasprotna stranka;

(b) indeksi kreditnih zamenjav.

4. Pozicije v instrumentih za varovanje pred tveganjem, ki so sklenjene s tretjimi osebami in so priznane kot primerna varovanja pred tveganji v skladu z odstavki 1, 2 in 3 ter so vključene v izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA, niso predmet kapitalskih zahtev za tržno tveganje iz naslova IV.
5. Pozicije v instrumentih za varovanje pred tveganjem, ki niso priznane kot primerna varovanja pred tveganjem v skladu s tem členom, so predmet kapitalskih zahtev za tržno tveganje iz naslova IV.“;

(203) v členu 394 se odstavek 2 spremeni:

(a) v prvem pododstavku se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Institucije poleg informacij iz odstavka 1 tega člena svojim pristojnim organom poročajo tudi o naslednjih informacijah glede svojih desetih največjih izpostavljenosti do institucij na konsolidirani podlagi in glede svojih desetih največjih izpostavljenosti do subjektov, ki opravljajo dejavnost bančništva v senci, na konsolidirani podlagi, vključno z velikimi izpostavljenostmi, ki so izvzete iz uporabe člena 395(1):“;

(b) doda se naslednji pododstavek:

„Institucije poleg informacij iz prvega pododstavka svojim pristojnim organom poročajo tudi o svoji skupni izpostavljenosti do subjektov, ki opravljajo dejavnosti bančništva v senci.“;

(204) v členu 395 se vstavi naslednji odstavek:

„2a. EBA do ... [30 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] po posvetovanju z ESMA izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, s katerimi posodobi smernice iz odstavka 2 tega člena.

EBA pri posodobitvi teh smernic med drugim ustrezno upošteva prispevek subjektov, ki opravljajo dejavnost bančništva v senci, k uniji kapitalskih trgov, morebitni negativni učinek, ki bi ga lahko imele kakršne koli spremembe teh smernic, vključno z dodatnimi omejitvami, na poslovni model in profil tveganja institucij ter na stabilnost in pravilno delovanje finančnih trgov.

Poleg tega EBA po posvetovanju z ESMA do 31. decembra 2027 Komisiji predloži poročilo o prispevku subjektov, ki opravljajo dejavnost bančništva v senci, k uniji kapitalskih trgov ter o izpostavljenostih institucij do takih subjektov, vključno z ustreznostjo skupnih omejitev ali strožjih posameznih omejitev za te izpostavljenosti, pri čemer ustrezno upošteva regulativni okvir in poslovne modele takih subjektov.

Komisija do 31. decembra 2028 po potrebi na podlagi tega poročila Evropskemu parlamentu in Svetu predloži zakonodajni predlog o omejitvah izpostavljenosti do subjektov, ki opravljajo dejavnost bančništva v senci.“;

(205) člen 400 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) izpostavljenosti, ki izhajajo iz naslova nečrpanih kreditnih poslov, ki so v Prilogi I razvrščeni med zunajbilančne postavke v skupini 5, ali pogodbenih dogovorov, ki izpolnjujejo pogoje, da se ne obravnavajo kot prevzete obveznosti, če je bil s stranko ali skupino povezanih strank sklenjen dogovor, na podlagi katerega je črpanje možno le, če se zagotovi, da to ne bo povzročilo preseganja omejitve, ki se uporablja v skladu s členom 395(1);“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) krite obveznice iz člena 129;“;

(ii) točka (i) se nadomesti z naslednjim:

„(i) 50 % dokumentarnih akreditivov, ki so v Prilogi I razvrščeni med zunajbilančne postavke v skupini 4 in nečrpanih kreditnih poslov, ki so v Prilogi I razvrščeni med zunajbilančne postavke v skupini 3, z originalno zapadlostjo do največ enega leta in če se s tem strinjajo pristojni organi, 80 % jamstev, ki niso jamstva za kredite ter imajo zakonsko ali regulativno podlago in jih za svoje člane dajejo vzajemne jamstvene sheme s statusom kreditnih institucij;“;

(206) člen 402 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Pri izračunu vrednosti izpostavljenosti za namene člena 395 lahko institucije, razen kadar je to prepovedano po veljavni nacionalni zakonodaji, zmanjšajo vrednost izpostavljenosti ali katerega koli dela izpostavljenosti, ki je v skladu s členom 125(1) zavarovan s stanovanjsko nepremičnino, za zastavljeni znesek vrednosti nepremičnine, vendar ne več kot za 55 % vrednosti nepremičnine, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:“;

(ii) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) pristojni organi za izpostavljenosti ali dele izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjsko nepremičnino, v skladu s členom 124(9) niso določili uteži tveganja, ki je višja od 20 %;“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Pri izračunu vrednosti izpostavljenosti za namene člena 395 lahko institucije, razen kadar je to prepovedano po veljavni nacionalni zakonodaji, zmanjšajo vrednost izpostavljenosti ali katerega koli dela izpostavljenosti, ki je v skladu s členom 126(1) zavarovan s poslovno nepremičnino, za zastavljeni znesek vrednosti nepremičnine, vendar ne več kot za 55 % vrednosti nepremičnine, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji“;

(ii) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) pristojni organi za izpostavljenosti ali dele izpostavljenosti, zavarovane s poslovno nepremičnino, v skladu s členom 124(9) niso določili uteži tveganja, ki je višja od 60 %;“;

(iii) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) izpolnjene so zahteve iz člena 124(3), točka (c), člena 208 in člena 229(1);“;

(207) v členu 425(4) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) nasprotna stranka je institucija, ki je nadrejena ali podrejena instituciji, ali druga podrejena družba iste nadrejene institucije ali je z zadevno institucijo povezana v smislu člena 22(7) Direktive 2013/34/EU ali je članica enake institucionalne sheme za zaščito vlog iz člena 113(7) te uredbe ali osrednja institucija ali članica mreže, za katero velja opustitev iz člena 10 te uredbe;“;

(208) v členu 428(1) se točka (k) nadomesti z naslednjim:

„(k) nečrpani kreditni posli, ki se štejejo kot postavke v ‚skupini 4‘, ‚skupini 3‘ ali ‚skupini 2‘ v Prilogi I.‘“;

(209) člen 429 se spremeni:

(a) v odstavku 5 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Za namene prvega pododstavka, točka (b), in drugega pododstavka tega odstavka lahko institucije povezani subjekt štejejo za stranko samo, kadar zadevni subjekt ne spada v obseg bonitetne konsolidacije na ravni, na kateri se uporablja zahteva iz člena 92(4), točka (e).“;

(b) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Za namene odstavka 4, točka (e), tega člena in člena 429g ‚običajni nakup ali prodaja‘ pomeni nakup ali prodajo finančnega sredstva v skladu s pogodbami, ki zahtevajo izročitev finančnega sredstva v roku, ki ga na splošno določa pravo ali praksa na zadevnem trgu.“;

(210) v členu 429a se odstavek 1 spremeni:

(a) vstavi se naslednja točka:

„(ca) kadar je institucija članica mreže iz člena 113(7), izpostavljenosti, ki se jim dodeli utež tveganja 0 % v skladu s členom 114 in izhajajo iz sredstev, ki so enakovredna vlogam drugih članic te mreže v isti valuti, izhajajočim iz zakonsko ali statutarno najmanjše vloge v skladu s členom 422(3), točka (b); v takem primeru se točka (c) tega odstavka ne uporablja za izpostavljenosti drugih članic te mreže, ki predstavljajo zakonsko ali statutarno najmanjšo vlogo.“;

(b) vstavi se naslednja točka:

„(da) izpostavljenosti institucije do njenih delničarjev, če so take izpostavljenosti zavarovane do ravni vsaj 125 % s sredstvi iz člena 129(1), točki (d) in (e), in so ta sredstva upoštevana v zahtevi glede količnika finančnega vzvoda delničarjev, kadar institucija ni javna razvojna kreditna institucija, izpolnjuje pa naslednje pogoje:

- (i) njeni delničarji so kreditne institucije in ne obvladujejo institucije;
- (ii) izpolnjuje zahteve iz odstavka 2, točke (a), (b), (c) in (e), tega člena;
- (iii) njene izpostavljenosti se nahajajo v isti državi članici;
- (iv) je pod določeno obliko stalnega nadzora enote centralne ravni države članice;
- (v) njen poslovni model je omejen na pretok zneska, ki ustreza prilivom iz izdaje kritih obveznic njenim delničarjem v obliki dolžniških instrumentov;“;

(211) člen 429c se spremeni:

(a) v odstavku 3 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) za posle brez kliringa prek KCNS se denarna sredstva, ki jih prejme nasprotna stranka prejemnica, ne ločijo od sredstev institucije.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Za namene odstavka 1 tega člena institucije prejetega zavarovanja s premoženjem ne vključijo v izračun NICA, kot je opredeljen v členu 272, točka 12a.“;

(c) vstavi se naslednji odstavek:

„4a. Z odstopanjem od odstavkov 3 in 4 lahko institucija pripozna katero koli prejeto zavarovanje s premoženjem, v skladu z delom 3, naslov II, poglavje 6, oddelek 3, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) zavarovanje s premoženjem se prejme od stranke za pogodbo o izvedenih finančnih instrumentih, za katero institucija opravi kliring v imenu te stranke;
- (b) za pogodbo iz točke (a) se opravi kliring prek KCNS;
- (c) kadar je bilo zavarovanje s premoženjem prejeto v obliki začetnega kritja, se to zavarovanje s premoženjem loči od sredstev institucije.“;

(d) v odstavku 6 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena lahko institucije uporabijo metodo iz dela 3, naslov II, poglavje 6, oddelek 4 ali 5, da določijo vrednost izpostavljenosti naslednjega:

- (a) pogodb o izvedenih finančnih instrumentih iz Priloge II in kreditnih izvedenih finančnih instrumentih, kadar to metodo uporabljajo tudi za določitev vrednosti izpostavljenosti teh pogodb za namen izpolnjevanja kapitalskih zahtev iz člena 92(1), točke (a), (b) in (c);
- (b) kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, za katere uporabljajo obravnavo iz člena 273(3) ali (5), kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo navedene metode.“;

(212) člen 429f se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije v skladu s členom 111(2) izračunajo vrednost izpostavljenosti zunajbilančnih postavk, razen pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, navedenih v Prilogi II, kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, poslov financiranja z vrednostnimi papirji in pozicij iz člena 429d.

Kadar se prevzeta obveznost nanaša na povečanje druge zunajbilančne postavke, se uporabi člen 111(3).“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Z odstopanjem od člena 495d institucije uporabijo konverzijski faktor 10 % za zunajbilančne postavke iz naslova brezpogojno preklicnih prevzetih obveznosti.“;

(213) v členu 429g se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Denarna sredstva, povezana z običajnimi nakupi in finančna sredstva, povezana z običajnimi prodajami, ki ostanejo v bilanci stanja do datuma poravnave, institucije obravnavajo kot sredstva v skladu s členom 429(4), točka (a).“;

(214) člen 430 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se dodajo naslednje točke:

„(h) svojih izpostavljenostih ESG tveganjem, vključno s:

(i) svojimi obstoječimi in novimi izpostavljenostmi do subjektov v sektorju fosilnih goriv;

(ii) svojimi izpostavljenostmi fizičnim tveganjem in tveganjem prehoda;

(i) svojih izpostavljenosti iz naslova kriptosredstev“;

(b) vstavita se naslednja odstavka:

- „2a. Institucije pri poročanju o svojih kapitalskih zahtevah za tržno tveganje iz odstavka 1, točka (a), tega člena ločeno poročajo o izračunih iz člena 325c(2), točke (a), (b) in (c), za portfelj vseh pozicij iz trgovalne knjige ali vseh pozicij iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu ali blagovnemu tveganju.
- 2b. Institucije pri poročanju o svojih kapitalskih zahtevah za tržno tveganje iz odstavka 1, točka (a), tega člena ločeno poročajo o izračunih iz člena 325ba(1), točke (a)(i), (ii) ter (b)(i) in (ii), za portfelj vseh pozicij iz trgovalne knjige ali vseh pozicij iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu in blagovnemu tveganju in dodeljene trgovalnim enotam, za katere so prejele dovoljenje pristojnih organov za uporabo pristopa alternativnih notranjih modelov v skladu s členom 325az(2).“;

(c) odstavek 7 se spremeni:

(i) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi enotne predloge za poročanje, pogostost in datume poročanja ter opredelitve pojmov, in razvije rešitve informacijske tehnologije, vključno s predlogami in navodili za poročanje iz odstavkov 1 do 4.“;

(ii) v četrtem pododstavku se doda naslednja točka:

„(c) izpostavljenosti do ESG tveganj, ki se predložijo do ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].“;

(215) člen 430a se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije svojim pristojnim organom letno poročajo o naslednjih zbirnih podatkih za vsak nacionalni nepremičninski trg, ki so mu izpostavljene:

- (a) kadar je ustrezno, o izgubah iz naslova izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s stanovanjsko nepremičnino, v vsakem primeru do višine zastavljenega zneska ali 55 % vrednosti stanovanjske nepremičnine, kar je nižje, razen če je v skladu s členom 124(9) določeno drugače;
- (b) skupnih izgubah iz naslova izpostavljenosti, pri katerih je institucija priznala zavarovanje s stanovanjsko nepremičnino, v vsakem primeru do višine zastavljenega zneska ali 100 % vrednosti stanovanjske nepremičnine, kar je nižje;

- (c) vrednosti izpostavljenosti iz naslova vseh neporavnanih izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s stanovanjsko nepremičnino, v vsakem primeru do višine zastavljenega zneska ali 100 % vrednosti stanovanjske nepremičnine, kar je nižje;
- (d) kadar je ustrezno, o izgubah iz naslova izpostavljenosti, pri katerih je institucija priznala zavarovanje s poslovno nepremičnino, v vsakem primeru do višine zastavljenega zneska ali 55 % vrednosti poslovne nepremičnine, kar je nižje, razen če je v členu 124(9) določeno drugače;
- (e) skupnih izgubah iz naslova izpostavljenosti, pri katerih je institucija priznala zavarovanje s poslovno nepremičnino, v vsakem primeru do višine zastavljenega zneska ali 100 % vrednosti poslovne nepremičnine, kar je nižje;
- (f) vrednosti izpostavljenosti iz naslova vseh neporavnanih izpostavljenosti, pri katerih je institucija priznala zavarovanje s poslovno nepremičnino, v vsakem primeru do višine zastavljenega zneska ali 100 % vrednosti poslovne nepremičnine, kar je nižje.’;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Pristojni organi na zbirni podlagi letno objavijo podatke iz odstavka 1, točke (a) do (f), skupaj s podatki za preteklo obdobje, če so na voljo, za vsak nacionalni nepremičninski trg, za katerega so bili ti podatki zbrani. Pristojni organ na zahtevo drugega pristojnega organa v državi članici ali na zahtevo EBA predloži temu pristojnemu organu ali EBA podrobnejše informacije o stanju trgov stanovanjskih ali poslovnih nepremičnin v zadevni državi članici.“;

(216) člen 430b se črta;

(217) člen 433 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 433

Pogostost in obseg razkritij

Institucije razkrijejo informacije, zahtevane na podlagi naslovov II in III, na način iz tega člena, členov 433a, 433b, 433c in 434.

EBA objavi letna razkritja na svoji spletni strani na isti dan, kot institucije objavijo svoje računovodske izkaze, ali v najkrajšem možnem času po tem.

EBA objavi polletna in četrletna razkritja na svoji spletni strani na isti dan, kot institucije objavijo svoja računovodska poročila za ustrezno obdobje, kadar je to ustrezno, ali v najkrajšem možnem času po tem.

Morebitna razlika med datumom objave razkritij, ki se zahtevajo v skladu s tem delom, in datumom objave ustreznih računovodskih izkazov mora biti razumna in v nobenem primeru ne presega časovnega okvira, ki ga določijo pristojni organi na podlagi člena 106 Direktive 2013/36/EU.“;

(218) v členu 433a se odstavek 1 spremeni:

(a) točka (b) se spremeni:

(i) točka (xiv) se nadomesti z naslednjim:

„(xiv) člena 455(2), točke (a), (b) in (c);“;

(ii) dodata se naslednji točki:

„(xv) člena 449a;

(xvi) člena 449b;“;

(b) v točki (c) se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) člena 438, točke (d), (da) in (h);“;

(219) člen 433b se nadomesti z naslednjim:

„Člen 433b

Razkritja s strani majhnih in nekompleksnih institucij

1. Majhne in nekompleksne institucije na letni osnovi razkrijejo informacije iz naslednjih določb:
 - (a) člena 435(1), točke (a), (e) in (f);
 - (b) člena 438, točke (c), (d) in (da);
 - (c) člena 442, točki (c) in (d);
 - (d) ključne metrike iz člena 447;
 - (e) člena 449a;
 - (f) člena 449b;
 - (g) člena 450(1), točke (a) do (d), (h), (i) in (j).’;
2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena majhne in nekompleksne institucije, ki ne kotirajo na borzi, razkrijejo ključne metrike iz člena 447 ter ESG tveganja iz člena 449a na letni osnovi.“;

(220) v členu 433c se odstavek 2 spremeni:

(a) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) informacije iz člena 438, točke (c), (d) in (da); “;

(b) vstavi se naslednja točka:

„(da) informacije iz člena 442, točki (c) in (d);“;

(c) vstavita se naslednji točki:

„(ea) informacije iz člena 449a;

(eb) informacije iz člena 449b;“;

(221) člen 434 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 434

Način razkritij

1. Institucije, ki niso majhne in nekompleksne institucije, vse informacije, ki se zahtevajo v skladu z naslovoma II in III, v elektronski obliki predložijo EBA najpozneje na dan, ko objavijo svoje računovodske izkaze ali računovodska poročila za zadevno obdobje, kadar je ustrezno, ali čim prej po tem datumu. EBA te informacije skupaj z datumom njihove predložitve objavi na svoji spletni strani.

EBA zagotovi, da razkritja na njegovi spletni strani vsebujejo informacije, ki so enake informacijam, ki so ji jih predložile institucije. Institucije imajo pravico, da EBA ponovno predložijo informacije v skladu s tehničnimi standardi iz člena 434a. EBA na svoji spletni strani objavi datum ponovne predložitve.

EBA pripravi in posodablja orodje, ki določa vzporejanje predlog in razpredelnic za razkritja s tistimi za nadzorniško poročanje. Orodje za vzporejanje je javno dostopno na spletni strani EBA.

Institucije lahko še naprej objavljajo samostojen dokument, ki zagotavlja lahko dostopen vir bonitetnih informacij za uporabnike teh informacij, ali poseben, za uporabnike zlahka prepoznaven oddelek, ki je vključen ali priložen k računovodskim izkazom ali računovodskemu poročilu institucij in vsebuje zahtevana razkritja. Institucije lahko na svojo spletno stran vključijo povezavo do spletne strani EBA, na kateri so bonitetne informacije objavljene centralizirano.

2. Institucije, ki niso majhne in nekompleksne institucije, razkritja, ki se zahtevajo v skladu s členoma 443a in 443c, v elektronski obliki predložijo EBA najpozneje na dan, ko objavijo svoje računovodske izkaze ali računovodska poročila za zadevno obdobje ali čim prej po tem datumu. Če se računovodska poročila objavijo pred predložitvijo informacij v skladu s členom 430 za isto obdobje, se lahko razkritja predložijo na isti datum kot nadzorniško poročanje ali v najkrajšem možnem času po tem. Če se razkritje zahteva za obdobje, ko institucija ne pripravi nobenega računovodskega poročila, institucija čim prej po izteku tega obdobja predloži EBA informacije o razkritjih.
3. Z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 tega člena lahko institucije informacije, zahtevane na podlagi člena 450, EBA predložijo ločeno od drugih informacij, zahtevanih na podlagi naslovov II in III, in sicer najpozneje v dveh mesecih po datumu, ko institucije objavijo svoje računovodske izkaze za zadevno leto.
4. EBA na svoji spletni strani objavi razkritja majhnih in nekompleksnih institucij na podlagi informacij, ki jih te sporočijo pristojnim organom v skladu s členom 430.

5. Lastništvo podatkov in odgovornost za njihovo točnost ostajata v rokah institucij, ki jih pripravijo. EBA zagotovi enotno točko dostopa v zvezi z razkritji institucij in na svoji spletni strani da na voljo arhiv informacij, ki jih je treba razkriti v skladu s tem delom. Ta arhiv je dostopen za obdobje, ki ne sme biti krajše od obdobja hrambe, ki po nacionalni zakonodaji velja za informacije, vključene v računovodska poročila institucij.
6. EBA spremlja število obiskov svoje enotne točke dostopa v zvezi z razkritji institucij in v svoja letna poročila vključi s tem povezane statistične podatke.“;

(222) člen 434a se spremeni:

- (a) prvi odstavek se nadomesti z naslednjim:

„EBA za razkritja, ki se zahtevajo v skladu z naslovoma II in III, pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi enotne predloge za poročanje in informacije o politiki ponovne predložitve, ter razvije rešitve informacijske tehnologije, vključno z navodili.“;

- (b) četrti odstavek se nadomesti z naslednjim:

„EBA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].“;

(223) vstavi se naslednji člen:

„Člen 434c

Poročilo o izvedljivosti uporabe informacij, ki jih sporočijo institucije, ki niso majhne in nekompleksne institucije, zaradi objave razširjenega sklopa razkritij na spletni strani EBA

EBA pripravi poročilo o izvedljivosti uporabe informacij, ki jih institucije, ki niso majhne in nekompleksne institucije, sporočijo pristojnim organom v skladu s členom 430, zato da te informacije objavi na svoji spletni strani in da se na ta način za take institucije zmanjša breme razkritja.

V tem poročilu, ki temelji na analizi skupnih stroškov in koristi, tudi stroškov, ki jih imajo pristojni organi, institucije in EBA, se upoštevajo predhodno delo EBA glede integriranih zbirk podatkov in morebitni tehnični, operativni in pravni izzivi.

EBA to poročilo Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji do ... [36 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na podlagi tega poročila Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi do 31. decembra 2031 predloži zakonodajni predlog.“;

(224) člen 438 se spremeni:

(a) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) znesek dodatnih kapitalskih zahtev na podlagi postopka nadzorniškega pregledovanja iz člena 104(1), točka (a), Direktive 2013/36/EU za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, in njegovo sestavo;“;

(b) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) znesek skupne izpostavljenosti tveganju, izračunan v skladu s členom 92(3), in pripadajoče kapitalske zahteve, določene v skladu s členom 92(2), ki se razčlenijo, kot je ustrezno, po različnih kategorijah tveganja ali kategorijah izpostavljenosti tveganju, kot je ustrezno, iz dela 3, ter, kadar je to ustrezno, pojasnilo učinkov neodbitnih postavk od kapitala zaradi uporabe kapitalskih pragov na izračun kapitala in zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti;“;

(c) vstavi se naslednja točka:

„(da) kadar morajo izračunati znesek skupne izpostavljenosti tveganju brez upoštevanja izstopnega praga, izračunan v skladu s členom 92(4), in standardizirani znesek skupne izpostavljenosti tveganju, izračunan v skladu s členom 92(5), ki se razčlenita, kot je ustrezno, po različnih kategorijah tveganja ali kategorijah izpostavljenosti tveganju, iz dela 3, ter, kadar je to ustrezno, pojasnilo učinkov neodbitnih postavk od kapitala zaradi uporabe kapitalskih pragov na izračun kapitala in zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti;“;

(d) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) bilančne in zunajbilančne izpostavljenosti, zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in s tem povezane pričakovane izgube za vsako kategorijo posebnih kreditnih aranžmajev iz člena 153(5), preglednica 1, ter bilančne in zunajbilančne izpostavljenosti in zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kategorije izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz člena 133(3) do (6) in člena 495a(3).“;

(225) člen 445 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 445

Razkritje izpostavljenosti tržnemu tveganju po standardiziranem pristopu

1. Institucije, ki jim pristojni organi niso izdali dovoljenja za uporabo pristopa alternativnih notranjih modelov iz člena 325a² in ki uporabljajo poenostavljeni standardizirani pristop v skladu s členom 325a ali alternativni standardizirani pristop v skladu z delom 3, naslov IV, poglavje 1a, razkrijejo pregled svojih pozicij iz trgovalne knjige.
2. Institucije, ki svoje kapitalske zahteve izračunavajo v skladu z delom 3, naslov IV, poglavje 1a, razkrijejo svoje skupne kapitalske zahteve, kapitalske zahteve po metodi na podlagi občutljivosti, kapitalsko zahtevo za tveganje neplačila in kapitalske zahteve za preostala tveganja. Razkritje kapitalskih zahtev za mere metode na podlagi občutljivosti in za tveganje neplačila se razčleni v naslednje instrumente:
 - (a) finančne instrumente, razen instrumentov listinjenja, ki so v trgovalni knjigi, in sicer razčlenjene glede na razred tveganja, skupaj z ločeno navedbo kapitalskih zahtev za tveganje neplačila;
 - (b) instrumente listinjenja, ki niso v alternativnem trgovalnem portfelju s korelacijo, in sicer z ločeno opredelitvijo kapitalskih zahtev za tveganje kreditnega razmika in kapitalskih zahtev za tveganje neplačila;

- (c) instrumente listinjenja, ki so v alternativnem trgovalnem portfelju s korelacijo, in sicer z ločeno opredelitvijo kapitalskih zahtev za tveganje kreditnega razmika in kapitalskih zahtev za tveganje neplačila.“;

(226) vstavi se naslednji člen:

„Člen 445a

Razkritje tveganja CVA

1. Institucije, ki so predmet kapitalskih zahtev za tveganje CVA, razkrijejo naslednje informacije:
 - (a) pregled svojih postopkov za ugotavljanje, merjenje, varovanje pred tveganjem in spremljanje tveganja CVA;
 - (b) ali institucije izpolnjujejo vse pogoje iz člena 273a(2); kadar so ti pogoji izpolnjeni, ali so se institucije odločile za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA z uporabo poenostavljenega pristopa iz člena 385; kadar so se institucije odločile za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA z uporabo poenostavljenega pristopa, kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu s tem pristopom;
 - (c) skupno število nasprotnih strank, za katere se uporablja standardizirani pristop, z razčlenitvijo po vrstah nasprotnih strank.

2. Institucije, ki za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA uporabljajo standardizirani pristop iz člena 383, poleg informacij iz odstavka 1 tega člena razkrijejo naslednje informacije:
 - (a) strukturo, organizacijo in vodenje notranje funkcije upravljanja tveganja CVA;
 - (b) skupne kapitalske zahteve za tveganje CVA po standardiziranem pristopu z razčlenitvijo po razredih tveganja;
 - (c) pregled primernih varovanj pred tveganjem, uporabljenih pri tem izračunu, z razčlenitvijo po vrstah instrumentov iz člena 386(2).
3. Institucije, ki za izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA uporabljajo osnovni pristop iz člena 384, poleg informacij iz odstavka 1 tega člena razkrijejo naslednje informacije:
 - (a) skupne kapitalske zahteve za tveganje CVA v po osnovnem pristopu, skupaj s sestavinama $BACVA^{total}$ in $BACVA^{csr-hedged}$;
 - (b) pregled primernih varovanj pred tveganjem, uporabljenih pri tem izračunu, z razčlenitvijo po vrstah instrumentov iz člena 386(3).“;

(227) člen 446 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 446

Razkritje operativnega tveganja

1. Institucije razkrijejo naslednje informacije:
 - (a) glavne značilnosti in elemente svojega okvira za upravljanje operativnega tveganja;
 - (b) svojo kapitalsko zahtevo za operativno tveganje, enako komponenti kazalnika poslovanja, izračunani v skladu s členom 313;
 - (c) kazalnik poslovanja, izračunan v skladu s členom 314(1), in zneske vsake komponente kazalnika poslovanja in njegove podsestavine za vsako od treh let, ki so relevantna za izračun kazalnika poslovanja;
 - (d) znesek zmanjšanja kazalnika poslovanja za vsako izključitev iz kazalnika poslovanja v skladu s členom 315(2) in ustrezne utemeljitve za take izključitve.

2. Institucije, ki svoje letne izgube iz operativnega tveganja izračunajo v skladu s členom 316(1), poleg informacij iz odstavka 1 tega člena razkrijejo naslednje informacije:

- (a) letne izgube iz operativnega tveganja za vsako od zadnjih desetih poslovnih let, izračunane v skladu s členom 316(1);
- (b) število izjemnih dogodkov operativnega tveganja in zneske ustreznih skupnih neto izgub iz operativnega tveganja, ki so bili izključeni iz izračuna letne izgube iz operativnega tveganja v skladu s členom 320(1), za vsako od zadnjih desetih poslovnih let ter ustrezne utemeljitve za te izključitve.“;

(228) člen 447 se spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) sestavo kapitala in kapitalske količnike, ki temeljijo na tveganju, izračunane v skladu s členom 92(2);“;

(b) vstavi se naslednja točka:

„(aa) kadar je ustrezno, kapitalske količnike, ki temeljijo na tveganju, izračunane v skladu s členom 92(2), z uporabo zneska skupne izpostavljenosti tveganju brez upoštevanja izstopnega praga namesto zneska skupne izpostavljenosti tveganju;“;

(c) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) znesek skupne izpostavljenosti tveganju, izračunan v skladu s členom 92(3), in, kjer je ustrezno, znesek skupne izpostavljenosti tveganju brez upoštevanja izstopnega praga, izračunan v skladu s členom 92(4);“;

(d) točka (d) se nadomesti z naslednjim:

„(d) zahtevo po skupnem blažilniku, ki ga institucije morajo imeti v skladu s poglavjem 4 naslova VII Direktive 2013/36/EU;“;

(229) člen 449a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 449a

Razkritje okoljskih, socialnih in upravljaljskih tveganj (ESG tveganj)

1. Institucije razkrijejo informacije o ESG tveganjih, pri čemer razlikujejo med ESG tveganji ter v okviru okoljskih tveganj med fizičnimi tveganji in tveganji prehoda.
2. Za namene odstavka 1 institucije razkrijejo informacije o ESG tveganjih, vključno s:
 - (a) skupnim zneskom izpostavljenosti do subjektov v sektorju fosilnih goriv;
 - (b) tem, kako institucije vključijo ugotovljena ESG tveganja v svojo poslovno strategijo in procese ter v upravljanje in upravljanje tveganj.

3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih v skladu s členom 434a določi enotne obrazce za razkritja za ESG tveganja, pri čemer zagotovi, da so skladni z načelom sorazmernosti in ga podpirajo, ter se izogiba podvajanju zahtev po razkritju z zahtevami, ki so že predvidene v drugih veljavnih predpisih prava Unije. V teh obrazcih se ne zahteva razkritje drugih informacij poleg tistih, ki se morajo pristojnim organom sporočati v skladu s členom 430(1), točka (h), upoštevajo pa se zlasti velikost in kompleksnost institucije ter pri majhnih in nekompleksnih institucijah, ki razkrivajo v skladu s členom 433b, relativna izpostavljenost ESG tveganjem.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“.

(230) vstavi se naslednji člen:

„Člen 449b

Razkritje skupne izpostavljenosti do subjektov, ki opravljajo dejavnost bančništva v senci

Institucije razkrijejo informacije o svoji skupni izpostavljenosti do subjektov, ki opravljajo dejavnost bančništva v senci, kot je navedeno v členu 394(2), drugi pododstavek.“;

(231) v členu 451(1) se doda naslednja točka:

„(f) znesek dodatnih kapitalskih zahtev na podlagi postopka nadzorniškega pregledovanja iz člena 104(1), točka (a), Direktive 2013/36/EU za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda in sestavo navedenega zneska. “;

(232) vstavi se naslednji člen:

„Člen 451b

Razkritje izpostavljenosti iz naslova kriptosredstev in s tem povezanih dejavnosti

1. Institucije razkrijejo naslednje informacije o kriptosredstvih in storitvah v zvezi s kriptosredstvi ter o vseh drugih dejavnostih, povezanih s kriptosredstvi:
 - (a) zneske neposredne in posredne izpostavljenosti v zvezi s kriptosredstvi, vključno z bruto dolgimi in kratkimi sestavinami neto izpostavljenosti;
 - (b) znesek skupne izpostavljenosti tveganjem za operativno tveganje;
 - (c) računovodsko razvrstitev izpostavljenosti iz naslova kriptosredstev;
 - (d) opis poslovnih dejavnosti, povezanih s kriptosredstvi, in njihovega vpliva na profil tveganja institucije;
 - (e) poseben opis njihovih politik upravljanja tveganj glede izpostavljenosti iz naslova kriptosredstev in storitev v zvezi s kriptosredstvi.

Institucije za namene prvega pododstavka, točka (d), tega odstavka zagotovijo podrobnejše informacije o pomembnih poslovnih dejavnostih, vključno z izdajo pomembnih žetonov, vezanih na sredstva, in pomembnih e-denarnih žetonov ter z opravljanjem storitev v zvezi s kriptosredstvi na podlagi členov 60 in 61 Uredbe (EU) 2023/1114.

2. Institucije ne uporabljajo izjeme iz člena 432 za namene zahtev po razkritju iz odstavka 1 tega člena.“;

(233) člen 455 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 455

Uporaba notranjih modelov za tržno tveganje

1. Institucija, ki za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje uporablja notranje modele iz člena 325az, razkrije:
 - (a) cilje pri opravljanju trgovalnih dejavnosti in postopke, ki se izvajajo za ugotavljanje, merjenje, spremljanje in nadzor tržnega tveganja;
 - (b) politike iz člena 104(1) za določanje, katera pozicija se vključi v trgovalno knjigo;

- (c) splošen opis strukture trgovalnih enot, ki jih zajemajo notranji modeli, pri čemer se za vsako enoto vključi splošni opis poslovne strategije enote, njeni dovoljeni instrumenti in glavne vrste tveganj v zvezi s to enoto;
- (d) pregled pozicij iz trgovalne knjige, ki niso zajete v notranjih modelih, vključno s splošnim opisom strukture enote in vrst instrumentov, vključenih v enote ali kategorije enot v skladu s členom 104b;
- (e) strukturo in organizacijo funkcije upravljanja tržnega tveganja ter njeno vodenje;
- (f) obseg, glavne značilnosti in ključne izbire modeliranja različnih notranjih modelov, ki se uporabljajo za izračun zneskov izpostavljenosti tveganjem za glavne modele, ki se uporabljajo na konsolidirani ravni, ter opis, v kolikšni meri ti notranji modeli predstavljajo modele, ki se uporabljajo na konsolidirani ravni, po potrebi vključno s splošnim opisom naslednjega:
 - (i) pristopa modeliranja, uporabljenega za izračun pričakovanega primanjkljaja iz člena 325ba(1), točka (a), vključno s pogostostjo posodabljanja podatkov;
 - (ii) metodologije, uporabljene za izračun mere tveganja za stresni scenarij iz člena 325ba(1), točka (b), razen specifikacij iz člena 325bk(3);

- (iii) pristopa modeliranja, uporabljenega za izračun kapitalske zahteve za tveganje neplačila iz člena 325ba(2), vključno s pogostostjo posodabljanja podatkov.
- 2. Institucije za vse trgovalne enote, ki jih zajemajo notranji modeli iz člena 325az, na zbirni podlagi razkrijejo naslednje sestavine, kadar je to ustrezno:
 - (a) najnovejšo vrednost ter najvišjo in najnižjo vrednost in aritmetično sredino za preteklih 60 delovnih dni za:
 - (i) mero neomejenega pričakovanega primanjkljaja iz člena 325bb(1);
 - (ii) mero neomejenega pričakovanega primanjkljaja iz člena 325bb(1) za vsako regulativno širšo kategorijo dejavnikov tveganja;
 - (b) najnovejšo vrednost ter aritmetično sredino za preteklih 60 delovnih dni za:
 - (i) mero tveganja pričakovanega primanjkljaja iz člena 325bb(1);
 - (ii) mero tveganja za stresni scenarij iz člena 325ba(1), točka (b);
 - (iii) kapitalske zahteve za tveganje neplačila iz člena 325ba(2);
 - (iv) vsoto kapitalskih zahtev iz člena 325ba(3), vključno z vsemi sestavinami formule in ustreznim multiplikatorjem;

(c) število preseganj v testiranjih za nazaj v zadnjih 250 delovnih dneh pri 99. percentilu iz člena 325bf(6).

3. Institucije za vse trgovalne enote na zbirni podlagi razkrijejo kapitalske zahteve za tržno tveganje, ki bi se izračunale v skladu z delom 3, naslov IV, poglavje 1a, če institucije ne bi dobile dovoljenja za uporabo notranjih modelov za te trgovalne enote. “;

(234) v členu 456(1) se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) znesek, določen v členu 123(1), točka (b), členu 147(5), točka (a), členu 153(4) in členu 162(4), da se upoštevajo učinki inflacije;“;

(235) člen 458 se spremeni:

(a) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Kadar države članice priznajo ukrepe, določene v skladu s tem členom, o tem uradno obvestijo ESRB. ESRB takšna uradna obvestila nemudoma posreduje Svetu, Komisiji, EBA in državi članici, ki je pridobila dovoljenje za uporabo ukrepov. “;

(b) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. Zadevna država članica pred iztekom dovoljenja, izdanega v skladu z odstavkoma 2 in 4, ob posvetovanju z ESRB, EBA in Komisijo pregleda trenutne razmere, na podlagi tega pa lahko po postopku iz odstavkov 2 in 4 sprejme novo odločitev o podaljšanju uporabe nacionalnih ukrepov, vsakič za največ dve dodatni leti. “;

(236) člen 461a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 461a

Kapitalske zahteve za tržno tveganje

1. Komisija spremlja razlike v izvajanju mednarodnih standardov o kapitalskih zahtevah za tržno tveganje v Uniji in v tretjih državah, tudi kar zadeva učinek pravil glede kapitalskih zahtev in datum začetka njihove uporabe.

2. Kadar se pri takšnem izvajanju ugotovijo znatne razlike, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 462, da se ta uredba spremeni tako, da:
- (a) se, kadar je to potrebno za ohranitev enakih konkurenčnih pogojev in izravnavo teh ugotovljenih razlik, do datuma začetka uporabe zakonodajnega akta iz odstavka 3 tega člena ali, če tak akt ne obstaja, za največ tri leta uporabljajo ukrepi ciljno usmerjene operativne pomoči ali ciljni multiplikatorji, enaki ali večji od 0 in nižji od 1, pri izračunu kapitalskih zahtev institucij za tržno tveganje, za določene razrede tveganja in za določene dejavnike tveganja, z uporabo enega od pristopov iz člena 325(1), določenih v:
 - (i) členih 325c do 325ay, ki določajo alternativni standardizirani pristop;
 - (ii) členih 325az do 325bp, ki določajo pristop alternativnih notranjih modelov;
 - (iii) členih 326 do 361, ki določajo poenostavljeni standardizirani pristop;
 - (b) se za največ dve leti odloži datum, od katerega institucije uporabljajo kapitalske zahteve za tržno tveganje iz dela 3, naslov IV, ali katerega koli od pristopov za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje iz člena 325(1).

Kadar Komisija sprejme delegirani akt iz prvega pododstavka, Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži zakonodajni predlog za prilagoditev izvajanja mednarodnih standardov o kapitalskih zahtevah za tržno tveganje v Uniji, da bi se trajneje ohranili enaki konkurenčni pogoji glede na tretje države v smislu kapitalskih zahtev in učinka teh zahtev.

3. EBA Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] predloži poročilo o izvajanju mednarodnih standardov o kapitalskih zahtevah za tržno tveganje v tretjih državah.

Na podlagi tega poročila Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži zakonodajni predlog, da bi se zagotovili enaki konkurenčni pogoji na svetovni ravni.“;

(237) člen 465 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 465

Prehodne ureditve za izstopni prag

1. Z odstopanjem od člena 92(3), prvi pododstavek, in brez poseganja v odstopanje iz člena 92(3), drug pododstavek, lahko institucije pri izračunu TREA uporabijo naslednji faktor x:
 - (a) 50 % v obdobju od 1. januarja 2025 do 31. decembra 2025;

- (b) 55 % v obdobju od 1. januarja 2026 do 31. decembra 2026;
 - (c) 60 % v obdobju od 1. januarja 2027 do 31. decembra 2027;
 - (d) 65 % v obdobju od 1. januarja 2028 do 31. decembra 2028;
 - (e) 70 % v obdobju od 1. januarja 2029 do 31. decembra 2029.
2. Z odstopanjem od člena 92(3), prvi pododstavek, in brez poseganja v odstopanje iz člena 92(3), drugi pododstavek, lahko institucije do 31. decembra 2029 pri izračunu TREA uporabljajo naslednjo formulo:

$$TREA = \min\{ \max\{U-TREA; x \cdot S-TREA\}; 125 \% \cdot U-TREA\}$$

Za namene tega izračuna institucije upoštevajo veljavni faktor x iz odstavka 1.

3. Z odstopanjem od člena 92(5), točka (a)(ii), in brez poseganja v odstopanje iz člena 92(3), drugi pododstavek, lahko institucije do 31. decembra 2032 izpostavljenostim do podjetij, za katere bonitetna ocena imenovane ECAI ni na voljo, dodelijo utež tveganja 65 %, če ocenijo, da verjetnost neplačila (PD) navedenih dolžnikov, izračunana v skladu z delom 3, naslov II, poglavje 3, ne presega 0,5 %.

EBA in ESMA v sodelovanju z EIOPA spremljata uporabo prehodne obravnave iz prvega pododstavka in ocenita zlasti:

- (a) razpoložljivost bonitetnih ocen imenovanih ECAI za podjetja in v kolikšni meri to vpliva na posojanje institucij podjetjem;
- (b) razvoj bonitetnih agencij, ovire za vstop novih bonitetnih agencij na trg, pogostost odločitev podjetij, da jih bo ocenila ena ali več teh agencij, in ovire za razpoložljivosti bonitetnih ocen ECAI za podjetja;
- (c) možne ukrepe za odpravo ovir ob upoštevanju razlik med gospodarskimi sektorji in geografskimi območji ter razvoj zasebnih ali javnih rešitev, kot so kreditno točkovanje, zasebne bonitetne ocene, ki so jih naročile institucije, in bonitetne ocene centralnih bank;
- (d) ustreznost zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za neocenjene izpostavljenosti do podjetij in njihove posledice za finančno stabilnost;
- (e) pristope tretjih držav v zvezi z uporabo izstopnega praga za izpostavljenosti do podjetij in dolgoročne posledice, do katerih bi lahko prišlo zaradi neenakih konkurenčnih pogojev;
- (f) skladnost s povezanimi mednarodno dogovorjenimi standardi, ki jih je razvil BCBS.

EBA in ESMA v sodelovanju z EIOPA do ... [60 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] Komisiji predložita poročilo o svojih ugotovitvah.

Na podlagi tega poročila in ob ustreznem upoštevanju povezanih mednarodno dogovorjenih standardov, ki jih je razvil BCBS, Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi do 31. decembra 2031 predloži zakonodajni predlog.

4. Z odstopanjem od člena 92(5), točka (a)(iv), in brez poseganja v odstopanje iz člena 92(3), drugi pododstavek, institucije do 31. decembra 2029 nadomestijo alfa z 1 pri izračunu vrednosti izpostavljenosti za pogodbe, navedene v Prilogi II, v skladu s pristopi iz dela 3, naslov II, poglavje 6, oddelek 3, kadar se iste vrednosti izpostavljenosti izračunajo v skladu s pristopom iz dela 3, naslov II, poglavje 6, oddelek 6, za namene zneska skupne izpostavljenosti tveganju brez upoštevanja izstopnega praga.
5. Z odstopanjem od člena 92(5), točka (a)(ii), in brez poseganja v odstopanje iz člena 92(3), drugi pododstavek, ter pod pogojem, da so vsi pogoji iz odstavka 8 tega člena izpolnjeni, lahko države članice institucijam dovolijo, da:
 - (a) do 31. decembra 2032 dodelijo utež tveganja 10 % delu izpostavljenosti, zavarovanih s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, do 55 % vrednosti nepremičnine, določene v skladu s členom 125(1), prvi pododstavek, in

- (b) do 31. decembra 2029 dodelijo utež tveganja 45 % za morebitnemu preostalemu delu izpostavljenosti, zavarovanih s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, do 80 % vrednosti nepremičnine, določene v skladu s členom 125(1), prvi pododstavek, če se prilagoditev kapitalskih zahtev za kreditno tveganje iz člena 501 ne uporabi.
6. Za namene odstavka 5, točka (a), kadar ima institucija podrejeno zastavno pravico in obstaja več nadrejenih zastavnih pravic, ki jih ta institucija nima, se za določitev dela izpostavljenosti institucije, ki izpolnjuje pogoje za utež tveganja 10 %, znesek 55 % vrednosti nepremičnine zmanjša za znesek bolj nadrejenih zastavnih pravic, ki jih institucija nima.

Kadar so zastavne pravice, ki jih institucija nima, razvrščene pari passu z zastavno pravico institucije, se za določitev dela izpostavljenosti institucije, ki izpolnjuje pogoje za utež tveganja 10 %, znesek 55 % vrednosti nepremičnine, zmanjšan za znesek morebitnih bolj nadrejenih zastavnih pravic, ki jih institucija nima, zmanjša za zmnožek:

- (a) 55 % vrednosti nepremičnine, zmanjšane za znesek bolj nadrejenih zastavnih pravic, če obstajajo, tako tistih, ki jih ima institucija, kot tistih, ki jih imajo druge institucije, in
- (b) zneska zastavnih pravic, ki jih institucija nima in ki so razvrščene pari passu z zastavno pravico institucije, deljeno z vsoto vseh zastavnih pravic, razvrščenih pari passu.

7. Za namene odstavka 5, točka (b), kadar ima institucija podrejeno zastavno pravico in obstaja več nadrejenih zastavnih pravic, ki jih ta institucija nima, se za določitev dela izpostavljenosti institucije, ki izpolnjuje pogoje za utež tveganja 45 %, znesek 80 % vrednosti nepremičnine zmanjša za znesek bolj nadrejenih zastavnih pravic, ki jih institucija nima.

Kadar so zastavne pravice, ki jih institucija nima, razvrščene pari passu z zastavno pravico institucije, se za določitev dela izpostavljenosti institucije, ki izpolnjuje pogoje za utež tveganja 45 %, znesek 80 % vrednosti nepremičnine, zmanjšan za znesek morebitnih bolj nadrejenih zastavnih pravic, ki jih institucija nima, zmanjša za zmnožek:

- (a) 80 % vrednosti nepremičnine, zmanjšane za znesek bolj nadrejenih zastavnih pravic, če obstajajo, tako tistih, ki jih ima institucija, kot tistih, ki jih imajo druge institucije, in
 - (b) zneska zastavnih pravic, ki jih institucija nima in ki so razvrščene pari passu z zastavno pravico institucije, deljeno z vsoto vseh zastavnih pravic, razvrščenih pari passu.
8. Za namen odstavka 5 tega člena morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) izpostavljenosti izpolnjujejo pogoje za obravnavo na podlagi člena 125(1);
 - (b) kvalificiranim izpostavljenostim se utež tveganja določi v skladu z delom 3, naslov II, poglavje 3;

- (c) stanovanjska nepremičnina, s katero so zavarovane kvalificirane izpostavljenosti, se nahaja v državi članici, ki je uporabila diskrecijsko pravico;
- (d) izgube institucije, kot jih institucija sporoči na podlagi člena 430a(1), točki (a) in (c) ali na podlagi člena 101(1), točki (a) in (c), v različici teh točk, kot so veljale 27. junija 2021, pri delu izpostavljenosti, zavarovanih s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, do višine zastavljenega zneska ali 55 % vrednosti nepremičnine, kar je nižje, razen če ni v členu 124(9) določeno drugače, v nobenem letu v zadnjih osmih letih v povprečju ne presegajo 0,25 % vsote vrednosti izpostavljenosti iz naslova vseh neporavnanih izpostavljenosti, zavarovanih s hipotekami na stanovanjske nepremičnine;
- (e) za kvalificirane izpostavljenosti ima institucija v primeru nastopa dogodka neplačila ali neplačila zapadlih obveznosti dolžnika naslednje izvršljive pravice:
 - (i) pravico na stanovanjski nepremičnini, s katero je zavarovana izpostavljenost, ali pravico do hipoteke na stanovanjski nepremičnini v skladu s členom 108(5), točka (g);
 - (ii) pravico na drugih sredstvih in do dohodka dolžnika bodisi po pogodbi bodisi na podlagi veljavnega nacionalnega prava;
- (f) pristojni organ je preveril, da so pogoji iz točk (a) do (e) izpolnjeni.

9. Kadar se izvaja diskrecijska pravica iz odstavka 5 in so izpolnjeni vsi pogoji iz odstavka 8, lahko institucije do 31. decembra 2032 morebitnemu preostalemu delu izpostavljenosti, zavarovanih s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, iz odstavka 5, točka (b), dodelijo naslednje uteži tveganja:
- (a) 52,5 % v obdobju od 1. januarja 2030 do 31. decembra 2030;
 - (b) 60 % v obdobju od 1. januarja 2031 do 31. decembra 2031;
 - (c) 67,5 % v obdobju od 1. januarja 2032 do 31. decembra 2032.
10. Kadar države članice uporabijo diskrecijsko pravico iz odstavka 5, o tem uradno obvestijo EBA in utemeljijo svojo odločitev. Pristojni organi uradno obvestijo EBA o podrobnostih vseh preverjanj iz odstavka 8, točka (f).
11. EBA spremlja uporabo prehodne obravnave iz odstavka 5 ter Komisiji do 31. decembra 2028 predloži poročilo o svojih ugotovitvah o ustreznosti zadevnih uteži tveganja.

Na podlagi tega poročila in ob ustreznem upoštevanju povezanih mednarodno dogovorjenih standardov, ki jih je razvil BCBS, Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi do 31. decembra 2031 predloži zakonodajni predlog.

12. Vsako podaljšanje katere koli prehodne ureditve iz odstavkov 3, 5 in 9 tega člena ter iz členov 495b(1), 495c(1) in 495d(1) je omejeno na štiri leta in se utemelji z oceno, enakovredno tistim iz navedenih členov.
13. Institucije z odstopanjem od člena 92(5), točka (a)(iii) ali (b)(ii), in brez poseganja v odstopanje iz člena 92(3), drugi pododstavek, za izpostavljenosti, katerim se utež tveganja določi z uporabo SEC-IRBA ali pristopa notranjega ocenjevanja v skladu s členom 92(4), kadar se del standardiziranega skupnega zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje, tveganje zmanjšanja vrednosti, kreditno tveganje nasprotne stranke ali tržno tveganje, ki izhaja iz postavk trgovalne knjige, izračuna z uporabo SEC-SA v skladu s členom 261 ali 262, do 31. decembra 2032 uporabljajo naslednji faktor p:
- (a) $p = 0,25$ za pozicijo v listinjenju, za katero se uporablja člen 262;
- (b) $p = 0,5$ za pozicijo v listinjenju, za katero se uporablja člen 261.“;

(238) člen 468 se spremeni:

- (a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Začasna obravnava nerealiziranih dobičkov in izgub, merjenih po pošteni vrednosti prek drugega vseobsegajočega donosa“;

(b) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Z odstopanjem od člena 35 lahko institucije do 31. decembra 2025 (v nadaljnjem besedilu: obdobje začasne obravnave) iz izračuna svojih postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala izključijo znesek A, določen v skladu z naslednjo formulo:

$$A = a \cdot f,$$

pri čemer velja:

a = znesek nerealiziranih dobičkov in izgub, akumuliranih od 31. decembra 2019, ki so izkazani v bilanci stanja kot spremembe poštene vrednosti dolžniških instrumentov, merjenih po poštenu vrednosti prek drugega vseobsegajočega donosa⁴ in se nanašajo na izpostavljenosti do enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države iz člena 115(2) te uredbe in do subjektov javnega sektorja iz člena 116(4) te uredbe, razen tistih finančnih sredstev s poslabšano kreditno kakovostjo, kot so opredeljena v Dodatku A Priloge k Uredbi Komisije (ES) št. 1126/2008 (Priloga v zvezi z MSRP 9), in

f = veljavni faktor v vsakem letu poročanja v obdobju začasne obravnave v skladu z odstavkom 2.

2. Institucije pri izračunu zneska A iz odstavka 1 do 31. decembra 2025 uporabljajo faktor f z vrednostjo 1.“;

(239) v členu 493 se odstavek 3 spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) krite obveznice iz člena 129;“;

(b) točka (i) se nadomesti z naslednjim:

„(i) 50 % dokumentarnih akreditivov, ki so v Prilogi I razvrščeni med zunajbilančne postavke v skupini 4 in nečrpanih kreditnih poslov, ki so v Prilog I razvrščeni med zunajbilančne postavke v skupini 3, z originalno zapadlostjo do največ enega leta in, če se s tem strinjajo pristojni organi, 80 % jamstev, ki niso jamstva za kredite ter imajo zakonsko ali regulativno podlago in jih za svoje člane dajejo vzajemne jamstvene sheme s statusom kreditnih institucij;“;

(240) vstavi se naslednji člen:

„Člen 494d

Ponovna uporaba manj izpopolnjenih pristopov

Z odstopanjem od člena 149 lahko institucija od ... [datum začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] do ... [36 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] ponovno uporablja manj izpopolnjene pristope za eno ali več kategorij izpostavljenosti iz člena 147(2), kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) institucija je ... [dan pred začetkom veljavnosti te uredbe o spremembi] že obstajala in je imela dovoljenje svojega pristojnega organa za obravnavo navedenih kategorij izpostavljenosti po pristopu IRB;
- (b) institucija za ponovno uporabo manj izpopolnjenega pristopa zaprosi samo enkrat v navedenem triletnem obdobju;
- (c) prošnja za ponovno uporabo manj izpopolnjenega pristopa ni vložena z namenom regulativne arbitraže;
- (d) institucija je pristojni organ o tem, da želi za te kategorije izpostavljenosti ponovno uporabljati manj izpopolnjen pristop, uradno obvestila vsaj šest mesecev pred dejansko ponovno uporabo tega pristopa;

- (e) pristojni organ ni nasprotoval prošnji institucije za tako ponovno uporabo v treh mesecih od prejema obvestila iz točke (d).“;

(241) člen 495 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 495

Obravnava izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov po pristopu IRB

1. Z odstopanjem od člena 107(1) institucije, ki so prejele dovoljenje za uporabo pristopa IRB za izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, brez poseganja v člen 495a(3) do 31. decembra 2029 izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vsako izpostavljenost iz naslova lastniških instrumentov, za katero so prejele dovoljenje za uporabo pristopa IRB, in sicer kot višjo od naslednjih vrednosti:
 - (a) znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunan v skladu s členom 495a(1) in (2);
 - (b) znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunan v skladu s to uredbo v različici, ki se uporablja ... [dan pred začetkom veljavnosti te uredbe o spremembi].

2. Namesto obravnave iz odstavka 1 lahko institucije, ki so dobile dovoljenje za uporabo pristopa IRB za izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, kadar koli do 31. decembra 2029 uporabijo obravnavo iz člena 133 za vse svoje izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov.

Kadar institucije uporabijo prvi pododstavek tega odstavka, se člen 495a(1) in (2) ne uporablja.

Za namene tega odstavka se pogoji za ponovno uporabo manj izpopolnjenih pristopov iz člena 149 ne uporabljajo.

3. Institucije, ki uporabljajo obravnavo iz odstavka 1 tega člena, izračunajo znesek pričakovane izgube v skladu s členom 158(7), (8) ali (9), kot je ustrezno, v različici navedenih odstavkov, ki se uporabljajo ... [dan pred datumom začetka veljavnosti te uredbe o spremembi], in uporabijo člen 36(1), točka (d), in člen 62, točka (d), kot je ustrezno, v različici navedenih točk, ki se uporablja ... [dan pred datumom začetka veljavnosti te uredbe o spremembi], kadar je znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunan na podlagi odstavka 1, točka (b), tega člena, višji od zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunanega na podlagi odstavka 1, točka (a), tega člena.
4. Kadar institucije zaprosijo za dovoljenje za uporabo pristopa IRB za izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, pristojni organi tega dovoljenja ne izdajo po 31. decembru 2024. “;

(242) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 495a

Prehodne ureditve za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov

1. Z odstopanjem od obravnave iz člena 133(3) se izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov dodeli višja od uteži tveganja, uporabljene ... [dan pred datumom začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] ter navzgor omejene na 250 %, in naslednje uteži tveganja:
 - (a) 100 % v obdobju od 1. januarja 2025 do 31. decembra 2025;
 - (b) 130 % v obdobju od 1. januarja 2026 do 31. decembra 2026;
 - (c) 160 % v obdobju od 1. januarja 2027 do 31. decembra 2027;
 - (d) 190 % v obdobju od 1. januarja 2028 do 31. decembra 2028;
 - (e) 220 % v obdobju od 1. januarja 2029 do 31. decembra 2029.
2. Z odstopanjem od obravnave iz člena 133(4) se izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov dodeli višja od uteži tveganja, uporabljene ... [dan pred datumom začetka veljavnosti te uredbe o spremembi], in naslednje uteži tveganja:
 - (a) 100 % v obdobju od 1. januarja 2025 do 31. decembra 2025;

- (b) 160 % v obdobju od 1. januarja 2026 do 31. decembra 2026;
 - (c) 220 % v obdobju od 1. januarja 2027 do 31. decembra 2027;
 - (d) 280 % v obdobju od 1. januarja 2028 do 31. decembra 2028;
 - (e) 340 % v obdobju od 1. januarja 2029 do 31. decembra 2029.
3. Z odstopanjem od člena 133 lahko institucije za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov – vključno z delom izpostavljenosti, neodbitim od kapitala v skladu s členom 471 v različici, ki se je uporabljala 27. oktobra 2021 – do subjektov, v katerih so bile 27. oktobra 2021 delničarke najmanj šest zaporednih let in nad katerimi same ali skupaj z mrežo, ki ji te institucije pripadajo, izvajajo pomemben vpliv ali jih obvladujejo v smislu Direktive 2013/34/EU ali računovodskih standardov, ki veljajo za institucijo na podlagi Uredbe (ES) št. 1606/2002, ali kot rezultat podobnega razmerja med katero koli fizično ali pravno osebo ali mrežo institucij in družbo ali kadar institucija lahko imenuje vsaj enega člana upravljalnega organa tega subjekta, še naprej uporabljajo enako utež tveganja, kot se je uporabljala ... [dan pred datumom začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Člen 495b

Prehodne ureditve za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev

1. Z odstopanjem od člena 161(4) so minimalne vrednosti LGD, ki se uporabljajo za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, obravnavane po pristopu IRB z uporabo lastnih ocen LGD, veljavne minimalne vrednosti LGD iz člena 161(4), pomnožene z naslednjimi faktorji:
 - (a) 50 % v obdobju od 1. januarja 2025 do 31. decembra 2027;
 - (b) 80 % v obdobju od 1. januarja 2028 do 31. decembra 2028;
 - (c) 100 % v obdobju od 1. januarja 2029 do 31. decembra 2029.
2. EBA pripravi poročilo o ustrezni umeritvi parametrov tveganja, vključno s parametrom odbitkov, ki se uporabljajo za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev po pristopu IRB, in zlasti o lastnih ocenah LGD in minimalnih vrednostih LGD za vsako posebno kategorijo izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev iz člena 147(8). EBA v svoje poročilo vključi zlasti podatke o povprečnem številu neplačil in dejanskih izgub, ugotovljenih v Uniji za različne vzorce institucij z različnimi poslovnimi profili in profili tveganja. EBA priporoči posebne umeritve parametrov tveganja, vključno s parametrom odbitkov, ki bi odražale poseben in različen profil tveganja za vsako posebno kategorijo izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev.

EBA Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] predloži zadevno poročilo.

Na podlagi tega poročila in ob ustreznem upoštevanju povezanih mednarodno dogovorjenih standardov, ki jih je razvil BCBS, Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi do 31. decembra 2027 predloži zakonodajni predlog.

3. Z odstopanjem od člena 122a(3), točka (a), se lahko izpostavljenostim iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev iz navedene točke, za katere bonitetna ocena imenovane ECAI, ki se uporablja neposredno, ni na voljo, do 31. decembra 2032 dodeli utež tveganja 80 %, kadar se ne uporabi prilagoditev kapitalskih zahtev za kreditno tveganje iz člena 501a in se šteje, da je izpostavljenost visoke kakovosti, če so izpolnjena vsa naslednja merila:
 - (a) dolжник lahko izpolnjuje svoje finančne obveznosti tudi v zelo težkih razmerah zaradi prisotnosti vseh naslednjih elementov:
 - (i) ustrezno razmerje med zneskom izpostavljenosti in vrednostjo zavarovanja;
 - (ii) konservativni profil odplačevanja izpostavljenosti;

- (iii) sorazmerna preostala življenjska doba sredstev po celotnem izplačilu izpostavljenosti oziroma, namesto tega, uporaba zavarovanja dajalca zavarovanja z visoko kreditno sposobnostjo;
 - (iv) nizko tveganje refinanciranja izpostavljenosti s strani dolžnika ali da je to tveganje ustrezno zmanjšano s sorazmerno preostalo vrednostjo sredstev ali z uporabo dajalca zavarovanja z visoko kreditno sposobnostjo;
 - (v) dolžnik ima pogodbene omejitve glede svoje dejavnosti in strukture financiranja;
 - (vi) dolžnik uporablja izvedene finančne instrumente samo za zmanjševanje tveganja;
 - (vii) pomembna operativna tveganja se ustrezno upravljajo;
- (b) pogodbeni dogovori glede sredstev kreditodajalcem zagotavljajo visoko stopnjo zaščite, vključno z naslednjimi elementi:
- (i) kreditodajalci imajo pravno izvršljivo prednostno pravico nad financiranimi sredstvi in po potrebi nad prihodki, ki jih ta sredstva ustvarijo;
 - (ii) dolžnik ima pogodbene omejitve glede sprememb, ki jih lahko izvede v zvezi s sredstvom in bi negativno vplivale na vrednost tega sredstva;
 - (iii) kadar je sredstvo v gradnji, imajo kreditodajalci pravno izvršljivo prednostno pravico do sredstev in osnovnih pogodb o gradbenih delih;

- (c) financirana sredstva izpolnjujejo vse naslednje standarde za dobro in učinkovito poslovanje:
 - (i) tehnologija in zasnova sredstva sta preizkušeni;
 - (ii) pridobljena so vsa potrebna dovoljenja in odobritve za delovanje sredstev;
 - (iii) kadar je sredstvo v gradnji, ima dolžnik ustrezne zaščitne ukrepe v zvezi z dogovorjenimi specifikacijami, proračunom in datumom dokončanja sredstva, vključno z znatnimi jamstvi za dokončanje sredstva ali vključitvijo izkušenega gradbenika in ustreznimi pogodbenimi določbami o odškodninah.

4. EBA pripravi poročilo z analizo:

- (a) razvoja trendov in pogojev na trgih za financiranje premičnega premoženja v Uniji;
- (b) dejanske tveganosti izpostavljenosti iz naslova financiranja premičnega premoženja v celotnem gospodarskem ciklu;
- (c) učinka obravnave iz člena 122a(3), točka (a), na kapitalske zahteve za izpostavljenosti iz naslova financiranja premičnega premoženja, brez upoštevanja člena 465(1);

- (d) ustreznosti opredelitve podrazreda, visoko kakovostno financiranje premičnega premoženja in ustreznosti tega, da se temu podrazredu izpostavljenosti dodeli drugačna bonitetna obravnava.

EBA zadevno poročilo predloži Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji do 31. decembra 2030.

Na podlagi tega poročila in ob ustreznem upoštevanju povezanih mednarodno dogovorjenih standardov, ki jih je razvil BCBS, Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi do 31. decembra 2031 predloži zakonodajni predlog.

Člen 495c

Prehodne ureditve za izpostavljenosti iz naslova zakupa kot tehnika za zmanjševanje kreditnega tveganja

1. Z odstopanjem od člena 230 je veljavna vrednost H_c , ki ustreza, zavarovanju z drugim stvarnim premoženjem za izpostavljenosti iz člena 199(7), kadar zakupljeno sredstvo ustreza vrsti, zavarovanje z drugim stvarnim premoženjem stvarnega kreditnega zavarovanja, vrednost H_c za, zavarovanje z drugim stvarnim premoženjem iz člena 230(2), razpredelnica 1, pomnožena z naslednjimi faktorji:
 - (a) 50 % v obdobju od 1. januarja 2025 do 31. decembra 2027;
 - (b) 80 % v obdobju od 1. januarja 2028 do 31. decembra 2028;
 - (c) 100 % v obdobju od 1. januarja 2029 do 31. decembra 2029.

2. EBA pripravi poročilo o ustreznih umeritvah parametrov tveganja, povezanih z izpostavljenostmi iz naslova zakupa po pristopu IRB, in ustreznih umeritvah uteži tveganja po standardiziranem pristopu ter zlasti v zvezi z LGD in Hc, kot je določeno v členu 230. EBA v svoje poročilo vključi zlasti podatke o povprečnem številu neplačil in dejanskih izgub, ugotovljenih v Uniji za izpostavljenosti, povezane z različnimi vrstami zakupljenih nepremičnin in različnimi vrstami institucij, ki opravljajo dejavnosti zakupa.

EBA predloži to poročilo Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji do ... [36 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na podlagi tega poročila in ob upoštevanju mednarodno dogovorjenih standardov, ki jih je razvil BCBS, Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do 31. decembra 2028 po potrebi predloži zakonodajni predlog.

Člen 495d

Prehodne ureditve za brezpogojno preklicne prevzete obveznosti

1. Z odstopanjem od člena 111(2) institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti za zunajbilančne postavke iz naslova brezpogojno preklicne prevzete obveznosti tako, da odstotek iz navedenega člena pomnožijo z naslednjimi faktorji:
 - (a) 0 % v obdobju od 1. januarja 2025 do 31. decembra 2029;

- (b) 25 % v obdobju od 1. januarja 2030 do 31. decembra 2030;
 - (c) 50 % v obdobju od 1. januarja 2031 do 31. decembra 2031;
 - (d) 75 % v obdobju od 1. januarja 2032 do 31. decembra 2032;
2. EBA pripravi poročilo, v katerem oceni, ali bi bilo treba odstopanje iz odstavka 1, točka (a), podaljšati po 31. decembru 2032, in, kadar je ustrezno, opredeli pogoje, pod katerimi bi bilo treba to odstopanje ohraniti.

EBA predloži to poročilo Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji do 31. decembra 2028.

Na podlagi tega poročila ter ob ustreznem upoštevanju povezanih mednarodno dogovorjenih standardov, ki jih je razvil BCBS, in vpliva teh standardov na finančno stabilnost, Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi do 31. decembra 2031 predloži zakonodajni predlog.

Člen 495e

Prehodne ureditve za bonitetne ocene ECAI institucij

Z odstopanjem od člena 138, točka (g), lahko pristojni organi institucijam dovolijo, da do 31. decembra 2029 še naprej uporabljajo bonitetno oceno ECAI, dodeljeno instituciji, ki vključuje predpostavke o implicitni državni podpori.

Člen 495f

Prehodne ureditve za zahteve glede ponovne ocene vrednosti nepremičnine

Z odstopanjem od člena 229(1), točke (a) do (d), lahko institucije za izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjsko ali poslovno nepremičnino, odobrene pred 1. januarjem 2025, še naprej vrednotijo stanovanjske ali poslovne nepremičnine po tržni vrednosti ali po vrednosti, ki je nižja od tržne, ali pa – v tistih državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih določile stroga merila za ocenjevanje hipotekarne kreditne vrednosti – po hipotekarni kreditni vrednosti ali po vrednosti, ki je nižja od hipotekarne kreditne vrednosti, dokler se ne zahteva pregled vrednosti nepremičnine v skladu s členom 208(3) ali do 31. decembra 2027, kar nastopi prej.

Člen 495g

Prehodne ureditve za določene sheme javnega jamstva

Z odstopanjem od členov 183(1) in 213(1) se za jamstvo, ki se lahko prekliče v primeru goljufije dolžnika ali pri katerem se v takem primeru obseg kreditnega zavarovanja lahko zmanjša, šteje, da izpolnjuje zahtevo iz člena 183(1), točka (d), in člena 213(1), točka (c), kadar je jamstvo zagotovil subjekt iz člena 214(2), točka (a), najpozneje do 31. decembra 2024.

Člen 495h

Prehodne ureditve za uporabo pristopa alternativnih notranjih modelov za tržno tveganje

Z odstopanjem od člena 325az(2), točka (d), lahko institucije do 1. januarja 2026 uporabljajo pristop alternativnih notranjih modelov, da izračunajo svoje kapitalske zahteve za tržno tveganje za trgovalne enote, ki ne izpolnjujejo zahtev iz člena 325bg.“;

(243) člen 500 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) datumi odtujitev neplačanih izpostavljenosti so po 23. novembru 2016, vendar najpozneje 31. decembra 2024;“;

(ii) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Prilagoditev iz prvega pododstavka se lahko izvede le do 31. decembra 2024, njeni učinki pa lahko trajajo dokler institucija vključuje ustrezne izpostavljenosti iz lastne ocene LGD.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„3. Komisija do 31. decembra 2026 in nato na vsaki dve leti oceni, ali se je obseg neplačanih izpostavljenosti v bilancah stanja institucij znatno povečal, ali pričakuje znatno poslabšanje kakovosti sredstev institucij in ali stopnja razvoja sekundarnih trgov za neplačane izpostavljenosti ni ustrezna za zagotavljanje učinkovitih odtujitev neplačanih izpostavljenosti s strani institucij, pri čemer upošteva tudi regulativni razvoj na področju listinjenja.

Komisija pregleda ustreznost odstopanja iz odstavka 1 in, kadar je ustrezno, Evropskemu parlamentu in Svetu predloži zakonodajni predlog za podaljšanje, ponovno uvedbo ali spremembo, kot je potrebno, prilagoditve iz tega člena.“;

(244) člen 500a se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Z odstopanjem od člena 114(2) se do 31. decembra 2026 za izpostavljenosti do enot centralne ravni države in do centralnih bank držav članic, kadar so te izpostavljenosti denominirane in financirane v domači valuti druge države članice, uporablja naslednje:

- (a) do 31. decembra 2024 utež tveganja, ki se uporablja za vrednosti izpostavljenosti, znaša 0 % uteži tveganja, dodeljene tem izpostavljenostim v skladu s členom 114(2);
- (b) v letu 2025 utež tveganja, ki se uporablja za vrednosti izpostavljenosti, znaša 20 % uteži tveganja, dodeljene tem izpostavljenostim v skladu s členom 114(2);
- (c) v letu 2026 utež tveganja, ki se uporablja za vrednosti izpostavljenosti, znaša 50 % uteži tveganja, dodeljene tem izpostavljenostim v skladu s členom 114(2).“;

(b) v odstavku 2 se točke (a), (b) in (c) nadomestijo z naslednjim:

„(a) 100 % temeljnega kapitala institucije do 31. decembra 2025;

(b) 75 % temeljnega kapitala institucije med 1. januarjem in 31. decembrom 2026;

(c) 50 % temeljnega kapitala institucije med 1. januarjem in 31. decembrom 2027.“;

(245) člen 500c se nadomesti z naslednjim:

„Člen 500c

Izključitev preseganj iz izračuna prišteevka pri testiranju za nazaj glede na pandemijo COVID-19

Z odstopanjem od člena 325bf lahko pristojni organi v izjemnih okoliščinah in v posameznih primerih institucijam dovolijo, da iz izračuna prišteevka, kot je določeno v členu 325bf, izključijo tista preseganja, ki se pokažejo, ko institucija opravi testiranja za nazaj v zvezi s hipotetičnimi ali dejanskimi spremembami, pod pogojem, da ta preseganja ne izhajajo iz pomanjkljivosti notranjega modela in so nastala med 1. januarjem 2020 in 31. decembrom 2021.“;

(246) v členu 501(2) se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) izpostavljenost do MSP se vključi bodisi med izpostavljenosti na drobno, izpostavljenosti do podjetij ali izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine, razen izpostavljenosti ADC;

(b) MSP ima pomen, določen v členu 5, točka 9;“;

(247) v členu 501a se odstavek 1 spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) izpostavljenost se razvrsti v kategorijo izpostavljenosti iz člena 112, točka (g), ali v katero koli kategorijo izpostavljenosti iz člena 147(2), točka (c)(i), (ii) ali (iii), razen neplačanih izpostavljenosti; “;

(b) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) dolžnikovo tveganje refinanciranja je majhno ali ustrezno zmanjšano, ob upoštevanju morebitnih subvencij, nepovratnih sredstev ali financiranja, ki jih zagotovi eden ali več subjektov iz odstavka 2, točki (b)(i) in (ii);“;

(c) točka (o) se nadomesti z naslednjim:

„(o) za izpostavljenosti, nastale po 1. januarju 2025, je dolžnik izvedel oceno, da financirana sredstva pozitivno prispevajo k uresničevanju enega ali več okoljskih ciljev iz člena 9 Uredbe (EU) 2020/852 in ne škodujejo bistveno drugim ciljem iz navedenega člena ali da financirana sredstva ne škodujejo bistveno nobenemu od okoljskih ciljev iz navedenega člena.“;

(248) člen 501c se nadomesti z naslednjim:

„Člen 501c

Bonitetna obravnava izpostavljenosti okoljskim ali socialnim dejavnikom

„1. EBA po posvetovanju z ESRB na podlagi razpoložljivih podatkov oceni, ali je treba prilagoditi posebno bonitetno obravnavo izpostavljenosti v zvezi s sredstvi ali obveznostmi, na katere vplivajo okoljski ali socialni dejavniki. EBA zlasti oceni:

(a) razpoložljivost in dostopnost zanesljivih in doslednih podatkov o tveganjih ESG za vsako kategorijo izpostavljenosti, določeno v skladu z delom 3, naslov II;

- (b) v posvetovanju z EIOPA izvedljivost uvedbe standardizirane metodologije za opredelitev in razvrstitev izpostavljenosti za vsako kategorijo izpostavljenosti, določeno v skladu z delom 3, naslov II, na podlagi skupnega nabora načel za razvrstitev tveganj ESG, z uporabo informacij o kazalnikih tveganja prehoda in fizičnega tveganja, ki so na voljo v poročevalskih okvirih za razkritja o trajnostnosti, sprejetih v Uniji in – kadar so na voljo – na mednarodni ravni, smernic in zaključkov, ki izhajajo iz nadzorniškega stresnega testiranja ali analize scenarijev s podnebjem povezanih finančnih tveganj, ki ju izvede EBA ali pristojni organi, ter – če ustrezno odraža tveganja ESG – ustrezne ocene tveganj ESG, ki jo pri razvrščanju kreditnega tveganja izvede imenovana ECAI;
- (c) dejansko tveganost izpostavljenosti v zvezi s sredstvi in dejavnostmi, na katere vplivajo okoljski ali socialni dejavniki, v primerjavi s tveganostjo drugih izpostavljenosti ter morebitne dodatne in celovitejše revizije okvira, o katerih bi bilo treba razmisliti, ob upoštevanju razvoja, o katerem se je na mednarodni ravni dogovoril BCBS;
- (d) morebitne kratko-, srednje- in dolgoročne učinke prilagojene posebne bonitetne obravnave izpostavljenosti v zvezi s sredstvi in dejavnostmi, na katere vplivajo okoljski ali socialni dejavniki, na finančno stabilnost in bančna posojila v Uniji;
- (e) ciljno usmerjene izboljšave, ki se lahko upoštevajo v sedanjem bonitetnem okviru.

2. EBA prihodnja poročila o svojih ugotovitvah predloži Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji v naslednjih rokih:
- (a) ... [datum začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] za ocene, ki se zahtevajo na podlagi odstavka 1, točka (e);
 - (b) 31. december 2024 za ocene, ki se zahtevajo na podlagi odstavka 1, točki (a) in (b);
 - (c) 31. december 2025 za ocene, ki se zahtevajo na podlagi odstavka 1, točki (c) in (d).

Komisija na podlagi teh poročil EBA, kadar je ustrezno, Evropskemu parlamentu in Svetu do 31. decembra 2026 predloži zakonodajni predlog.“;

(249) vstavi se naslednji člen:

„Člen 501d

Prehodne določbe o bonitetni obravnavi kriptosredstev

1. Komisija do 30. junija 2025 Evropskemu parlamentu in Svetu ob upoštevanju mednarodnih standardov in Uredbe (EU) 2023/1114 po potrebi predloži zakonodajni predlog za uvedbo posebne bonitetne obravnave izpostavljenosti iz naslova kriptosredstev. Ta zakonodajni predlog vključuje naslednje:
 - (a) merila za razvrščanje kriptosredstev v različne kategorije kriptosredstev na podlagi njihovih značilnosti tveganja in izpolnjevanja določenih pogojev;
 - (b) posamezne kapitalske zahteve za vsa tveganja, povezana z različnimi kriptosredstvi;
 - (c) skupno omejitev izpostavljenosti iz naslova specifičnih vrst kriptosredstev;
 - (d) specifične zahteve glede količnika finančnega vzvoda za izpostavljenosti iz naslova kriptosredstev;
 - (e) specifična nadzorniška pooblastila, kar zadeva razvrščanje izpostavljenosti iz naslova kriptosredstev, spremljanje in izračun kapitalskih zahtev;

- (f) specifične zahteve glede likvidnosti za izpostavljenosti iz naslova kriptosredstev;
 - (g) zahteve glede razkrivanja in poročanja.
2. Institucije do datuma začetka uporabe zakonodajnega akta iz odstavka 1 izračunajo svoje kapitalske zahteve za izpostavljenosti iz naslova kriptosredstev na naslednji način:
- (a) izpostavljenosti iz naslova tradicionalnih sredstev v obliki žetonov se obravnavajo kot izpostavljenosti iz naslova tradicionalnih sredstev, ki jih predstavljajo;
 - (b) izpostavljenostim iz naslova žetonov, vezanih na sredstva, katerih izdajatelj izpolnjujejo zahteve iz Uredbe (EU) 2023/1114 in ki se vežejo na eno ali več tradicionalnih sredstev, se dodeli utež tveganja 250 %;
 - (c) izpostavljenostim iz naslova kriptosredstev, razen tistim iz točk (a) in (b), se dodeli utež tveganja 1 250 %.

Z odstopanjem od prvega pododstavka, točka (a), se izpostavljenosti kriptosredstev iz naslova tradicionalnih sredstev v obliki žetonov, katerih vrednosti so odvisne od katerih koli drugih kriptosredstev, razvrstijo v točko (c) %.

3. Vrednost skupne izpostavljenosti institucije iz naslova kriptosredstev, ki niso navedena v odstavku 1, točki (a) in (b), ne presega 1 % temeljnega kapitala institucije.
4. Institucija, ki preseže omejitev iz odstavka 3, o kršitvi nemudoma uradno obvesti pristojni organ in mu zadovoljivo dokaže, da je skladnost pravočasno ponovno vzpostavljena.
5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli tehnične elemente, ki jih institucije potrebujejo za izračun svojih kapitalskih zahtev v skladu s pristopi iz odstavka 2, točki (b) in (c), vključno s tem, kako izračunati vrednost izpostavljenosti ter kako združiti kratke in dolge izpostavljenosti za namene odstavkov 2 in 3.

EBA pri pripravi teh osnutkov regulativnih tehničnih standardov upošteva povezane mednarodno dogovorjene standarde, ki jih je razvil BCBS, in obstoječa dovoljenja v Uniji v skladu z Uredbo (EU) 2023/1114.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ...
[12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. Institucije za izračun kapitalskih zahtev za izpostavljenosti iz naslova kriptosredstev ne uporabijo odbitka iz člena 36(1), točka (b).“;

(250) člena 505 in 506 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 505

Pregled financiranja kmetijstva

1. EBA do 31. decembra 2030 pripravi poročilo o vplivu zahtev te uredbe na financiranje kmetijstva, med drugim tudi o:
 - (a) ustreznosti posebne uteži tveganja za kapitalske zahteve za kreditno tveganje, izračunane v skladu z delom 3, naslov II, za izpostavljenosti do kmetijskega podjetja;
 - (b) kadar je ustrezno, merilih, ki z bonitetnega vidika upravičujejo uporabo take posebne uteži tveganja, vključno s kmetijskimi praksami, ter za vključitev izpostavljenosti med izpostavljenosti do podjetij, izpostavljenosti na drobno ali izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine;

- (c) uskladitvi s strategijo, od vil do vilic' iz sporočila Komisije z dne 20. maja 2020 z naslovom, Strategija „od vil do vilic“ za pravičen, zdrav in okolju prijazen prehranski sistem', in zadevnem vplivu na okolje v smislu Uredbe (EU) 2020/852, zlasti s kazalniki, zbranimi v mreži Unije za zbiranje računovodskih podatkov s kmetijskih gospodarstev, ki kažejo rezultate prispevkov v zvezi z:
- (i) neto emisijami toplogrednih plinov na hektar;
 - (ii) uporabo pesticidov in gnojil na hektar;
 - (iii) razmerji učinkovitosti mineralov v tleh, vključno z ogljikom, amoniakom, fosfatom in dušikom na hektar;
 - (iv) učinkovitostjo rabe vode;
 - (v) potrditvijo pozitivnega učinka na kazalnike iz točk (i) do (iv) te točke z logotipom ekološke pridelave Evropske unije iz Uredbe (EU) 2018/848 Evropskega parlamenta in Sveta*.

2. Komisija ob upoštevanju poročila EBA iz odstavka 1 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo. Poročilu se, kadar je ustrezno, priloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe, da se ublažijo njeni negativni učinki na financiranje kmetijstva.
3. EBA do 31. decembra 2027 pripravi tudi vmesno poročilo o vplivu zahtev te uredbe na financiranje kmetijstva.

Člen 506

Kreditno tveganje – zavarovanje kreditov pri zavarovalnici

EBA do 30. junija 2024 v tesnem sodelovanju z EIOPA poroča Komisiji o primernosti in uporabi police za zavarovanje kreditov pri zavarovalnici kot tehniki za zmanjševanje kreditnega tveganja, med drugim o:

- (a) ustreznosti s tem povezanih parametrov tveganja iz dela 3, naslov II, poglavji 3 in 4;
- (b) analizi dejanske in opažene tveganosti izpostavljenosti iz naslova kreditnega tveganja, kadar je bilo zavarovanje kreditov pri zavarovalnici priznано kot tehnika za zmanjševanje kreditnega tveganja;
- (c) skladnosti kapitalskih zahtev, določenih v tej uredbi, z rezultati analiz iz točk (a) in (b).

Komisija na podlagi tega poročila Evropskemu parlamentu in Svetu do 31. decembra 2024, kadar je ustrezno, predloži zakonodajni predlog za spremembo obravnave, ki se uporablja za zavarovanje kreditov pri zavarovalnici v skladu z delom 3, naslov II.

* Uredba (EU) 2018/848 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 (UL L 150, 14.6.2018, str. 1).“;

(251) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 506c

Kreditno tveganje – interakcija med zmanjšanjem navadnega lastniškega temeljnega kapitala in parametri kreditnega tveganja

EBA do 31. decembra 2026 Komisiji poroča o usklajenosti med trenutnim merjenjem kreditnega tveganja in posameznimi parametri kreditnega tveganja ter o obravnavi katerih koli prilagoditev za izračun primanjkljaja IRB ali presežka IRB iz člena 159 ter o njegovi skladnosti z določitvijo vrednosti izpostavljenosti v skladu s členom 166 in oceno LGD.

To poročilo upošteva največjo možno ekonomsko izgubo, ki izhaja iz nastopa dogodka neplačila, skupaj z doseženim kritjem v smislu zmanjšanja navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ob upoštevanju vseh zmanjšanj navadnega lastniškega temeljnega kapitala na podlagi računovodenja, vključno s pričakovanimi kreditnimi izgubami ali prilagoditvami poštene vrednosti, in vseh diskontov na prejete izpostavljenosti ter njihovih posledic za regulativne odbitke.

Člen 506d

Bonitetna obravnava listinjenja

1. EBA do 31. decembra 2026 v tesnem sodelovanju z ESMA poroča Komisiji o bonitetni obravnavi poslov listinjenja, pri čemer razlikuje med različnimi vrstami listinjenj, vključno s sintetičnimi listinjenji, med originatorji in vlagatelji ter med posli, ki so STS, in posli, ki niso STS.
2. EBA zlasti spremlja uporabo prehodne ureditve iz člena 465(13) in oceni, v kolikšni meri bi uporaba izstopnega praga za izpostavljenosti v listinjenju vplivala na zmanjšanje kapitala, ki ga institucije v vlogi originatorja dosežejo v poslih, za katere je bil priznan prenos pomembnega deleža tveganja, v kolikšni meri bi prekomerno zmanjšala občutljivost na tveganje in v kolikšni meri bi vplivala na ekonomsko uspešnost novih poslov listinjenja. V takih primerih zmanjšanja občutljivosti na tveganje lahko EBA razmisli o tem, da bi predlagala ponovno umerjanje nenevtralnih faktorjev navzdol za posle, za katere je bil priznan prenos pomembnega deleža tveganja. EBA oceni tudi ustreznost nenevtralnih faktorjev v okviru SEC-SA in SEC-IRBA, pri čemer upošteva preteklo kreditno uspešnost poslov listinjenja v Uniji ter zmanjšana modelska in agencijska tveganja okvira za listinjenje.

3. Na podlagi poročila iz odstavka 1 in ob upoštevanju povezanih mednarodno dogovorjenih standardov, ki jih je razvil BCBS, Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi do 31. decembra 2027 predloži zakonodajni predlog.

Člen 506e

Priznanje osebnega kreditnega zavarovanja z omejitvijo navzgor ali navzdol

1. EBA Komisiji do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] predloži poročilo o naslednjem:
 - (a) pogojih, ki jih morajo izpolnjevati jamstva z omejitvami navzgor ali navzdol, določenimi na ravni portfelja izpostavljenosti (v nadaljnjem besedilu: portfeljska jamstva), da bi se lahko štela za listinjenje;
 - (b) regulativni obravnavi, ki se v skladu z delom 3, naslov II, poglavje 4, uporablja za portfeljska jamstva, kadar se ta ne štejejo za listinjenje;
 - (c) uporabi zahtev iz dela 3, naslov II, poglavje 5, te uredbe in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402 za portfeljska jamstva, kadar se ta jamstva štejejo za listinjenje;
 - (d) uporabi člena 234 za posamična jamstva, ki vodijo do tranširanja.

2. EBA v poročilu iz odstavka 1 oceni zlasti naslednje:
- (a) v zvezi z odstavkom 1, točka (a), pogoje, pod katerimi portfeljska jamstva povzročijo nastanek tranširanega prenosa tveganja;
 - (b) v zvezi z odstavkom 1, točka (b):
 - (i) ustrezna merila primernosti portfeljskih jamstev v skladu z delom 3, naslov II, poglavje 4;
 - (ii) uporabo zahtev iz dela 3, naslov II, poglavje 4;
 - (c) v zvezi z odstavkom 1, točka (d), uporabo zahtev iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402 in iz dela 3, naslov II, poglavje 5, te uredbe.

Na podlagi tega poročila Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do 31. decembra 2027 po potrebi predloži zakonodajni predlog.

Člen 506f

Bonitetna obravnava poslov financiranja z vrednostnimi papirji

EBA Komisiji do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] poroča o učinku novega okvira za posle financiranja z vrednostnimi papirji v smislu kapitalskih zahtev za ustrezne posle financiranja z vrednostnimi papirji, ki so po naravi zelo kratkoročne dejavnosti, s posebnim poudarkom na njegovem možnem vplivu na trge državnih dolžniških instrumentov v smislu sposobnosti vzdrževanja likvidnosti na trgu in stroškov.

EBA oceni, ali je glede na povezana tveganja v zvezi s kratkoročnimi zapadlostmi, zlasti za preostale zapadlosti manj kot eno leto, primerno ponovno umerjanje povezanih uteži tveganja v standardiziranem pristopu.

Na podlagi tega poročila Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi do 31. decembra 2027 predloži zakonodajni predlog.“;

(252) v členu 514 se vstavi naslednji odstavek:

„2. Komisija na podlagi poročila EBA iz odstavka 1 in ob ustreznem upoštevanju izvajanja mednarodno dogovorjenih standardov, ki jih je razvil BCBS, v tretjih državah Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži zakonodajni predlog za spremembo pristopov iz dela 3, naslov II, poglavje 6, oddelki 3, 4 in 5.“;

(253) vstavi se naslednji člen:

„Člen 518c

Pregled okvira za bonitetne zahteve

Komisija do 31. decembra 2028 v tesnem sodelovanju z EBA in ECB oceni splošno stanje bančnega sistema na enotnem trgu ter poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o ustreznosti regulativnih in nadzornih okvirov Unije za bančništvo.

V tem poročilu se pregleda stanje reform bančnega sektorja, ki so bile izvedene po veliki finančni krizi, in oceni, ali te reforme zagotavljajo ustrezno raven zaščite vlagateljev in finančno stabilnost na ravni držav članic, bančne unije in Unije.

V tem poročilu se upoštevajo tudi vse razsežnosti bančne unije in uvedbo izstopnega praga kot del kapitalskih in likvidnostnih zahtev na splošno. V zvezi s tem Komisija primerno upošteva ustrezne izjave in sklepe Evropskega parlamenta in Evropskega sveta o bančni uniji.“;

(254) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 519d

Okvir minimalnega pragu odbitkov za posle financiranja z vrednostnimi papirji

1. EBA v tesnem sodelovanju z ESMA Komisiji do ... [30 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] poroča o ustreznosti izvajanja okvira minimalnega pragu odbitkov za posle financiranja z vrednostnimi papirji v pravu Unije, da bi se obravnavalo morebitno kopičenje finančnega vzvoda zunaj bančnega sektorja.
2. Poročilo iz odstavka 1 upošteva vse od naslednjega:
 - (a) stopnjo finančnega vzvoda zunaj bančnega sistema v Uniji in v kolikšni meri bi lahko okvir minimalnega pragu odbitkov zmanjšal ta finančni vzvod, če bi ta postal čezmeren;
 - (b) pomembnost poslov financiranja z vrednostnimi papirji, ki jih imajo institucije v Uniji, za katere velja okvir minimalnega pragu odbitkov, vključno z razčlenitvijo tistih poslov financiranja z vrednostnimi papirji, ki ne izpolnjujejo minimalnega pragu odbitkov;

- (c) ocenjeni učinek okvira minimalnega pragu odbitkov za institucije v Uniji v okviru dveh pristopov izvajanja, ki ju priporoča Odbor za finančno stabilnost, namreč urejanje trga ali bolj kaznovalna kapitalska zahteva na podlagi te uredbe, v skladu s scenarijem, po katerem institucije v Uniji odbitkov svojih poslov financiranja z vrednostnimi papirji ne bi prilagodile tako, da bi bili skladni z minimalnim pragom odbitkov, in ocenjeni učinek okvira minimalnega pragu odbitkov v skladu z alternativnim scenarijem, po katerem bi institucije v Uniji te odbitke prilagodile minimalnemu pragu odbitkov;
- (d) glavne dejavnike za te ocenjene učinke ter morebitne nenamerne posledice uvedbe okvira minimalnega pragu odbitkov za delovanje trgov poslov financiranja z vrednostnimi papirji v Uniji;
- (e) pristop k izvajanju, ki bi bil glede na premisleke iz točk (a) do (d) in ob upoštevanju enakih konkurenčnih pogojev v celotnem finančnem sektorju v Uniji najučinkovitejši za doseganje regulativnih ciljev okvira minimalnega pragu odbitkov.

3. Komisija na podlagi poročila iz odstavka 1 in ob ustreznem upoštevanju tako priporočila Odbora za finančno stabilnost glede izvajanja okvira minimalnega pragu odbitkov za posle financiranja z vrednostnimi papirji, kot tudi povezanih mednarodno dogovorjenih standardov, ki jih je razvil BCBS, Evropskemu parlamentu in Svetu do ... [42 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] po potrebi predloži zakonodajni predlog.

Člen 519e

Operativno tveganje

EBA Komisiji do ... [42 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe o spremembi] poroča o naslednjem:

- (a) uporabi zavarovanja v okviru izračuna kapitalskih zahtev za operativno tveganje;
- (b) tem, ali bi lahko priznavanje povračil iz zavarovanj omogočalo regulativno arbitražo z zmanjšanjem letne izgube iz operativnega tveganja brez sorazmernega zmanjšanja dejanske izpostavljenosti operativnim izgubam;
- (c) tem, ali priznavanje povračil iz zavarovanj različno vpliva na ustrezno kritje ponavljajočih se izgub in morebitnih izgub s spodnjega dela statistične porazdelitve izgub;
- (d) razpoložljivosti in kakovosti podatkov, ki jih institucije uporabljajo pri izračunu svojih kapitalskih zahtev za operativno tveganje.

Komisija na podlagi tega poročila Evropskemu parlamentu in Svetu do ... [54 mesecev od datuma začetka uporabe te uredbe o spremembi] po potrebi predloži zakonodajni predlog.

Člen 519f

Sorazmernost

EBA pripravi poročilo, v katerem oceni splošni bonitetni okvir za majhne in nekompleksne institucije in zlasti:

- (a) oceni te zahteve tudi v zvezi z bančnimi skupinami in specifičnimi poslovnimi modeli;
- (b) upošteva pomen majhnih in nekompleksnih institucij na institucionalni in regijski ravni za ohranjanje finančne stabilnosti in zagotavljanje kreditov v lokalnih skupnostih.

EBA pri preučevanju možnosti za spremembo bonitetnega okvira izhaja iz splošnega načela, da morajo biti vse poenostavljene zahteve bolj konservativne.

EBA predloži to poročilo Komisiji do 31. decembra 2027.“;

- (255) Priloga I se nadomesti z besedilom Priloge k tej uredbi.

Člen 2

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2025.

Vendar se naslednje točke člena 1 te uredbe uporabljajo od ... [datum začetka veljavnosti te uredbe o spremembi]:

točka 1(a)(iv); točka 1(b); točke 2, 3 in 4; točka 6(f); točka 8(c); točka 11 v zvezi s členom 34(4) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka 30(d); točka 34 v zvezi s členom 104(9) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka 35(a); točka 37 v zvezi s členom 104c(4) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka 42 v zvezi s členom 111(8) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka 52 v zvezi s členom 122a(4) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka 53 v zvezi s členom 123(1), tretji pododstavek, Uredbe (EU) št. 575/2013; točka 55 v zvezi s členom 124(11), (12) in (14), Uredbe (EU) št. 575/2013, točka 55 v zvezi s členom 126a(3) Uredbe (EU) št. 575/2013; točki 57 in 65; točka 70(c) v zvezi s členom 143(5) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka 71(b); točka 72(i); točka 75(d); točka 78(e); točka 81; točka 98(b); točka 102(d); točka 104(c); točka 105(c); točka 106(e); točka 135(c); točka 152(b)(ii); točka 155 v zvezi s členom 314(9) in (10); člen 315(3), člen 316(3), člen 317(9) in (10), člen 320(3), člen 321(2) in člen 323(2) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka 156(b); točka 159(c) v zvezi s členom 325c(8) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka 160(c) v zvezi s členom 325j(7) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka 184(b)(iii); točka 198(c); točka 201 v zvezi s členom 383a(4) in (5) Uredbe (EU) št. 575/2013; točka 204; točka 205(b)(i); točki 214(a) in (c); točki 222 in 223; točka 229 v zvezi s členom 449a(3) Uredbe (EU) št. 575/2013; točke 232, 235, 236 in 238; točka 239(a); točka 242 v zvezi s členom 495b(2) in (4) ter členom 495c(2) Uredbe (EU) št. 575/2013; točke 243, 244, 248 in 249; točka 250 v zvezi s členom 506 Uredbe (EU) št. 575/2013; točka 251 v zvezi s členoma 506e in 506f Uredbe (EU) št. 575/2013; točke 252, 253 in 254.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...,

Za Evropski parlament

predsednica

Za Svet

predsednik/predsednica

PRILOGA

„PRILOGA I

Razvrstitev zunajbilančnih postavk

Skupina	Postavke
1	(a) kreditni izvedeni finančni instrumenti in plačilna jamstva za odplačila dolga, vključno s,stand-by‘ akreditivi, ki služijo kot finančna jamstva za kredite in vrednostne papirje, in akcepti menic, vključno z indosamenti, ki imajo značaj akceptov menic, ter kateri koli drugi neposredni kreditni nadomestki; (b) pogodbe o začasni prodaji in povratnem odkupu ter prodaja sredstev z regresom, kadar kreditno tveganje ostane pri instituciji; (c) vrednostni papirji, ki jih je institucija posodila, ali vrednostni papirji, ki jih je institucija dala na razpolago kot zavarovanje s premoženjem, vključno s primeri, ko ti izhajajo iz poslov, kot so pogodbe, podobne poslom začasne prodaje/začasnega odkupa; (d) terminski nakupi sredstev, terminski dogovori o depozitih ter delno nevplačani del deležev in vrednostnih papirjev, ki predstavljajo prevzete obveznosti z določenim črpanjem sredstev; (e) zunajbilančne postavke, ki predstavljajo kreditni nadomestek, kadar niso izrecno vključene v nobeno drugo skupino; (f) druge zunajbilančne postavke, ki predstavljajo podobno tveganje in o katerih je uradno obveščena EBA.
2	(a) prevzete obveznosti za nakup neprodanih kratkoročnih in srednjeročnih eurozapisov (NIF) in obnavljajoče se prevzete obveznosti iz naslova kreditiranja izdaje kratkoročnih in srednjeročnih eurozapisov (RUF), ne glede na zapadlost osnovnega kredita; (b) garancije za dobro izvedbo del, garancije za resnost ponudbe, garancije za odpravo skritih napak in,stand-by‘ akreditivi v zvezi z določenimi posli in podobne pogojne obveznosti, povezane s posli, razen zunajbilančnih postavk iz naslova trgovinskega financiranja v skupini 4; (c) druge zunajbilančne postavke, ki predstavljajo podobno tveganje in o katerih je uradno obveščena EBA.

Skupina	Postavke
3	(a) neizkoriščeni znesek prevzetih obveznosti ne glede na zapadlost osnovnega posla, razen če spadajo v drugo skupino; (b) druge zunajbilančne postavke, ki predstavljajo podobno tveganje, kot so sporočene EBA.
4	(a) zunajbilančne postavke iz naslova trgovinskega financiranja: (i) garancije, vključno z garancijami za resnost ponudbe, garancijami za dobro izvedbo del in s tem povezanimi jamstvi za predplačila in zadržane zneske, ter jamstva, ki nimajo lastnosti kreditnih nadomestkov; (ii) nepreklicni, stand-by akreditivi, ki nimajo lastnosti kreditnih nadomestkov, (iii) kratkoročni, trgovinski akreditivi z možnostjo samoporavnave, ki izhajajo iz gibanja blaga, zlasti dokumentarni akreditivi, zavarovani z osnovnimi pošiljkami, v primeru institucije izdajateljice ali potrditvene institucije; (b) druge zunajbilančne postavke, ki predstavljajo podobno tveganje, kot so sporočene EBA.
5	(a) neizkoriščeni znesek brezpogojno preklicnih prevzetih obveznosti; (b) neizkoriščeni znesek kreditnih linij, ki se razvrščajo med izpostavljenosti na drobno, katerih pogoji instituciji dovoljujejo, da jih v skladu s pravnimi akti o varstvu potrošnikov in sorodnimi pravnimi akti lahko prekliče v celotnem obsegu; (c) neizkoriščeni znesek prevzete kreditne obveznosti za garancije za resnost ponudbe in garancije za dobro izvedbo del, ki se lahko kadar koli brezpogojno prekličejo brez predhodnega obvestila ali pri katerih pride do samodejnega preklica zaradi poslabšanja kreditne kakovosti kreditojemalca; (d) druge zunajbilančne postavke, ki predstavljajo podobno tveganje in o katerih je uradno obveščena EBA.“.